

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร

นางสาวประภาพร ชวนปิยะวงศ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RISKS OF INTERNET USAGE BY ADOLESCENTS IN BANGKOK METROPOLIS

Miss Prapaporn Chuanpiyawong

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวประภาพร ชวนปิยะวงศ์

สาขาวิชา

สังคมวิทยา

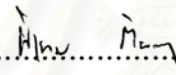
อาจารย์ที่ปรึกษา

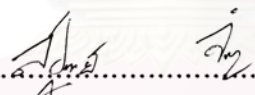
อาจารย์ สุมนทิพย์ จิตสว่าง

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.จรัส สุวรรณมาลา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ตินณะกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ สุมนทิพย์ จิตสว่าง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4883709927 MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEY WORD: DESIRABLE CHARACTERISTICS/ SCHOOL ADMINISTRATORS

PRAPATSORN KANCHANAPRAKORN: A STUDY OF THE ACTUAL AND EXPECTED ROLES IN SCHOOL AND COMMUNITY RELATIONSHIP ADMINISTRATION OF LARGE SECONDARY SCHOOL ADMINISTRATORS, UNDER THE OFFICE OF BANGKOK EDUCATION SERVICE AREA 1. THESIS ADVISOR: NUNTARAT CHAROENKUL, Ph.D., 228 pp.

The purpose of this descriptive research is to study and compare the actual and expected roles in school and community relationship administration of large secondary school administrators, under the Office of Bangkok Education Service Area 1.

The sample consisted of 181 school administrators, 242 teachers and 375 parents from large secondary schools, under the Office of Bangkok Education Service Area 1. Check list and rating scale questionnaires were used. They were developed from the conceptual framework of standard criteria of secondary schools, under the Department of General Education on the relationships between schools and community. Questionnaire respondents' status was analyzed with frequencies and percentage; whereas, the actual and expected roles of school administrators were done with mean, standard deviation and t-test.

The research on six of the actual and expected roles in administering the relationships between schools and community revealed that:

1. On the whole, the actual roles scored high were 1) the role in building and advertising school good reputation, 2) the role in getting support from community, 3) the role in planning of the creation of relationships between schools and community.
2. The actual roles scored medium were 1) the roles in evaluating the creation of relationships between schools and community, 2) the participation in developing and servicing the community.
3. All expected roles were scored high.
4. The comparison between the actual and expected roles in administering relationships between schools and community, on the whole, expressed that the differences between all actual roles and expected roles were statistically significant at 0.05.

Department Educational Policy, Management, and Leadership
 Field of Study Educational Administration
 Academic year 2006

Student's signature..... *Prapatson*
 Advisor's signature..... *Nuntarat Charoenkul*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับคำแนะนำ ความช่วยเหลือ เป็นอย่างดี และกำลังใจอันสำคัญจากบุคคลผู้มีพระคุณหลายท่าน จึงใคร่ขอกล่าวนามไว้เป็นเกียรติ ณ ที่นี้

รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน อดีตหัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แนวทางในการศึกษา และตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนใน วิทยานิพนธ์ อีกทั้งยังกรุณาให้โอกาส และสละเวลาอย่างมาก ทำให้ผู้วิจัยพึงระลึกเสมอว่า หากขาด คำกำลังใจอันสำคัญ คำปรึกษา และคำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ คงจะทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

รองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ดินณะกุล ประธานกรรมการ ที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการเขียนวิทยานิพนธ์เป็นอย่างมาก อีกทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ ให้มีความสมบูรณ์ และเป็นกำลังใจเสมอมา อีกทั้งสละเวลาอย่างมากเพื่อให้ ศิษย์ทุกคนสามารถสำเร็จการศึกษาด้วยดี

อาจารย์สุมนทิพย์ จิตสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้สละเวลา และให้ความกรุณา กับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่สนใจศึกษา ตลอดระยะเวลาในการเขียนวิทยานิพนธ์ ท่านอาจารย์สุมนทิพย์ ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆ รวมทั้งปรับปรุง แก้ไขในส่วนที่ผู้วิจัยยัง จัดทำไม่สมบูรณ์ และเป็นกำลังใจเสมอมาเมื่อเจอกับปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการวิจัย

อาจารย์ ดร. ภาวิกา ศรีรัตนบัลล์ หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังใจอันสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ให้ผ่านพ้น ไปได้ด้วยดี จนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วง

นาวาอากาศเอก (พิเศษ) พงษ์ศักดิ์ พิจิตรพงษ์ ที่สละเวลาให้คำปรึกษา และมอบคำแนะนำ เกี่ยวกับสถิติในการวิจัย รวมทั้งเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา

คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทวิชาความรู้อันมีค่า กำลังใจสำคัญจากครอบครัว โดยเฉพาะ พี่ปู่เป่ พี่สาวที่ช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา เพื่อนร่วมภาควิชาสังคมวิทยา หากขาดกำลังใจจากทุกท่าน คง ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเดินทางมาได้ไกลขนาดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่มีส่วนผลักดัน สนับสนุน และเป็นแรงใจอันสำคัญในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยเปรียบ ตัวเองเป็นนักเดินทาง หากขาดบุคคลสำคัญต่างๆ คงจะทำให้ไม่สามารถเดินทางมาถึงจุดหมาย ปลายทางที่ตั้งใจไว้ได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งจนหาที่เปรียบมิได้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต (Internet knowledge).....	9
2.1.2 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ (Social change)	15
2.1.3 ทฤษฎีความทันสมัย (Modernization).....	17
2.1.4 แนวคิดเรื่องความเสี่ยง (Risk).....	19
2.1.5 แนวคิดเรื่องสังคมเสี่ยง (Risk society).....	20
2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น (Adolescent).....	24
2.1.6.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory).....	25
2.1.7 แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม (Socialization).....	32
2.1.8 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude).....	33
2.2 เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	47
2.4 สมมติฐานในการวิจัย.....	48

2.5 นิยามศัพท์.....	49
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง.....	52
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
3.4 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร.....	58
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต.....	63
4.3 ทักษะคิดของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต.....	82
4.4 การทดสอบสมมติฐาน.....	93
4.5 การอภิปรายผล.....	106
4.6 ผลการศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	112
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	165
รายการอ้างอิง.....	170
ภาคผนวก.....	177
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	187

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงสถิติผู้ป่วยเอดส์จากสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐและเอกชน.....	6
ตารางที่ 2 แสดงเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	58
ตารางที่ 3 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง.....	59
ตารางที่ 4 แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง.....	59
ตารางที่ 5 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง.....	60
ตารางที่ 6 แสดงภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง.....	60
ตารางที่ 7 แสดงรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง.....	61
ตารางที่ 8 แสดงการรับรายได้ต่อเดือนจากบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	61
ตารางที่ 9 แสดงสถานที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
ตารางที่ 10 แสดงการพักอาศัยอยู่กับบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
ตารางที่ 11 แสดงลักษณะการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง.....	63
ตารางที่ 12 แสดงรูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง.....	64
ตารางที่ 13 แสดงระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	64
ตารางที่ 14 แสดงค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	65
ตารางที่ 15 แสดงสถานที่ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง.....	65
ตารางที่ 16 แสดงการใช้บริการอินเทอร์เน็ตอยู่กับบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	66
ตารางที่ 17 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านชักชวนให้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตตามแบบที่เพื่อนของท่านใช้ อยู่.....	67
ตารางที่ 18 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านใช้การสนทนาออนไลน์ (chat room) เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ ไม่ถูกต้องในลักษณะต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	67
ตารางที่ 19 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านมีการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ประเภทโป๊ ลามก อย่าง สม่ำเสมอ.....	68
ตารางที่ 20 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ.....	68
ตารางที่ 21 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านมีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการและ ลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน.....	69
ตารางที่ 22 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านใช้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อ นำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร.....	69
ตารางที่ 23 แสดงความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่ม ตัวอย่าง.....	70

ตารางที่ 24 แสดงการใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) ในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง.....	70
ตารางที่ 25 แสดงวัตถุประสงค์ในการใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) ของกลุ่มตัวอย่าง..	71
ตารางที่ 26 แสดงการพูดคุย สนทนาออนไลน์ (chat room) กับบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	71
ตารางที่ 27 แสดงการสนทนาออนไลน์(chat room) ในเรื่องต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
ตารางที่ 28 แสดงการออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
ตารางที่ 28.1 แสดงจำนวนครั้งที่ออกไปพบคู่สนทนาของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
ตารางที่ 29 แสดงจำนวนการใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) ของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
ตารางที่ 30 แสดงระยะเวลาในการสนทนาออนไลน์ต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	74
ตารางที่ 31 แสดงประเภทของบริการเว็บไซต์ที่เข้าถึงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง.....	74
ตารางที่ 32 แสดงการใช้บริการเว็บไซต์ไปี่ ลามากในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง.....	75
ตารางที่ 33 แสดงวัตถุประสงค์ในการใช้บริการเว็บไซต์ไปี่ ลามากของกลุ่มตัวอย่าง.....	75
ตารางที่ 34 แสดงจำนวนการใช้บริการเว็บไซต์ไปี่ ลามากของกลุ่มตัวอย่าง.....	76
ตารางที่ 35 แสดงระยะเวลาในการเข้าเว็บไซต์ไปี่ ลามากต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	77
ตารางที่ 36 แสดงประเภทการเปิดรับอีเมลล์ข่าวสาร ข้อมูลมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง.....	77
ตารางที่ 37 แสดงการเปิดรับอีเมลล์ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
ตารางที่ 38 แสดงวัตถุประสงค์ในการเปิดรับอีเมลล์ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
ตารางที่ 39 แสดงจำนวนการเปิดรับอีเมลล์ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	79
ตารางที่ 40 แสดงระยะเวลาในการอ่านอีเมลล์ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	80
ตารางที่ 41 แสดงผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง.....	81
ตารางที่ 42 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ที่นำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์.....	82
ตารางที่ 43 แสดงการเปรียบเทียบเพศ กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น.....	93
ตารางที่ 44 แสดงการเปรียบเทียบบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการอินเทอร์เน็ต กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น.....	95

ตารางที่ 45 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ต กับความเสี่ยงจากการใช้ อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น.....	97
ตารางที่ 46 แสดงการเปรียบเทียบบริการเว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ กับความเสี่ยงจากการใช้ อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น.....	99
ตารางที่ 47 แสดงการเปรียบเทียบการเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล กับความเสี่ยงจากการใช้ อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น.....	101
ตารางที่ 48 แสดงการเปรียบเทียบสถานที่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต กับความเสี่ยงจากการใช้ อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น.....	103
ตารางที่ 49 แสดงสมมติฐานการวิจัยและผลการวิจัย.....	105

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

หากจะกล่าวถึงคำว่า “อินเทอร์เน็ต” ในปัจจุบัน อาจเป็นคำที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในฐานะของความยิ่งใหญ่ที่สุดในการดำเนินการทางเครือข่ายสากล และเป็นความก้าวหน้าของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนาอย่างกว้างขวาง จึงทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นอุบัติการณ์ครั้งสำคัญของสังคมโลก พิรงรอง รามสูตร วัฒนันท์ (2547) ได้วิเคราะห์ไว้ว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่อยู่ในช่วงกลุ่มอายุ 20-29 ปี แต่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีเป็นกลุ่มที่เติบโตเร็วที่สุด ซึ่งชี้ชัดให้เห็นว่า วัยรุ่นเหล่านี้ได้ใช้เวลาของตนที่มีอยู่เข้าไปในโลกอินเทอร์เน็ตกันเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดพฤติกรรมและความเสี่ยงที่มาจากการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันไป ผลกระทบที่ตามมาหากขาดการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ก็จะทำให้เกิดผลเสียกับวัยรุ่นที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งในสังคมยุคโลกาภิวัตน์

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตนั้นได้เข้ามาแทรกอยู่ในสังคมยุคใหม่จนกลายเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องของ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น อาทิ การใช้สื่อดังกล่าวไปในทางนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพราะอินเทอร์เน็ตประกอบไปด้วยเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาทางเพศอย่างชัดเจน (sexually explicit) มีคำบรรยายภาพโป๊เปลือย หรือภาพแสดงการกระทำทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ ข้อความ หรือรูปภาพที่แสดงความรุนแรงทางเพศ สินค้าอุปกรณ์ ซีดีรอม และวีดีโอลามก บริการทางเพศ รวมไปถึงการสนทนาออนไลน์(chat room) เพื่อนัดพบและจับคู่ส่งหญิงบริการ และคลับเปลื้องผ้าต่างๆ (ศรีดา ตันทะอทิพานิช, 2544: 27) เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่น่าอันตรายมาสู่กลุ่มเสี่ยงอย่างวัยรุ่น ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ใดที่จะเข้ามาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเป็นจริงเป็นจัง ยกตัวอย่าง ในเรื่องของการตรวจสอบ และตัดทอนเนื้อหา ก่อนนำเสนอ นับเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้เลยสำหรับเนื้อหาทั่วไปบนอินเทอร์เน็ต เพราะผู้จัดทำเนื้อหาจะเป็นใครก็ได้ และสามารถนำเนื้อหาขึ้นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตนเอง ยิ่งไปกว่านั้น เนื้อหาที่ไหลเวียนอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาจากทั่วทุกมุมโลก จึงทำให้ยากแก่การควบคุมยิ่งขึ้นไปอีก

ในยุคที่คอมพิวเตอร์ครองโลก อินเทอร์เน็ตได้เชื่อมโลกใบใหม่โดยไร้พรมแดนใดๆ มาขวางกั้น หากจะมองอีกด้านหนึ่ง อินเทอร์เน็ต ก็เปรียบเสมือนดาบสองคม ที่หากใช้งานอย่างไม่ระมัดระวังอาจนำมาซึ่งความเสี่ยงและภัยอันตรายได้ โดยสถานการณ์ความเสี่ยงถูกสร้างขึ้นมาจากความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งแตกต่างจากความเสี่ยงภายนอก หรือความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติต่างๆ ความเสี่ยงมากมายที่เกิดขึ้นนั้นส่วนหนึ่งมาจากน้ำมือของมนุษย์ เป็นความเสี่ยงที่ถูกสร้างขึ้น (manufactured risk) จากความรู้และเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อโลกธรรมชาติ โดยเฉพาะสังคมโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่แพร่ความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็ว และทรงประสิทธิภาพ ในการใช้ชีวิตประจำวันเราสามารถประสบกับความเสี่ยงรูปแบบต่างๆ ถือเป็นความเสี่ยงของปัจเจกบุคคล (the risk of individualism) ในด้านการใช้บริการอินเทอร์เน็ตก็เช่นกัน ปัจจุบันได้เพิ่มความเสี่ยงมากยิ่งขึ้น ซึ่งหากใช้สื่อชนิดนี้ไปในทางสร้างสรรค์ก็จะเกิดประโยชน์กับผู้ใช้อย่างมาก แต่หากใช้ไปในทางที่ผิดอาจเกิดเป็นภัยร้ายที่นำมาสู่ตัวได้โดยง่าย อาทิ การใช้บริการสนทนาออนไลน์ ที่นับวันกลุ่มวัยรุ่นมักใช้ไปในทางที่ไม่เหมาะสม นำมาซึ่งความเสี่ยงภัยในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยกับคนแปลกหน้า และถูกชักชวนให้พูดคุยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ และที่ร้ายแรง คือ การล่อลวงหญิงสาวผ่านโปรแกรมสนทนา และกลายเป็นอาชญากรรมในที่สุด

อาจกล่าวได้ว่า ความเสี่ยงที่เกิดจากเทคโนโลยีอันทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต นั้น ปัจจัยสำคัญทางด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ทักษะคิดของวัยรุ่นที่มีต่อการใช้บริการ และรูปแบบบริการต่างๆ ล้วนส่งผลในเรื่องของความเสี่ยงที่ไม่ใช่เรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นในปัจจุบัน ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต อาทิ กระดานข่าวที่เปิดเป็น “กระดานแลกเปลี่ยน” ของบรรดากลุ่มวัยรุ่น เพื่อพูดคุยเรื่องต่างๆ ไป การหาเพื่อนใหม่ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันในเรื่องทางเพศอย่างเสรี เหตุผลสำคัญที่ทำให้บริการอินเทอร์เน็ต ดังเช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ห้องสนทนาออนไลน์ เว็บไซต์ กระดานข่าวต่างๆ และเว็บโป๊ ลามยังคงอยู่คู่โลกอินเทอร์เน็ต ด้วยเหตุผลที่ว่า มีคนจำนวนมากนิยมเข้าอยู่เป็นประจำ เอกกรงค์ ภาณุพงษ์ และคณะ (2546) พบว่า มีวัยรุ่นสาวจำนวนไม่น้อยที่สอบถามเพื่อนชายเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยที่ไม่มีการรู้จักกันมาก่อน และการลงเรื่องจริงที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของตน ซึ่งเนื้อหาเข้าข่ายลามกอนาจารในกระดานข่าวต่างๆ เพื่อให้บุคคลภายนอกสามารถเข้ามาอ่าน และตั้งกระทู้แสดงความความคิดเห็นได้นั้น เป็นเรื่องปกติในบรรดากลุ่มวัยรุ่นที่นิยมท่องโลกอินเทอร์เน็ตแล้ว

ท่ามกลางการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่งของเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อรูปแบบใหม่ที่มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีอิทธิพลต่อคนในสังคมอย่างยิ่ง นับวันอินเทอร์เน็ตจะกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของวัยรุ่น เปรียบได้กับวัยรุ่นแทบทุกคนที่มีโทรศัพท์มือถือใช้ เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง รวมถึงเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร อินเทอร์เน็ตกลายเป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ทั้งในรูปของ “คู่สนทนา” และ “คู่รัก” ระหว่างชายและหญิง เมื่อ “การสนทนาออนไลน์” กลายเป็นโลกใบใหม่ของวัยรุ่น ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนผลักดันทำให้เกิดภาวะเสี่ยงอันมีสาเหตุมาจากการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย คือ การเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจากการใช้บริการในอินเทอร์เน็ต เสี่ยงต่อการถูกหลอกลวง และเกิดอาชญากรรมทางเพศ เสี่ยงต่อการสูญเสียอนาคตทางการศึกษา ฯลฯ ที่สำคัญ ภาวะเสี่ยงเช่นนี้ย่อมทำให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา

องค์กรนานาชาติ ECPAT (End Child Prostitution, Child Pornography, and Trafficking of Children for Sexual Purposes) ซึ่งทำหน้าที่ป้องกันสื่อลามกอนาจารและการล่อลวงเด็ก (อ้างถึงใน เอกธรงค์ ภาณุพงษ์ และคณะ, 2546: 73) ได้แถลงผลการสำรวจในหัวข้อ “เด็กๆ ของเราอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อกฎที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ตหรือไม่” ซึ่งอันตรายที่นับเป็นภัยร้ายแรงที่สุดคือ ภัยจากการพูดคุยทางอินเทอร์เน็ต เพราะเป็นตัวกลางนำไปสู่การนัดพบ และการมีเพศสัมพันธ์ ผลการสำรวจ พบว่า เยาวชนและวัยรุ่นทั้งหมดทั่วโลก เคยถูกชวนพูดคุยเรื่องร่วมเพศออนไลน์ หรือการร่วมรักผ่านจินตนาการ ด้วยการพิมพ์ อีชานเนล มิเชอร์เลต ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย บริษัท พรานชีนา ผู้ออกแบบและวิเคราะห์แบบสอบถาม เผยถึงการสำรวจในประเทศไทยครั้งนี้ว่า ดำเนินการระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงกันยายน พ.ศ.2545 มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 557 ราย จากกลุ่มเด็กอายุ 7-11 ขวบ คนวัยรุ่น อายุ 12-22 ปี จากกลุ่มผู้ปกครองและอาจารย์ โดยส่วนใหญ่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เล่นเกม การสนทนาออนไลน์ การส่งภาพผ่านอินเทอร์เน็ต จากการสำรวจ พบว่า เด็กที่สนทนาออนไลน์ 1 ใน 5 คนเคยสนทนากับคนวิตถาร และ 9 ใน 10 คนเคยเห็นภาพลามกอนาจารผ่านระบบสนทนาออนไลน์ ผลการสำรวจยังพบอีกว่า เด็กๆ ร้อยละ 84 ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกม ส่วนวัยรุ่นอีกร้อยละ 95 ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเข้าไปในห้องสนทนาออนไลน์ และมีวัยรุ่นประมาณร้อยละ 45 และเด็กอีกร้อยละ 53 เข้าไปในห้องสนทนาส่วนตัว ที่สำคัญมีเด็กร้อยละ 50 และวัยรุ่นร้อยละ 55 มีเพื่อนสนิททางอินเทอร์เน็ต ซึ่งส่วนใหญ่จะคุยกันเรื่องเพศ เพราะปิดบังชื่อจริงได้ ทำให้สามารถพูดคุยได้โดยอิสระ สิ่งที่น่าสนใจ คือ เด็กและวัยรุ่น ร้อยละ 92 ที่เคยเข้าห้องสนทนาออนไลน์ อยู่ในภาวะเสี่ยงจากการถูกชักชวนให้คุยเรื่องเพศสัมพันธ์

อินเทอร์เน็ตเป็นโครงข่ายที่ดี สามารถใช้ในทางสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ได้มาก แม้กระทั่งโปรแกรมแคมฟร็อกที่วัยรุ่นนำมาใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมก็เช่นกัน โปรแกรมนี้มีห้องสื่อสารในชื่อ DEAF ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นูหนวก เป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการสื่อสารที่ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้สามารถติดต่อกันได้อย่างสะดวก และได้รู้จักเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น แต่ในทางกลับกัน ก็เป็นช่องทางที่สามารถกระทำความผิด และสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้โดยไม่ต้องกลัวคนอื่นจะล่วงรู้ โดยเฉพาะในเรื่องเพศทางโลกอินเทอร์เน็ต เหล่านี้ล้วนเป็นทางออก ทางระบายอีกรูปแบบหนึ่งที่วัยรุ่นบางคนนำมาใช้เป็นเครื่องช่วยคลายความเหงาของตัวเอง และมีความเสี่ยงสูงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ส่งผลกระทบอย่างมากมายกับวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโรคเอดส์ การทำแท้ง เสี่ยงอนาคตทางการศึกษา ปัญหาสุขภาพ และปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอาชญากรรมทางเพศ เนื่องจากลักษณะเด่นของอินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายที่ครอบคลุมพื้นที่มหาศาล ใช้งานง่าย สะดวกรวดเร็ว จึงมีบ่อยครั้งที่ปัญหาที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ตนำไปสู่ปัญหาระดับชาติ และกลายเป็นปัญหาระดับโลก ทั้งนี้อาชญากรผู้กระทำความผิดมักเป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีเป็นอย่างดี

นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (อ้างถึงใน เอกธรงค์ ภาณุพงษ์ และคณะ, 2546) เสนอมุมมองว่า ไม่มียุคไหนในสังคมไทยที่จะมีวิกฤติการณ์ด้านวัยรุ่นไทยเท่ากับยุคนี้ เป็นยุคที่ปัญหาวัยรุ่นเป็นวิกฤติระดับชาติ ปัญหาวัยรุ่นไทยที่พบมากในขณะนี้ อันดับหนึ่ง คือ การสำส่อนทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้มีผลอื่นๆ ตามมา เช่น โรคเอดส์ ปัญหาการทำแท้ง จากสถิติพบว่า มีวัยรุ่นไทยทำแท้ง 16 ครั้ง ต่อการ ท้อง 1,000 ครั้ง มากกว่าประเทศฝรั่งเศสที่ถือเป็นประเทศที่มีอิสระทางเพศถึงเท่าตัว และจากการสำรวจข้อมูลในโรงเรียนมัธยมทั่วประเทศไทย มีเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 1 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วถึงร้อยละ 2 ขณะที่เด็กมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกือบร้อยละ 30 เคยมีเพศสัมพันธ์ และไม่ใช่ว่าจะอย่างอนาถ วิฤติเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นไทยนับเป็นปัญหาที่รุนแรงกว่าปัญหาสังคมอื่นๆ ขณะนี้ถือได้ว่า วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัยรุ่นประเทศใดๆ ในโลก โดยวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุ 17 ปี ส่วนอัตราการทำแท้งนั้น ในจำนวน 1,000 คน วัยรุ่นไทยทำแท้ง 16 คน ขณะที่ฝรั่งเศส 9 คน เนเธอร์แลนด์ 4 คน และเยอรมนีเพียงแค่ 3 คน จากสถิติกระทรวงสาธารณสุข พบว่า มีบุคคลทำแท้งถึงปีละ 100,000 คน และกลุ่มวัยรุ่นอายุ 14-19 ปี คลอดลูก ปีละ 50,000 คน ไม่เฉพาะเพียงวัยรุ่นเท่านั้นที่สนใจในเรื่องเพศสัมพันธ์ นายแพทย์อุดมศิลป์ ยังกล่าวต่อว่า การพูดคุยกับเด็กประถมตามโรงเรียนต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กประถมศึกษาปีที่ 2 พูดเรื่องเพศสัมพันธ์ และมีการเปิดดูเว็บโป๊ต่างๆ ในห้องเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ล้วนมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งสิ้น และอาจส่งผลกระทบกลายเป็นปัญหาสังคมได้เช่นกัน

กล่าวได้ว่าทุกสิ่งในโลกล้วนมีสองด้านเสมอ อินเทอร์เน็ตก็เช่นเดียวกัน การสนทนาออนไลน์กับคนแปลกหน้า นับเป็นความเสี่ยงที่มาพร้อมๆ กับการพัฒนาของเทคโนโลยี ซึ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ภัยดังกล่าวไม่เพียงแต่การนัดพบกันของกลุ่มสนทนา และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการถูกล่อลวงไป “ข่มขืน” และสร้างบาดแผลให้กับ “เหยื่อ” ไปตลอดชีวิตเช่นกัน นับวันความเสี่ยงที่ประสบพบเจอไม่ได้เกิดเฉพาะโลกภายนอกเท่านั้น หากรวมถึงโลกอินเทอร์เน็ตเช่นกัน ดังข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ฉบับวันอังคารที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 กรณีนายโมฮัมหมัด อารีฟ ชาวปากีสถาน ฆ่าหั่นศพภรรยาเหยื่ออินเทอร์เน็ต นางสาวดิสนีย์ ทองนาคแท้ วัย 28 ปี ครูสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนระดับมัธยมต้นแห่งหนึ่ง ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยเหตุเกิดเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ.2549 ภายในห้องพักหมายเลข 1004 โรงแรมราชาพาเลซ ถนนรัชดา 14 แขวงและเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยครูสาวใช้เวลาว่างจากการประสิทธิ์ประสาทวิชาลูกศิษย์ ท่องโลกอินเทอร์เน็ตในห้องเซทรูม หรือ เอ็มเอสเอ็ม (msn) ที่วัยรุ่นยุคสื่อสารไร้พรมแดนนิยมหาเพื่อนคุยแก้เหงา จนได้รู้จักกับนายโมฮัมหมัด แต่ฝ่ายชายกลับหลอกลวงว่าเป็นลูกครึ่งสเปน หน้าตาดี มีธุรกิจมากมาย ฐานะร่ำรวย ครูสาวหลงเชื่อจึงเดินทางมาพบที่กรุงเทพฯ เมื่อล่วงรู้ความจริงถูกหลอกลวงจึงต่อว่า และมีปากเสียงกันอย่างรุนแรง จนทำให้นายโมฮัมหมัด เกิดบันดาลโทสะ ถึงขั้นลงมือสังหาร และหั่นศพอย่างโหดเหี้ยมภายในห้องพักโรงแรมราชาพาเลซ ก่อนนำชิ้นส่วนศพแยกใส่กระเป๋าทิ้งอำพรางคดี เป็นอีกหนึ่งคดีอุกฉกรรจ์ ที่มีสาเหตุมาจากสื่อออนไลน์ สร้างความสะเทือนใจให้กับประชาชน

การใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่เหมาะสม นอกจากจะเกิดภาวะเสี่ยง ดังเช่น การนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์นั้น อาจส่งผลในเรื่องผลกระทบต่างๆ ที่นับวันจะกลายเป็นปัญหาสังคม ก็เป็นสิ่งที่ไม่สามารถละเลยไปได้ ปัจจุบันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มสูงขึ้นแทบจะทั่วทุกประเทศในโลก และโรคเอดส์ได้กลายมาเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญยิ่ง (สมยศ จารุวิจิตรรัตนา, 2532: 5) สถิติของสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ.2546 และ พ.ศ.2547 ได้ระบุว่า กลุ่มเด็ก และวัยรุ่นไทยเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์มากเป็นอันดับหนึ่งเมื่อเทียบกับกลุ่มประชากรในวัยอื่นๆ โดยสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค ได้รับรายงานผู้ป่วยเอดส์จากสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 ถึงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2549 รวมทั้งสิ้น 299,519 ราย และมีผู้เสียชีวิต 84,511 ราย สามารถแสดงเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สถิติผู้ป่วยเอดส์จากสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐและเอกชน
ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 ถึง วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2549

กลุ่มอายุ	จำนวน (ร้อยละ)
30-34 ปี	25.86
25-29 ปี	24.50
35-39 ปี	17.17
40-44 ปี	9.31
10-14 ปี	0.29

จากรายงานสถานการณ์เอดส์ทั่วโลกล่าสุด สำนักโครงการป้องกันปัญหาเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) รายงานว่า อัตราการติดเชื้อลดลงในบางประเทศ แต่ภาพรวมของอัตราการติดเชื้อเอชไอวียังคงทวีเพิ่มขึ้นในทุกๆ พื้นที่โลก จากสถิติพบว่า เมื่อปี พ.ศ.2548 ที่ผ่านมามีผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลกประมาณ 36.7-45.3 ล้านคน มีผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่เพิ่มขึ้น 4.9 ล้านคน และมีผู้เสียชีวิตจากการเจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ประมาณ 3.1 ล้านคน แม้ในปี พ.ศ. 2549 จำนวนผู้ป่วยและตายด้วยโรคเอดส์จะลดลง เนื่องจากความก้าวหน้าทางการแพทย์ และการรู้จักวิธีป้องกัน แต่พบว่ากลุ่มที่มีความเสี่ยงยังคงเป็นกลุ่มวัยรุ่น และวัยทำงาน และปัจจัยเสี่ยงมาจากเพศสัมพันธ์มากที่สุด ร้อยละ 83.97 (ศศิมา ดำรงสุกิจ, 2549: 8) จากเหตุดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหากเด็กและวัยรุ่นไทยขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา ไม่ได้รับข้อมูลใจความที่สำคัญในเรื่องเพศที่สอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน หรือขาดการชี้ให้เห็นถึงแนวทางวิธีการมีสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศอย่างเหมาะสม สิ่งเหล่านี้จะทำให้กลุ่มเด็ก และวัยรุ่นตกเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexual Transmitted Diseases: STDs) โดยเฉพาะโรคเอดส์ได้โดยง่าย จะเห็นได้ว่านับวันความรู้เรื่องเพศศึกษาจะยังมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นในสังคมไทย (จูลินิ เทียนไทย, 2547: 125)

ขณะนี้ พบว่า มีเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เช่น ภาพโป๊เปลือย ลามกอนาจาร ทั้งภาพผู้หญิงและเด็ก มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยทั่วโลกมีอยู่กว่า 1 แสนเว็บไซต์ ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือไอซีที ได้ดำเนินการสั่งปิดไปแล้วหลายเว็บไซต์ ส่วนใหญ่จะเป็นเว็บไซต์ที่คนชอบเข้าไปดู เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยม แต่คงยังไม่สามารถดำเนินการสั่งปิดได้ทุกเว็บไซต์เนื่องจากมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งมาตรการป้องกันจากผู้ที่เกี่ยวข้องดูแลก็ยังคงมีต่อเนื่อง

เพื่อสอดส่องดูแลในเรื่องดังกล่าว อาทิ อาสาสมัครนักเล่นเว็บไซต์ หรือเรียกว่า สารวัตรอินเทอร์เน็ต (cyber inspector) ที่ผ่านการอบรม ซึ่งมีหน้าที่คอยเฝ้าระวังสอดส่อง และรายงานเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม หรือเข้าข่ายลามกอนาจาร จุดประสงค์หลักของโครงการ คือ ต้องการให้บุคคลเหล่านั้นกลับตัวกลับใจและนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ทำในสิ่งที่ถูกต้อง และยังมีโครงการไซเบอร์คลีน ที่เมื่อมีคนเปิดดูแล้วเห็นข้อมูลที่ไม่เหมาะสม ก็สามารถคลิกหน้าดังกล่าวแล้วส่งไปที่ทีมงานกระทรวงไอซีที ที่เรียกว่า “ไซเบอร์ อินสเปกเตอร์ ทีม” เพื่อจะได้นำเอาหลักฐานเหล่านั้นไปดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การปกป้องกลุ่มวัยรุ่นจากการเข้าถึงเนื้อหาอันไม่เหมาะสม อันนำไปสู่ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ดังการใช้สื่อไปในทางที่มิควร เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีการดำเนินการในหลายประเทศ เรื่องของข้อมูลที่มีเนื้อหาขัดต่อศีลธรรม สื่อลามกอนาจารนั้นเป็นเรื่องที่มีมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยที่สื่อยังเป็นเพียงกระดาษ ต่อมากลายมาเป็นภาพยนตร์ วีดีโอ จนกระทั่งมาสู่เครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต การรับส่งข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตทำได้ทั้งการส่งข้อความ ภาพและเสียง (มัลติมีเดีย) การเผยแพร่ข้อมูลแบบเวิลด์ไวด์เว็บ (www: world wide web) วัยรุ่นมีโอกาสมากที่จะเข้าสู่ข้อมูลอันไม่พึงประสงค์เหล่านี้ได้โดยไม่ต้องมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ วัยรุ่นปัจจุบันมองเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติ นิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนถึงวัยอันควร ค่านิยมที่ผิดๆ เหล่านี้ นับวันจะยิ่งก่อตัวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ฉะนั้น ทุกฝ่ายควรปลูกฝังเยาวชนในการเลือกใช้อินเทอร์เน็ต ในบทบาทเปิดกว้างแต่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลที่ถูกต้อง ตามแนวการพัฒนาไม่ให้อยู่แค่ความคับแคบ เพื่อประยุกต์ผสมผสานกับรากฐานที่ยั่งยืนแข็งแรงของสังคม และวัฒนธรรมไทย เพราะอินเทอร์เน็ตยังต้องเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมโลกไปอีกราว ๓๐ ปีข้างหน้า อนาคตที่โลกาภิวัตน์ยังไม่หยุดนิ่ง

ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะได้มีการศึกษาเรื่อง ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร เพราะเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญกับอนาคตของชาติเป็นอย่างยิ่ง “สังคมแห่งความเสี่ยง” เป็นยุคสมัยของความไม่แน่นอน (uncertainty) โดยสถานการณ์ความเสี่ยงนั้นถูกสร้างขึ้นจากความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสืบเนื่องมาจากพัฒนาการของสังคมมนุษย์ การเกิดความเสี่ยงนั้นไม่ได้มาจากโลกภายนอกเท่านั้น หากเพิ่มโลกอินเทอร์เน็ตมาเป็นอีกหนทางหนึ่ง อีกทั้งยังรวมไปถึงผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ดังเช่น การนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การสูญเสียโอกาสทางการศึกษา ปัญหาสุขภาพ รวมไปถึงปัญหาโรคเอดส์ การทำแท้ง และปัญหาที่ร้ายแรงด้านอื่นๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเน้นศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ทิศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร และแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงจากการใช้

อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร การศึกษาวิจัยเรื่องนี้เพื่อหาแนวทางแก้ไข และป้องกันไม่ให้กลุ่มวัยรุ่นใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่ถูกต้องไม่ควร อีกทั้งนำแนวทางที่ได้มาใช้ในการพัฒนาสังคม และประเทศชาติ ซึ่งขณะนี้อินเทอร์เน็ตได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันแล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นชาย และหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 15-21 ปี เป็นวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา จำนวน 350 คน จากร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) บริเวณสามย่าน สยามสแควร์ และสีลม และสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 10 คน เนื่องจากบริเวณ 3 เขตดังกล่าว เป็นแหล่งรวมตัว และเป็นที่พักปะของบรรดาวัยรุ่นซึ่งเป็นตัวแทนประชากรที่จะใช้ศึกษาครั้งนี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เพื่อเสนอแนะให้กับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในสถานการณ์ปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตได้เชื่อมโลกใบใหม่โดยไร้พรมแดนใดๆ มาขวางกั้น และกลายเป็นปัจจัยที่ 5 ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยอินเทอร์เน็ตเปรียบได้กับดาบสองคม ซึ่งหากใช้งานอย่างไม่ระมัดระวังอาจนำมาซึ่งความเสี่ยงและภัยอันตรายได้ โดยกลุ่มเสี่ยงมักเป็นวัยรุ่นที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ และมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่เหมาะสม ในบทนี้จะกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา โดยส่วนแรกนี้จะเป็นการอธิบายถึง ประวัติความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต และแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอันมีอิทธิพลสำคัญที่ทำให้อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย และทำให้กลุ่มวัยรุ่นที่ใช้สื่อชนิดนี้เกิดความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต และนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต (Internet knowledge)

อินเทอร์เน็ต (internet) คือ ข่ายแห่งข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงระหว่างระบบเครือข่ายจำนวนมหาศาลทั่วโลกเข้าด้วยกันภายใต้หลักเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน นั่นคือ ใช้โปรโตคอลที่ซีพี ไอพี ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหลายในข่ายแห่งนี้สามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลถึงกันได้โดยสะดวก รวดเร็ว ไม่ว่าข้อมูลเหล่านั้นจะอยู่ในรูปแบบใดๆ อาจเป็นตัวอักษรหรือข้อความ ภาพ เสียง ได้ทั้งสิ้น ดังนั้น ระยะทางจึงไม่เป็นปัญหาในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์โลกอีกต่อไป จริงๆ แล้ว ข่ายแห่งข่ายที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ในวงกว้างในโลกนี้มีหลายข่ายด้วยกัน แต่ข่ายที่มีจำนวนสมาชิกทั้งจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์หลัก (host computer) และจำนวนผู้ใช้งานที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต ในปัจจุบันมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์หลักเชื่อมโยงกันมากกว่า 5 ล้านเครื่อง ปริมาณการรับส่งข้อมูลในแต่ละวันมีจำนวนมหาศาล (สมใจ บุญศิริ, 2538) ในบรรดาเครือข่ายต่างๆ ของโลก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตนับว่าเป็นเครือข่ายที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากมีคอมพิวเตอร์หลายสิบล้านเครื่องจากทุกประเทศทั่วโลกเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายนี้ (ณัฐชัย แสงทอง, 2542)

ประวัติความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2512 จากการที่หน่วยงานหนึ่งในกระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา (U.S. Defense Department Network) ได้ทำการทดสอบระบบเครือข่ายเพื่อใช้สื่อสารข้อมูลในงานทางด้านทหาร เรียกโครงการนี้ว่า โครงการอาร์พาเน็ต (ARPANET) เมื่อโครงการนี้ประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นอย่างดี จึงมีการนำมาใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารในงานต่างๆ ไป ในระยะแรกมีจำนวนเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันอยู่จำนวนไม่มาก ต่อมา มีการขยายวงกว้างขึ้น ลักษณะการใช้งานหลากหลายมากขึ้น จนกระทั่งก่อให้เกิดเป็นข่ายแห่งข่าย ขุมทรัพย์ข้อมูลที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต มาจากคำภาษาอังกฤษ 2 คำคือ การเชื่อมต่อ (interconnection) กับเครือข่าย (network) นั่นเอง (สมใจ บุญศิริ, 2538)

กรภัทร์ สุทธิคารา (2544) กล่าวว่า ประเทศไทยเริ่มเข้าไปสัมผัสอินเทอร์เน็ตครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2530 โดยเริ่มจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์สถาบันศึกษา โดยมีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (เอไอที) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันแรกๆ ที่มีการนำมาใช้ ดังนั้น การใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงแรก จึงจำกัดอยู่ในวงการวิจัยและการศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 เริ่มมีบริษัทเอกชนเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ต โดยบริษัทแรกที่เปิดดำเนินการเป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider: ISP) คือ บริษัท เค เอส ซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต และต่อมาไม่ถึงปีก็มีผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นมากมาย ในปี พ.ศ. 2542 มีผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยประมาณ 800,000 คน และในปี พ.ศ. 2543 มีผู้ให้บริการเกินกว่า 1,000,000 คน ผู้ใช้ส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับค้นหาข้อมูล อ่านข่าวสาร ส่งจดหมายถึงกัน และการสนทนา (chat) กับเพื่อนๆ โดยการพิมพ์ข้อความแลกเปลี่ยนกัน (กรภัทร์ สุทธิคารา, 2544) จากสถิติจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก และจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พบว่า ผู้ใช้บริการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีในอัตราสูง ในโลกปัจจุบันเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเป็นที่รู้จักและนิยมอย่างกว้างขวาง เคยมีผู้พยากรณ์ไว้ว่า ในวันหนึ่งข้างหน้าประชากรผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะเทียบเท่ากับประชากรในโลก (บุญช่วย ศรีธรรมศักดิ์, 2549)

บริการในอินเทอร์เน็ต

บริการในอินเทอร์เน็ตมีหลายประเภทด้วยกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงบริการแต่ละประเภทในอินเทอร์เน็ต (สนใจ บุญศิริ, 2538)

1. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (electronic mail or e-mail)

เป็นการส่งจดหมายผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จากการที่มีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถสื่อสารข้อมูลถึงกันได้อย่างรวดเร็ว จึงมีการให้บริการที่เรียกว่า จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ส่งสามารถส่งข้อความ หรือ เพิ่มข้อมูล ไปให้ผู้รับที่อยู่ในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียว หรือกลุ่มบุคคลได้ ด้วยความสะดวก รวดเร็วเป็นอย่างมาก

2. การสนทนาออนไลน์ (online conversation or chat)

เป็นการให้บริการในลักษณะของการสนทนากัน แต่แทนที่จะเป็นการพูดคุยกันด้วยวาจา ก็เปลี่ยนเป็นการพูดคุย โดยการคีย์ตัวอักษรผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ การใช้บริการนี้ต่างจากการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ คือ ในขณะที่พูดคุยกัน คู่สนทนาทั้งสองฝ่ายจะต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมกัน จึงจะเริ่มพูดคุย เราสามารถสนทนากับผู้ใช้ที่อยู่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้ ถ้าประเทศนั้นๆ ได้มีการเชื่อมต่ออยู่ในระบบเครือข่ายด้วย และคู่สนทนามักจะทำการนัดหมายเวลาที่จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมๆ กัน นอกจากการพูดคุยกันผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างผู้ใช้ 2 คนแล้ว ยังมีการพูดคุยกันมากกว่า 2 คนได้อีกด้วย ได้แก่ การประชุมผ่านสาย

3. การเข้าใช้เครื่องระยะไกล (remote login)

เป็นการขอใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในระบบเครือข่าย ซึ่งไม่ได้ตั้งอยู่ ณ ที่นั้น เช่น ในขณะที่ผู้ใช้นั่งใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ที่บ้าน หรือที่ทำงานในประเทศไทย แต่มีความต้องการที่จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่างประเทศ ซึ่งอาจเป็นเครื่องที่มีความแตกต่างไปจากเครื่องที่กำลังใช้อยู่ สามารถใช้คำสั่งเพื่อขอติดต่อไปยังเครื่องในต่างประเทศที่อยู่ในระบบเครือข่ายได้อย่างง่ายดาย เมื่อผู้ใช้ของลือคอินเข้าสู่ระบบเรียบร้อยแล้ว ก็เปรียบเสมือนว่าขณะนั้นผู้ใช้นั่งใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่างประเทศนั่นเอง คำสั่งในการขอใช้เครื่องระยะไกล มีทั้งประเภทที่ผู้ใช้จะต้องทราบชื่อ โดเมน (domain Name) หรือเลขที่อยู่ไอพี (IP address) ของเครื่องที่ต้องการขอใช้ และประเภทที่มีเมนูให้ผู้เลือกว่าต้องการจะขอใช้เครื่องใดทำให้เกิดความสะดวกสบายแก่ผู้ใช้เป็นอันมาก

4. การถ่ายโอนข้อมูล (file transfer)

ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การถ่ายโอนข้อมูลระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทำได้ง่ายมาก ไม่ว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งสองนี้จะอยู่ห่างกันเพียงใดก็ตาม เพียงแต่ผู้ใช้ใช้คำสั่งในการถ่ายโอนข้อมูลในเครือข่าย (FTP) ก็สามารถคัดลอกเพิ่มที่ต้องการได้ ในที่นี้จะขอกล่าวถึงการถ่ายโอนข้อมูลใน 2 ลักษณะ คือ การถ่ายโอนข้อมูลผ่านระบบเครือข่าย และการถ่ายโอนข้อมูลผ่านโมเด็ม ซึ่งผู้ใช้สามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสม

5. การสืบค้นข้อมูล (database searching)

โกเฟอร์ (gopher หรือ the Internet gopher) เป็นบริการการสืบค้นข้อมูลในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องทราบเลขที่อยู่ไอพีของแหล่งข้อมูลเหล่านั้น ข้อมูลดังกล่าวจะถูกจัดกลุ่มเรียบร้อยแล้วในรูปของเมนู ผู้ใช้เพียงแค่เลือกจากเมนูว่าต้องการดูข้อมูลเกี่ยวกับอะไร แต่ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นโดยโกเฟอร์นี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นตัวอักษรหรือข้อความเท่านั้น

เวิร์ลไวด์เว็บ (www: world wide web) เป็นบริการการสืบค้นข้อมูลที่มีในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เกิดขึ้นภายหลัง อยู่บนพื้นฐานของเทคโนโลยีที่เรียกว่า ไฮเปอร์เท็กซ์ (hypertext) หมายถึง วิธีการแสดงข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับคำที่ต้องการ โดยคำต่างๆ นั้นจะเชื่อมกับส่วนขยายที่อาจเป็นข้อความ รูปภาพ หรือเสียงก็ได้

อาร์ชี (archie) เป็นบริการสืบค้นซอฟต์แวร์ โดยดูจากดัชนีว่าแฟ้มใดมีอยู่บนเซิร์ฟเวอร์ใดบ้างบนอินเทอร์เน็ต เช่น ต้องการค้นหาโปรแกรม ข้อมูล หรือแฟ้มข้อความว่ามีอยู่ที่ใด เมื่อทราบแล้วจึงจะไปคัดลอกแฟ้มนั้นมาด้วยคำสั่งในการถ่ายโอนข้อมูล อีกครั้งหนึ่ง

6. ข่าวสารบนเครือข่าย (network news)

ในอินเทอร์เน็ตมีบริการข่าวสารหลายประเภท ถ้าผู้ใช้ต้องการอภิปรายหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มีความสนใจ หรือมีปัญหาคล้ายกัน ก็สามารถหาได้จากเครือข่าย จะมีกลุ่มคนที่สนใจในเรื่องต่างๆ มากมาย เรียกว่า นิวส์กรุป (news group) ซึ่งผู้ใช้สามารถเลือกอ่านในหัวข้อที่สนใจได้ วิธีการอ่านข่าวก็สามารถทำได้หลายวิธี

ขณะนี้ การใช้งานอินเทอร์เน็ต ได้กลายเป็นกิจกรรมหนึ่งของวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน นักศึกษา ที่ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนร่วมสมัย นอกจากนี้ อินเทอร์เน็ตยังเป็นสื่อกลาง ในการแสวงหา ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ได้ง่าย ทำให้นักเรียน นักศึกษาจำนวนไม่น้อยถึงกับหลงใหล และ หมกมุ่นกับสิ่งต่างๆ ในโลกของอินเทอร์เน็ต ซึ่งสิ่งยั่วยวนต่างๆ ในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น มีเป็น จำนวนมากเช่นกัน วัยรุ่นในยุคนี้ได้รับการยอมรับในหลายๆ ด้าน ทั้งเรื่องของความสามารถด้าน กีฬา ดนตรี ความกล้า ในการแสดงความคิดเห็น แม้ว่าบางครั้งการแสดงออกนั้นอาจขัดกับ วัฒนธรรมไทยบ้างก็ตาม ดังเช่น ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ยุคนี้เป็นยุคที่ อินเทอร์เน็ตเฟื่องฟู ส่งผลให้วัยรุ่นจำนวนมากหมกมุ่นอยู่กับโลกของอินเทอร์เน็ต ผ่านทางหน้า จอคอมพิวเตอร์ และจดจ่อกับรูปภาพ เสียงเพลง และตัวอักษรต่างๆ ที่ผ่านมาทางเครือข่ายวันละ หลายๆ ชั่วโมง จนทำให้วัยรุ่นนั้น เหลือเวลาน้อยลงในการดำเนินกิจกรรม หรือสิ่งอื่นๆ ที่อาจ สำคัญและจำเป็นมากกว่าการหมกมุ่นอยู่กับหน้าจอคอมพิวเตอร์และโลกของอินเทอร์เน็ต (สมชาย นำประเสริฐชัย, 2548: 12-14)

สามารถสรุปได้ว่า ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ มากมาย เป็นแหล่งชุมนุมทางความคิดของสังคมผู้ใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งบันเทิง เป็นสถานที่ พบปะสังสรรค์กันบนโลกออนไลน์ ซึ่งมีผู้คนมากมายได้ใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต และอีก หลายบุคคลก็เจอปัญหาที่ทำให้เกิดอันตราย หรือภัยจากอินเทอร์เน็ต ที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ ทางด้านลบ ที่ชี้ให้เห็นถึงผลเสียอันมากมายที่จะเกิดขึ้นกับสังคมไทย อาทิเช่น การใช้สื่อ อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของกลุ่มวัยรุ่น และผลกระทบต่างๆ ที่ตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ คือ ปัญหาโรคเอดส์ การทำแท้ง และการสูญเสียโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น จากประเภทของบริการ ต่างๆ มากมายในอินเทอร์เน็ตนั้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มวัยรุ่นนิยมใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การ สนทนาออนไลน์ และการเข้าเว็บไซต์ และกระดานข่าวต่างๆ โอกาสที่เยาวชนจะเข้าสู่เว็บไซต์ ลามกผ่านเครือข่ายมหาวิทยาลัย หรือบริการของอินเทอร์เน็ตสาธารณะมีน้อยมาก เพราะเป็นการใช้ งานในที่ชุมชนและส่วนใหญ่มีการกรองข้อมูลในระดับหนึ่ง ดังนั้น เยาวชนที่เข้าถึงสื่อลามกส่วน ใหญ่ใช้งานอินเทอร์เน็ตจากบ้าน ในส่วนรูปแบบของกระดานข่าว หรือที่เรียกว่า เว็บบอร์ดนั้นเป็น ที่รู้จัก และใช้กันอย่างแพร่หลาย เว็บไซต์ส่วนใหญ่มักมีส่วนของกระดานข่าวไว้เพื่อบริการ จุดมุ่งหมายหนึ่งของกระดานข่าว คือ การสร้างสังคมในโลกของอินเทอร์เน็ตเพื่อรับความคิดเห็นใน เรื่องต่างๆ ที่ผู้ใช้บริการสามารถนำมาปรับปรุงบริการของตนให้ดียิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการ ดำเนินงานในอนาคต วัยรุ่นเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการใช้บริการกระดานข่าวเป็นจำนวนมาก กระดาน ข่าวก็เหมือนกับบริการต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องมีการยืนยันตัวตนจริง ทำให้

สามารถแสดงความคิดเห็น หรือระบายอารมณ์ได้อย่างไม่จำกัด กระดานข่าวในเว็บไซต์หลายแห่งมีรูปแบบภาษาที่ไม่ธรรมดา และเนื้อหาที่ไม่สมควร อย่างเช่น การใช้คำหยาบล่วงเกินผู้อื่น การล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การใช้ชื่อและเบอร์โทรศัพท์ของผู้อื่นในการประกาศขายบริการทางเพศ รวมทั้งการพุดคุย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเสรี ปัญหาที่อยู่คู่กับอินเทอร์เน็ตมาโดยตลอด คือ ปัญหาเรื่องเว็บไซต์ลามก เว็บไซต์ขายสินค้าผิดกฎหมาย การล่อลวงผ่านกระดานข่าว จดหมายขยะ และอื่นๆ อีกมากมายหลายประเภท

อาจกล่าวได้ว่า ขณะนี้อินเทอร์เน็ตเต็มไปด้วยเรื่องเพศ วัยรุ่นมีพฤติกรรมเลียนแบบการมีเพศสัมพันธ์แบบตะวันตก ที่เมื่อพอใจซึ่งกันและกันก็จะมีเพศสัมพันธ์กันโดยง่าย ความเสี่ยงบนอินเทอร์เน็ต จึงมีตั้งแต่การพลัดหลงเข้าไปในเว็บไซต์ ห้องสนทนาออนไลน์ หรือกลุ่มข่าวที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม อันได้แก่ เรื่องลามกทางเพศ เนื้อหาป่าเถื่อนรุนแรง ยาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมาย อินเทอร์เน็ตนั้นได้กลายมาเป็นเครื่องมืออีกชนิดหนึ่ง ที่ทรงอิทธิพลสูงสุดต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น และผู้มีศักยภาพทางความรู้ และความสามารถทันต่อยุคสมัย จากการพัฒนาการของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารเป็นตัวผลักดันให้สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถเพิ่มบทบาทของตัวเองให้สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากยิ่งขึ้น จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สมดุลทางสังคม ทำให้เกิดผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และสังคมของมนุษย์

2.2 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ (Social change)

ปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของโลกยุคโลกาภิวัตน์ คือ การเปลี่ยนแปลงทุกสังคมจะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น ด้านเทคโนโลยี ประชากร สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง และด้านอื่น ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งของสังคมมนุษย์และสังคมกำลังพัฒนาทั้งหลาย เช่น สังคมไทย เป็นสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (งามพิศ สัตย์สงวน, 2543: 5)

ในเรื่องการเปลี่ยนแปลง สามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงมี 2 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม (social change) คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม (culture change) หมายถึง ความแตกต่างในระบบวัฒนธรรม หรือเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบย่อยของวัฒนธรรม และเมื่อกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมแล้วนั้นจะเห็นได้ว่า สังคมไทยปัจจุบันไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเฉพาะวัฒนธรรมทั่วไป

ที่หมายถึง วัฒนธรรมที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั่วไปของสมาชิกจำนวนมากของสังคม หรือเป็นวัฒนธรรมที่คนจำนวนมากในสังคมมีอยู่ร่วมกันเท่านั้น ยังคงมีวัฒนธรรมย่อย (subculture) หรือวัฒนธรรมรอง ที่หมายถึง ส่วนต่างๆ ของวัฒนธรรมที่ใช้กันในกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น ไม่ได้ใช้กันในทุกกลุ่มคน หรือคนจำนวนมากในสังคม โดยบุคคลแต่ละคนสามารถเลือกที่จะร่วมกับกลุ่มที่ตนชอบ วัฒนธรรมรองจึงอาจสอดคล้อง หรือขัดกับวัฒนธรรมหลักก็ได้ วัฒนธรรมรองในแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะที่เห็นได้ชัดว่า ภาษา เสื้อผ้า กิริยาท่าทาง มรรยาท ฯลฯ แตกต่างจากบุคคลทั่วไป (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 43) งามพิศ สัตย์สงวน (2543: 31) กล่าวว่า อายุเป็นวัฒนธรรมย่อยที่สำคัญอีกอย่าง ในแต่ละสังคมประกอบไปด้วยสมาชิกในวัยต่างๆ นับได้ 5 วัยด้วยกัน คือ วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา กลุ่มคนในแต่ละวัยดังกล่าวจะเป็นวัฒนธรรมย่อยประเภทหนึ่ง เพราะแต่ละกลุ่มจะมีความคิด ความเชื่อ ภาษาสำนวน การแต่งกาย และพฤติกรรมที่เป็นของกลุ่มตนแตกต่างกันไปจากกลุ่มคนในวัยอื่นๆ ของสังคม เรียกว่า มีเอกลักษณ์ของตนเอง จะเห็นได้ว่า วัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นในช่วงปี ค.ศ.1960 และค.ศ.1970 เกิดมีวัฒนธรรม ฮิปปี ซึ่งค่านิยม และอุดมคติที่พวกเขาแสดงออกมาแตกต่างอย่างชัดเจนจากพ่อแม่ของพวกเขา และเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นจะพบว่า เป็นการรวมกลุ่มเพื่อนในรุ่นราวคราวเดียวกัน (วิภารัตน์ พันธุ์ฤทธิ์คำ, 2544)

Brake (อ้างถึงใน วิภาวี วิโรจน์พันธุ์, 2539) ได้อธิบายว่า ลักษณะโดยทั่วไปของวัฒนธรรมย่อย ก็คือ รูปแบบ (style) กล่าวคือ กลุ่มที่มีวัฒนธรรมย่อยที่โดดเด่นแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นๆ ก็คือ กลุ่มที่มีการใช้รูปแบบในเชิงสัญลักษณ์รูปแบบหนึ่งๆ นั้นหมายถึงว่า รูปแบบในวัฒนธรรมย่อยยังรวมถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตด้วย กลุ่มวัยรุ่นเป็นวัยที่รับเอาวัฒนธรรมย่อยเหล่านี้จากกลุ่มเพื่อนของตน และถ้ากลุ่มเพื่อนของตนมีวัฒนธรรมย่อยในทางที่ดี สร้างสรรค์ เช่น การเล่นดนตรี การวาดภาพ ก็จะทำให้วัยรุ่นประพฤติตัวไปในทางที่เหมาะสม แต่ถ้ากลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมไปในทิศทางที่ไม่ดี เช่น การใช้เวลาว่างหมดไปกับกิจกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อ นำพาไปสู่การยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ก็จะทำให้วัยรุ่นได้รับวัฒนธรรมย่อยที่ผิด และนำมาประพฤติปฏิบัติจนกลายเป็นการยอมรับวัฒนธรรมย่อยในที่สุด อาจกล่าวโดยรวมได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม มีส่วนทำให้อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาท และกลุ่มวัยรุ่นมีค่านิยมในการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ผิดมากขึ้น สาเหตุส่วนหนึ่งมาจาก ความทันสมัย (modernization) ซึ่งเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้น ในสังคมกำลังพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนสำคัญกับการดำเนินชีวิตของกลุ่มวัยรุ่น และเพื่อให้เห็นถึงรายละเอียดต่อไปจะกล่าวถึงในส่วนของทฤษฎีความทันสมัย (modernization)

2.3 ทฤษฎีความทันสมัย (Modernization)

ทฤษฎีนี้มองการพัฒนาว่าเป็นกระบวนการวิวัฒนาการอย่างเป็นธรรมชาติที่สังคมจะเปลี่ยนแปลงจากการมีโครงสร้างของสถาบันแบบง่าย ๆ มาเป็นโครงสร้างที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ทฤษฎีนี้มีที่มาจาก ทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่ (structural-functionalism theory) มีสมมติฐานที่ว่า การปรับตัว คืองานหลักที่โครงสร้างทางสังคมต้องทำ ทฤษฎีนี้ให้แนวความคิดว่า ในกระบวนการวิวัฒนาการนั้น สังคมที่พัฒนาแล้วจะมีการก้าวข้ามไปข้างหน้าสังคมกำลังพัฒนา ดังนั้น ถ้าให้เวลาพอสมควร สังคมกำลังพัฒนานั้นก็จะพัฒนาตามมาได้ (งามพิศ สัตย์สงวน, 2543: 15-16)

ในเรื่องความทันสมัย สามารถสรุปได้ว่า โลกปัจจุบันที่เราอาศัยอยู่ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างมากมาย โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทกลายเป็นปัจจัยสำคัญในชีวิตมนุษย์ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงในทุกด้านยังนำมาในหลายๆ เรื่อง เช่น การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างเสรีของกลุ่มวัยรุ่น มองเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติ และเมื่อเกิดปัญหาตามมา คือ การตั้งครรภ์ มักนิยมหาทางออกโดยการทำแท้ง ซึ่งขัดต่อศีลธรรม และวัฒนธรรมในสมัยก่อน ซึ่งการรับเอาเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารอันทันสมัย สะดวก รวดเร็ว เช่น อินเทอร์เน็ต นั้นแฝงไปด้วยภัยร้ายต่างๆ มากมาย เข้ามาในชีวิตประจำวัน และมีผลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ถ้าขาดความรู้เท่าทัน หรือการป้องกันที่ถูกต้อง การรับเอาวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัยรุ่นมาเป็นวัฒนธรรมหลักก็เช่นกัน กลุ่มวัยรุ่นมักประพฤติปฏิบัติไปตามแนวทางของกลุ่มเพื่อน ซึ่งในแต่ละกลุ่มนั้นก็จะมีวัฒนธรรมย่อยเป็นของกลุ่มตน อาจแสดงออกมาในรูปของภาษา การแต่งกาย กิริยาท่าทาง หรือพฤติกรรมที่แสดงออก ในเรื่องอินเทอร์เน็ตนั้นอาจมองว่าไม่สามารถกลายเป็นวัฒนธรรมย่อยได้ แต่ในปัจจุบันมักพบเห็นได้ว่า กลุ่มวัยรุ่นมักหมดเวลาไปกับการใช้สื่อชนิดนี้และรับเอามาเป็นรูปแบบในการดำเนินชีวิต ถ้าใครไม่เคยเข้าใช้บริการสนทนาออนไลน์อาจถูกกลุ่มมองว่าเชย หรือไม่ทันสมัยเท่าทัน เหล่านี้มีส่วนผลักดันให้กลุ่มวัยรุ่นรับเอารูปแบบในการดำเนินชีวิตที่กลายมาเป็นวัฒนธรรมย่อย และปฏิบัติโดยขาดความรู้เท่าทัน

ผลกระทบที่มาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมนี้ อาจกล่าวได้ว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนอยู่ในภาวะเสี่ยง หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เพราะ กลุ่มเด็กและเยาวชนมักตกเป็นเหยื่อจากสิ่งมอมเมาและอบายมุขต่างๆ ที่มาจากภาวะความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว โดยขาดการกลั่นกรองเลือกสรรในการบริโภค รวมทั้งการขาดภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งต่อการ

ใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจ คติวิเคราะห์ และเลือกปฏิบัติ เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ สังคมมองเป็นผู้มีปัญหาและสร้างปัญหาสังคม ทั้งที่เด็กและเยาวชนเป็นเหยื่อของการแสวงหาผลประโยชน์มากกว่า และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องป้องกันและแก้ไขเร่งด่วน โดยแบ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่ การดื่มสุรา และสูบบุหรี่ การติดยาเสพติด การเล่นพนัน การใช้สื่อที่ไม่เหมาะสม และการแสดงออกทางเพศ การตกเป็นเหยื่อการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยและมั่วสุมทางเพศ การคิดเกมออนไลน์ การเที่ยวเตร่ในสถานบริการและสถานบันเทิงต่าง ๆ สุดท้าย เด็กและเยาวชนที่ทะเลาะวิวาท และใช้ความรุนแรง การที่วัยรุ่นใช้สื่อ และการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต วิดีโอ วีซีดี การ์ตูนโป๊ หนังสือโป๊ การพูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์ทางโทรศัพท์ (sex phone) สื่อโทรทัศน์ (ภาพยนตร์ ละคร) นั้น เป็นเรื่องปกติที่มักพบเห็นในปัจจุบัน

สรุปได้ว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้ สาเหตุส่วนหนึ่ง มาจากความทันสมัย หรือการกลายเป็นสมัยใหม่ หมายถึง กระบวนการที่สังคมกำลังพัฒนา หรือค่อยพัฒนา เคลื่อนตัวเข้าสู่ทิศทางของการเอาระบบเทคโนโลยี และระบบวัฒนธรรมที่เป็นลักษณะของสังคมอุตสาหกรรมมาใช้ ความทันสมัยเป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรม และทางสังคมที่มีขอบเขตกว้างขวาง ทำให้บุคคลที่ได้รับอิทธิพลนี้ อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับปัจเจกชน ตัวตนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพนั้น จำเป็นต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ในสังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างมากมาย และจะเป็นผลกระทบต่อนักปัจเจกชนในสังคมไทยในระยะยาวอย่างแน่นอน ดังนั้นจำเป็นที่ตัวตนของคนไทยทุกคน ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าทุกคนทำเช่นนั้นก็เชื่อได้ว่า อัตราการฆ่าตัวตายของคนในสังคม โดยเฉพาะในวัยต่างๆ และปัญหาสังคมอื่นๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การติดโรคเอดส์ การทำแท้ง หรือ การใช้เทคโนโลยีอันทันสมัย เช่น สื่ออินเทอร์เน็ตไปในทางที่ผิด ก็ควรจะลดน้อยลง ซึ่งคงต้องอาศัยทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เกี่ยวข้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป สุพัตรา สุภาพ (2546) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงย่อมจะเกิดขึ้นเสมอในทุกสังคม คือ อาจจะเร็ว หรือช้าก็ได้ ขึ้นอยู่กับกาลเวลา ไม่มีสังคมใดหยุดอยู่กับที่โดยแท้จริง เพราะการเปลี่ยนแปลงเป็นลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม จึงหมายรวมถึงการเปลี่ยนแปลงในระบบความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ถ้าจะกล่าวให้ง่ายขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคม คือ การเปลี่ยนแปลงคนนั่นเอง

2.4 แนวคิดเรื่องความเสี่ยง (Risk)

หากจะกล่าวถึง ความเสี่ยง นั้นคงจะไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่อะไร จริงๆ แล้วยังอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคน ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา ก็ถือว่าได้เริ่มต้นภาวะเสี่ยงแล้ว การทำความเข้าใจความหมายของความเสี่ยงนั้น เพื่อให้สามารถบริหารจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานความรู้ที่ดี จึงขอกล่าวถึงคำจำกัดความของ ความเสี่ยง ดังต่อไปนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2546: ออนไลน์)

ความเสี่ยง (risk) หมายถึง โอกาส หรือเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอน ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์

ความไม่แน่นอน (uncertainty) หมายถึง สถานการณ์ หรือเหตุการณ์ที่เราไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เช่น การทอดลูกเต๋า ในสถานการณ์นี้เราไม่รู้ว่าจะลูกเต๋านั้นจะออกอย่างไรที่ต้องการให้เป็นหรือไม่

โอกาสเสี่ยงภัย ภาวะคุกคาม (exposure) หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่างๆ ที่ไม่ต้องการให้เป็น เช่น สมมติว่าตอนที่ฝนกำลังตก เราอยู่นอกบ้านและก็ไม่ได้เอาร่มไปด้วย นั่นคือ เราได้รับผลกระทบจากการที่ฝนตกซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เราไม่ต้องการให้มันเกิดขึ้น

ความเสี่ยงเป็นปรากฏการณ์ในศตวรรษที่ 20 ซึ่งความเสี่ยงถูกสร้างขึ้นได้ไม่เฉพาะทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยเท่านั้น ความเสี่ยงในมุมมองของ Anthony Giddens (2002) ได้กล่าวไว้ว่า เราไม่สามารถแยกความเสี่ยงออกจากความคิดในเรื่องของความน่าจะเป็นและความไม่แน่นอนได้เลย ความเสี่ยงในทรรศนะของ Giddens นั้น หมายถึง ความปลอดภัยและความมั่นคง เขาเชื่อว่าความคิดเรื่องความเสี่ยงเพิ่งจะเกิดขึ้นมา เนื่องจากในยุคนี้เกิดความเชื่อว่ามนุษย์สามารถจัดการประวัติศาสตร์ตัวเองได้ ด้วยความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก่อนหน้ายุคนี้เชื่อว่ามนุษย์เราตกอยู่ภายใต้โชคชะตา และถูกกำหนดโดยพระเจ้า ดังนั้นการยอมรับในเรื่องของความเสี่ยงจึงเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นเปรียบเสมือนการผจญภัยอยู่น้อย ในสังคมทันสมัยปัจจุบัน เขาเห็นว่าความเสี่ยงมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อย่างมากและความเสี่ยงถูกสนับสนุนโดยใช้การคาดการณ์จากความไม่แน่นอนของอนาคต Giddens (2002) แบ่งความเสี่ยงออกเป็น 2 ประเภท คือ ความเสี่ยงภายนอก (external risk) เป็นประสบการณ์และรูปแบบความเสี่ยงจากภายนอก เช่น ภัยธรรมชาติ เป็นต้น และความเสี่ยงที่สร้างขึ้น (manufactured risk) เป็นผลกระทบจากการพัฒนาความรู้ต่างๆ ของมนุษย์

ในด้านของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ได้แก่ อินเทอร์เน็ต นั้น การจัดการความเสี่ยงสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดีกับการป้องกันความเสี่ยงจากการใช้สื่อชนิดนี้ และหาแนวทางแก้ไขในการลดความเสี่ยงอันเกิดกับวัยรุ่นที่เปรียบเสมือนกลุ่มเสี่ยงในสังคมโลกาภิวัตน์ สุริชัย หวันแก้ว (2548) กล่าวไว้ว่า สังคมมนุษย์ไม่ว่ายุคใดสมัยใดล้วนต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งนั้น และความเสี่ยง ณ ที่นี้ หมายถึง โอกาสที่คนเราจะประสบกับความสูญเสีย หรืออันตราย ประสบบกับสิ่งไม่พึงประสงค์ ในยุคแห่งสังคมเสี่ยงภัยนี้มีความเสี่ยงอันตรายที่มีลักษณะแตกต่างออกไป ดังเช่น อินเทอร์เน็ต ที่ทำให้เกิดภาวะเสี่ยงภัยได้หลากหลายรูปแบบ Beck (อ้างถึงใน สุริชัย หวันแก้ว, 2548) กล่าวไว้อย่างหนักแน่นว่า อันที่จริงความเสี่ยงรูปแบบใหม่ๆ นั้นมีมากมายที่เกิดมาจากวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเสียเองด้วยซ้ำ ประเด็นสำคัญจึงได้แก่ ข้อมูลและข่าวสารสารสนเทศที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นในสมองกล มิใช่สิ่งเดียวกันกับความรู้ทางสังคมที่ต้องมีสติ หรือความรู้ตัวทั่วพร้อมเป็นตัวกำกับควบคุมกันไปอย่างแน่นอน

2.5 แนวคิดเรื่องสังคมเสี่ยง (Risk society)

ความเสี่ยงในยุคปัจจุบันนั้น มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งความเสี่ยงที่เกิดจากธรรมชาติ และจากฝีมือของมนุษย์เอง ยกตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงสถานะอากาศของโลกอย่างฉับพลันและแปรปรวน โรคระบาดชนิดใหม่ ๆ ผลกระทบจากการที่มนุษย์ได้นำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้อย่างไม่ระมัดระวัง ดังเช่น อินเทอร์เน็ต ในที่นี้จะขอกล่าวถึง สังคมเสี่ยงในมุมมองของ Ulrich Beck (อ้างถึงใน Anthony Giddens, 2001: 677-678) โดย Beck พยายามจะชี้ให้เห็นว่า สังคมอุตสาหกรรมสร้างความเสี่ยงขึ้นมา ซึ่งก็คือด้านมืดที่ย้อนกลับมาทำลายตัวมันเอง ขณะเดียวกันความเสี่ยงก็จะเป็นตัวที่นำไปสู่ความทันสมัยแบบใหม่ ที่เรียกว่า สังคมแห่งความเสี่ยง (risk society) ชีวิตปัจจุบัน กำลังหลุดจากจารีตประเพณี สังคมอุตสาหกรรมแบบเก่ากำลังสูญหายไป และถูกแทนที่โดยสังคมแห่งความเสี่ยง สังคมที่มุ่งอุตสาหกรรมจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงใหม่ๆ มากมายรวมไปถึงสังคมมนุษย์ก็ต้องเผชิญกับความเสี่ยงด้วยกันทั้งนั้น ความเจริญกับความเสี่ยงเป็นของคู่กัน แต่ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ ชีวิตมนุษย์นั้นล้วนไม่มีอะไรที่แน่นอน Beck กล่าวไว้ว่า เราต้องแยกความเสี่ยงภัยกับอันตราย ซึ่งความเสี่ยงภัย หมายถึง โอกาสที่เราจะประสบกับสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา เป็นสิ่งที่ทำทนายอาจจะคาดการณ์ปัจจุบันได้ แต่ยังไม่ทราบถึงอนาคต นั่นคือ ความเสี่ยงภัยยังไม่ได้เกิดผลทันที ส่วนอันตราย คือ เหตุที่ทำให้ถึงแก่ความตาย หรือ พิษ และ เป็นสิ่งที่กำลังจะเกิดผลจริงขึ้นแล้ว สังคมแห่งความเสี่ยง ในสังคมแห่งความทันสมัย จัดว่ามีผลต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะเชื่อมโยงกับผลกระทบทางสังคมและเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้น

ในสังคมแห่งความเสี่ยง ความเสี่ยงใดๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ยากที่จะคาดคะเนถึงจุดเริ่มต้นและผลที่ตามมา ดังเช่น การรับเอาเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวัน อาจเป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับตนเอง โดยเฉพาะภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ที่ดูเหมือนว่าความเสี่ยงบางรูปแบบจะแจกจ่ายอย่างทั่วถึงกัน โดยไม่มีเส้นแบ่งทางพรมแดน หรือเชื้อชาติ นอกจากนี้แล้ว โลกาภิวัตน์เองยังนำมาซึ่งความเสี่ยงประเภทใหม่ๆ ที่ต้องใส่ใจหิวยกมาทำความเข้าใจไปด้วยกัน หากมีการใช้เทคโนโลยีอย่างขาดสติ และไม่คำนึงถึงผลกระทบที่ตามมานั้น ก็ทำให้ความเสี่ยงกระจายไปอย่างไร้พรมแดนได้ ภายใต้บรรยากาศเช่นนี้กลุ่มสังคมต่างๆ ล้วนตกเป็นกลุ่มเสี่ยงได้โดยไม่รู้ตัว เช่น วัยรุ่นที่กลายเป็นเหยื่อ (สุริชัย หวันแก้ว, 2548) ความเสี่ยงมักถูกมองไปในแง่ลบมากกว่าแง่บวก โดยความก้าวหน้าทางสถิติ คณิตศาสตร์ ทำให้เราสามารถคาดคะเนและประมาณผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้ มุมมองในเรื่องของความเสี่ยงจึงถูกใช้อย่างมากแทนความไม่แน่นอน หรือสิ่งที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างแน่นอน โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดภาวะความไม่มั่นคงในรูปแบบใหม่ๆ (new in security) รวมทั้งสภาวะความเสี่ยง อันมาจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ที่หลังไหลเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ดังความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ที่ปัจจุบันมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ไม่ดี เช่น ใช้เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ใช้ในการหลอกลวงผู้อื่น และการก่ออาชญากรรม ซึ่งเกิดความเสี่ยงทั้งต่อกลุ่มเสี่ยง คือ วัยรุ่น และเกิดความเสี่ยงในระดับประเทศชาติ เพราะวัยรุ่นเป็นอนาคตสำคัญของชาติ การที่เยาวชนมีความเสี่ยงไปในทิศทางที่ไม่ดี ย่อมส่งผลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อประเทศชาติ และความเสี่ยงต่างๆ ส่วนหนึ่งมีผลสืบเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ (globalization)

ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงกับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น

สถานการณ์ปัจจุบันความเสี่ยงได้กลายมาเป็นประเด็นสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างจากในอดีตที่ผ่านมา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้สร้างคุณประโยชน์แก่มนุษย์เราอย่างมากมายมหาศาล แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งมันก็ได้สร้างความเสี่ยงอย่างมากมายและส่งผลกระทบต่อที่ร้ายแรงเกินกว่าที่เราจะคาดการณ์ได้ เช่น ความเสี่ยงของการเกิดสงครามนิวเคลียร์ ความเสี่ยงที่อาจเกิดภาวะน้ำท่วมโลกอันเกิดมาจากภาวะโลกร้อน เป็นต้น ยิ่งกว่านั้น คือความเสี่ยงในเรื่องการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เช่น ล้วนส่งผลกระทบต่อกลุ่มเสี่ยงวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

สาเหตุของความเสี่ยงในสังคม ส่วนหนึ่งมาจากการใช้เทคโนโลยี ซึ่งความจริงเป็นของดี ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต แต่ว่าบางครั้งมีความรู้การจัดการเทคโนโลยีนั้นน้อยเกินไป รู้

เฉพาะด้านที่มีคุณ แต่ด้านมหันตโทษนั้นไม่รู้ หรือบางคนรู้แต่ว่าปิดบัง เพราะผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้อง บริษัทเจ้าของเทคโนโลยี (ประเทศพัฒนาแล้ว) ไม่ได้ให้ข้อมูลไว้ เทคโนโลยีด้านอินเทอร์เน็ต มีเข้ามาในประเทศไทยเมื่อหลายปีมาแล้ว โดยกลุ่มผู้ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสถาบันการศึกษา จนถึงขั้นนักเรียนอนุบาล แต่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18-22 ปี เป็นส่วนมากซึ่งจัดเป็นกลุ่มเสี่ยงวัยรุ่น มักพบเห็นได้ว่าวัยรุ่นบางคนใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยวิธีการสนทนาออนไลน์ บางคนได้แฟนทางอินเทอร์เน็ต แต่จริงๆ แล้วอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มากกว่านั้น เช่น การหาข้อมูลทางด้านวิชาการ การหาข้อมูลทางการศึกษา ซึ่งตรงนี้ถือว่ามีประโยชน์มาก

บริการในอินเทอร์เน็ตมีหลากหลายประเภทด้วยกัน จะเห็นได้ว่า กลุ่มวัยรุ่นนิยมใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนาออนไลน์ การเข้าเว็บไซต์ และกระดานข่าวต่างๆ โอกาสที่เยาวชนจะเข้าสู่เว็บไซต์ลามกผ่านเครือข่ายมหาวิทยาลัย หรือบริการของอินเทอร์เน็ตสาธารณะมีน้อยมาก เพราะเป็นการใช้งานในที่ชุมชนและส่วนใหญ่มีการกรองข้อมูลในระดับหนึ่ง ดังนั้น เยาวชนที่เข้าถึงสื่อลามกส่วนใหญ่ใช้งานอินเทอร์เน็ตจากสถานที่พักอาศัย

หากกล่าวถึงความเสี่ยงที่มาจากอินเทอร์เน็ตนั้น สามารถสรุปประเภทของภัยซึ่งมีอยู่ 7 ประการ โดยจำแนกออกได้ดังนี้ (โครงการอินเทอร์เน็ตสีขาว, 2546 : ออนไลน์)

- 1.ภัยจากสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต
- 2.ภัยจากการเข้าร่วมไปพูดคุยในโปรแกรมสนทนาออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต
- 3.ภัยจากการค้าบริการทางเพศบนอินเทอร์เน็ต
- 4.ภัยจากการซื้อขาย หรือได้รับข้อมูลที่อันตราย จากสินค้าที่ผิดกฎหมายบนอินเทอร์เน็ต
- 5.ภัยจากการเผยแพร่ข้อมูลต้องห้าม ข้อมูลที่เป็นความลับ เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว หรือข้อมูลที่เป็นอันตรายต่อตัวเองและผู้อื่น และให้ข้อมูลการใส่ร้ายผู้อื่นลงบนอินเทอร์เน็ต
- 6.ภัยจากการใช้ประโยชน์เพื่อการพนันในลักษณะต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต
- 7.ภัยจากการเล่นเกม ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมในลักษณะที่รุนแรง ล่อแหลมและละเมิดทางเพศ

ทั้งนี้ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ต ก็ยังมีส่วนที่เป็นผลกระทบ ก่อปัญหาให้กับสังคมภายนอกที่มูลค่าความเสียหายทางด้านสังคม วัฒนธรรมประเพณี มากกว่าในเรื่องของ

เทคนิค ส่งผลกระทบต่อทั้งสภาพกาย และจิตใจต่อสังคม ซึ่งมาในรูปแบบของการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อเผยแพร่ อันมีลักษณะดังต่อไปนี้ (วิศรุต ดันติพงศ์อนันต์, 2548)

1. สื่อลามกอนาจาร
2. ข้อมูลการซื้อขายของผิดกฎหมายผ่านเว็บไซต์
3. สร้างกิจกรรมล่อลวง เพื่อลวงละเมิดทางเพศ หรือทรัพย์สิน
4. เผยแพร่สิ่งที่ผิดศีลธรรม ทำให้ขาดจริยธรรม
5. สร้างความบันเทิงทำให้เยาวชนใช้เวลาหมดไปโดยเปล่าประโยชน์

รูปแบบ และวิธีการเผยแพร่ดังกล่าวนี้ควรพึงระวัง โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ในหมู่เยาวชน พร้อมทั้งการป้องกันไม่ให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเข้าไปยุ่งเกี่ยว เพื่อความปลอดภัยในสวัสดิภาพ และความมั่นคงของสังคมส่วนรวม หากไม่ใส่ใจเพียงแค่อุปกรณ์สารสนเทศนิยม (วิศรุต ดันติพงศ์อนันต์, 2548) สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ ได้เคยทำการสำรวจเรื่อง วัยรุ่นไทยกับการใช้ห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (chat room) เมื่อปี พ.ศ. 2542 พบว่า เด็กกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ร้อยละ 44.8 ตอบว่า เคยออกไปพบกับคนที่รู้จักทางโลกอินเทอร์เน็ตมาแล้ว ส่วนเด็กที่ตอบว่า มีความคิดอยากจะออกไปพบเพื่อนที่ตนรู้จักบนอินเทอร์เน็ตสูงถึงร้อยละ 70 ซึ่งมีส่วนชักนำและโน้มน้าวไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้ไม่ยาก สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของอินเทอร์เน็ต ที่เป็นบ่อเกิดของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ที่ยังรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และอยากรู้ อยากลองในสิ่งที่ตนไม่เคยสัมผัสมาก่อน เมื่อมีการสนทนาเกิดขึ้นแล้วมักจะมีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ตามมา ซึ่งนำไปสู่ขั้นตอนการนัดพบ และลงท้ายด้วยการมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด ซึ่งถือเป็นความเสี่ยงที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งกับกลุ่มเยาวชนของชาติ

อาจกล่าวได้ว่า ความเสี่ยงและการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง ความเสี่ยงเกิดจากการติดต่อสื่อสารอันทันสมัย และสะดวกรวดเร็วมากขึ้น เช่น อินเทอร์เน็ต เป็นการเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาและเพิ่มความเสี่ยงไปพร้อมกันในตัว ดังที่ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร (2544) กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดในโลก เราสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ในเวลาอันรวดเร็ว และราคาที่ประหยัดมากผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในรูปของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ความกระชับแน่นระหว่างเวลากับสถานที่ ทำให้การเชื่อมต่อของเรากับโลกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมหาศาล สถานที่ที่เคยห่างไกลหรือเข้าไม่ถึง กลายเป็นสิ่งที่ใกล้และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ระบบเครือข่ายในระดับโลก เกิดขึ้นได้ก็ด้วยการกระชับแน่นของเวลากับสถานที่ เป็นลักษณะการใช้เวลาน้อย หรือเท่าเดิม แต่เคลื่อนที่ได้เร็วและไกลมากขึ้น คนต่างเชื้อชาติต่างวัฒนธรรม และต่างพื้นที่ สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้โดยไม่มีปัญหาเรื่องระยะห่างเป็น

อุปสรรคอีกต่อไป การส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นนั้น จำเป็นต้องมีการส่งเสริมหลายๆ ด้าน เช่น การส่งเสริมการใช้งานที่เน้นในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ความเหมาะสม การแสวงหาความรู้ที่เป็นประโยชน์ การรู้จักผิดชอบชั่วดี รวมทั้งหน้าที่ และความรับผิดชอบด้วย นอกจากนี้ การส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องให้การ สนับสนุนการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ และเนื้อหาที่เหมาะสมแก่การใช้งานของวัยรุ่น ไม่หมกมุ่น อยู่กับเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ อันเป็นบ่อเกิดนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของวัยรุ่น เพื่อให้การส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นไปใน ทิศทางที่ถูกต้อง ดังนั้น ความเสี่ยงในปัจจุบันจึงไม่อาจจำกัดได้แค่ในเรื่องสุขภาพ หรือเรื่อง สิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงความเสี่ยงอันมาจากโลกเสมือนจริง หรืออินเทอร์เน็ตที่กำลังมี บทบาทสำคัญในยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร และไม่มีทีท่าว่าเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตจะหยุดนิ่ง ทรายใดที่ กระแสโลกาภิวัตน์ยังคงเคลื่อนไหวยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น (Adolescent)

วัยรุ่นมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “adolescence” ซึ่งมาจากรากศัพท์ในภาษาละติน ว่า “adolescere” หมายถึง การเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ ช่วงเวลาของการเป็นวัยรุ่นตามแนวคิดนี้จึง เป็นวัยของการเรียนรู้ การทดลอง การฝึกหัด การค้นพบข้อผิดพลาดของตนเอง และรับผิดชอบต่อ ภาระต่างๆ ที่ละน้อย ซึ่งเป็นกระบวนการของการพัฒนา และเติบโตจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ ช่วงของ วัยรุ่นจะสิ้นสุดลงเมื่อมีสิทธิและหน้าที่ทุกด้านของชีวิตตามกฎหมาย สามารถรับผิดชอบตนเองทั้ง ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเรียน งาน ครอบครัว และจริยธรรม (บุญศรี คำชาย, 2542)

สุพัตรา สุภาพ (2543) กล่าวว่า วัยรุ่น เป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็น วัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็ก กับ ความเป็นผู้ใหญ่ หรือวัยที่ย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว เป็นวัยที่เริ่ม มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลกระทบต่อความเจริญด้านอื่นๆ ด้วย เช่น มีอารมณ์หวั่นไหวง่าย เต็มไป ด้วยความเพื่อฝัน มีอุดมคติสูงส่ง มักจะมองสิ่งต่างๆ ในแง่ดี ไม่ค่อยเดินทางสายกลาง เพราะถ้ารัก จะรักสุดใจ ถ้าเกลียดจะเกลียดสุดใจเช่นกัน นอกจากนี้ยังต้องการให้เพื่อนยอมรับ รักเพื่อนต่างเพศ รักความเป็นอิสระ ต้องการความอบอุ่น เป็นต้น

ดังนั้น เราอาจให้ความหมายวัยรุ่นได้ว่า วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็น วัยที่เป็นสะพานไปหาวัยผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นชัดเจนที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดวัยเมื่อใด แต่เรา กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ กล่าวโดยทั่วๆ ไป วัยรุ่น เริ่มจากการ

เริ่มมีวุฒิภาวะทางเพศ (เด็กชายและหญิงร่วมประเวณีกันสามารถให้กำเนิดบุตรได้) นักจิตวิทยาและนักการศึกษา จึงเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะใช้อายุเฉลี่ยเป็นเครื่องกำหนดจุดเริ่มต้นของเด็กวัยรุ่น บางแห่งก็กำหนดเอาไว้ว่าอายุ 21 ปี เด็กควรจะเป็นผู้ใหญ่ เพราะทำอะไรตามกฎหมายได้แล้ว ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถแบ่งอายุของวัยรุ่นได้ดังนี้ (สุพัตรา สุภาพ, 2546)

1. ก่อนวัยรุ่น	(pre adolescence)	10-12 ปี
2. วัยรุ่นตอนต้น	(early adolescence)	13-16 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย	(late adolescence)	17-21 ปี

ทฤษฎีพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่น

2.6.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory)

จิตวิเคราะห์เป็นทฤษฎีที่ตีความพัฒนาการมนุษย์ในแง่ของแรงขับ และแรงจูงใจไร้จิตสำนึก แรงกระตุ้นไร้จิตสำนึกเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมมนุษย์ ตั้งแต่เรื่องเล็กๆ ไปจนถึงเรื่องใหญ่ๆ ของชีวิต โดยผู้นำทฤษฎีนี้ได้แก่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) (กฤษริ คำชาย, 2542: 15-19) ในที่นี้จะกล่าวสรุปถึงทฤษฎีของฟรอยด์ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

ฟรอยด์ มีแนวคิดเบื้องต้นว่า บุคลิกภาพและการพัฒนาบุคลิกภาพเกิดขึ้นจากความขัดแย้งภายในจิตใจ และเราสามารถอธิบายทำความเข้าใจบุคลิกภาพของคนได้โดยการสำรวจลงไป ในจิตไร้สำนึกของแต่ละบุคคล ทฤษฎีของฟรอยด์ไม่ค่อยมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการพัฒนาของวัยรุ่นโดยตรง เนื่องจาก ฟรอยด์ ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของเด็กๆ มากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม ฟรอยด์ ได้กล่าวพาดพิงถึงเรื่องของวัยรุ่นไว้ว่า เป็นช่วงของความตื่นเต้นทางเพศ ความกังวล และความแปรปรวนของบุคลิกภาพในบางครั้งบางคราว ตามความเห็นของฟรอยด์ วัยแตกเนื้อหนุ่มเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องอยู่กับเพศตั้งแต่เด็กปรากฏรูปแบบให้เห็น ทฤษฎีที่สำคัญของฟรอยด์ซึ่งจะนำไปสู่การทำความเข้าใจวัยรุ่น ได้แก่ เรื่องของขั้นตอนในการพัฒนาบุคลิกภาพ ฟรอยด์ เห็นว่าสิ่งที่เป็นแกนในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล คือ ความต้องการทางกายภาพและแรงขับดันทางเพศ

ฟรอยด์ ย้ำเสมอว่ามีองค์ประกอบซึ่งเป็นเป้าหมายทางเพศ 2 ประการที่ต้องพิจารณา และมีลักษณะที่ต่างกันระหว่างชายและหญิง องค์ประกอบประการแรก ได้แก่ เรื่องของ

สิทธิ์ และความรู้สึกสัมผัส องค์ประกอบที่สอง ได้แก่ ความพอใจทางอารมณ์ซึ่งแสดงว่าในเรื่องของความต้องทางเพศแล้ว วัยรุ่นต้องการการตอบสนองทางอารมณ์พอ ๆ กับการปลดปล่อยทางกายนอกเหนือไปจากองค์ประกอบทั้ง 2 ประการข้างต้นแล้ว ฟรอยด์ ยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่เด็กเป็นอิสระจากพ่อแม่เป็นส่วนหนึ่งของการบรรลุวุฒิภาวะทางเพศ เด็กจะถ่ายทอดความรู้สึกติดพ่อแม่ไปยังเพื่อน แต่พร้อมกันนั้นเด็กก็รับเอาความคิด ความรู้สึก ท่าทีในการตัดสินใจ และการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ไปยังพ่อแม่ ความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก ๆ กับพ่อแม่จะพัฒนาขึ้นและเติบโตขึ้นไปในลักษณะของการร่วมมือกันมากขึ้น ให้และรับจากกันและกันและเท่าเทียมกันมากขึ้น เมื่อถึงตอนนี้วัยรุ่นจะกลายเป็นสมาชิกคนหนึ่งภายในครอบครัวไม่ใช่เด็กที่ต้องพึ่งพ่อแม่เต็มทีเดียวที่ผ่านมา

สามารถสรุปได้ว่า ระหว่างการพัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทางกายจะมองเห็นได้ชัดเจนที่สุด แม้โดยแท้จริงแล้ว ร่างกายของเด็กจะเปลี่ยนแปลงไปตลอดช่วงของวัยรุ่น แต่การเปลี่ยนแปลงทางกายซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วนั้นจะเริ่มเมื่ออยู่ในวัยเด็กตอนปลาย และวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งที่เรียกว่า วัยแตกเนื้อหนุ่มสาว ผลอย่างหนึ่งที่ตามมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของร่างกาย คือ การปรับตัวได้ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เป็นเหตุให้เด็กเกิดความรู้สึกกระดากอาย สับสนและไม่มีความปลอดภัย และอาจแสดงพฤติกรรมต่อต้านต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนั้นการทราบถึงการพัฒนาการทางกายของวัยรุ่น รู้จักอิทธิพลของฮอร์โมนที่มีต่อการบรรลุวุฒิภาวะทางเพศ และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางกายที่สัมพันธ์กับการพัฒนาการทางด้านจิตใจและทางสังคมของวัยรุ่น ตลอดจนจนถึงทราบปัญหาบางประการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางกายจะทำให้สามารถช่วยเหลือวัยรุ่นให้ผ่านพ้นช่วงนี้ไปได้

ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

เมื่อลักษณะทางร่างกายและอารมณ์เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการต่างๆ ของวัยรุ่นย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปวัย ไม่ได้ยึดถือความต้องการของครอบครัวเป็นหลักเหมือนในวัยเด็ก เพราะความต้องการในวัยนี้มักเกิดจากค่านิยมของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก โดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อน สุพัตรา สุภาพ (2546) กล่าวไว้ว่า ความต้องการของวัยรุ่น มาจากความต้องการของตัวเองบวกกับความต้องการของสังคม ได้แก่ ต้องการความรัก ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ต้องการความเป็นอิสระ ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง มีอุดมคติสูง มีความสนใจในเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ ต้องการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เป็นยอมรับ ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ ต้องการความปลอดภัยและมั่นคง ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ มีความรู้สึก

รุนแรง เช่น ถ้าเกิดความสมหวังก็ชมชื่นซาบซึ้ง ตื่นเต้น ถ้าผิดหวังก็จะแค้นใจ น้อยใจในวาสนาของตน และต้องการมีอนาคตและความสำเร็จ เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง ฝันถึงจุดหมายในอนาคต นอกจากนี้ ความสนใจของวัยรุ่นนั้นแตกต่างจากเด็ก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และสังคมที่เขาได้รับในช่วงนี้ ความสนใจของวัยรุ่นแต่ละคนจึงขึ้นอยู่กับเพศ สติปัญญา สภาพแวดล้อม โอกาสในการเรียนรู้ ความสนใจของกลุ่มเพื่อน ความสนใจของครอบครัว รวมไปถึงความสารถที่มีมาแต่กำเนิด และองค์ประกอบอื่นๆ อีก

วัยรุ่นกับการคบเพื่อน

วัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอย่างมาก วัยรุ่นต้องการให้ตนเองเป็นที่นิยมชมชอบในกลุ่มเพื่อน การมีเพื่อนที่ดีจะทำให้วัยรุ่นมีผู้ที่คอยร่วมทุกข์ร่วมสุข ปรับทุกข์ชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง (พวงรัตน์ เลื่อมสารานู, 2548: ออนไลน์) นอกจากนี้ พฤติกรรมการกระทำผิดเหมือนเพื่อนควรจะเกิดขึ้น หรือเพิ่มปริมาณมากขึ้น หลังจากคบเพื่อนที่พฤติกรรมเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยนั่นเอง วัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะในวัยนี้จะมีความผูกพันกับเพื่อนมากกว่าวัยอื่นๆ และชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน มากกว่าจะอยู่ร่วมกับสมาชิกครอบครัว การมีสัมพันธภาพ หรือมิตรภาพอันดีกับบุคคลอื่น จะทำให้เราเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับนับถือและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของวัยรุ่นนั้น มีความลึกซึ้งมากกว่าสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในวัยเด็ก วัยรุ่นทุกคนจึงปรารถนาจะมีความสัมพันธ์อันดีในหมู่เพื่อน

การคบเพื่อนของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้วัยรุ่นรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นในสังคมต่อไปในภายหน้า หากวัยรุ่นคบเพื่อนดี มีกิจกรรมที่เหมาะสม ก็จะเป็นผลดีต่อตัววัยรุ่นและสังคม แต่ถ้าวัยรุ่นคบเพื่อนไม่ดี มีความพฤติกรรมไม่เหมาะสม ก็อาจชักจูงกันไปในทางที่ไม่ดี (พวงรัตน์ เลื่อมสารานู, 2548: ออนไลน์) วัยนี้ เด็กวัยรุ่นอาจได้รับความกดดันจากเพื่อนให้มีเพศสัมพันธ์ (peer pressure) ในบางโรงเรียนก็จะสอดแทรกบทเรียน หรือการฉายวิดีโอให้ดูในเรื่องดังกล่าวว่าเป็นความเชื่อที่ผิดๆ รวมถึงการสอนการจัดการกับความกดดันทางเพศ (handling sexual pressure) ในหัวข้อเรื่องนี้เองที่พ่อแม่ชาวอเมริกันส่วนมากมักเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการสอนลูกของตนว่า การมีเพศสัมพันธ์ควรเกิดขึ้นเมื่อสภาพร่างกายและจิตใจของลูกพร้อม ไม่ใช่เกิดจากความกดดันที่อยากจะมิประสบความสำเร็จเหมือนเพื่อน หรือความกดดันที่เกิดจากแฟน (จูนิ เทียนไทย, 2547: 130) วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเพื่อนอย่างมาก แต่การคบเพื่อนจะเปลี่ยนแบบจากวัยเด็กซึ่งเป็น

เพื่อนเล่นและมักจะจะเป็นเพศเดียวกันมากคบกับเพื่อนในรูปแบบใหม่ มีเรื่องของเพศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ยิ่งไปกว่านั้นวัยรุ่นยังต้องการความเป็นอิสระทางอารมณ์จากพ่อแม่ ซึ่งด้วยความต้องการประการหลังนี้เองที่ทำให้หันไปหาเพื่อนแทน (กุญชรีย์ คำชาย, 2542)

วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่เพื่อนเข้ามามีอิทธิพลอย่างมาก มีคำถามจากผู้ปกครองตลอดเวลาที่ทำไมเด็กจึงติดเพื่อนและเชื่อเพื่อนมากกว่าพ่อแม่หรือครู ก่อนที่จะกล่าวถึงเหตุผลที่ทำให้เพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นนั้น ต้องเข้าใจความหมายของเพื่อนในแง่มุมของวัยรุ่นก่อน คำว่าเพื่อนเป็นคำที่พูดกันมากแต่ให้ความหมายยาก เนื่องจากเพื่อนเป็นบทบาทหนึ่งที่เกิดขึ้นในกลุ่มสัมพันธ์ทุกประเภทตั้งแต่เพื่อนกับเพื่อนจริง ๆ หรือระหว่างกลุ่มสัมพันธ์อื่น ๆ เช่น ครูกับศิษย์ พี่กับน้อง แม้กระทั่งพ่อแม่ของลูก อย่างไรก็ตามเพื่อนมีความหมายลึกซึ้งกว่าคนรู้จักมาก เมื่อเอ่ยคำว่าเพื่อน Reardon (1987: 171) หมายถึงความสัมพันธ์ที่มีลักษณะพิเศษ โดยลักษณะแรก เพื่อนมีสถานะพิเศษ เป็นคนที่เราไว้ใจและยอมรับ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีความสัมพันธ์แบบไม่เอาเปรียบ ทั้งนี้มีได้หมายความว่าเราจะไม่รับสิ่งใด ๆ จากเพื่อน เพื่อนนั้นสามารถเอาบางอย่างได้จากเพื่อนโดยไม่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่าคุณกำลังถูกบังคับหรือถูกข่มขู่ ลักษณะที่สอง โดยอุดมคติแล้วความเป็นเพื่อนมีฐานะอยู่บนความเท่าเทียมกัน หมายถึงว่าไม่มีใครมีอำนาจหรือมีอิทธิพลเหนือใครแม้ว่าอีกคนหนึ่งจะมีสถานภาพเหนือกว่า และตรงจุดนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีเพื่อนซึ่งมีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่าตนเองมาก ๆ ไม่ได้ เนื่องจากความขัดแย้งระหว่างบทบาทอาจเกิดขึ้น และลักษณะที่สาม การเป็นเพื่อนกันนั้นต่างฝ่ายต่างต้องการการยอมรับกันซึ่งจะได้รู้จากพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่งว่าคล้ายตามกฎของความเป็นเพื่อนหรือไม่กฎของความเป็นเพื่อนที่ระบุไว้ว่า บอกให้เพื่อนรู้เกี่ยวกับข่าวความสำเร็จ แสดงการสนับสนุนทางอารมณ์ เสนอความช่วยเหลือเมื่อเพื่อนต้องการ พยายามทำให้มีความสุขเมื่ออยู่ด้วยกัน และเสนอตัวทำงานแทนเมื่อเพื่อนขาดไป

ลักษณะของการคบเพื่อนของวัยรุ่น

ในวัยรุ่นตอนต้นนั้นเด็กมักจะมีเพื่อนสนิท 1-2 คน และมักจะเป็นเพศเดียวกัน เด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับเพื่อนทั้งที่โรงเรียนและใช้โทรศัพท์คุยกันเป็นเวลานาน ๆ เมื่อกลับมาถึงบ้านเพื่อน ๆ กันนั้นมักจะชอบอะไรที่คล้าย ๆ กัน เช่น การแต่งกาย ฟังเพลง ชอบคารา หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน และวัยรุ่นตอนต้นนี้จะคบกับเพื่อนได้นานหากมีความคล้ายคลึงกันมาก และสามารถตอบสนองความต้องการของกันและกันได้ และยังตอบสนองความต้องการของกันและกันได้มากเท่าใดความสัมพันธ์ก็ยิ่งเหนียวแน่นมากขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามมิตรภาพระหว่างเพื่อนของวัยรุ่นตอนต้นยังเป็นที่ไปด้วยอารมณ์อยู่ตังนั้นหากความต้องการของตนไม่ได้รับ

การตอบสนองจากเพื่อนก็อาจโกรธและหงุดหงิดได้ จนกระทั่งถึงกับทะเลาะกันได้แม้ว่าคน ๆ นั้นจะเป็นเพื่อนสนิทของตนเองก็ตาม ทั้งนี้เป็นเพราะวัยรุ่นตอนต้นยังคงยึดติดตนเองเป็นศูนย์กลางอยู่อย่างมาก ลักษณะเช่นนี้เองที่ทำให้มิตรภาพในวัยรุ่นไม่ค่อยคงที่ (กุญชรีย์ คำชาย, 2542)

เมื่อโตขึ้นพ้นจากวัยรุ่นตอนต้นเด็กจะเริ่มขยายวงการคบเพื่อนให้กว้างออก และจากการคบเพื่อนเพศเดียวกันก็จะมากคบกับเพื่อนต่างเพศด้วย ในช่วงนี้เด็ก ๆ จะอยู่ในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออุดมศึกษาตอนต้น ๆ เด็กจึงมีโอกาสนในการที่จะคบเพื่อนที่มาจากภูมิลำเนาต่าง ๆ หลังอันหลากหลาย มีประสบการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่าเด็กจะได้มีโอกาสในการคบเพื่อนที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไปในหลากหลายรูปแบบ และมีคนที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น หลังจากนั้นเด็กจะค่อย ๆ คัดเลือก และจัดจำแนกประเภทของคนรู้จักที่สามารถคบเป็นเพื่อนได้ ในการคบเพื่อนนั้นเด็กต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการให้เพื่อนชื่นชมและชอบพอ วัยรุ่นจะอ่อนไหวกับการถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือการกล่าวหาว่าผิดเพี้ยนในทางลบ จะหวังว่าคนอื่น ๆ จะคิดถึงตนเองในแง่ดีและเพื่อที่จะให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ วัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมต่างๆ ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่ม และการแสวงหาความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กีฬา การเรียน หรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของเพื่อน ๆ (กุญชรีย์ คำชาย, 2542)

วัยรุ่นกับความสนใจเพศตรงข้าม

กุญชรีย์ คำชาย (2542) กล่าวว่า เป้าหมายอีกประการหนึ่งของวัยรุ่น ได้แก่ การมีเพื่อนซึ่งเป็นเพศตรงข้าม ในกระบวนการพัฒนาทางสังคมมาสู่ขั้นนี้จะต้องผ่านประสบการณ์ 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่แรก เป็นขั้นตอนที่เด็กสนใจตนเองมากกว่าคนอื่น ขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นของการสนใจเพื่อนเพศเดียวกันในลักษณะของเพื่อนเล่น และขั้นตอนที่สาม จึงเป็นการสนใจเพื่อนทั้ง 2 เพศ การคบเพื่อนเพศตรงข้ามจะอยู่ในขั้นตอนนี้ การมีเพื่อนเพศตรงข้ามนี้เป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและก่อให้เกิดความกังวลไปพร้อม ๆ กัน วัยรุ่นมักจะมีคำถามต่าง ๆ นา ๆ เกี่ยวกับการคบเพื่อนเพศตรงข้าม จะเห็นได้ชัดว่า ความเป็นปฏิปักษ์กับเพศตรงข้ามที่เกิดขึ้นในระหว่างวัยเด็กตอนปลายจะเริ่มลดลง เด็กชายจะเริ่มล้อและแหย่เด็กหญิง เช่น ดึงหนังสือ หยิบของ พุดล้อ ส่วนปฏิบัติการตอบโต้ของเด็กหญิงก็อาจจะเป็น อาย เงอน แกล้งทำเป็นตกใจ หรือไม่พอใจ หรืออื่น ๆ แล้วแต่วัฒนธรรม แต่ที่อ่านออกจากท่าทางว่าไม่ได้โกรธเหมือนกับวัยเด็กตอนปลาย วัยรุ่นชายหญิงอาจคบกันเป็นกลุ่ม ๆ แยกกันเป็นคู่ หากมีความพึงพอใจกันที่หนุ่มสาวก็อาจถูกล้อว่าเป็นแฟนกัน สุดท้ายก็ยอมรับว่าเป็นคู่รักกัน

อารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น

ระยะวัยรุ่นนั้นเป็นช่วงที่คาบเกี่ยวระหว่างเด็ก และผู้ใหญ่ซึ่งถือว่าเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายสูงสุด และมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ การเข้าสังคม การเรียน การงาน รวมถึงการค้นหาอุดมคติในชีวิตอย่างมากมายจึงอาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการ และการเปลี่ยนแปลงของตนเอง การเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งของวัยรุ่นที่มีผลอย่างมากต่อวิถีการดำเนินชีวิต คือ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของอารมณ์ทางเพศ วัยนี้วัยรุ่นจะมีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น เพราะต่อมเพศได้เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ ดังนั้น วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่จะต้องมีการเรียนรู้ในเรื่องของอารมณ์ทางเพศของตนเอง ตลอดจนแสวงหาแนวทาง ในการจัดการกับอารมณ์ทางเพศของตนเองอย่างเหมาะสม การเกิดอารมณ์ทางเพศ ส่วนหนึ่งนั้น มาจากระดับฮอร์โมนเพศในร่างกาย และอีกส่วนหนึ่งมาจากสิ่งเร้าภายนอกเช่น รูปภาพ ภาพยนตร์ สื่ออินเทอร์เน็ต ที่มีลักษณะกระตุ้นความต้องการทางเพศ เสียงที่ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม และกลิ่นบางอย่างที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ได้ รวมถึงการสัมผัสร่างกาย ตลอดจนความนึกคิดหรือจินตนาการ เป็นต้น (พวงรัตน์ เลื่อมสารานู, 2548: ออนไลน์)

โดยเมื่อวัยรุ่นมีความรู้สึกทางเพศ จะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งพฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกต่อเพศตรงข้าม เช่น การนัดพบเพื่อนต่างเพศ การมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยทั่วไป ชายหญิงจะเริ่มคบหากันตั้งแต่ออยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มสนใจในเพศตรงข้ามกับตน ในวัยนี้ทุกคนต้องการมิตรภาพ ความรัก และต้องการความเป็นอิสระจากมารดา วัยรุ่นจึงมองหาเพศตรงข้ามที่ถูกใจ ซึ่งจะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่ความรักเพศตรงข้าม และการแต่งงานในอนาคต พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น มักจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมต่างๆ วัยรุ่นในเมือง ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมมาก เช่น จากสื่อมวลชน ทำให้วัยรุ่นบางส่วน รับเอาอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ โดยมีการรักอิสระมีการนัดพบเพื่อนต่างเพศกันตามลำพัง ตลอดจนการมีความสัมพันธ์ทางเพศ จนถึงขนาดได้เสียกันก่อนแต่งงาน และเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนสมรส (สุชา จันทน์เอม, 2520) นอกจากนี้ ยังพบว่า วัยรุ่นทั่วโลกเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยเฉลี่ยอายุ 17.3 ปี

จูลี เทียนไทย (2548) กล่าวว่า สำหรับกลุ่มวัยรุ่นนั้นความรักเป็นตัวชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยที่วัยรุ่นชายและหญิงจะมีแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งจากการสนทนากลุ่มย่อย พบว่า กลุ่มวัยรุ่นแทบทุกกรณีอธิบายว่า ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายเริ่มต้นความสัมพันธ์ทางเพศก่อนเสมอ ในขณะที่ฝ่ายหญิงจะยอมทำตามด้วยความรัก และความไว้วางใจ แม้ว่าการออกไปเที่ยวด้วยกันจะแตกต่างกันบ้างตามชน

ชั้น และระดับรายได้ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่พบว่าวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่มักจะออกไปเที่ยวโดยการไปคูหนั่ง ไปศูนย์การค้า ร้านอาหาร ผับ บาร์ เป็นต้น ในกรณีส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ทางเพศมักเริ่มต้นจากการที่ฝ่ายหญิงรักและเชื่อใจฝ่ายชาย ดังนั้น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับความรักของฝ่ายชาย เด็กสาวจะยอมสละพรหมจารี ผลลัพธ์ของการออกไปเที่ยวมักจะจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์ที่บ้านของฝ่ายชายหรือที่บ้านเพื่อน ในทางกลับกันพวกผู้ชายมักจะมองความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเพียงความปรารถนาและความต้องการพื้นฐาน ความรักอาจเป็นปัจจัยหนึ่งของความสัมพันธ์ทางเพศในความคิดของผู้ชาย แต่ไม่ใช่สิ่งแรกที่กระตุ้นให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศ (จุลณี เทียนไทย, 2548)

การมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของวัยรุ่น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ทั้งในส่วนของความตระหนักรู้ในตน (self-awareness) ความภาคภูมิใจในตนเอง (self-esteem) ความรับผิดชอบในตนเอง (self-responsibility) รวมถึงการเรียนรู้การชะลอความพึงพอใจ (delayed gratification) ทั้งนี้ หากวัยรุ่นได้มีความรู้ความเข้าใจถึงอิทธิพลต่างๆ ที่มีผลต่อการดำรงชีวิตอย่างถูกต้อง จะช่วยให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขในการจัดให้มีการสอนสาระด้านเพศศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าวเบื้องต้น แก่ช่วงวัยต่าง ๆ ของเด็กก่อนที่จะก้าวสู่ความเป็นวัยรุ่นที่สามารถมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในอนาคต (สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์, 2548: ออนไลน์) ผลร้ายจากพฤติกรรมทางเพศของหนุ่มสาว อาจเป็นเพราะการขาดความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศเป็นสำคัญ สังคมควรจะทำให้ความรู้ที่ถูกต้องทางเพศศึกษาแก่เด็ก วัยรุ่น เพราะสภาพแวดล้อมของสังคมในทุกวันนี้เสื่อมโทรม และเป็นสภาพที่จะชักนำเด็กวัยรุ่นไปสู่ที่ผิดๆ ได้ ทางที่จะแก้ไขก็ควรจะให้เด็กวัยรุ่นได้เรียนรู้ เพื่อที่จะได้มีความยังคิด มีความเข้าใจ และมีพฤติกรรมไปในทางที่ถูก

สามารถสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการซึ่งมองเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุด ร่างกายของวัยรุ่นจะเจริญเติบโตทั้งด้านส่วนสูง น้ำหนัก การเจริญเติบโตเป็นไปอย่างพุ่งพรวด สัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปจากเด็กแต่ยังไม่ลงตัวเหมือนผู้ใหญ่ และยิ่งนับวัน สื่ออินเทอร์เน็ต จะเข้ามามีบทบาทกับกลุ่มวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตก็มักเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น เรื่องเพศ ภาพลามก อนาจารต่างๆ ซึ่งมาจากบริการในสื่ออินเทอร์เน็ต อาทิเช่น การสนทนาออนไลน์ การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์(e-mail) การเข้าถึงเว็บไซต์ และกระดานข่าว บริการเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่วัยรุ่นนิยมเข้าไปใช้บริการ ทำให้หมดเวลาไปกับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ เพราะการใช้อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นกิจกรรมหนึ่งของกลุ่มวัยรุ่นไปแล้ว การเข้าถึงบริการที่ไม่เหมาะสมเช่นนี้ อาจส่งผลให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่ง

เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงยิ่งในยุคที่วัยรุ่นมีอิสระ ในการตัดสินใจเลือกทำอะไรตามความพอใจของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่ตามมา อันได้แก่ ปัญหาโรคเอดส์ และการทำแท้ง เป็นต้น

2.7 แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม (Socialization)

กระบวนการขัดเกลาที่ทำให้ทารกและเด็กๆ มีพฤติกรรมไปตามเพศของตนนั้น เริ่มต้นตั้งแต่เป็นทารก หรือหลังจากนั้นเพียงเล็กน้อย แบบแผนของการขัดเกลาได้เพิ่มและเสริมความแตกต่าง ทำให้ชายและหญิงแตกต่างกันไปมากขึ้น (งามพิศ สัตย์สงวน, 2543: 72-73) อาจสรุปได้ว่า การขัดเกลาทางสังคม คือ การเรียนรู้ของสมาชิกในสังคมทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพตามความต้องการของสังคม การขัดเกลาทางสังคม จึงเป็นกระบวนการทั้งทางตรง และทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่งๆ ได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของกลุ่มหนึ่งๆ กำหนด หรือวางไว้เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตน (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 48)

จะเห็นว่าสังคมไทยในยุคใหม่สร้างความเปลี่ยนแปลงกับครอบครัว ขณะนี้พบว่าครอบครัวไทยที่มีลักษณะเป็นครอบครัวขยายที่รวมพ่อ แม่ ลูก และวงศาคณาญาติอยู่ในครัวเรือนเดียวกันมีจำนวนลดลง โดยเฉพาะในเขตเมือง และเขตชานเมือง ความอบอุ่นความผูกพันในบ้านจะน้อยลง ชีวิตความเป็นอยู่แบบตัวใครตัวมันจะเพิ่มจำนวนเพราะภาวะสังคมใหม่ที่มุ่งพัฒนาสภาพเศรษฐกิจสังคม ทำให้ชีวิตของคนในครอบครัวเริ่มเปลี่ยนแปลง ความเจริญก้าวหน้าที่ไม่หยุดยั้ง อาจทำลายความก้าวหน้าทางด้านคุณธรรม ศีลธรรม กฎเกณฑ์ทางสังคม ความรับผิดชอบต่อหน้าที่เหล่านี้ เป็นต้น และสถาบันครอบครัวก็ได้รับผลกระทบอย่างมาก กล่าวคือ นอกจากจะลดขนาดเป็นครอบครัวเดี่ยวแล้ว พ่อ แม่ยังไม่มีเวลาที่จะดูแลเอาใจใส่ลูก ชุมชน สื่อมวลชนต่างๆ เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตของเยาวชนมากขึ้น ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลทั้งทางบวก และทางลบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของเยาวชนมากกว่าสถาบันครอบครัว (นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ, 2546: 24-25)

การที่ครอบครัวลดบทบาทลงในการขัดเกลาทางสังคมแก่บุตรนั้น ย่อมทำให้เด็กวัยรุ่นรับเอาแบบอย่างผิดๆ ไปดำเนินชีวิต สื่อต่างๆ ก็มีผลในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของวัยรุ่น เช่น วัยรุ่นอาจได้รับค่านิยมที่ผิดในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่วัยรุ่นจำนวนมากนิยมใช้บริการ เนื่องจากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสัญลักษณ์แทนความเป็นคนรุ่นใหม่ ที่ก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วัยรุ่นมักได้รับการขัดเกลาเหล่านี้ จากเพื่อน สื่อต่างๆ ฯลฯ และนำมาปฏิบัติตาม ที่สำคัญในโลกอินเทอร์เน็ต เรื่องเพศเป็นเรื่องเสรี เข้าถึงได้ง่ายเพียงปลายนิ้ว วัยรุ่นบางคนอาจเกิดการเลียนแบบ ถ้าวัยรุ่นขาดการอบรม ดูแลในเรื่องดังกล่าว และครอบครัวซึ่งถือเป็นสถาบันแรกที่มีความสำคัญในการขัดเกลาตั้งแต่วัยเด็ก ปล่อยให้สื่อต่างๆ เพื่อนในกลุ่ม หรือ

สิ่งแวดล้อมภายนอก มามีอิทธิพลเหนือครอบครัวที่มีบทบาทในการอบรมสั่งสอนแล้ว ย่อมทำให้วัยรุ่นยึดสิ่งนั้นและรับเอาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตาม ซึ่งถ้าวัยรุ่นรับการขัดเกลาในเรื่องเพศสัมพันธ์ ที่มีสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นตัวนำพา มาเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตแล้ว ผลร้ายต่างๆ ย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ การตั้งครรภ์ และการทำแท้ง เป็นต้น ในปัจจุบัน ครอบครัวมักไม่ค่อยมีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนลูกๆ ของตน อีกทั้งยังมีในเรื่องของภรรยาน้อย การหย่าร้าง และปัญหาครอบครัวอื่นๆ ที่เป็นแบบอย่างทำให้เด็กวัยรุ่นได้รับค่านิยมที่ผิด ในเรื่องดังกล่าว นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2546) กล่าวว่า เรื่องเพศไม่ใช่เรื่องส่วนตัวแต่เป็นประเด็นในทางสังคม แม้การมีความสัมพันธ์ทางเพศจะเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ก็อยู่ภายใต้กฎระเบียบและกฎเกณฑ์ทางสังคม ไม่สามารถจะปฏิบัติตามใจชอบได้

วัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องการให้ผู้ใหญ่เข้าใจ และยอมรับว่าเขาเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง ฉะนั้น การอบรมในวัยนี้จึงอาจจะต้องพบกับภารกิจคือขัดแย้งบ้างถ้าเข้าใจเขาไม่ดีพอ ซึ่งในสังคมที่ซับซ้อน วัยรุ่นจะไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ผู้ปกครองตลอดเวลา แต่ต้องพบกับกลุ่มต่างๆ ที่มีคุณค่าในแบบต่างๆ กัน ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเลือกว่าจะยึดคุณค่าใดเป็นหลัก เพราะแต่ละกลุ่มกำหนดไปตามวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของกลุ่ม พ่อแม่ควรเข้าใจ และควรปรับปรุงท่าทีของตัวเองเพื่อการอบรมสั่งสอนจะได้ผล และเป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่นนั้นต่อไป เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ใหญ่ที่พร้อมและช่วยตัวเองได้ในอนาคต และทั้งครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ ตัวแทนศาสนา และสื่อมวลชน เป็นแหล่งสำคัญที่ให้ความคิดกับบุคคล และสร้างพื้นฐานที่จะทำให้บุคคลเลือกที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อสิ่งต่างๆ ในช่วงชีวิตระยะต่อมา รวมทั้งขัดเกลาให้บุคคลมีบุคลิกภาพต่างๆ ตามที่สังคมต้องการ กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจึงเป็นกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมยุคหนึ่งไปยังอีกยุคหนึ่ง เป็นกระบวนการที่สมาชิกแรกเกิดถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบของสังคมที่เป็นระเบียบ

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude)

ความหมายของทัศนคติ

คำว่า “ทัศนคติ” มาจากภาษาละตินว่า “aptus” ซึ่งหมายความว่า “เหมาะสม” (fitness) หรือปรุงแต่ง (adaptness) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายไว้ว่า “ทัศน” หมายถึง ความเห็น การเห็น การรู้เห็น ฯลฯ ส่วน “คติ” แปลว่า การไป ความเป็นไป การดำเนินวิธี ฯลฯ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2507 : 134 อ้างถึงใน ชีรธร แฟงประสิทธิ์, 2537)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการตอบสนองจะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ (จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย, 2548: 109) และการที่ผู้คนมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ของ ความคิด หรือบุคคลก็

ตาม เซียร์และคณะ (Sears, Peplau and Taylor, 1991: 136-139) อธิบายว่า ทักษะคิดลึ้นแต่ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ประการ คือ ความรู้ (cognitive) ความรู้สึก (affective) และพฤติกรรม (behavior)

หลักสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึกผสมผสานอยู่ในความชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ ฯลฯ แม้จะมีความคงทนถาวรก็เปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติของคนเรามักตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของคนอื่น หรือคำศัพท์ในยุคนี้ใช้คำว่า “กระแสสังคม” หรือ “อารมณ์ของสังคม” ดังนั้นวงการธุรกิจจึงยอมจ่ายเงินจำนวนมากมาโฆษณาทุ่มเทให้กับการโฆษณาเพื่อให้ผู้คนเปลี่ยนทัศนคติว่า “คนรุ่นใหม่ต้องดื่มเป๊ปซี่” ฯลฯ เนื่องจากทัศนคติมีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจึงต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง หรือในทุกองค์ประกอบ คือ ให้ข้อมูลเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ หรือทำให้ความรู้สึกแตกต่างไปจากเดิม หรือทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมือนเดิม ก็จะสามารทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลได้ อย่างไรก็ตาม นักจิตวิทยาสังคมหลายท่าน กล่าวถึงสิ่งที่ต้องการคำนึงถึงในการเปลี่ยนทัศนคติ มีดังนี้ คือ แหล่งข้อมูลข่าวสาร (source) ข้อมูลหรือข่าวสาร (message) ผู้รับข้อมูลหรือข่าวสาร (audience) และวิธีการส่งข้อมูลหรือข่าวสาร (channel) (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2548: 119-121)

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

ชัตติยา วรรณสุด (2516, อ้างถึงใน นิตยา ภัทรกรรม, 2542: 49-50) กล่าวว่า ทัศนคติกับพฤติกรรมที่แสดงออกนี้อาจไม่สอดคล้องกันเสมอไป เพราะในการแสดงออกของความรู้สึกนั้นอาจจะมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลเหนือกว่ามาหั้นเห็บิดเบือนทิศทางของพฤติกรรมไปได้ ดังนั้น ทัศนคติจึงมีลักษณะเป็นสิ่งที่ติดกับตัว หรือสิ่งที่อยู่ในตัวบุคคล ส่วนพฤติกรรมนั้นเป็นสิ่งที่ออกไปจากตัวบุคคล ดังนั้น จึงมีโอกาสที่จะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่นได้มากกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พฤติกรรมนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรมากกว่า ทัศนคติ และตัวแปรที่สำคัญชุดหนึ่งของพฤติกรรมเอกบุคคล ก็คือ ทัศนคติของบุคคลนั่นเอง รวมทั้งทัศนคติของกลุ่มที่เขาสังกัดอยู่ด้วย

ทัศนคติเองแม้จะเป็นสิ่งที่ติดกับตัว หรืออยู่ในตัวบุคคลก็ตาม แต่ก็ไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดมาพร้อมกับกำเนิดของบุคคล (Inborn) หากเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลัง เป็นผลของปัจจัยต่างๆ อันเป็นภูมิหลังของบุคคลนั้น เช่น ชาติกำเนิด การศึกษาอบรมที่ได้รับ ประสบการณ์ในชีวิต ระดับ

ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ และสภาพแวดล้อมที่เขาเผชิญอยู่จริงๆ ในปัจจุบัน ดังนั้น ความพยายามที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลผู้นั้นด้วยเป็นสำคัญ การเปลี่ยนเพียงสภาพแวดล้อม หรือการปรับปรุงผลตอบแทนที่บุคคลจะได้รับในการกระทำของเขา โดยไม่เปลี่ยนทัศนคติ จึงเป็นการแก้เพียงปลายเหตุเท่านั้น (ซัตติยา วรรณสูตร, 2516 อ้างถึงใน นิติยา ภัทรกรรม, 2542: 49-50)

สามารถสรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการตอบสนองจะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ ยังหมายถึง แนวความคิดเห็น หากจะพิจารณาแล้วมนุษย์ทุกคนล้วนแต่ต้องมีทัศนคติตลอดเวลา ทัศนคติที่เรามีนั้นไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะสิ่งที่เราเรียกว่า ความเห็น หรือความคิดเห็นเท่านั้น ดังนั้น ทัศนคติที่ดี คือ แนวความคิดเห็นที่ดี อิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ตในปัจจุบันมีผลต่อทัศนคติการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น นับวันวัยรุ่นจะยังมีทัศนคติไปในทางที่ผิดมากขึ้น และมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่สภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป ไม่เพียงแต่สังคมจะมีทัศนคติต่อบุคคลทุกคนว่าต้องแต่งงานเท่านั้น ทว่ายังก้าวท้าวไปถึงรูปแบบของการแต่งงานด้วย การถือปฏิบัติต่อการแต่งงานเช่นนี้ เห็นได้ว่าเป็นเรื่องของประเพณีอันดีงาม เป็นการป้องกันการชิงสุกก่อนห่าม หรือการป้องกันการแต่งงานก่อนถึงเวลาอันควร ดังนั้น การได้รับทัศนคติที่ผิดจากสื่อต่างๆ บุคคลรอบข้าง หรือแม้กระทั่งการรับในปริมาณที่มาก ก็อาจทำให้รับเอาทัศนคติที่ผิดในเรื่องดังกล่าว และปฏิบัติโดยขาดการพิจารณาถึงผลกระทบที่ตามมา

เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยในประเทศ

เรวดี คงสุภาพกุล (2539) ศึกษาเรื่อง “การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัย ความรู้ ทัศนคติ และประโยชน์ของการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการศึกษา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแหล่งข้อมูลหลัก 24 คน เป็นอาจารย์จาก 4 สถาบัน คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ แบ่งเป็นสถาบันละ 6 คน และการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องเดียวกันกับนิสิต นักศึกษา จำนวน 400 คน จาก 4

สถาบันข้างต้นเช่นกัน ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของมีบัญชี การเรียนรู้การใช้บริการ วัตถุประสงค์การใช้เพื่อติดต่อ ความบ่อยในการใช้ระบบ การค้นคว้า งานวิจัย ข้อมูลวิชาการ การค้นคว้าข้อมูลนักศึกษา การคุยกับเพื่อน และวิธีการค้นคว้าข้อมูล การมี คอมพิวเตอร์ส่วนตัวจะทำให้มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น เพราะสามารถใช้ค้นคว้าเพิ่มเติมที่ ห้องเรียน และการค้นคว้าข้อมูลที่บ้าน นอกจากนี้ ความถี่ในการใช้นั้นเกิดจากการแลกเปลี่ยน ความรู้กับเพื่อนต่างสถาบัน กับเพื่อนต่างประเทศ การค้นคว้าเพื่อศึกษาต่อ พิมพ์จดหมายข่าว งาน มัลติมีเดีย และการชักชวนเพื่อนให้ใช้ตาม ส่วนอุปสรรคในการใช้ระบบ คือ ปัญหาระบบ และ ปัญหาคู่สาย

จุติมา เพชรรัตน์ (2541) ทำการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มี เนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์” ผลวิจัยพบว่า เด็ก เด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะเคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ประเภทนี้ ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแล้วแต่โอกาสและสถานที่ใดก็ อ่านได้ทั้งหมด และมีความชอบที่จะอ่าน ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับ ทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่า เพศต่างกันที่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันกับ ทัศนคติด้านเพศศึกษาทั่วไป แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย ด้านพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศและสื่อมวลชนที่น่าเสนอเรื่องราวทางเพศ พฤติกรรมการซื้อ หนังสือการ์ตูนของกลุ่มตัวอย่างที่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ พบว่า มีความสัมพันธ์กันกับ ทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป และสื่อมวลชนที่น่าเสนอเรื่องราวทางเพศ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ ทัศนคติด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543) ศึกษาเรื่อง “การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็น ทางเพศของวัยรุ่นไทยที่น่าเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต” โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกวัยรุ่นไทยทั้งหญิง และชาย จำนวน 32 คน (in-depth interview) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เคยใช้บริการข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นทาง เพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยเปรียบเทียบตามเพศและวัย ผลวิจัยพบว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ใช้เวลา หาข้อมูลประมาณอาทิตย์ละ 1 ครั้ง ครั้งละประมาณ 1-2 ชั่วโมง วัยรุ่นชายและหญิงตอนต้น มักจะ ค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการแฮคในห้องเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉพาะ วัยรุ่นชายและหญิงตอนปลาย มัก ชอบใช้ search engine บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการค้นหาข้อมูล คือ เพื่อน รูปแบบ และวิธีการนำเสนอ ที่วัยรุ่นชายส่วนใหญ่สนใจ คือ ภาพโป๊ เซ็กซี่มากกว่าสนใจเนื้อหา ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเน้น ข้อความมากกว่าภาพ เช่น ประสิทธิภาพในการมีเพศสัมพันธ์ ประโยชน์ และความพึงใจของวัยรุ่น ชาย คือ สนุกสนานเพลิดเพลิน ระบายอารมณ์ทางเพศ ส่วนวัยรุ่นหญิง ได้รับความสนุกสนาน

ผลิตเพลิน เพื่อนใหม่ ความรู้ที่กว้างขวางขึ้น และสามารถระบายอารมณ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ตามลำพัง

เนคเทค (NECTEC) (2544) ได้ทำการสำรวจจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย เนคเทคในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ได้ขอความร่วมมือไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ ให้ผนวกคำถามเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ไอที รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ตลงในการสำรวจระดับชาติด้วย ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ให้ความร่วมมือ โดยการผนวกข้อถามดังกล่าวลงในแบบสำรวจภาวะการดำเนินงานทำ รอบที่ 1 ของปี 2544 ซึ่งเป็นการสุ่มสำรวจครัวเรือน 78,000 ครัวเรือน จากจำนวนครัวเรือนทั้งหมดประมาณ 16.1 ล้านครัวเรือน ทั่วประเทศไทยในระหว่างเดือนมกราคม ถึงมีนาคม พ.ศ.2544 นับเป็นการสำรวจจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยที่กว้างขวางทั่วประเทศเป็นครั้งแรก ในการสำรวจครั้งนี้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ผู้ที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตในระยะเวลา 12 เดือนก่อนการสำรวจ ซึ่งจำนวนประชากรในประเทศไทยที่ใช้อินเทอร์เน็ต แบ่งเป็นเขตเทศบาลและภาค ดังนี้ ทั่วประเทศ จำนวน 3,536,001 คน (ร้อยละ 100) แยกเป็นในเขตเทศบาล จำนวน 2,341,433 (ร้อยละ 66.2) และนอกเขตเทศบาลจำนวน 1,194,568 คน (ร้อยละ 33.8) เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,234,542 คน (ร้อยละ 34.9) ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพฯ) จำนวน 830,389 (ร้อยละ 23.5) ภาคเหนือ จำนวน 516,114 คน (ร้อยละ 14.6) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 559,193 คน (ร้อยละ 15.8) และภาคใต้ จำนวน 395,763 คน (ร้อยละ 11.2) จากผลการสำรวจ จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตอย่างชัดเจน ระหว่างประชาชนในกรุงเทพมหานคร และประชาชนในส่วนอื่นๆ ของประเทศ พิจารณาได้จากสัดส่วนของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อประชากร 100 คน ซึ่งสำหรับสัดส่วนนี้ของกรุงเทพมหานคร คือ 16.0 สูงกว่าสัดส่วนเดียวกันของพื้นที่อื่นๆ อย่างเด่นชัด และสูงกว่าสัดส่วนรวมของทั้งประเทศ คือ 5.64 ถึงเกือบ 3 เท่า นอกจากนี้ หากเปรียบเทียบสัดส่วนดังกล่าวระหว่างในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ก็จะพบความเหลื่อมล้ำอย่างรุนแรง กล่าวคือ สัดส่วนประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อประชากร 100 คน สำหรับในเขตเทศบาล คือ 11.50 ซึ่งสูงกว่าสัดส่วนนี้ของนอกเขตเทศบาล คือ 2.82 ถึงกว่า 4 เท่า และลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งทำการสำรวจเมื่อเดือนกันยายน ถึงตุลาคม พ.ศ.2544 เรียงตามลำดับมากที่สุด ดังนี้ อีเมล จำนวน 18,618 คน (ร้อยละ 94.1) รองลงมา คือ การค้นหาข้อมูล จำนวน 18,028 คน (ร้อยละ 91.1) ติดตามข่าว จำนวน 14,112 คน (ร้อยละ 71.3) เว็บบอร์ด จำนวน 12,753 คน (ร้อยละ 64.5) ดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ จำนวน 11,260 คน (จำนวน 56.9) ชมสินค้า จำนวน 10,349 คน(ร้อยละ 52.3) การสนทนา (chat / ICQ) จำนวน 10,000 คน(ร้อยละ 50.5) เล่นเกม จำนวน 8,948 คน (ร้อยละ 45.2) ดาวน์โหลดเพลง จำนวน

8,205 คน (ร้อยละ 41.5) และดาวน์โหลดเกม จำนวน 6,893 คน (ร้อยละ 34.8) การสำรวจครั้งนี้มิได้ใช้การสุ่มตัวอย่าง (random sampling) แต่เป็นการเลือกตอบแบบโดยสมัครใจ (self selection) ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่สนใจจะตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในปีนี้อยู่สูงถึงเกือบ 20,000 คน ทำให้ข้อมูลที่ได้รับมีความเชื่อถือมาก

พิรงรอง งามสูตร วัฒนันท์ (2545) ทำรายงานการวิจัยเรื่อง “The Internet in Thailand: Toward a Culture of Responsibility” จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันพุธที่ 10 กรกฎาคม 2545 หน้า 8 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ว่า ในปี พ.ศ.2543 ประเทศไทยมีคนเล่นอินเทอร์เน็ตประมาณ 1.3 ล้านคน แต่ในปีนี้อย่างเพิ่มขึ้นเป็น 4.6 ล้านคน ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงกลุ่มอายุ 20-29 แต่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เป็นกลุ่มที่เติบโตเร็วที่สุด และร้อยละ 70 ของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตจะอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ส่วนสถานที่เล่นอินเทอร์เน็ตจะอยู่ที่โรงเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ที่บ้าน และอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ (internet cafe)

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2545) ทำการสำรวจเรื่อง “วัยรุ่นไทยกับการใช้ห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (chat room)” เมื่อปี พ.ศ. 2542 ในหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันพุธที่ 10 กรกฎาคม 2545 หน้า 8 จากเด็กกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลร้อยละ 44.8 ตอบว่า เคยออกไปพบกับคนที่รู้จักทางโลกไซเบอร์มาแล้ว ส่วนเด็กที่ตอบว่ามีความคิดอยากจะออกไปพบเพื่อนที่ตนรู้จักบนอินเทอร์เน็ตสูงถึงร้อยละ 70 ซึ่งสิ่งที่น่าเป็นห่วงสำหรับเยาวชนเหล่านี้ คือ ทุกวันผู้ที่ทำทารุณกรรมเด็กทางเพศจะค้นหาเหยื่อที่เปราะบางรายใหม่ในห้องสนทนา และเว็บไซต์ทั่วโลก ผู้ที่ทำทารุณกรรมเด็กทางเพศจากประเทศต่างๆ ก็สามารถเข้ามาล่อลวงเด็กในประเทศไทย และการหลงไหลในอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นไทยนั้น ก็หมายความว่าเด็กเปราะบางต่อผู้ที่ทำทารุณกรรมนั้นเป็นพิเศษ

งามพิศ สัตย์สงวน (2545) ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและอเมริกัน: การวิจัยข้ามวัฒนธรรมในประเทศอเมริกัน” โดยการใช้แบบสอบถามที่เป็นเรื่องเล่า 2 เรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของหญิงสาวและตัวละครที่เกี่ยวข้อง ผลวิจัยจากเรื่องเล่าเรื่องแรก พบว่า นักศึกษาไทย และอเมริกันต่างมองว่า เด็กสาวจะต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเองมากที่สุด โดยเฉพาะในหมู่นักศึกษาไทยเพศชาย ส่วนนักศึกษาไทยเพศหญิงมองว่า คนแก่ผู้อาวุโสต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของเด็กสาวมากกว่านักศึกษอเมริกัน ในเรื่องเพศสัมพันธ์ปรากฏว่า นักศึกษาไทยจะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนการเลือกคู่ครองในเรื่องเล่าเรื่องที่ 2 ซึ่งเกี่ยวข้องกับมโนภาพ “การรักษาความบริสุทธิ์ก่อนการแต่งงาน” พบว่า นักศึกษาไทยไม่ยอมรับ

พฤติกรรมการณ์เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เหมือนที่นักศึกษาอเมริกันยอมรับ อย่างไรก็ตาม นักศึกษาของทั้ง 2 วัฒนธรรมมีทัศนคติเหมือนๆ กันในเรื่องเกี่ยวกับว่า อะไรควรเป็นรากฐานของการแต่งงาน ซึ่งก็คือ ความรักระหว่างคู่ครองไม่ใช่ความรักแต่ฝ่ายเดียว

ธนิกานต์ มาณะศิริรานนท์ (2545) ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการณ์เพศติดอินเทอร์เน็ตและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเพศติดอินเทอร์เน็ต ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์เพศติดอินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเพศติดอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบ พฤติกรรมการณ์การใช้สื่อ การประเมินความสัมพันธ์ของตนเองกับอินเทอร์เน็ต ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา และปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม ระหว่างผู้ที่เพศติด 217 คน และไม่เพศติดอินเทอร์เน็ต 697 คน โดยได้รับแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์จากการออนไลน์ และการเก็บข้อมูลปกติ รวมทั้งสิ้น 914 ชุด จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่เพศติดอินเทอร์เน็ตจะใช้เวลาสูงกว่าผู้ที่ไม่เพศติดอินเทอร์เน็ต ผู้ที่เพศติดจะมีการใช้บริการ และประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม อารมณ์ และจิตใจสูงกว่า แต่จะใช้เพื่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้ที่ไม่เพศติด ในส่วนของการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสื่อ นั้น ผู้ที่เพศติดจะประเมินว่าตนเองมีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต รู้สึกถูกดึงดูใจจากอินเทอร์เน็ต ผู้ที่เพศติดจะตระหนักรู้ถึงภาวะการณ์เพศติดแต่ไม่สามารถลดหรือหยุดใช้ได้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทางจิตวิทยานั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการณ์เพศติด เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่เพศติดและไม่เพศติด พบว่า ผู้ที่เพศติดนั้นจะประสบปัญหาเกี่ยวกับปัญหาทางจิตใจ ปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม และมีแนวโน้มที่จะเพศติดสิ่งอื่นๆ มาก่อนมากกว่าผู้ที่ไม่เพศติด

ณัฐจิรา พุทธโอวาท (2546) ทำการวิจัยเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากเว็บไซต์ sex must say ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในเขตกรุงเทพมหานคร” กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 420 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีการเปิด เว็บไซต์ sex must say ในระดับที่ต่ำ คอแลมน์ 3 อันดับแรกที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด คือ คอแลมน์ sex box sex stories และ hot topics นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับเว็บไซต์ sex must say ไม่แตกต่างกัน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในเว็บไซต์ sex must say อยู่ในระดับสูง การเปิดรับเว็บไซต์ sex must say มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์ของนักเรียน แต่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ การเปิดรับเว็บไซต์ sex must say ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึง

พอใจ และความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจเว็บไซต์ sex must say มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์ของนักเรียน และความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

เพ็ญศรี วรรณนะวิเทศ (2546) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น” ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามสำรวจนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) และนักเรียนอาชีวศึกษา (ปวช.1-ปวช.3) ทั่วประเทศรวม 8 แห่ง จากมัธยมศึกษา 4 แห่งและอาชีวศึกษา 4 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคัดเลือกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาอย่างละแห่ง จากจังหวัดที่เป็นตัวแทนภาคแต่ละภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสงขลา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น และภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 1,623 คน เป็นชาย 610 และหญิง 1,013 คน หากจัดตามกลุ่มสถาบันศึกษาพบว่ามาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา 794 คน และจากโรงเรียนอาชีวศึกษา 829 คน ผลวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน วัยรุ่นในกลุ่มมัธยมศึกษา มีทิศทางผกผันกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน กล่าวคือ ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่มีผลเชิงบวกต่อความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความเชื่อของวัยรุ่นต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของชุมชน (gender role expectation) มีอิทธิพลสูงสุดต่อทัศนคติของวัยรุ่นในเรื่องดังกล่าว กล่าวโดยสรุป ปัจจัยส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงปัจจัยทางสังคม มีผลต่อทัศนคติของวัยรุ่นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานอย่างมีนัยสำคัญ

จุลณี เทียนไทย (2548) ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์” การศึกษาครั้งนี้มุ่งพิจารณาในเรื่องความเป็นเพศ และผลกระทบจากความแตกต่างทางชนชั้นทางเศรษฐกิจของวัยรุ่นไทยในเรื่องเพศวิถี (sexuality) และพฤติกรรมความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้สัมภาษณ์แบบเจาะลึก และสนทนากลุ่มย่อย (focus group) กับวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-19 ปี แบ่งตามเพศ และฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกันจำนวน 60 คน ที่เกิดและอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร อาสาเข้าร่วมในงานวิจัยชิ้นนี้ กลุ่มวัยรุ่นทั้งหมดมาจาก 3 ชนชั้นทางเศรษฐกิจ และจาก 17 โรงเรียน ในรายงานฉบับนี้จำแนกให้วัยรุ่นที่ศึกษาอยู่โรงเรียนเอกชน โรงเรียนมัธยมที่มีชื่อเสียง และวิทยาลัยเอกชน เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มาจากชนชั้นสูง กลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง ประกอบด้วยวัยรุ่นที่เรียนอยู่โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนวัด และวิทยาลัยของรัฐ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำ คือ วัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในสลัมคลองเตย และวัยรุ่นที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน วัยรุ่นที่หนีออกจากบ้าน ส่วนกลุ่มที่มีรายได้น้อย(แต่ยังสามารถเรียนหนังสือต่อไปได้โดยอาศัยสวัสดิการสังคม) คือ วัยรุ่นที่ทำงาน และศึกษาในสายอาชีพภาคค่ำ การ

จัดสนทนากลุ่มย่อยในแต่ละครั้งวัยรุ่นจะถูกจัดเป็นกลุ่มย่อยตามเพศ และชนชั้นทางเศรษฐกิจ โดยได้แบ่งวัยรุ่นทั้งหมดออกเป็น 12 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน ซึ่งอาสาสมัครทุกคนจะไม่มีใครรู้จักกันมาก่อน จากนั้นสมาชิก 3 ใน 5 จะถูกเลือกเพื่อทำการสัมภาษณ์เจาะลึกเพิ่มเติม การศึกษานี้เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงกันยายน พ.ศ.2541 เนื่องจากเขตกรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่เปิดรับวัฒนธรรมตะวันตก และแหล่งรวมความบันเทิงยามราตรี ซึ่งทำให้เกิดโอกาสให้มีความสัมพันธ์ทางเพศเกิดขึ้นได้โดยง่าย โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อ วัฒนธรรมการจำแนกความเป็นวัยรุ่นหญิงและชายที่ดี และไม่ดี และวิธีการตัดสินใจก่อนที่ไม่คิดเชื่อ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศวิถีของวัยรุ่นไทย ความเกี่ยวข้องระหว่างชนชั้นทางเศรษฐกิจกับความรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับโรคเอดส์ และความเข้าใจถึงความเสี่ยงในการคิดเชื่อ และปัจจัยสำคัญ 3 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของวัยรุ่นในเรื่องเพศวิถี ผลวิจัยพบว่า วัยรุ่นมีวิธีเลือกก่อนที่ไม่คิดเชื่อ โดยจากภาพลักษณ์ของความเป็นเด็กดี ความเข้าใจในเรื่องเพศวิถีของวัยรุ่นจะได้จากมุมมองของเรื่องความรัก ความสัมพันธ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความสำส่อน และการรักษาพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญ ความรู้เรื่องโรคเอดส์นั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับชนชั้นทางเศรษฐกิจ แต่ที่พบว่าในความเป็นจริงวัยรุ่นในทุกชนชั้นไม่สามารถเข้าถึงความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างแท้จริง เพราะพวกเขาไม่มีแนวคิดที่จะมองว่าตนเองอาจอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะคิดเชื่อ รวมทั้งไม่ได้ตระหนักว่าพฤติกรรมของตนนั้นเป็นพฤติกรรมเสี่ยง และครอบครัว เพื่อน สื่อ คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติเรื่องเพศวิถีของวัยรุ่น ในด้านการต่อต้านเรื่องโรคเอดส์ พบว่า ครอบครัว เพื่อน และสื่อ ร่วมกับความรู้ในเรื่องสุขภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะไม่เพียงแต่จะปกป้องวัยรุ่นไทยไม่ให้คิดเชื่อเอดส์เท่านั้น แต่จะเพิ่มพลังในการต่อสู้กับโรคร้ายนี้ให้แก่พวกเขาด้วย

วิศรุต ตันติพงษ์อนันต์ (2548) ศึกษาเรื่อง “การเกิดภัยอินเทอร์เน็ตต่อวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยใช้แบบสอบถามสำรวจจำนวน 300 คน กับกลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นที่มีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของสถานศึกษาทั้งรัฐและเอกชน รวมถึงร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า วัยรุ่นตัวอย่างส่วนใหญ่มีโอกาสในการเกิดภัยอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าจำนวนวัยรุ่นที่ถูกวินิจฉัยว่ามีโอกาสสูงในการเกิดภัยอินเทอร์เน็ต มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.33 การทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า เพศ พฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มเพื่อน ลักษณะทางอารมณ์ ประสบการณ์ในการใช้ และความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับโอกาสในการเกิดภัยอินเทอร์เน็ต แต่การดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว รายได้ ระยะเวลาการใช้ และสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับโอกาสในการเกิดภัยอินเทอร์เน็ต สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการเกิดภัยอินเทอร์เน็ตมาก

ที่สุด คือ เพศ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการเกิดภัยอินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด คือ ลักษณะทางอารมณ์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2550) ทำการสำรวจเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแหล่งข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันพุธที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550 ระบุว่า เด็กวัยรุ่นนิยมดูเว็บลามกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 62.6 โดยเฉพาะการดูผ่านเว็บแคมมีสูงถึงร้อยละ 27 และเด็กวัยรุ่นเคยคุยกับคนแปลกหน้าบนอินเทอร์เน็ตถึงร้อยละ 80 และในจำนวนนี้ ร้อยละ 30 นำไปสู่การนัดเจอกันที่น่ากลัว คือ เด็กทุก 1 ใน 10 ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต หรือ คิดเป็นร้อยละ 11.5 จากปีก่อนอยู่ที่ร้อยละ 8.9 และเด็กกว่าร้อยละ 60 เคยถูกบุคคลที่ไม่รู้จักติดต่อมาหา เพราะเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสัญญาณว่าภัยออนไลน์จะมีความรุนแรงมากขึ้น

โครงการ “คูเร็กซ์ โกลบอล เซ็กซ์ เซอร์เวย์ 2005” (durex global sex survey 2005) โครงการวิจัยเสนาอภาพรวมเกี่ยวกับทัศนคติ และพฤติกรรมด้านเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น ผ่านทางเว็บไซต์ของคูเร็กซ์ ผู้ผลิตถุงยางอนามัยรายใหญ่ของโลก ซึ่งในประเทศไทยมีผู้ร่วมตอบแบบสอบถามนี้รวม 6,843 คน แบ่งเป็นชาย 5,220 คน และหญิง 1,623 คน จากกลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง 16-55 ปี ผลวิจัยพบว่า คนไทยเริ่มให้ความใส่ใจเรื่องของเพศศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากความคิดเห็นที่ต้องการให้มีการสอนด้านเพศศึกษาให้กับเยาวชนเร็วขึ้นตั้งแต่อายุ 12 ปี ขึ้นไป ซึ่งเร็วกว่าการสำรวจปีที่แล้วที่มีความเห็นว่าจะต้องให้การศึกษารื่องดังกล่าวตั้งแต่อายุ 18 ปี ขึ้นไป เช่นเดียวกับความคิดเห็นของคนทั่วโลกที่เห็นว่าจะต้องเริ่มต้นที่อายุ 11.7 ปี เร็วกว่าปีที่แล้วซึ่งจะต้องเริ่มต้นที่อายุ 17.7 ปี ขณะเดียวกัน ด้านความรู้ในเรื่องสุขภาพกับการมีเพศสัมพันธ์นั้น คนไทยส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 95 ต้องการเห็นความใส่ใจมากขึ้นในเรื่องเชื้อเอช ไอ วี หรือโรคเอดส์ ส่วนโรคติดต่ออย่างซิฟิลิสมีเพียงร้อยละ 52 เท่านั้น ซึ่งโดยรวมถือว่าอยู่ในระดับที่ดี เพราะมีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้นที่ไม่ใส่ใจเรื่องดังกล่าวนี้ นอกจากนี้ คนไทยกว่าร้อยละ 53 ต้องการให้รัฐบาลลงทุนสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน และร้อยละ 45 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องมิงบประมาณส่งเสริมการเรียนรู้เพศศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา ส่วนความเห็นอื่นๆ ร้อยละ 48มีความต้องการให้มีสื่อการเรียนการสอนในโรงเรียน และผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลสุขภาพ ในขณะที่เดียวกัน คนไทยร้อยละ 69 ต้องการให้เด็กและวัยรุ่นควรได้รับการส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย

ผลงานวิจัยต่างประเทศ

David Greenfield (1998) ได้ร่วมกับสำนักข่าว ABC News ทำการสำรวจความรู้สึกและสภาพจิตใจของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากถึง 17,521 คน ผ่านทางเว็บไซต์ www.abcnews.com ซึ่งถือเป็นการศึกษากลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตครั้งใหญ่ที่สุด ผลการศึกษาพบว่า สันนิษฐานแนวความคิดความอยากใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ หรือที่เรียกว่า โรคติดอินเทอร์เน็ต นั้นเป็นปัญหาทางจิตอย่างหนึ่ง และเป็นปัญหาที่มีอยู่จริง แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามที่ใช้กับผู้ติดการพนัน ถ้าผู้ถูกสำรวจตอบ ใช่ มากกว่า 5 ข้อจากเกณฑ์ 10 ข้อ ก็จะถูกประเมินว่ามีอาการติดอินเทอร์เน็ต ปรากฏว่ามีผู้ที่อยู่ในเกณฑ์นี้ 990 รายจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด หรือประมาณร้อยละ 5.7 ผลจากการสำรวจครั้งนี้ ยังพบว่าร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อบรรเทาความรู้สึกตกต่ำ สิ้นหวัง ลำบากใจ และความกลุ้มใจ ร้อยละ 14.28 ยอมรับว่ามีความรู้สึกหมกมุ่นถึงอินเทอร์เน็ตระหว่างที่ไม่ได้เล่น และไม่สามารถควบคุมเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตได้ ร้อยละ 7.14 มีความรู้สึกกระวนกระวายและหงุดหงิดเมื่อพยายามที่จะลดการเล่น และร้อยละ 4 ตอบว่าตนสูญเสียงาน โอกาสหน้า ที่ การงาน หรือความสัมพันธ์ที่สำคัญเพราะการเล่นอินเทอร์เน็ต

Young, K.S. (1998) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมาก จำนวนถึง 496 คน พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 396 คน ซึ่งเป็นชาย 157 คน และเพศหญิง 239 คน มีลักษณะอาการติดอินเทอร์เน็ต ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามอีก 100 คน ที่เป็นเพศชาย 46 คน และเพศหญิง 54 คน เป็นผู้ที่ไม่ได้มีอาการติดอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง วัยกลางคน และเป็นผู้ที่ไม่มีงานทำ

Chien Chou และ Ming-Chun Hsiao (2000) ทำการวิจัยเรื่อง “การติดอินเทอร์เน็ต การใช้ ความพึงพอใจ และประสบการณ์ที่ทำให้พอใจ ศึกษากรณี นักศึกษาในวิทยาลัยของไต้หวัน” การศึกษานี้เป็นการสำรวจการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในวิทยาลัยไต้หวัน ประเทศไต้หวัน ซึ่งครอบคลุมไปถึงการอภิปรายในเรื่องของอินเทอร์เน็ต ถึงรูปแบบของการติดอินเทอร์เน็ต และความสัมพันธ์ของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้ การศึกษานี้ใช้ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ และทฤษฎีการเล่น (Play theory) ในการสื่อสารมวลชน พบว่า 910 ของจำนวนแบบสำรวจที่ใช้ได้จากการเก็บข้อมูลจาก 12 มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยโดยรอบของไต้หวัน ผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นถึงการติดอินเทอร์เน็ตที่ยังคงมีให้เห็นอยู่ในนักศึกษบางคนของไต้หวัน โดยเฉพาะ นักศึกษา 54 คนที่สามารถระบุได้ว่าเป็นผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ตใช้เวลาจำนวนเกือบ 3 เท่าของชั่วโมงในการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้ติดอินเทอร์เน็ต โดยมีนัยสำคัญต่อ BBSs

(Bulletin Board System) www. e-mail และเกมใช้เวลามากกว่าผู้ที่ไม่ได้ติดอินเทอร์เน็ต กลุ่มผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ต พบว่า จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ความสนใจ ความรวดเร็วในการตอบสนอง และความพึงพอใจ กลุ่มผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ตจะได้รับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตต่อการศึกษา และกิจวัตรประจำวันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงลบมากกว่ากลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต

Gahyun Youn (2001, อ้างถึงใน ชัยนาม นักรู้, 2545: 58) ศึกษาเรื่อง “Perceptions of peers sexual activities in korean adolescents” กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นประเทศเกาหลี งานวิจัยนี้ ได้ให้ความสำคัญใน 3 เรื่อง คือ (ก) ในศตวรรษ 1990 มีวัยรุ่นเกาหลีจำนวนมากเท่าใดที่เปิดเผยปัญหาในเรื่องพฤติกรรม เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การเที่ยวกลางคืน และการเคยมีเพศสัมพันธ์ (ข) วัยรุ่นมีความเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของพวกเขาอย่างไร เช่น การมีเพศสัมพันธ์ การไปเที่ยวโสเภณี หรือ การตั้งครรภ์ และ (ค) วัยรุ่นชาวเกาหลียอมรับความปรารถนาในการมีเพศสัมพันธ์อย่างไร เมื่อเขาเป็นฝ่ายเริ่มต้น วัฒนธรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือการพบปะกับเพศตรงข้ามในสังคมชาวเกาหลีมีความเข้มงวดมาก แม้ว่าวัยรุ่นชายจะสามารถแอบไปเที่ยวโสเภณีอย่างลับๆ ได้ เพราะว่าสังคมนั้นให้ความสำคัญกับวัยรุ่นมาก ผลการวิจัย พบว่า วัยรุ่นชายมีพฤติกรรม การสูบบุหรี่และดื่มสุรามากกว่าวัยรุ่นหญิง ไม่มีความแตกต่างกันในจำนวนของวัยรุ่นแต่ละเพศที่เที่ยวกกลางคืน แต่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่ก็เป็นสัดส่วนที่น้อยกว่ากับวัยรุ่นที่อยู่ในประเทศแถบตะวันตก ซึ่งสัดส่วนที่น้อยกว่าของวัยรุ่นชาวเกาหลีนั้น มาจากการดำรงชีวิตในสังคมที่มีความแตกต่างกันในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์นั่นเอง ภายใต้อคติของสังคม ในการที่วัยรุ่นชาวเกาหลีจะต้องมุ่งเน้น ไปยังการเตรียมตัวที่จะสอบ เอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัย ทำให้จำนวนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา มีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีความแตกต่างกันในจำนวนของสัดส่วนของคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองระดับการศึกษา เหตุผลใหญ่ๆ 3 เหตุผลที่จะอธิบายความแตกต่างนี้ได้ ก็คือ เหตุผลแรก นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย อาจไม่ต้องการที่จะแสดงความปรารถนาทางด้านเพศของตนจนกว่าจะแต่งงาน เหตุผลที่สอง มีความสัมพันธ์กับข้อสมมติทางด้านบุคลิกภาพ เหตุผลสุดท้ายสามารถอธิบายได้ด้วยผลกระทบของกลุ่มคน การเปลี่ยนแปลงความคิดทางด้านเพศสัมพันธ์ ของชาวตะวันตกในศตวรรษที่ 20 เริ่มขึ้นเมื่อศตวรรษ 1960 และเริ่มในเกาหลีเมื่อศตวรรษ 1980 ทำให้ความแตกต่างในสัดส่วนของคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักเรียนมัธยม และกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน เพราะคนทั้งสองกลุ่มเป็นกลุ่มคนละรุ่นกันนั่นเอง สำหรับผู้หญิง การตั้งครรภ์ นั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการยอมรับอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกับตัวของผู้ตั้งครรภ์เอง จำนวนผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 10.5 ในขณะที่การยอมรับว่าเคยตั้งครรภ์ของผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 6.4 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากในอดีตมาก การวิเคราะห์

ดังกล่าว พบว่า ตัวแปรที่มีนัยสำคัญแตกต่างกัน คือ เพศ ผู้ชายยอมรับที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้หญิง ผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความเชื่อทางวัฒนธรรมที่ว่า ผู้หญิงจะต้องเป็นฝ่ายที่ไม่แสดงความกล้าหาญ หรือความต้องการในทางเพศ พบว่า มีจำนวนของนักเรียนที่มีความปรารถนา และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าจำนวนของนักศึกษา ซึ่งผลดังกล่าวอาจจะมาจากช่วงเวลาการเติบโตในยุคที่มีการยอมรับทางด้านการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นของสังคมชาวเกาหลี จากการวิจัยสามารถสรุปผลการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อทางเรื่องการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาวเกาหลีได้ 3 ประการ คือ วัยรุ่นชายมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นหญิง, นักเรียนในระดับมัธยมศึกษามีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย, และสุดท้าย พบว่า วัยรุ่นจำนวนมากกำลังพัวพันอยู่กับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การสูบบุหรี่ และการดื่มสุรา โดยเฉพาะวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะเข้าไปเกี่ยวข้องมากกว่าวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

Lee Hammel (2001) ได้ทำการศึกษาถึงเรื่องอินเทอร์เน็ตเป็นอันตรายสำหรับเยาวชน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า อินเทอร์เน็ตมีภาพลามกอนาจารอยู่มากและส่วนมากเป็นรูปลามกของเด็กและเยาวชน ซึ่งมีอยู่ถึงร้อยละ 80 มีทั้งรูปแบบหญิงและชาย ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า อินเทอร์เน็ตนั้นเป็นสื่อที่สามารถควบคุมได้ยาก อีกทั้งกฎหมายที่ตั้งขึ้นมานั้นก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ดังนั้นวิธีการแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้สื่อประเภทเหล่านี้ที่ดีที่สุด คือ การดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน หรือบุตรหลานอย่างใกล้ชิด

Andrade, Jennifer (2003) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการสนับสนุนให้เยาวชนใช้อินเทอร์เน็ต” ผลวิจัยพบว่า มีการเพิ่มขึ้นของเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ตในทุกๆ ส่วน จากการสนับสนุนของภาครัฐ เอกชน ภาคธุรกิจ หรือโรงเรียน โดยเฉพาะการเข้าสู่ข้อมูลทางด้านความบันเทิง อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของผู้ให้บริการเครือข่ายและการแข่งขันเพื่อสร้างผลกำไรก็ทำให้การใช้อินเทอร์เน็ตมีความสะดวกและง่ายดายมากขึ้น จึงทำให้ผลที่ตามมา คือ ภัยอันตรายที่มากจากการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น การคิดอินเทอร์เน็ต การเขียนเรื่องลามก การลักพาตัว เป็นต้น แต่การเพิ่มเวลาเล่นอินเทอร์เน็ตของเยาวชนนั้นไม่ได้มาจากการสนับสนุนจากสังคม คำแนะนำเพิ่มเติม คือ ควรมีความเข้าใจในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อคอยดูแลเยาวชนให้สามารถเล่นอินเทอร์เน็ตได้อย่างถูกต้อง และควรเสริมกฎระเบียบเพื่อการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมให้แก่เยาวชน

รัฐบาลฮ่องกง เปิดเผยถึงสถิติผู้ป่วยด้วยโรคเอชไอวี เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550 ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพุธที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550 หน้า 13 จากสถิติพบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเอชไอวี หรือเอดส์ในฮ่องกง เพิ่มขึ้น 1 ใน 5 ในปี 2549 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดใน

ฮ่องกงตั้งแต่มีการบันทึกสถิติ โดยมีรายงานต่อกระทรวงสาธารณสุขว่า มีผู้ได้รับเชื้อเอชไอวีรายใหม่ทั้งสิ้น 373 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 19 เมื่อเทียบกับ 313 คนจากปีที่แล้ว ความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคูรักร่วมเพศเดียวกัน ยังคงเป็นพฤติกรรมที่สำคัญที่สุดในการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ดังกล่าว

ดร.อัลวิน คูเปอร์ ศึกษาเรื่อง “การใช้อินเทอร์เน็ตเซ็กซ์” ผลวิจัยพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตเซ็กซ์ เป็นที่นิยมของผู้ชายมากกว่าผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 86 ส่วนผู้หญิงมีเพียงร้อยละ 14 เท่านั้น ผู้ชายมักจะชอบดาวน์โหลดรูปภาพโป๊ ส่วนผู้หญิงมักจะเข้าไปใช้ห้องสนทนา ผู้ที่เข้าใช้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สมรสแล้วร้อยละ 47 และมีคนโสดเข้ามาใช้ร้อยละ 36 คนส่วนใหญ่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จากที่บ้าน มีส่วนน้อยคือร้อยละ 5.8 ที่ยอมรับว่าใช้คอมพิวเตอร์จากที่ทำงาน โดยทั่วไปมักใช้เวลาน้อยกว่า 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่จะเก็บเป็นความลับ ไม่ยอมบอกใครว่าใช้เวลานั่งอยู่หน้าเครื่องเป็นเวลานานเท่าไรในการดูรูปโป๊เหล่านั้น การตั้งบริษัทเอกชนขายบริการอินเทอร์เน็ตเซ็กซ์ไปทั่วโลกเป็นเรื่องง่าย มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีความสามารถพอ และตัวเองมีความรู้พอสมควร ก็เริ่มเปิดหน้าเว็บ และเริ่มทำกำไรได้แล้ว จากการจับกุมเว็บไซต์ด้านเพศมากมาย พบว่า ผู้ประกอบการของแต่ละเว็บมีจำนวนเพียงหนึ่ง หรือสองคนเท่านั้น บริการที่มีอยู่หลากหลายก็สามารถตอบสนองรสนิยมได้ทุกแบบ ไม่ว่าจะเป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือแม้แต่เสียง นอกจากนี้ ยังพบว่า สุภาพสตรีไม่นิยมดูรูป แต่จะชอบพูดคุย ซึ่งสามารถเข้าไปพูดคุยได้ที่ห้องสนทนา ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

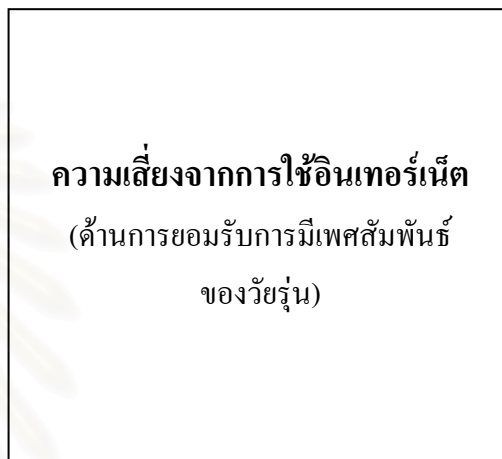
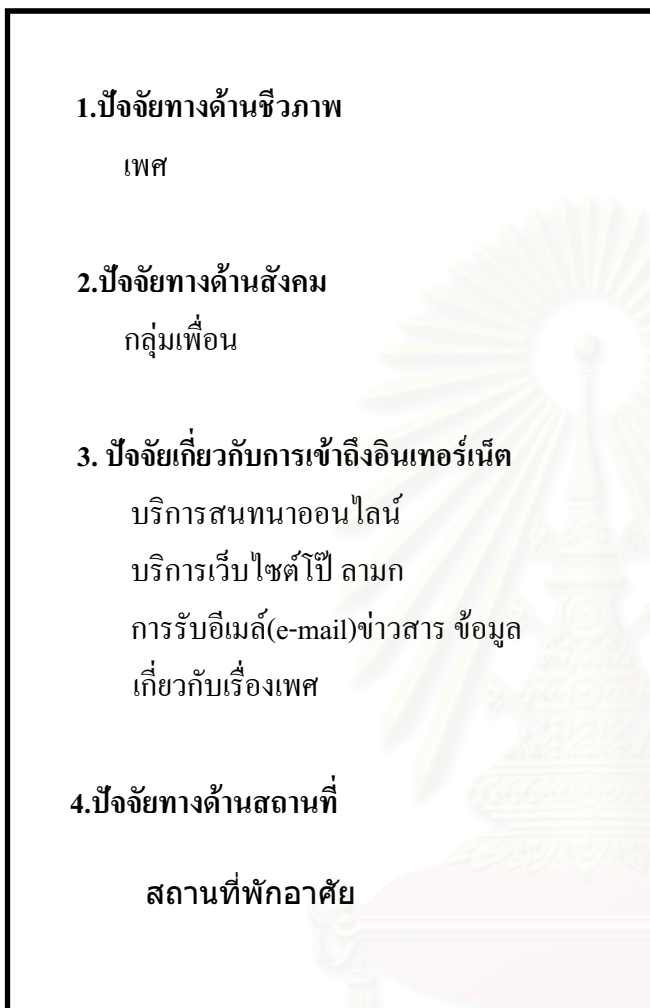
จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้นำมารวบรวม และเรียบเรียง สามารถกำหนดตัวแปรต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระ (independent variable) แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยทางด้านชีวภาพ คือ เพศ ปัจจัยทางด้านสังคม คือ กลุ่มเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต คือ บริการสนทนาออนไลน์ บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก การรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยทางด้านสถานที่ คือ สถานที่พักอาศัย และตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต (ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น) จากกรอบแนวคิด (conceptual framework) สามารถนำมาแสดงความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานในการวิจัย

- 1.วัยรุ่นเพศชายมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง
- 2.วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว
- 3.วัยรุ่นที่ใช้บริการสนทนาออนไลน์มีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ

4. วัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามกมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ

5. วัยรุ่นที่รับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่รับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ

6. วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษาที่มีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

เพศ หมายถึง เพศของวัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เจาะลึก ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

กลุ่มเพื่อน หมายถึง เพื่อนในกลุ่มของวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยแต่ละบุคคลก็จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันออกไป เช่น เพื่อผ่อนคลายความเครียด เพื่อความบันเทิง เพื่อการศึกษา หาความรู้เพิ่มเติม เพื่อมีโอกาสได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ และเพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) หมายถึง บริการรูปแบบหนึ่งบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการสื่อสารด้วยการส่งข้อความตอบโต้กันไปมาได้ในเวลาเดียวกัน (real time) แม้จะอยู่ห่างไกลกันคนละซีกโลก ซึ่งมีทั้งแบบเป็นกลุ่มสนทนา และแบบตัวต่อตัว บริการนี้ทำให้ผู้คนเปลี่ยนนิสัยได้ง่าย เพราะการพูดคุยในลักษณะนี้มักจะใช้ชื่อย่อปลอม และตรวจสอบไม่ได้ ปัจจุบันมีโปรแกรมการสนทนามากมาย อาทิ msn, yahoo, icq, pirch เป็นต้น

บริการเว็บไซต์ไป ลามก หมายถึง บริการรูปแบบหนึ่งบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการสืบค้นข้อมูลที่มีในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเนื้อหาภายในเว็บไซต์ มักประกอบไปด้วยคำบรรยาย ภาพ ไปอนาจาร และกระดานข่าวพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นต้น

การรับอีเมล (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น การรับภาพ การดาวน์โหลดภาพลามกอนาจารต่างๆ ผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น การรับจากอีเมล กระดานข่าว และการสนทนาออนไลน์ เป็นต้น

สถานที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ความเสี่ยงทางด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอันมาจากอินเทอร์เน็ต โดยความเสี่ยงมีสาเหตุมาจากการใช้สื่อชนิดนี้ไปในทางที่ไม่เหมาะสม และใช้ไปในทางที่ผิด เช่น การสนทนาออนไลน์กับบุคคลแปลกหน้า พูดคุยในเรื่องทางเพศ และนัดออกไปพบ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในเรื่องทางเพศตามกระดานข่าว การเข้าไปดูรูปภาพ อ่านข้อความ ในเว็บไซต์ต่างๆ และการรับอีเมลรูปภาพ หรือข้อความที่สื่อไปในเรื่องทางเพศ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีส่วนโน้มน้าวใจให้วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตลักษณะนี้ ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในเบื้องต้น และอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

วัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ หมายถึง วัยรุ่นที่เข้าไปใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์(e-mail)การสืบค้นข้อมูล การดาวน์โหลดภาพ เพลง การเล่นเกมออนไลน์ เป็นต้น

วัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ หมายถึง วัยรุ่นที่เข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ อาทิ เว็บไซต์เพื่อการศึกษา เว็บไซต์ดูหนัง ฟังเพลง เว็บไซต์บันเทิง เว็บไซต์เล่นเกมออนไลน์ เป็นต้น

วัยรุ่นที่รับอีเมลข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ หมายถึง วัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องวิชาการ หลักความรู้ต่างๆ ภาพการ์ตูน เพลง เรื่องบันเทิง เป็นต้น

นิยามศัพท์ทั่วไป

วัยรุ่น (adolescent) หมายถึง กลุ่มวัยรุ่นชาย และหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 15-21 ปี จากร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) บริเวณสามย่าน สยามสแควร์ และสีลม

อินเทอร์เน็ต (internet) หมายถึง เทคโนโลยีที่มีคอมพิวเตอร์ชนิดต่างๆ เชื่อมต่อซึ่งกันและกัน โดยอาศัยเครือข่ายโทรคมนาคมเป็นตัวเชื่อมเครือข่าย ภายใต้มาตรฐานการเชื่อมโยงที่มีการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ บนเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันระหว่างของนานาชาติ

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต หมายถึง การเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับระบบอินเทอร์เน็ต หรือกล่าวได้ว่า เป็นการผนวกรวมสถานที่เข้ากับเวลา ความแตกต่างระหว่างเวลากับสถานที่ที่เคยเป็นปัญหาใหญ่ของโลกยุคก่อนหน้า ถูกลดทอนลงจนแทบไม่มีความรู้สึกของความแตกต่าง อันเป็นผลมาจากการพัฒนาของเทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสาร ปัจจุบันไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดในโลก เราสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ในเวลาอันรวดเร็ว และราคาที่ประหยัดมากผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ความเสี่ยง (risk) หมายถึง โอกาส หรือเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอน ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์

สังคมเสี่ยง (risk society) หมายถึง ยุคสมัยของความไม่แน่นอน โดยสถานการณ์ความเสี่ยงนั้นถูกสร้างขึ้นมาจากความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสืบเนื่องมาจากการพัฒนาการของสังคมมนุษย์

โลกาภิวัตน์ (globalization) หมายถึง การแพร่กระจายไปทั่วโลก การที่ประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใด สามารถรับรู้ สัมพันธ์ หรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวาง เนื่องมาจากการพัฒนาระบบสารสนเทศ ผลจากการพัฒนาการติดต่อสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ แสดงให้เห็นถึงการเจริญเติบโตของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงระหว่างปัจเจกบุคคล ชุมชน หน่วยงานธุรกิจ และรัฐบาล ทั่วทั้งโลก ในที่นี้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในเรื่องการรับเอาเทคโนโลยีอันทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความเสี่ยงต่างๆ ตามมา อาทิ การนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การถูกล่อลวง และอาชญากรรมทางเพศ เป็นต้น

ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) หมายถึง ร้านค้าที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต โดยจะคิดอัตราการใช้บริการเป็นแบบหยอดเหรียญ หรือคิดเหมาจ่ายเป็นชั่วโมง โดยร้านค้าที่ให้บริการเหล่านี้ มักตั้งอยู่ในแหล่งที่มีผู้คนพลุกพล่าน และผู้เข้าใช้บริการส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่น ในที่นี้ คือ ร้านบริเวณสามย่าน สยามสแควร์ และสีลม

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) และเพื่อให้ผลการศึกษาวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจึงใช้วิธีการศึกษาทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ มี 2 ลักษณะ คือ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ

ประชากร

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร ประชากร คือ วัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต บริเวณสามย่าน สยามสแควร์ และสีลม

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มวัยรุ่นชาย และหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 15-21 ปี จำนวน 350 คน เป็นวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา จากร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) บริเวณสามย่าน สยามสแควร์ และสีลม จากสถิติจำนวนผู้ใช้ของร้านบริการอินเทอร์เน็ตทั้ง 3 เขต จำนวน 1,720 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้โอกาสความน่าจะเป็น (nonrandom methods) และมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (convenient nonrandom methods)

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง โดยได้คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample size) ซึ่งใช้สูตรยามานะ (yamane) ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ ระดับนัยสำคัญ 0.05

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = แทนขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = แทนขนาดประชากร
 e = แทนความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

เพราะฉะนั้น

$$n = \frac{1,720}{1 + 1,720 (0.05)^2}$$

$$n = 324.5$$

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 350 คน

การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) คือ สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ด้วยการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต จำนวน 10 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ ได้อาศัยข้อมูล 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ

เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ศึกษาทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนาเป็นแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับประชากรที่ศึกษา จำนวน 20 คน เป็นวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมา

ทดสอบกับความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธี pre-test method ซึ่งค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7125 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับ และสามารถนำแบบสอบถามนั้นไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ลักษณะคำถาม 3 รูปแบบ คือ

- 1) คำถามแบบเลือกตอบ (check list) และเติมความนอกเหนือจากคำถามที่มีไว้ให้
- 2) คำถามแบบให้ตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่
- 3) คำถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) และใช้เทคนิคการวัดความคิดเห็นแบบ likert scale โดยเรียงเรียงข้อความที่จะศึกษา โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความเชิงบวก (positive)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีระดับคะแนน	4
เห็นด้วย	„	3
ไม่เห็นด้วย	„	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	„	1

ข้อความเชิงลบ (negative)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีระดับคะแนน	1
เห็นด้วย	„	2
ไม่เห็นด้วย	„	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	„	4

ดังนั้น แต่ละระดับคะแนนอันตรภาคชั้น (class interval) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ค่าพิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{4 - 1}{2} \\
 &= \underline{3} \\
 &= 2 \\
 &= 1.5
 \end{aligned}$$

จากการพิจารณาข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นเกณฑ์ในการประเมินค่าระดับทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น ดังนี้

กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.50	คะแนน บ่งชี้ว่า ระดับทัศนคติต่ำ
„	2.51 - 4.00	คะแนน บ่งชี้ว่า ระดับทัศนคติสูง

- 4) คำถามปลายเปิดเพื่อศึกษารายละเอียดอื่นๆ ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในคำถามแบบเลือกตอบ

เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ด้วยการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจ และเป็นผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต จำนวน 10 คน

ประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยตั้งประเด็นไว้ คือ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น จำนวน 5 ประเด็น คือ

1. ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มวัยรุ่น
2. เริ่มต้นใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร รูปแบบบริการอินเทอร์เน็ตที่เข้าใช้ ค่าใช้จ่าย และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมีลักษณะอย่างไร
3. ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะใด
4. ทัศนคติของวัยรุ่นต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในปัจจุบัน

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

(content validity) และความเหมาะสมของภาษา (wording) แล้วนำมาแก้ไขเพื่อพัฒนาไปสู่แบบสอบถามที่สมบูรณ์

2.การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้วิธี pre-test method ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่ม โดยทำการแจกแบบสอบถาม จำนวน 20 คน จากนั้นได้นำมาทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม คือการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (correlation) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กันขนาดไหน หากค่า r ที่คำนวณได้มีค่าประมาณ 0.70 ขึ้นไป แสดงว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับและสามารถนำแบบสอบถามนั้นไปใช้เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้ได้ จากการทดสอบ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7125 ซึ่งถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับ และสามารถนำแบบสอบถามนั้นไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมเอกสาร บทความ หนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุดคณะต่างๆ หอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดแห่งชาติ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในเนื้อหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้เดินทางไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย และหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 15-21 ปี ที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) บริเวณสามย่าน สยามสแควร์ และสีลม โดยการแจกแบบสอบถามทั้งสิ้น 350 ฉบับ และการสัมภาษณ์เจาะลึกวัยรุ่นหญิง 5 คน และชาย 5 คน โดยเริ่มต้นแจกแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน 2549 โดยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต หลังจากใช้บริการเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยให้ผู้ตอบมีเวลาในการตอบไม่น้อยกว่าคนละ 30 นาที จากนั้นผู้วิจัยจึงจะเรียกเก็บแบบสอบถามคืนภายในวันที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามจากร้านบริการอินเทอร์เน็ต ทั้ง 3 เขต เฉลี่ยใช้เวลาในแต่ละเขตประมาณ 3 สัปดาห์ จึงเสร็จสิ้นขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ในวันที่ 23 พฤศจิกายน 2549 จากการแจกแบบสอบถามไปจำนวน 350 ฉบับ ผู้วิจัยได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 300 ฉบับ และไม่สมบูรณ์จำนวน 50 ฉบับ หลังจากเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อนำประเด็นที่น่าสนใจมาสัมภาษณ์เจาะลึก ตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2549 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากกลุ่มวัยรุ่น 10 คน ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการแจก

แบบสอบถาม โดยได้เข้าไปสอบถามกลุ่มวัยรุ่นในเบื้องต้น บริเวณร้านอินเทอร์เน็ตทั้ง 3 เขต เพื่อขอทำการสัมภาษณ์ในเรื่องดังกล่าว และนัดสัมภาษณ์ในครั้งต่อไป ผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งไม่น้อยกว่าคนละ 1 ชั่วโมง และมีการนัดสัมภาษณ์เพิ่มเติมในครั้งถัดไป โดยสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ บริเวณลานกิจกรรม และสวนสาธารณะของทั้ง 3 เขต ซึ่งกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม และเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์เจาะลึกในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2550 รวมระยะเวลาในการวิจัย 6 เดือน โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เจาะลึก เป็นวัยรุ่นที่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วทั้งสิ้น

3.4 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ก. ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลส่วนบุคคล ใช้การแจกแจงความถี่ด้วยค่าร้อยละ (percent) ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ใช้ค่าร้อยละ (percent) และค่าสถิติแบบไคสแควร์ (chi-square) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ใช้ค่าร้อยละ (percent) การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลางด้วยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และการวัดการกระจายโดยการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ข. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมี ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ในการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ด้วยกระบวนการเชิงอุปนัย (inductive method) ซึ่งวิเคราะห์จากข้อมูลย่อยก่อนและนำข้อมูลย่อยที่คล้ายคลึง หรือประเภทเดียวกันจนเป็นประเด็น (topic) แล้วนำหลาย ๆ ประเด็นรวมกันจัดเป็นกลุ่มประเด็น (category) จากนั้นหาความสัมพันธ์ของกลุ่มประเด็นเพื่อสร้าง (pattern) บทสรุป หรือแบบแผนของกระบวนการทางความคิดในภาพรวม (holistic) ของข้อ

ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ใน 3 ลักษณะ คือ

1. การตีความข้อมูล (interpretation)
2. การเปรียบเทียบข้อมูล (constant comparison)
3. การสังเคราะห์ข้อมูล (data synthesis) สำหรับการเชื่อมโยงให้เป็นแบบแผนกระบวนการทางความคิด และสร้างเป็นแนวคิดสรุป (conceptualization)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 10)

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น (ตารางที่ 11 ถึงตารางที่ 41)

4.3 ข้อมูลทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ที่นำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ (ตารางที่ 42)

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

4.5 การอภิปรายผล

4.6 ผลการศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพ

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 แสดงเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	150	50.0
หญิง	150	50.0
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ต มีจำนวนทั้งสิ้น 300 คน แบ่งเป็นวัยรุ่นชายจำนวน 150 คน (ร้อยละ 50.0) ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับวัยรุ่นหญิงจำนวน 150 คน (ร้อยละ 50.0)

ตารางที่ 3 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 ปี	82	27.3
21 ปี	71	23.7
18 ปี	62	20.7
19 ปี	45	15.0
17 ปี	40	13.3
รวม	300	100

กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 15-21 ปี เป็นวัยรุ่นอายุ 20 ปี จำนวนมากที่สุด 82 คน (ร้อยละ 27.3) รองลงมา คือ วัยรุ่นอายุ 21 ปี จำนวน 71 คน (ร้อยละ 23.7) วัยรุ่นอายุ 18 ปี จำนวน 62 คน (ร้อยละ 20.7) และกลุ่มที่มีจำนวนค่อนข้างน้อย คือ วัยรุ่นอายุ 19 ปี จำนวน 45 คน (ร้อยละ 15.0) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ วัยรุ่นอายุ 17 ปี มีเพียง 40 คน (ร้อยละ 13.3) ของจำนวนวัยรุ่นทั้งหมด

ตารางที่ 4 แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุดมศึกษา หรือ เทียบเท่า	215	71.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	66	22.0
อื่นๆ	19	6.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือ เทียบเท่า จำนวน 215 คน (ร้อยละ 71.7) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ เทียบเท่า จำนวน 66 คน (ร้อยละ 22.0) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา จำนวน 19 คน (ร้อยละ 6.3)

ตารางที่ 5 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	214	71.3
มีแฟนแล้ว	86	28.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 214 คน (ร้อยละ 71.3) รองลงมา คือ มีแฟนแล้ว จำนวน 86 คน (ร้อยละ 28.7)

ตารางที่ 6 แสดงภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพฯ	218	72.7
ต่างจังหวัด	82	27.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนากรุงเทพฯ จำนวน 218 คน (ร้อยละ 72.7) รองลงมา คือ ต่างจังหวัด จำนวน 82 คน (ร้อยละ 27.3)

ตารางที่ 7 แสดงรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2,000-5,000 บาท	171	57.0
5,000-8,000 บาท	102	34.0
8,001 บาทขึ้นไป	17	5.1
ไม่ตอบ	10	3.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 2,000-5,000 บาท จำนวน 171 คน (ร้อยละ 57.0) รองลงมา คือ 5,000-8,000 บาท จำนวน 102 คน (ร้อยละ 34.0) และ 8,001 บาทขึ้นไป จำนวน 17 คน (ร้อยละ 5.1) ไม่ตอบคำถาม จำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.3)

ตารางที่ 8 แสดงการรับรายได้ต่อเดือนจากบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พ่อแม่	199	66.3
การทำงานพิเศษ	55	18.3
ผู้ปกครอง / ผู้อุปการะ	24	8.0
อื่นๆ	12	4.0
ทุนการศึกษา	10	3.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับรายได้ต่อเดือนจากพ่อแม่ จำนวน 199 คน (ร้อยละ 66.3) รองลงมา คือ จากการทำงานพิเศษ จำนวน 55 คน (ร้อยละ 18.3) จากผู้ปกครอง / ผู้อุปการะ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.0) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้รับรายได้ต่อเดือนจากพี่ แพน และทุนกู้ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ได้รับรายได้ต่อเดือนจากทุนการศึกษา มีเพียง 10 คน (ร้อยละ 3.3)

ตารางที่ 9 แสดงสถานที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

สถานที่พักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	164	54.7
หอพัก / อพาร์ทเมนต์	58	19.3
บ้านเช่า	35	11.7
บ้านญาติ	26	8.7
อื่นๆ	9	3.0
บ้านเพื่อน หรือ คนรู้จัก	8	2.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานที่พักอาศัย เป็นบ้านของตนเอง จำนวน 164 คน (ร้อยละ 54.7) รองลงมา คือ หอพัก / อพาร์ทเมนต์ จำนวน 58 คน (ร้อยละ 19.3) บ้านเช่า จำนวน 35 คน (ร้อยละ 11.7) บ้านญาติ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 8.7) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ที่ คอนโดมิเนียม และบ้านพักข้าราชการ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 3.0) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่พักอาศัย บ้านเพื่อน หรือ คนรู้จัก จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.7)

ตารางที่ 10 แสดงการพักอาศัยอยู่กับบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การพักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักอยู่กับพ่อแม่	160	53.3
พักอยู่กับเพื่อน หรือ คนรู้จัก	52	17.3
พักอยู่กับญาติ / ผู้ปกครอง	49	16.3
พักอาศัยอยู่คนเดียว	20	6.7
พักอยู่กับแฟน หรือ คู่รัก	12	4.0
อื่นๆ	7	2.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ จำนวน 160 คน (ร้อยละ 53.3) รองลงมา คือ พักอยู่กับเพื่อน หรือ คนรู้จัก จำนวน 52 คน (ร้อยละ 17.3) พักอยู่กับญาติ / ผู้ปกครอง จำนวน 49 คน (ร้อยละ 16.3) พักอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 20 คน (ร้อยละ 6.7) พักอยู่กับแฟน หรือ คู่รัก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) และอื่นๆ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.3)

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ตารางที่ 11 แสดงลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อความบันเทิง	128	42.7
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	112	37.3
เพื่อมีโอกาสได้รู้จักเพื่อนใหม่ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ	26	8.7
อื่นๆ	23	7.7
เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์	11	3.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อความบันเทิง จำนวน 128 คน (ร้อยละ 42.7) รองลงมา คือ เพื่อผ่อนคลายความเครียด จำนวน 112 คน (ร้อยละ 37.3) เพื่อมีโอกาสได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 8.7) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการศึกษา การทำงาน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และการดาวน์โหลด (download) จำนวน 23 คน (ร้อยละ 7.7) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ใช้เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มีเพียง 11 คน (ร้อยละ 3.7)

ตารางที่ 12 แสดงรูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ต ที่เข้าถึงมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เว็บไซต์ / กระดานข่าว (website / webboard)	121	40.3
การสนทนาออนไลน์ (chat room)	115	38.3
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)	58	19.3
อื่นๆ	6	2.0
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเข้าถึงบริการเว็บไซต์ / กระดานข่าว (website / webboard) จำนวน 121 คน (ร้อยละ 40.3) รองลงมา คือ การสนทนาออนไลน์ (chat room) จำนวน 115 คน (ร้อยละ 38.3) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) จำนวน 58 คน (ร้อยละ 19.3) และอื่นๆ ได้แก่ เกม จำนวน 6 คน (ร้อยละ 2.0)

ตารางที่ 13 แสดงระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวันของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 ชั่วโมง	167	55.7
3 ชั่วโมงขึ้นไป	102	34.0
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	25	8.3
อื่นๆ	6	2.0
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวัน 1-2 ชั่วโมง จำนวน 167 คน (ร้อยละ 55.7) รองลงมา คือ ระยะเวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 102 คน (ร้อยละ 34.0) ระยะเวลา น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 25 คน (ร้อยละ 8.3) และอื่นๆ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 2.0)

ตารางที่ 14 แสดงค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อวันของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อวัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีค่าใช้จ่าย	126	42.0
ต่ำกว่า 100 บาท	103	34.3
100-200 บาท	25	8.3
มากกว่า 200 บาท ขึ้นไป	24	8.0
อื่นๆ	22	7.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อวัน จำนวน 126 คน (ร้อยละ 42.0) รองลงมา คือ มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100 บาท จำนวน 103 คน (ร้อยละ 34.3) มีค่าใช้จ่าย 100-200 บาท จำนวน 25 คน (ร้อยละ 8.3) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 200 บาท ขึ้นไป จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.0) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจ่ายค่าบริการแบบรายเดือน จำนวน 22 คน (ร้อยละ 7.3)

ตารางที่ 15 แสดงสถานที่ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง

สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้าน หรือ ที่พักอาศัย	169	56.3
ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe)	71	23.7
สถานศึกษา	55	18.3
อื่นๆ	5	1.7
รวม	300	100

สถานที่ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ บ้าน หรือ ที่พักอาศัย จำนวน 169 คน (ร้อยละ 56.3) รองลงมา คือ ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (Internet Cafe) จำนวน 71 คน (ร้อยละ 23.7) สถานศึกษา จำนวน 55 คน (ร้อยละ 18.3) และอื่นๆ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.7)

ตารางที่ 16 แสดงการใช้บริการอินเทอร์เน็ตอยู่กับบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การใช้บริการอินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มเพื่อน	141	47.0
คนเดียว	140	46.7
แฟน หรือ คู่รัก	12	4.0
พ่อแม่ / ผู้ปกครอง	5	1.7
อื่นๆ	2	0.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน จำนวน 141 คน (ร้อยละ 47.0) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มที่ใช้คนเดียว จำนวน 140 คน (ร้อยละ 46.7) รองลงมา คือ กลุ่มที่ใช้อยู่กับแฟน หรือ คู่รัก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) กลุ่มที่ใช้อยู่กับพ่อแม่ / ผู้ปกครอง จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.7) และอื่นๆ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.7)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านชักชวนให้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตตามแบบที่เพื่อนของท่านใช้อยู่

การชักชวนให้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตตามแบบกลุ่มเพื่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชักชวน	216	72.0
ไม่ชักชวน	84	28.0
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีกลุ่มเพื่อนที่ชักชวนให้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตตามแบบที่เพื่อนของท่านใช้อยู่ จำนวน 216 คน (ร้อยละ 72.0) ส่วนกลุ่มเพื่อนที่ไม่ได้ชักชวนให้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตตามแบบที่เพื่อนของท่านใช้อยู่ จำนวน 84 คน (ร้อยละ 28.0)

ตารางที่ 18 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านใช้การสนทนาออนไลน์ (chat room) เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องในลักษณะต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การสนทนาออนไลน์ของกลุ่มเพื่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ใช้เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้อง	205	68.3
ใช้เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้อง	95	31.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีกลุ่มเพื่อนที่ไม่ได้ใช้การสนทนาออนไลน์ (chat room) เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องในลักษณะต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 205 คน (ร้อยละ 68.3) ส่วนกลุ่มเพื่อนที่ใช้การสนทนาออนไลน์ (chat room) เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องในลักษณะต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 95 คน (ร้อยละ 31.7)

ตารางที่ 19 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านมีการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ประเภทโป๊ลามก อย่างสม่ำเสมอ

การใช้บริการเว็บไซต์ประเภทโป๊ลามก ของกลุ่มเพื่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ใช้สม่ำเสมอ	156	52.0
ใช้สม่ำเสมอ	144	48.0
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีกลุ่มเพื่อนที่ไม่ได้มีการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ประเภทโป๊ลามก อย่างสม่ำเสมอ จำนวน 156 คน (ร้อยละ 52.0) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มเพื่อนได้มีการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ประเภทโป๊ลามก อย่างสม่ำเสมอ จำนวน 144 คน (ร้อยละ 48.0)

ตารางที่ 20 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ

การเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องทางเพศของกลุ่มเพื่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เปิดรับ	172	57.3
ไม่เปิดรับ	128	42.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีกลุ่มเพื่อนที่เปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ จำนวน 172 คน (ร้อยละ 57.3) ส่วนกลุ่มเพื่อนที่ไม่ได้เปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ จำนวน 128 คน (ร้อยละ 42.7)

ตารางที่ 21 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านมีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน

อิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพล	153	51.0
กลุ่มเพื่อนไม่มีอิทธิพล	147	49.0
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 153 คน (ร้อยละ 51.0) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 147 คน (ร้อยละ 49.0)

ตารางที่ 22 แสดงกลุ่มเพื่อนของท่านใช้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อ นำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การใช้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อ นำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของกลุ่มเพื่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ใช่	202	67.3
ใช่	98	32.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีกลุ่มเพื่อนที่ไม่ได้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อ นำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 202 คน (ร้อยละ 67.3) ส่วนกลุ่มเพื่อนที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อ นำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 98 คน (ร้อยละ 32.7)

ตารางที่ 23 แสดงความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ยอมรับ	158	52.7
ยอมรับ	141	47.0
ไม่ตอบ	1	0.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 158 คน (ร้อยละ 52.7) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มที่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 141 คน (ร้อยละ 47.0) ไม่ตอบคำถามมีเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.3)

ตารางที่ 24 แสดงการให้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) ในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

การให้บริการสนทนาออนไลน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้บริการ	247	82.3
ไม่ใช้บริการ	53	17.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) จำนวน 247 คน (ร้อยละ 82.3) ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) จำนวน 53 คน (ร้อยละ 17.7)

ตารางที่ 25 แสดงวัตถุประสงค์ในการใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) ของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ในการใช้บริการสนทนาออนไลน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องการได้รู้จักเพื่อนใหม่ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ	101	33.7
เพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่อยู่ทางไกล	60	20.0
ต้องการเป็นคนทันสมัย	46	15.3
อื่นๆ	21	7.0
เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์	19	6.3
รวม	247	82.3

วัตถุประสงค์ในการใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ต้องการได้รู้จักเพื่อนใหม่ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ จำนวน 101 คน (ร้อยละ 33.7) รองลงมา คือ เพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่อยู่ทางไกล จำนวน 60 คน (ร้อยละ 20.0) ต้องการเป็นคนทันสมัย จำนวน 46 คน (ร้อยละ 15.3) และอื่นๆ เพื่อคลายเครียด เพื่อความบันเทิง รับรู้ข่าวสาร และทำรายงาน จำนวน 21 คน (ร้อยละ 7.0) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ใช้เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 6.3)

ตารางที่ 26 แสดงการพูดคุย สนทนาออนไลน์ (chat room) กับบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การพูดคุยสนทนาออนไลน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มเพื่อน	127	42.3
คนแปลกหน้า	96	32.0
แฟน หรือ คู่รัก	12	4.0
อื่นๆ	12	4.0
รวม	247	82.3

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการพูดคุย สนทนาออนไลน์ (chat room) กับกลุ่มเพื่อน จำนวน 127 คน (ร้อยละ 42.3) รองลงมา คือ พูดคุยกับคนแปลกหน้า จำนวน 96 คน (ร้อยละ 32.0) และพูดคุยกับแฟน หรือ คู่รัก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบ อื่นๆ คือ พูดคุยกับกิ๊ก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0)

ตารางที่ 27 แสดงการสนทนาออนไลน์ (chat room) ในเรื่องต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

เรื่องที่สนทนาออนไลน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พูดคุยเรื่องทั่วไป เช่น เรื่องเรียน เพื่อน รายงาน ดารา นักร้อง ฯลฯ	112	37.3
พูดคุย ทักทายเพื่อหาเพื่อนใหม่	97	32.3
พูดคุยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนำไปสู่ การมีเพศสัมพันธ์	31	10.3
อื่นๆ	7	2.3
รวม	247	82.3

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มักพูดคุยเรื่องทั่วไป เช่น เรื่องเรียน เพื่อน รายงาน ดารา นักร้อง ฯลฯ จำนวน 112 คน (ร้อยละ 37.3) รองลงมา คือ พูดคุย ทักทายเพื่อหาเพื่อนใหม่ จำนวน 97 คน (ร้อยละ 32.3) ส่วนกลุ่มที่มีค่อนข้าน้อย คือ กลุ่มที่พูดคุยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนำไปสู่การ มีเพศสัมพันธ์ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 10.3) และอื่นๆ ที่พูดคุยเพื่อนัดเจอ มีเพียง 7 คน (ร้อยละ 2.3)

ตารางที่ 28 แสดงการออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ตของกลุ่ม ตัวอย่าง

การออกไปพบคู่สนทนา ที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	162	54.0
เคย	85	28.3
รวม	247	82.3

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 162 คน (ร้อยละ 54.0) ส่วนกลุ่มที่เคยออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 85 คน (ร้อยละ 28.3)

ตารางที่ 28.1 แสดงจำนวนครั้งที่ออกไปพบคู่สนทนาของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้งที่ออกไปพบคู่สนทนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2 ครั้ง	39	45.8
1 ครั้ง	21	24.7
3 ครั้ง	11	12.9
4 ครั้ง	8	9.4
5 ครั้ง	6	7.0
รวม	85	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต 2 ครั้ง จำนวน 39 คน (ร้อยละ 45.8) รองลงมา คือ 1 ครั้ง จำนวน 21 คน (ร้อยละ 24.7) 3 ครั้ง จำนวน 11 คน (ร้อยละ 12.9) 4 ครั้ง จำนวน 8 คน (ร้อยละ 9.4) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับกลุ่มที่ออกไปพบคู่สนทนา 5 ครั้ง จำนวน 6 คน (ร้อยละ 7.0)

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนการใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนการใช้บริการสนทนาออนไลน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	87	29.0
ทุกวัน	83	27.7
นานๆ ครั้ง	45	15.5
3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์	24	8.0
อื่นๆ	8	2.7
รวม	247	82.3

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้บริการสนทนาออนไลน์ (chat room) 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 87 คน (ร้อยละ 29.0) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับกลุ่มที่ใช้บริการสนทนาออนไลน์ทุกวัน จำนวน 83 คน (ร้อยละ 27.7) รองลงมา คือ นานๆ ครั้ง จำนวน 45 คน (ร้อยละ 15.5) 3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.0) และอื่นๆ คือ ทุกครั้งที่ใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.7)

ตารางที่ 30 แสดงระยะเวลาในการสนทนาออนไลน์ต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในการสนทนาออนไลน์ต่อครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 ชั่วโมง	146	48.7
3 ชั่วโมงขึ้นไป	49	16.3
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	43	14.3
อื่นๆ	9	3.0
รวม	247	82.3

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้ระยะเวลา 1-3 ชั่วโมง ในการสนทนาออนไลน์ต่อครั้ง จำนวน 146 คน (ร้อยละ 48.7) รองลงมา คือ ระยะเวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 49 คน (ร้อยละ 16.3) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับกลุ่มที่ใช้ระยะเวลา น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 43 คน (ร้อยละ 14.3) และอื่นๆ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 3.0)

ตารางที่ 31 แสดงประเภทของบริการเว็บไซต์ที่เข้าถึงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทของบริการเว็บไซต์ที่เข้าถึงมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เว็บไซต์เพื่อความบันเทิง	114	38.0
เว็บไซต์ที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูล เช่น google	103	34.3
เว็บไซต์ข่าวสาร / เพื่อการศึกษา	46	15.3
เว็บไซต์ไปป์ ลามก	37	12.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้บริการเว็บไซต์เพื่อความบันเทิง จำนวน 114 คน (ร้อยละ 38.0) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ เว็บไซต์ที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูล เช่น google จำนวน 103 คน (ร้อยละ 34.3) รองลงมา คือ เว็บไซต์ข่าวสาร / เพื่อการศึกษา จำนวน 46 คน (ร้อยละ 15.3) และ เว็บไซต์ไป ลามก จำนวน 37 คน (ร้อยละ 12.3)

ตารางที่ 32 แสดงการใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามกในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

การใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้บริการ	182	60.7
ไม่ใช้บริการ	118	39.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก จำนวน 182 คน (ร้อยละ 60.7) ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก จำนวน 118 คน (ร้อยละ 39.3)

ตารางที่ 33 แสดงวัตถุประสงค์ในการใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามกของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ในการใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อความบันเทิง	67	22.3
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	65	21.7
เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ	38	12.7
เพื่อการศึกษา / ค้นหาข้อมูล นำมาใช้ประกอบรายงาน	8	2.7
อื่นๆ	4	1.3
รวม	182	60.7

วัตถุประสงค์ในการใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามกของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพื่อความบันเทิง จำนวน 67 คน (ร้อยละ 22.3) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มที่ใช้เพื่อผ่อนคลายความเครียด จำนวน 65 คน (ร้อยละ 21.7) รองลงมา คือ เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ จำนวน 38 คน (ร้อยละ 12.7) ส่วนกลุ่มที่ค่อนข้างน้อย คือ กลุ่มที่ใช้เพื่อการศึกษา / ค้นหาข้อมูล นำมาใช้ประกอบรายงาน จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.7) และอื่นๆ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.3)

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนการให้บริการเว็บไซต์ไป ลามกของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนการให้บริการเว็บไซต์ไป ลามก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	76	25.3
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	65	21.7
ทุกวัน	26	8.7
อื่นๆ	9	3.0
3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์	6	2.0
รวม	182	60.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก นานๆ ครั้ง จำนวน 76 คน (ร้อยละ 25.3) รองลงมา คือ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 65 คน (ร้อยละ 21.7) ทุกวัน จำนวน 26 คน (ร้อยละ 8.7) และอื่นๆ คือ ทุกครั้งที่เปิดคอมพิวเตอร์ เพื่อนชกุง และแล้วแต่อารมณ์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 3.0) ส่วนกลุ่มที่น้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ใช้บริการ 3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์ มีเพียง 6 คน (ร้อยละ 2.0)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงระยะเวลาในการเข้าเว็บไซต์ไป ตามกต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในการเข้าเว็บไซต์ไป ตามกต่อครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 ชั่วโมง	91	30.3
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	61	20.3
3 ชั่วโมงขึ้นไป	18	6.0
อื่นๆ	12	4.0
รวม	182	60.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้ระยะเวลา 1-3 ชั่วโมง ในการเข้าเว็บไซต์ไป ตามกต่อ ครั้ง จำนวน 91 คน (ร้อยละ 30.3) รองลงมา คือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 61 คน (ร้อยละ 20.3) ส่วนกลุ่มที่ค่อนข้างน้อย คือ กลุ่มที่ใช้ระยะเวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 18 คน (ร้อยละ 6.0) และ อื่นๆ มีเพียง 12 คน (ร้อยละ 4.0)

ตารางที่ 36 แสดงประเภทการเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทการเปิดรับอีเมล (e-mail)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จดหมาย / รูปภาพ / E-card ที่ส่งมาจากเพื่อนของท่าน	180	60.0
ข่าวสารบ้านเมือง	54	18.0
ข่าวสารข้อมูลเรื่องเพศ	26	8.7
โฆษณาขายสินค้าต่างๆ	23	7.7
อื่นๆ	17	5.7
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มักเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล ประเภทจดหมาย / รูปภาพ / E-card ที่ส่งมาจากเพื่อน จำนวน 180 คน (ร้อยละ 60.0) รองลงมา คือ ข่าวสารบ้านเมือง

จำนวน 54 คน (ร้อยละ 18.0) ข่าวสารข้อมูลเรื่องเพศ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 8.7) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มที่เปิดรับโฆษณาขายสินค้าต่างๆ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 7.7) และอื่นๆ คือ อีเมลล์ (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูล ประเภทกีฬา ท่องเที่ยว ข่าวบันเทิง เกม จำนวน 17 คน (ร้อยละ 5.7)

ตารางที่ 37 แสดงการเปิดรับอีเมลล์(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

การเปิดรับอีเมลล์ (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เปิดรับ	198	66.0
ไม่เปิดรับ	102	34.0
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับอีเมลล์(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ จำนวน 198 คน (ร้อยละ 66.0) ส่วนกลุ่มที่ไม่เปิดรับอีเมลล์(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ จำนวน 102 คน (ร้อยละ 34.0)

ตารางที่ 38 แสดงวัตถุประสงค์ในการเปิดรับอีเมลล์(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ในการเปิดรับอีเมลล์(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อการเรียนรู้ หาประสบการณ์ความแปลกใหม่	73	24.3
เพื่อความบันเทิง	52	17.3
ทำตามกลุ่มเพื่อน	35	11.7
เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านเพศ	33	11.0
อื่นๆ	5	1.7
รวม	198	66.0

วัตถุประสงค์ในการเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพื่อการเรียนรู้ หาประสบการณ์ความแปลกใหม่ จำนวน 73 คน (ร้อยละ 24.3) รองลงมา คือ เพื่อความบันเทิง จำนวน 52 คน (ร้อยละ 17.3) ทำตามกลุ่มเพื่อน จำนวน 35 คน (ร้อยละ 11.7) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านเพศ จำนวน 33 คน (ร้อยละ 11.0) และอื่นๆ เพื่อคลายเครียด และการทำรายงาน มีเพียง 5 คน (ร้อยละ 1.7)

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนการเปิดรับอีเมล(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนการเปิดรับอีเมล(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	102	34.0
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	62	20.7
ทุกวัน	22	7.3
อื่นๆ	8	2.7
3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์	3	1.0
ไม่ตอบ	1	0.3
รวม	198	66.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ นานๆ ครั้ง จำนวน 102 คน (ร้อยละ 34.0) รองลงมา คือ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 62 คน (ร้อยละ 20.7) ทุกวัน จำนวน 22 คน (ร้อยละ 7.3) และอื่นๆ คือ ขึ้นอยู่กับอารมณ์ และโอกาส จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.7) ส่วนกลุ่มที่น้อยที่สุด คือ กลุ่มที่เปิดรับ 3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์ มีเพียง 3 คน (ร้อยละ 1.0)

ตารางที่ 40 แสดงระยะเวลาในการอ่านอีเมล(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในการอ่านอีเมล(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศต่อครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	96	32.0
1-3 ชั่วโมง	80	26.7
อื่นๆ	11	3.7
3 ชั่วโมงขึ้นไป	10	3.3
ไม่ตอบ	1	0.3
รวม	198	66.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้ระยะเวลา น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ในการอ่านอีเมล(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศต่อครั้ง จำนวน 96 คน (ร้อยละ 32.0) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับกลุ่มที่ใช้ระยะเวลา 1-3 ชั่วโมง จำนวน 80 คน (ร้อยละ 26.7) รองลงมา คือ อื่นๆ ซึ่งให้เหตุผลว่า ใช้ระยะเวลาอ่าน ตลอดจนการเปิดคอมพิวเตอร์ และเปิดอินเทอร์เน็ต จำนวน 11 คน (ร้อยละ 3.7) และ 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.3) ไม่ตอบคำถาม มีเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.3)

ตารางที่ 41 แสดงผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง

ผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สิ้นเปลืองเงิน / ค่าใช้จ่าย	94	31.3
เสียการเรียน	79	26.3
อื่นๆ	66	22.0
ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	34	11.3
ถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี เช่น มั่วสุม กระทำคามผิด	26	8.7
ไม่ตอบ	1	0.3
รวม	300	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่าผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ต คือ สิ้นเปลืองเงิน / ค่าใช้จ่าย จำนวน 94 คน (ร้อยละ 31.3) รองลงมา คือ เสียการเรียน จำนวน 79 คน (ร้อยละ 26.3) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับ กลุ่มที่ตอบอื่นๆ ที่ให้เหตุผลว่า ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งในด้านบวก และด้านลบ โดยทางลบ อาทิ การใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ไร้สาระ ทำให้ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เสียสุขภาพและสายตา เกิดอาชญากรรมที่ร้ายแรง โดนหลอก และทางบวก อาทิ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใดๆ ทั้งยังได้รับความรู้เพิ่มเติม ทำให้เปิดโลกกว้าง ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน ได้รับความบันเทิง เป็นการปลดปล่อยอีกทางเลือกหนึ่ง ทำให้รู้จักเพื่อนใหม่ และใช้ในการหาแฟน จำนวน 66 คน (ร้อยละ 22.0) รองลงมา ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 34 คน (ร้อยละ 11.3) และถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี เช่น มั่วสุม กระทำคามผิด จำนวน 26 คน (ร้อยละ 8.7) ไม่ตอบคำถาม มีเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.3)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 ข้อมูลทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ที่นำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 42

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต
ที่นำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				- X	S.D. การ อ่านค่า	ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. อินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้	16.3 (49)	58.0 (174)	21.7 (65)	4.0 (12)	2.87	.724	ระดับ ทัศนคติ สูง
2. อินเทอร์เน็ตมีความเสรีในทุกอย่าง โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ	27.3 (82)	57.3 (172)	14.0 (42)	1.3 (4)	3.11	.676	ระดับ ทัศนคติ สูง
3. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น	18.3 (55)	48.0 (144)	31.3 (94)	2.3 (7)	2.18	.749	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
4. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย	16.0 (48)	46.0 (138)	31.7 (95)	6.3 (19)	2.72	.807	ระดับ ทัศนคติ สูง
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่งผลกระทบต่อร้ายแรงในหลายๆ ด้าน	35.0 (105)	30.3 (91)	24.7 (74)	10.0 (30)	2.10	.995	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				- X	S.D. การ อ่านค่า	ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
6. การสนทนาออนไลน์ (chat) มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้	20.0 (60)	56.7 (170)	20.3 (61)	3.0 (9)	2.06	.722	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
7. การใช้บริการอินเทอร์เน็ตส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต	8.7 (26)	35.7 (107)	42.3 (127)	13.3 (40)	2.60	.826	ระดับ ทัศนคติ สูง
8. วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์	21.3 (64)	47.3 (142)	25.7 (77)	5.3 (16)	2.85	.816	ระดับ ทัศนคติ สูง
9. การสนทนาเรื่องเพศ การดูรูปโป๊ การรับอีเมลข่าวสาร ข้อมูล เรื่องเพศ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศ ได้ดีกว่าบริการรูปแบบอื่นๆ	13.7 (41)	50.0 (150)	32.0 (96)	4.3 (13)	2.73	.748	ระดับ ทัศนคติ สูง
10. การเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้	30.3 (91)	53.7 (161)	14.3 (43)	1.7 (5)	1.87	.706	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
11. การออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต อาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้	26.0 (78)	49.0 (147)	23.0 (69)	2.0 (6)	2.01	.756	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
12. กระดานข่าว ที่พูดคุยเรื่องเพศ และเรื่องที่ไม่เหมาะสม เป็นบริการที่ไม่มีประโยชน์	16.0 (48)	34.0 (102)	44.7 (134)	5.3 (16)	2.39	.817	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				- X	S.D. การ อ่านค่า	ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
13. อินเทอร์เน็ตทำให้รู้จัก เพศตรงข้ามได้ไม่ยาก	33.3 (100)	50.3 (151)	12.7 (38)	1.7 (5)	3.18	.713	ระดับ ทัศนคติ สูง
14. การยอมรับการมี เพศสัมพันธ์ อันมาจาก อินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องธรรมดา ของกลุ่มวัยรุ่น	16.3 (49)	46.7 (140)	31.0 (93)	5.3 (16)	2.74	.793	ระดับ ทัศนคติ สูง
15. กลุ่มเพื่อนของท่านมี อิทธิพลต่อการชักจูงในการ เลือกประเภทของบริการ และ ลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต ต่อตัวท่าน	16.3 (49)	51.7 (155)	27.3 (82)	4.7 (14)	2.80	.764	ระดับ ทัศนคติ สูง
16. สถานที่พักอาศัย สะดวก ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและ มีความเป็นส่วนตัว	22.0 (66)	61.3 (184)	14.0 (42)	2.3 (7)	3.03	.675	ระดับ ทัศนคติ สูง
17. สถานที่พักอาศัยสะดวก ในการเข้าถึงบริการใน อินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาข้อมูล เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ	17.0 (51)	51.0 (153)	29.3 (88)	2.7 (8)	2.82	.735	ระดับ ทัศนคติ สูง
18. การเปิดรับอีเมล (e- mail) ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ มีส่วนทำให้เกิดการยอมรับ การมีเพศสัมพันธ์	17.7 (53)	43.7 (131)	34.7 (104)	3.7 (11)	2.24	.784	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
19. ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) ไม่มีความเป็น ส่วนตัว	21.3 (64)	54.3 (163)	21.3 (64)	3.0 (9)	2.06	.738	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				- X	S.D. การ อ่านค่า	ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
20. ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) ไม่สะดวกในการเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ	18.7 (56)	45.3 (136)	30.3 (91)	5.7 (17)	2.23	.816	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
21. วัยรุ่นหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนรู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต	14.0 (42)	38.7 (116)	39.7 (119)	7.7 (23)	2.41	.823	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
22. อินเทอร์เน็ตใช้ในการหาแฟน หรือ คู่รัก มากกว่าใช้หาข้อมูลที่เป็นประโยชน์	17.0 (51)	41.7 (125)	31.0 (93)	10.3 (31)	2.35	.881	ระดับ ทัศนคติ ต่ำ
23. อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	14.0 (42)	39.7 (119)	35.7 (107)	10.3 (31)	2.58	.857	ระดับ ทัศนคติ สูง

จากตารางที่ 42 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ที่นำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในแต่ละประเด็น พบว่า

ในเรื่องของอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า อินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 16.3) ระดับมาก (ร้อยละ 58.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 21.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.0) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58.0) มีความเห็นว่า อินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 4.0) ที่เห็นว่าอินเทอร์เน็ตไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้

ในเรื่องของอินเทอร์เน็ตมีความเสรีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า อินเทอร์เน็ตมีความเสรีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 27.3) ระดับมาก (ร้อยละ 57.3) ระดับน้อย (ร้อยละ 14.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.3) มีความเห็นว่า อินเทอร์เน็ตมีความเสรีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 1.3) ที่เห็นว่า อินเทอร์เน็ตไม่มีความเสรีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ

ในเรื่องของการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 18.3) ระดับมาก (ร้อยละ 48.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 31.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.0) มีความเห็นว่า การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 2.3) ที่เห็นว่า การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตไม่ได้มีส่วนสำคัญทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ในเรื่องของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 16.0) ระดับมาก (ร้อยละ 46.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 31.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.0) มีความเห็นว่า การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 6.3) ที่เห็นว่า การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไม่เป็นเรื่องธรรมชาติ และเป็นเรื่องที่เสียหาย

ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่งผลกระทบต่อที่ร้ายแรงในหลายๆ ด้าน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่งผลกระทบต่อที่ร้ายแรงในหลายๆ ด้าน ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 35.0) ระดับมาก (ร้อยละ 30.3) ระดับน้อย (ร้อยละ 24.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.0) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 35.0) มีความเห็นว่า การมี

เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่งผลกระทบต่อที่ร้ายแรงในหลายๆ ด้าน จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 10.0) ที่เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไม่ส่งผลกระทบต่อที่ร้ายแรงในหลายๆ ด้าน

ในเรื่องของการสนทนาออนไลน์ (chat) มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การสนทนาออนไลน์ (chat) มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 20.0) ระดับมาก (ร้อยละ 56.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 20.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.0) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.7) มีความเห็นว่า การสนทนาออนไลน์ (chat) มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 3.0) ที่เห็นว่า การสนทนาออนไลน์ (chat) ไม่มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

ในเรื่องของการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การใช้บริการอินเทอร์เน็ต ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8.7) ระดับมาก (ร้อยละ 35.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 42.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 13.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.3) มีความเห็นว่า การใช้บริการอินเทอร์เน็ต ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 8.7) ที่เห็นว่า การใช้บริการอินเทอร์เน็ต ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต

ในเรื่องของวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 21.3) ระดับมาก (ร้อยละ 47.3) ระดับน้อย (ร้อยละ 25.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.3) มีความเห็นว่า วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 5.3) ที่เห็นว่า วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้

ในเรื่องของการสนทนาเรื่องเพศ การดูรูปโป๊ การรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เรื่องเพศ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศ ได้ดีกว่าบริการรูปแบบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การสนทนาเรื่องเพศ การดูรูปโป๊ การรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เรื่องเพศ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศ ได้ดีกว่าบริการรูปแบบอื่นๆ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 13.7) ระดับมาก (ร้อยละ 50.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 32.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.0) มีความเห็นว่าการสนทนาเรื่องเพศ การดูรูปโป๊ การรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เรื่องเพศ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศ ได้ดีกว่าบริการรูปแบบอื่นๆ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 4.3) ที่เห็นว่า การสนทนาเรื่องเพศ การดูรูปโป๊ การรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เรื่องเพศ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศ ได้ดีกว่าบริการรูปแบบอื่นๆ

ในเรื่องของการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 30.3) ระดับมาก (ร้อยละ 53.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 14.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.7) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.7) มีความเห็นว่าการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 1.7) ที่เห็นว่า การเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก ไม่ได้มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

ในเรื่องของการออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต อาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต อาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 26.0) ระดับมาก (ร้อยละ 49.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 23.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.0) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 49.0) มีความเห็นว่าการออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต อาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 2.0) ที่เห็นว่า การออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต ไม่ได้ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้

ในเรื่องของกระดานข่าว หรือ webboard ที่พูดคุยเรื่องเพศ และเรื่องที่ไม่เหมาะสม เป็นบริการที่ไม่มีประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า กระดานข่าว หรือ webboard ที่พูดคุยเรื่องเพศ และเรื่องที่ไม่เหมาะสม เป็นบริการที่ไม่มีประโยชน์ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 16.0) ระดับมาก (ร้อยละ 34.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 44.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก คำร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 44.7) มีความเห็นว่า กระดานข่าว หรือ webboard ที่พูดคุยเรื่องเพศ และเรื่องที่ไม่เหมาะสม เป็นบริการที่มีประโยชน์ และกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 5.3) ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า กระดานข่าว หรือ webboard ที่พูดคุยเรื่องเพศ และเรื่องที่ไม่เหมาะสม เป็นบริการที่มีประโยชน์

ในเรื่องของอินเทอร์เน็ตทำให้รู้จักเพศตรงข้ามได้ไม่ยาก กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่าอินเทอร์เน็ตทำให้รู้จักเพศตรงข้ามได้ไม่ยาก ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 33.3) ระดับมาก (ร้อยละ 50.3) ระดับน้อย (ร้อยละ 12.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.7) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก คำร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.3) มีความเห็นว่า อินเทอร์เน็ตทำให้รู้จักเพศตรงข้ามได้ไม่ยาก จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 1.7) ที่เห็นว่า อินเทอร์เน็ตไม่ได้ทำให้รู้จักเพศตรงข้ามได้

ในเรื่องของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ อันมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ อันมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มวัยรุ่น ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 16.3) ระดับมาก (ร้อยละ 46.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 31.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก คำร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.7) มีความเห็นว่า การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ อันมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มวัยรุ่น จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 5.3) ที่เห็นว่า การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ อันมาจากอินเทอร์เน็ต ไม่ได้เป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มวัยรุ่น

ในเรื่องของกลุ่มเพื่อนของท่านมีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 16.3) ระดับมาก (ร้อยละ 51.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 27.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.7) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก คำร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่

ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.7) มีความเห็นว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 4.7) ที่เห็นว่า กลุ่มเพื่อนไม่ได้มีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน

ในเรื่องของสถานที่พักอาศัย สะดวกในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและมีความเป็นส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า สถานที่พักอาศัย สะดวกในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและมีความเป็นส่วนตัว ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 22.0) ระดับมาก (ร้อยละ 61.3) ระดับน้อย (ร้อยละ 14.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.3) มีความเห็นว่า สถานที่พักอาศัย สะดวกในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและมีความเป็นส่วนตัว จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 2.3) ที่เห็นว่า สถานที่พักอาศัย ไม่สะดวกในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและไม่มีความเป็นส่วนตัว

ในเรื่องของสถานที่พักอาศัยสะดวกในการเข้าถึงบริการในอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า สถานที่พักอาศัย สะดวกในการเข้าถึงบริการในอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 17.0) ระดับมาก (ร้อยละ 51.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 29.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.7) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.0) มีความเห็นว่า สถานที่พักอาศัยสะดวกในการเข้าถึงบริการในอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 2.7) ที่เห็นว่า สถานที่พักอาศัยไม่สะดวกในการเข้าถึงบริการในอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ

ในเรื่องของการเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข้อมูล ข่าวสาร เรื่องเพศ มีส่วนทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า การเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข้อมูล ข่าวสาร เรื่องเพศ มีส่วนทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 17.7) ระดับมาก (ร้อยละ 43.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 34.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.7) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.7) มีความเห็นว่า การเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข้อมูล ข่าวสาร เรื่องเพศ มีส่วนทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 3.7) ที่เห็นว่า

การเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข้อมูล ข่าวสาร เรื่องเพศ ไม่ได้มีส่วนทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ในเรื่องของร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe)ไม่มีความเป็นส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe)ไม่มีความเป็นส่วนตัว ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 21.3) ระดับมาก (ร้อยละ 54.3) ระดับน้อย (ร้อยละ 21.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.0) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.3) มีความเห็นว่า ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe)ไม่มีความเป็นส่วนตัว จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 3.0) ที่เห็นว่า ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) มีความเป็นส่วนตัว

ในเรื่องของร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe)ไม่สะดวกในการเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า ร้านบริการอินเทอร์เน็ตไม่สะดวกในการเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 18.7) ระดับมาก (ร้อยละ 45.3) ระดับน้อย (ร้อยละ 30.3) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.7) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 45.3) มีความเห็นว่า ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe)ไม่สะดวกในการเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 5.7) ที่เห็นว่า ร้านบริการอินเทอร์เน็ต สะดวกในการเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ

ในเรื่องของวัยรุ่นหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนรู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า วัยรุ่นหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนรู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 14.0) ระดับมาก (ร้อยละ 38.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 39.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 7.7) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.7) มีความเห็นว่า วัยรุ่นไม่ได้หาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนรู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต และกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 7.7) ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า วัยรุ่นไม่ได้หาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนรู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในเรื่องของอินเทอร์เน็ตใช้ในการหาแฟน หรือ คู่รัก มากกว่าใช้หาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า อินเทอร์เน็ตใช้ในการหาแฟน หรือ คู่รัก มากกว่าใช้หาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 17.0) ระดับมาก (ร้อยละ 41.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 31.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.7) มีความเห็นว่า อินเทอร์เน็ตใช้ในการหาแฟน หรือ คู่รัก มากกว่าใช้หาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 10.3) ที่เห็นว่า อินเทอร์เน็ตไม่ได้ใช้ในการหาแฟน หรือ คู่รัก มากกว่าใช้หาข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ในเรื่องของอินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต เห็นว่า อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 14.0) ระดับมาก (ร้อยละ 39.7) ระดับน้อย (ร้อยละ 35.7) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.3) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก ค่าร้อยละ จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.7) มีความเห็นว่า อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 10.3) ที่เห็นว่าอินเทอร์เน็ตไม่ได้มีอิทธิพลทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นเพศชายมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบ เพศ กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต
ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

เพศ	ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		รวม
	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	
หญิง	48 (16.1)	102 (34.1)	150 (50.2)
ชาย	93 (31.1)	56 (18.7)	149 (49.8)
รวม	141(47.2)	158 (52.8)	299 (100)

ค่า Chi-square = 27.751   ค่า df = 1   ค่า Significant = 0.000

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.841 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 27.751 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันระหว่าง เพศ กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 1

จากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า เพศ กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นเพศชายมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง โดยเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างวัยรุ่นเพศชาย และวัยรุ่นเพศหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 48 คน

คิดเป็นร้อยละ 16.1 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 จึงกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเพศชายมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นจำนวน 10 คน พบว่า วัยรุ่นเพศชายจำนวน 5 คน ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ขณะที่วัยรุ่นเพศหญิงยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น จำนวน 3 คนเท่านั้น จากการสัมภาษณ์เห็นได้ชัดว่า วัยรุ่นเพศชายมีการยอมรับในเรื่องดังกล่าวอย่างเปิดเผย เนื่องจากมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ และกลุ่มเพื่อนก็ปฏิบัติเช่นนี้ ด้านวัยรุ่นเพศหญิง มองว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และไม่ควรปฏิบัติตามกลุ่มเพื่อนของตน เนื่องจากยังอยู่ในวัยเรียน อาจก่อให้เกิดผลกระทบที่ร้ายแรงตามมาได้ ดังนั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จึงสอดคล้องกับข้อมูลจากการพิสูจน์สมมติฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบ บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการอินเทอร์เน็ต
กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

บุคคลที่ใช้บริการ อินเทอร์เน็ต	ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		รวม
	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	
ใช้อยู่กับกลุ่มเพื่อน	65 (21.7)	75 (25.1)	140 (46.8)
ใช้คนเดียว	65 (21.7)	75 (25.1)	140 (46.8)
ใช้กับแฟน หรือ คู่รัก	9 (3.0)	3 (1.0)	12 (4.0)
ใช้กับพ่อแม่/ผู้ปกครอง	2 (0.7)	3 (1.0)	5 (1.7)
อื่นๆ	0 (0)	2 (0.7)	2 (0.7)
รวม	141 (47.2)	158 (52.8)	299 (100)

ค่า Chi-square = 3.680   ค่า df = 4   ค่า Significant = 0.224

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.841 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.680 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตาราง แสดงว่าเป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.224 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่าง บุคคลที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 2

จากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า บุคคลในกลุ่มตัวอย่างใช้บริการอินเทอร์เน็ต กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนและใช้อินเทอร์เน็ตคนเดียวมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในสัดส่วนที่เท่ากัน โดยเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนและใช้อินเทอร์เน็ตคนเดียวมีจำนวนที่เท่ากัน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนและใช้อินเทอร์เน็ตคนเดียวไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในสัดส่วนที่เท่ากัน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 จึงกล่าวได้ว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตไม่มากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตคนเดียว ทำให้ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นจำนวน 10 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นจำนวน 7 คน ให้ความเห็นว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อตนเอง และมักทำตามคำแนะนำของกลุ่มเพื่อนเสมอ แต่ในเรื่องของบริการอินเทอร์เน็ตนั้น กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่ ตอบว่า มักไม่ค่อยทำตามกลุ่มเพื่อน แต่จะเข้าไปใช้บริการตามแบบที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นมากกว่า ดังนั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จึงสอดคล้องกับข้อมูลจากการพิสูจน์สมมติฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3 วัยรุ่นที่ใช้บริการสนทนาออนไลน์มีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบ รูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ต
กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

รูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ต	ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		รวม
	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	
เว็บไซต์ / กระดานข่าว (website / webboard)	50 (16.7)	71 (23.7)	121 (40.5)
การสนทนาออนไลน์(chat room)	70 (23.4)	44 (14.7)	114 (38.1)
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)	20 (6.7)	38 (12.7)	58 (19.4)
อื่นๆ	1 (0.3)	5 (1.7)	6 (2.0)
รวม	141 (47.2)	158 (52.8)	299 (100)

ค่า Chi-square = 16.915   ค่า df = 3   ค่า Significant = 0.001

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.841 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 16.915 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันระหว่าง รูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ต กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3

จากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า รูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ตกับความถี่จากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้การสนทนาออนไลน์มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ / กระดานข่าว และวัยรุ่นที่ใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างวัยรุ่นที่ใช้การสนทนาออนไลน์ วัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ / กระดานข่าว และวัยรุ่นที่ใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การสนทนาออนไลน์ มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการเว็บไซต์ / กระดานข่าวมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้การสนทนาออนไลน์ ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการเว็บไซต์ / กระดานข่าวไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 จึงกล่าวได้ว่า วัยรุ่นที่ใช้การสนทนาออนไลน์มีความถี่จากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นจำนวน 10 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นทั้ง 10 คน มีความเห็นพ้องว่า รูปแบบบริการที่มีความเสี่ยงอันนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด คือ การสนทนาออนไลน์ และการคุยแชทไลน์ (sex line) ที่เป็นข้อความโฆษณาทางเว็บไซต์ต่างๆ ประเภทเบอร์ 1900 ซึ่งเป็นบริการโทรศัพท์เข้าไปพูดคุยในเรื่องที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากเห็นว่า การพูดคุยสนทนาในลักษณะนี้ มีส่วนโน้มน้าวใจให้วัยรุ่นปกปิดตัวตนที่แท้จริง เพราะในโลกอินเทอร์เน็ตไม่สามารถตรวจสอบได้ จึงทำให้วัยรุ่นมีความกล้า และนำไปสู่การประพฤติตัวที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งการพูดคุยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ดังนั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จึงสอดคล้องกับข้อมูลจากการพิสูจน์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 วัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามกมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบ บริการเว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างเข้าใช้
กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

บริการเว็บไซต์ที่เข้าใช้	ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		รวม
	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	
บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก	111 (37.1)	70 (23.4)	181 (60.5)
บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ	30 (10.0)	88 (29.4)	118 (39.5)
รวม	141 (47.2)	158 (52.8)	299 (100)

ค่า Chi-square = 36.949   ค่า df = 1   ค่า Significant = 0.000

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.841 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 36.949 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันระหว่าง บริการเว็บไซต์ที่เข้าใช้ กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 4

จากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า บริการเว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างเข้าใช้ กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามกมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ โดยเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามกมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่

ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามกไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 จึงกล่าวได้ว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามกมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นจำนวน 10 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นจำนวน 6 คน มีความเห็นว่า บริการเว็บไซต์ไป ลามก มีส่วนโน้มน้าวใจให้ยอมรับความเสี่ยง ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งข้อความ รูปภาพ และคลิปวิดีโออยู่มากมาย แต่กลุ่มวัยรุ่นยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า เว็บไซต์ในปัจจุบันมักมีเนื้อหาที่เป็นข้อความโฆษณาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศเช่นกัน รวมทั้งป๊อปอัพ (pop up) ต่างๆ ที่เป็นหน้าต่างเว็บไซต์เชิญชวนให้เข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ดังนั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จึงสอดคล้องกับข้อมูลจากการพิสูจน์สมมติฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 5 วัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่รับอีเมลข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบ การเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

การเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล	ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		รวม
	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	
เปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ	107 (35.8)	90 (30.1)	197 (65.9)
เปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ	34 (11.4)	68 (22.7)	102 (34.1)
รวม	141 (47.2)	158 (52.8)	299 (100)

ค่า Chi-square = 11.872   ค่า df = 1   ค่า Significant = 0.001

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.841 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 11.872 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันระหว่าง การเปิดรับอีเมลข่าวสาร ข้อมูล กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 5

จากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า การเปิดรับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลกับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องเพศมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ โดยเมื่อเปรียบเทียบ

กันระหว่างวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศและวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 กลุ่มตัวอย่างที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 จึงกล่าวได้ว่าวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่รับอีเมล(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นจำนวน 10 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นจำนวนครึ่งหนึ่ง ได้มีมุมมองว่า การเปิดรับอีเมล(e-mail)ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นมีทัศนคติที่ยอมรับความเสี่ยง ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากเนื้อหาภายในนั้นมีทั้งภาพข้อความ และในปัจจุบันมักมาในรูปแบบคลิปวิดีโอ หรือคลิปหลุดของบรรดาวัยรุ่น และดารานักร้องที่เป็นฟอร์เวิร์ดเมลล์ (forward mail) เพื่อส่งต่อๆ กันไป การได้รับอีเมล(e-mail)เหล่านี้ในปริมาณที่มาก จะทำให้เกิดการยอมรับเรื่องดังกล่าวในที่สุด ดังนั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จึงสอดคล้องกับข้อมูลจากการพิสูจน์สมมติฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 6 วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบ สถานที่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต
กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

สถานที่ในการใช้ บริการอินเทอร์เน็ต	ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		รวม
	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	
สถานที่พักอาศัย	74 (24.7)	95 (31.8)	169 (56.5)
ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe)	46 (15.4)	24 (8.0)	70 (23.4)
สถานศึกษา	19 (6.4)	36 (12.0)	55 (18.4)
อื่นๆ	2 (0.7)	3 (1.0)	5 (1.7)
รวม	141 (47.2)	158 (52.8)	299 (100)

ค่า Chi-square = 14.057   ค่า df = 3   ค่า Significant = 0.003

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.841 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 14.057 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันระหว่าง สถานที่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต กับ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 6

จากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า สถานที่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตกับความถี่จากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต โดยเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัย และวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยมีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ตไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 จึงกล่าวได้ว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยมีความถี่จากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นจำนวน 10 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่มักชอบใช้บริการอินเทอร์เน็ตทั้งที่บ้าน และร้านบริการอินเทอร์เน็ต แต่ไม่ชอบใช้บริการที่มหาวิทยาลัย เพราะเห็นว่า ไม่มีความเป็นส่วนตัวและมักมีการบล็อก (block) เว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมต่างๆ จึงทำให้ไม่สามารถเข้าไปดูได้ โดยกลุ่มที่ใช้บริการที่บ้าน ให้ความเห็นว่า สามารถเข้าไปใช้บริการได้ทุกประเภท อาทิ การสนทนาออนไลน์ หรือการใช้เว็บแคม และมีความเป็นส่วนตัว ส่วนกลุ่มวัยรุ่นที่ใช้บริการที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ต ตอบว่า มีความสะดวกในการเข้าถึง และไม่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองคอยสอดส่องดูแล ทำให้มีอิสระในการเข้าถึงบริการต่างๆ อย่างเต็มที่ แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก ยอมรับว่าการใช้บริการที่บ้านทำให้ยอมรับในเรื่องดังกล่าวได้มากกว่า เนื่องจากมีความเป็นส่วนตัวสูง ดังนั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จึงสอดคล้องกับข้อมูลจากการพิสูจน์สมมติฐาน

ตารางที่ 49 แสดงสมมติฐานการวิจัย และผลการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.วัยรุ่นเพศชายมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นหญิง	/	
2.วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว		/
3.วัยรุ่นที่ใช้บริการสนทนาออนไลน์มีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ	/	
4.วัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ไปป์ ลามกมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ	/	
5.วัยรุ่นที่รับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่รับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ	/	
6.วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต	/	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.5 การอภิปรายผล

ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.5.1 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า วัยรุ่นเพศชายมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ วิศรุต ดันติพงษ์นันต์ (2548) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การเกิดภัยอินเทอร์เน็ตต่อวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลวิจัย พบว่า จำนวนของผู้ที่ถูกวินิจฉัยว่ามีโอกาสเกิดภัยอินเทอร์เน็ต มีจำนวนทั้งสิ้น 124 คน (ร้อยละ 41.33) โดยในกลุ่มที่มีโอกาสเกิดภัยนี้เป็นเพศชายจำนวน 92 คน (ร้อยละ 61.3) และเป็นเพศหญิงจำนวน 32 คน (ร้อยละ 21.3) ซึ่งวัยรุ่นเพศชายมีโอกาสเกิดความเสี่ยงสูงจากการใช้อินเทอร์เน็ต เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นเพศชายมักเป็นไปในทางที่ผิดเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง และมีความต่อเนื่องในการกระทำผิดต่อกิจกรรมนั้นๆ และวัยรุ่นเพศชายยังมีความเสี่ยงภัยจากกิจกรรมเพื่อความบันเทิง อาทิ เกมออนไลน์ โดยวัยรุ่นเพศชายมักเล่นเกมที่มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในลักษณะที่รุนแรง ล่อแหลมและละเมิดทางเพศ

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกวัยรุ่นไทยทั้งหญิงและชาย จำนวน 32 คน (in-depth interview) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เคยใช้บริการข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต พบว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่สนใจ คือ ภาพโป๊ เซ็กซี่ปะ มากกว่าสนใจเนื้อหา ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเน้นข้อความมากกว่าภาพ เช่น ประสพการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ ประโยชน์ และความพึงใจของวัยรุ่นชาย คือ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ระบายอารมณ์ทางเพศ ส่วนวัยรุ่นหญิง ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อนใหม่ ความรู้ที่กว้างขวางขึ้น และสามารถระบายอารมณ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ตามลำพัง

จากงานวิจัยและข้อสนับสนุนต่างๆ จะเห็นได้ว่า ในวัยนี้วัยรุ่นจะมีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น เพราะต่อมเพศได้เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่จะต้องมีการเรียนรู้ในเรื่องของอารมณ์ทางเพศของตนเอง ตลอดจนแสวงหาแนวทาง ในการจัดการกับอารมณ์ทางเพศของตนเองอย่างเหมาะสม การเกิดอารมณ์ทางเพศ ส่วนหนึ่งนั้นมาจากระดับฮอร์โมนเพศในร่างกาย และอีกส่วนหนึ่งมาจากสิ่งเร้าภายนอกเช่น รูปภาพ ภาพยนตร์ สื่ออินเทอร์เน็ต ที่มีลักษณะกระตุ้นความต้องการทางเพศ เสียงที่ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม และกลิ่นบางอย่างที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ได้ รวมถึงการสัมผัสร่างกาย ตลอดจนความนึกคิดหรือจินตนาการ เป็นต้น (พวงรัตน์ เลื่อมสำราญ, 2548: ออนไลน์) ซึ่งวัยรุ่นเพศชายมักมีพฤติกรรมที่แสดงออกมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง จึงเป็นบ่อเกิดสำคัญของการเกิดความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง ดังนั้น สามารถสรุปได้

ว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยที่วัยรุ่นเพศชายมีแนวโน้มความเสี่ยงทางสถิติที่จะนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อนี้

4.5.2 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยปฏิเสขสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า วัยรุ่นที่ใช้ อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว ไม่สอดคล้องกับแนวคิดวัยรุ่นของสุชา จันทน์เอม (2542) ที่กล่าวว่า เพื่อนมีความหมายต่อบุคคลวัยนี้มาก และมักจะมองเห็นว่าเพื่อนเป็นสิ่งจำเป็นจะขาดเสียไม่ได้ ในการทำอะไรทุกอย่าง มักต้องอาศัยเพื่อน วัยรุ่น โดยทั่วไปมักจะมีความภักดีต่อกลุ่ม ปัญหาจึงปรากฏเสมอว่าถ้าหากไปรวมกลุ่มกับเพื่อนที่ไม่ดี ก็อาจจะนำไปในทางที่เสีย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่จะคอยดูแลลูกคนไปคบกับเพื่อนประเภทใดบ้าง และวัยรุ่นในวัยนี้มีความสนใจในเรื่องเพศ มีความอยากรู้อยากเห็น อินเทอร์เน็ตก็มีบทบาทสนับสนุนให้วัยรุ่นกระทำตามแบบอย่างที่เกิดขึ้น เพราะเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตมักประกอบไปด้วยเรื่องที่ไม่เหมาะสม

แม้ว่าวัยรุ่นมักมีการคล้อยตามกลุ่มของตน เนื่องจากผู้ที่คบกันเป็นเพื่อนนั้นมักจะชอบอะไรๆ ที่เหมือนกัน มีเจตคติที่เข้ากันได้ เด็กจึงมักปรับตัวให้คล้อยตามกลุ่มเพื่อนอาจเป็นในด้านของการแต่งกายหรือพฤติกรรมอื่น ๆ ซึ่งใครที่ไม่คล้อยตามก็จะถูกกันออกไป ในแง่หนึ่งของการคล้อยตามจะมีประโยชน์ตรงที่ทำให้เกิดการยอมรับ แต่ในอีกแง่หนึ่งหากพฤติกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาหรือไร้เหตุผล การคล้อยตามก็จะเป็นโทษ อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าเด็กจะคล้อยตามกลุ่มเพื่อนเสมอไป (กุญชรี คำชาย, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับผลการพิสูจน์สมมติฐานในข้อนี้ ที่กลุ่มเพื่อนแม้ว่าจะมีอิทธิพลและบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจของวัยรุ่นแต่ไม่ทุกเรื่องเสมอไป วัยรุ่นอาจมีการใช้บริการแตกต่างไปจากกลุ่มของตน และมักใช้บริการที่กำลังเป็นที่นิยม จากผลการศึกษานักจิตวิทยา พบว่า เด็กที่สนิทกับพ่อแม่ก็มีแรงต่อต้านอิทธิพลของกลุ่มและคล้อยตามเพื่อนน้อยกว่าเด็กที่ไม่สนิทกับพ่อแม่ก็มีแรงต่อต้านอิทธิพลของกลุ่มและคล้อยตามเพื่อนน้อยกว่าเด็กที่ไม่สนิทกับพ่อแม่ และเมื่อใดก็ตามที่เลือกระหว่างความเห็นของกลุ่มเพื่อนกับพ่อแม่ เด็กจะยอมรับความเห็นของพ่อแม่มากกว่า ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยการใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนไม่มีแนวโน้มความเสี่ยงทางสถิติที่จะนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อนี้

4.5.3 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการสนทนาออนไลน์มีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ สอดคล้องกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2545) ที่ทำการสำรวจเรื่องวัยรุ่นไทยกับการใช้ห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (chat room) เมื่อปี พ.ศ. 2542 จากเด็กกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลร้อยละ 44.8 ตอบว่า เคยออกไปพบกับคนที่รู้จักทางโลกไซเบอร์มาแล้ว ส่วนเด็กที่ตอบว่า มีความคิดอยากจะออกไปพบเพื่อนที่ตนรู้จักบนอินเทอร์เน็ตสูงถึงร้อยละ 70 ซึ่งสิ่งที่น่าเป็นห่วงสำหรับเยาวชนเหล่านี้ คือ ทุกวันผู้ที่ทำทารุณกรรมเด็กทางเพศจะค้นหาเหยื่อที่เปราะบางรายใหม่ในห้องสนทนา และเว็บไซต์ทั่วโลก ผู้ที่ทำทารุณกรรมเด็กทางเพศจากประเทศต่างๆ ก็สามารถเข้ามาล่อลวงเด็กในประเทศไทย และการหลงใหลในอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นไทยนั้น ก็หมายความว่าเด็กเปราะบางต่อผู้ที่ทำทารุณกรรมนั้นเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการสำรวจและวิจัยในหัวข้อ ผลสำรวจสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตและความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อวันแห่งความรัก ของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยได้ทำการสำรวจพฤติกรรม และความคิดเห็นวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับปวช. ปวส. และระดับอุดมศึกษา อายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวน 1,292 คน ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 8.2 ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวันละ 6 ชั่วโมง และมีบางคนใช้การสนทนาออนไลน์ (chat) ถึงวันละ 6 ชั่วโมง นอกจากนี้ วัยรุ่นร้อยละ 25.8 ยอมรับว่าตัวเองผ่านการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ในจำนวนนี้รวมวัยรุ่นที่มีอายุเพียง 15 ปีด้วย ซึ่งนับวันบริการสนทนาออนไลน์จะเข้ามามีบทบาท และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มวัยรุ่นในการใช้เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า บริการสนทนาออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยที่บริการสนทนาออนไลน์ มีแนวโน้มความเสี่ยงทางสถิติที่จะนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าบริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อนี้

4.5.4 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามกมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ สอดคล้องกับที่ ศรีดา ตันทะอชิพานิช (2544) กล่าวไว้ว่า อินเทอร์เน็ตประกอบไปด้วยเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาทางเพศอย่างชัดเจน มีคำบรรยายภาพโป๊เปลือย หรือภาพแสดงการกระทำทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ ข้อความ หรือรูปภาพที่แสดงความรุนแรงทางเพศ ลินค้ำอุปกรณ์ ซีดีรอม และวีดีโอลามก บริการทางเพศ รวมไปถึงการสนทนาออนไลน์(chat room) เพื่อนัดพบและจับคู่ส่งหญิงบริการ และคลับเปลื้องผ้าต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่นำอันตราย

มาสู่กลุ่มเสี่ยงอย่างวัยรุ่น โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก ไปเพื่อนำสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2550) ที่ทำการสำรวจเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลระบุว่า เด็กวัยรุ่นนิยมดูเว็บลามก เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 62.6 โดยเฉพาะการดูผ่านเว็บแคมมีสูงถึงร้อยละ 27 และเด็กวัยรุ่นเคยคุยกับคนแปลกหน้าบนอินเทอร์เน็ตถึงร้อยละ 80 และในจำนวนนี้ ร้อยละ 30 นำไปสู่การนัดเจอกัน ที่น่ากลัวคือ เด็กทุก 1 ใน 10 ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต หรือ คิดเป็นร้อยละ 11.5 จากปีก่อนอยู่ที่ร้อยละ 8.9 และเด็กกว่าร้อยละ 60 เคยถูกบุคคลที่ไม่รู้จักติดต่อมาหา เพราะเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสัญญาณว่าภัยออนไลน์จะมีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า บริการเว็บไซต์โป๊ ลามกมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยที่บริการเว็บไซต์โป๊ ลามกมีแนวโน้มความเสี่ยงทางสถิติที่จะนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าบริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อนี้

4.5.5 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า วัยรุ่นที่รับอีเมล (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่รับอีเมล (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ สอดคล้องกับที่องค์กรนานาชาติ ECPAT (End Child Prostitution, Child Pornography, and Trafficking of Children for Sexual Purposes) ซึ่งทำหน้าที่ป้องกันสื่อลามกอนาจารและการล่วงละเมิดเด็ก (อ้างถึงใน เอกรงค์ ภาณุพงษ์ และคณะ, 2546: 73) ได้ แลงผลการสำรวจในหัวข้อ เด็กๆ ของเราอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อภัยที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ตหรือไม่ ผลการสำรวจ พบว่า เยาวชนและวัยรุ่นทั้งหมดทั่วโลก เคยถูกชวนพูดคุยเรื่องร่วมเพศออนไลน์ หรือการร่วมรักผ่านจินตนาการ ด้วยการพิมพ์ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 557 ราย จากกลุ่มเด็กอายุ 7-11 ขวบ คนวัยรุ่น อายุ 12-22 ปี จากกลุ่มผู้ปกครองและอาจารย์ โดยส่วนใหญ่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เล่นเกม การสนทนาออนไลน์ การส่งภาพผ่านอินเทอร์เน็ต ผลการสำรวจ พบว่า เด็กๆ ร้อยละ 84 ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกม ส่วนวัยรุ่นอีกร้อยละ 95 ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเข้าไปในห้องสนทนาออนไลน์ และมีวัยรุ่นประมาณร้อยละ 45 และเด็กอีกร้อยละ 53 เข้าไปในห้องสนทนาส่วนตัว ที่สำคัญมีเด็กร้อยละ 50 และวัยรุ่นร้อยละ 55 มีเพื่อนสนิททางอินเทอร์เน็ต ซึ่งส่วนใหญ่จะคุยกันเรื่องเพศ เพราะปิดบังข้อจริงได้ ทำให้สามารถพูดคุยได้โดยอิสระ สิ่งที่น่าสนใจคือ เด็กและวัยรุ่น ร้อยละ 92 ที่เคยเข้าห้องสนทนาออนไลน์ อยู่ในภาวะเสี่ยงจากการถูกชักชวนให้คุยเรื่องเพศสัมพันธ์

จากการสำรวจของเนคเทค (2544) ในเรื่องลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า ผู้ใช้บริการมีการใช้งานอีเมล (e-mail) มากที่สุด จำนวน 18,618 คน (ร้อยละ 94.1) ปัจจุบันการใช้ อีเมล (e-mail) การค้นหาด้วยระบบที่เราเรียกว่า เวิลด์ไวด์เว็บ (www: world wide web) และ อินเทอร์เน็ตมีบทบาทมากขึ้นในชีวิตประจำวันของทุกคน และจะมีอิทธิพลอย่างมากในโลกยุคต่อไป เนื่องจาก อินเทอร์เน็ตจัดเป็นสื่อชนิดหนึ่งมันจึงมีอิทธิพลกับทุกๆ คนเหมือนกับวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ดังที่จะเห็นได้จากบริษัทและหน่วยงานองค์กรแทบทั้งหมด จะมี โสมเพจเป็นของตนเองเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลขององค์กรอย่างละเอียดในอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตจะมีผลกระทบต่อทุกคนในทุกสาขาอาชีพและจะเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งช่วยให้เกิดการไหลของ กระแสวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วในโลกสมัยใหม่ (ณัฐชัย แสงทอง, 2542) ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า อีเมล (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยที่อีเมล (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมีแนวโน้มความเสี่ยงทางสถิติที่จะนำไปสู่การ ขอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าอีเมล (e-mail) ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยในข้อนี้

4.5.6 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 6 ที่ว่าวัยรุ่นที่ใช้ อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้ อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต ไม่สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ พิรงรอง รามสูตร ณะนันท์ (2545) ที่ทำวิจัยเรื่อง The Internet in Thailand: Toward a Culture of Responsibility ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ว่า ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศไทยมีคนเล่นอินเทอร์เน็ตประมาณ 1.3 ล้านคน แต่ในปีนี้เพิ่มขึ้นเป็น 4.6 ล้านคน ร้อยละ 70 ของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตจะอาศัยอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ส่วนสถานที่เล่นอินเทอร์เน็ตจะอยู่ที่โรงเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ที่บ้าน และอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ (internet cafe) แต่การวิจัยในครั้งนี้ พบว่าวัยรุ่นมักใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ที่ สถานที่พักอาศัยมากกว่าร้านบริการอินเทอร์เน็ต เนื่องจากวัยรุ่นมีความเห็นว่าการใช้บริการอยู่ที่ บ้านมีความสะดวก และเป็นส่วนตัวสูง สามารถเข้าไปใช้บริการอะไรก็ได้ โดยไม่มีการบล็อก เว็บไซต์ต่างๆ ปัจจุบันในร้านบริการอินเทอร์เน็ตบางร้านมีการบล็อกเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ทำให้ กลุ่มวัยรุ่นไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ตนเองต้องการได้ และทางร้านบริการอินเทอร์เน็ตก็มีคน พลุกลั่นและไม่สะดวกในการพูดคุย หรือดูรูปภาพที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สถานที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยที่สถานที่พักอาศัยมี แนวโน้มความเสี่ยงทางสถิติที่จะนำไปสู่การขอมรับการมีเพศสัมพันธ์มาก กว่าร้านบริการ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อนี้

ปัจจุบันการใช้งานอินเทอร์เน็ต กลายเป็นกิจกรรมหนึ่งของบรรดาวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ที่ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนร่วมสมัย อินเทอร์เน็ตยังคงเป็นสื่อกลางในการแสวงหาความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ได้ง่าย ทำให้นักเรียน นักศึกษา จำนวนไม่น้อยถึงกับหลงใหล และหมกมุ่นกับสิ่งต่างๆ ในโลกของอินเทอร์เน็ต ซึ่งสิ่งยั่วยวนต่างๆ ในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น มีเป็นจำนวนมากเช่นกัน วัยรุ่นในยุคนี้ได้รับการยอมรับในหลายๆ ด้าน ทั้งเรื่องของความสามารถด้านกีฬา ดนตรี ความกล้า ในการแสดงความคิดเห็น แม้ว่าบางครั้งการแสดงออกนั้นอาจขัดกับวัฒนธรรมไทยบ้างก็ตาม ดังเช่น ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ยุคนี้เป็นยุคที่อินเทอร์เน็ตเฟื่องฟู ส่งผลให้วัยรุ่นจำนวนมากหมกมุ่นอยู่กับโลกของอินเทอร์เน็ต ผ่านทางหน้าจอกอมพิวเตอร์ และจดจ่อกับรูปภาพ เสียงเพลง และตัวอักษรต่างๆ ที่ผ่านมาจากเครือข่ายวันละหลายๆ ชั่วโมง จนทำให้วัยรุ่นนั้นเหลือเวลาน้อยลงในการดำเนินกิจกรรม หรือสิ่งอื่นๆ ที่อาจสำคัญและจำเป็นมากกว่าการหมกมุ่นอยู่กับหน้าจอกอมพิวเตอร์และโลกของอินเทอร์เน็ต (สมชาย นำประเสริฐชัย, 2548: 12-14)

สามารถสรุปได้ว่า มีปัจจัยแวดล้อมหลายอย่างที่ส่งผลให้เกิดความเล็งจากการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และปัจจัยด้านสถานที่ หรือว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ที่ความทันสมัยเข้ามาแทนที่วัฒนธรรมอันดีงาม เด็กยุคใหม่ตัวเป็นไทยแต่หัวใจเป็นนอก อิทธิพลของสื่อต่างๆ โดยเฉพาะแต่อินเทอร์เน็ต ที่คอยนำเสนอในเรื่องที่ไม่เหมาะสม แม้ว่าปัจจุบันในวงการโทรทัศน์ จะมีการเซ็นเซอร์จัดประเภทรายการที่เด็กและเยาวชนสามารถรับชมได้ แต่นั่นไม่ใช่ทางออกในการแก้ปัญหา คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าในบางครั้งผู้ปกครองก็ไม่ได้นั่งรับชมอยู่กับวัยรุ่นเสมอไป หรือการใช้อินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าไปดูรูปภาพ หรือข้อมูลได้ตามใจปรารถนา ความเสี่ยงอาจไม่ได้มาจากปัจจัยเฉพาะเพียงที่กล่าวมาข้างต้น หากยังรวมถึงปัจจัยทางด้านจิตใจที่มีส่วนสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจในการกระทำต่างๆ ซึ่งในเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ท้ายที่สุดคงขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของตัววัยรุ่นว่าจะใช้สื่ออินเทอร์เน็ตไปในทิศทางใด ด้วยการเลือกรับแต่ข้อมูลด้านที่เป็นประโยชน์ และไม่เลือกรับข้อมูลที่ไม่เหมาะสมต่างๆ เพื่อที่ตัววัยรุ่นจะได้ไม่ถูกรบกวนจากอิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ต

4.6 ผลการศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพ

1.นางสาวเมลินี (ชื่อสมมุติ) อายุ 17 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

เมลินี เป็นเด็กสาวมัธยมศึกษาตอนปลาย เธอมีรูปร่างเล็ก ผิวขาว มัดผมรวบโด่ง และมีลักยิ้ม 2 ข้าง ปัจจุบัน อายุ 17 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร เธอศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนรัฐบาลที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เมลินี คือเป็นเด็กร่าเริง และคุยเก่งพอสมควร ในวันที่สัมภาษณ์ เธอมาในชุดนักเรียน มีกระเป๋าหนังสือพะรุงพะรัง เมลินี บอกว่าเธอเป็นเด็กเรียน แต่ก็มีเวลาว่างในการทำกิจกรรม และส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างหมดไปกับการเล่นอินเทอร์เน็ต เธอให้ความสนใจ และร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี เมลินี มักพูดแทนตัวเองว่า “หนู” ตลอดการสนทนา เมลินี เล่าถึงชีวิตครอบครัวของเธอให้ฟังว่า

“หนูเป็นลูกคนเล็กค่ะ มีพี่ชายอีก 1 คน อายุห่างกันไม่มากนัก ตอนนี้อยู่ที่เรียนมหาวิทยาลัยค่ะ ก็ไม่สนิทมากค่ะ เพราะเป็นผู้ชายด้วยมั้ง แต่ก็คุยกันได้ทุกเรื่องนะคะ หนูจะสนิทกับแม่มากกว่าค่ะ ทุกวันนี้ก็ไปเรียนเช้ากลับเย็น คุณแม่ก็จะมารับตลอดค่ะ เพราะไม่ได้ทำงาน ก่อนกลับบ้านก็จะชอบไปร้านเน็ตนั่งเล่นรอคุณแม่ เพราะแถวโรงเรียนมีร้านเยอะค่ะ ส่วนคุณแม่เปิดบริษัทก็จะยุ่งนิดหน่อย ไม่ค่อยได้คุยกันค่ะ”

เมื่อพูดถึงรายได้ เมลินี กล่าวว่า เธอได้รับรายได้ต่อเดือนจากพ่อ ประมาณ 9,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว เธอเล่าว่า จะใช้เงินค่าขนมซื้อพวกข้าวของเครื่องประดับตามประสาวัยรุ่น และทางโรงเรียนก็จะมีการให้ออมทรัพย์ และเปิดเป็นเอทีเอ็ม ซึ่งพ่อของเธอจะฝากเงินเข้าบัญชี เพื่อให้เธอไว้ใช้ยามจำเป็น

ปัจจุบัน เมลินี มีแฟนแล้ว เป็นเพื่อนที่เรียนห้องเดียวกัน ครอบครัวเธอก็รับรู้ เธอเล่าว่า คบกับแฟนมาตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สนิทกันเพราะเรียนอยู่ห้องเดียวกัน และชอบอะไรที่คล้ายๆ กัน เพียงแต่ว่า เมลินี ไม่ยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นที่กำลังเรียน

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

เมสสิณี เริ่มต้นใช้บริการอินเทอร์เน็ตมาตั้งแต่เริ่มรู้จักการค้นคว้าข้อมูล และการพิมพ์รายงาน เธอเล่าว่า ปัจจุบันนี้รายงานที่เขียนส่งแทบไม่มี จะใช้การพิมพ์ทั้งหมด และเธอมักหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่างๆ เป็นประจำ เช่น Google.com

“ส่วนใหญ่ หนูจะเข้าพวก Google นะคะ เข้าบ่อยมาก ก็รายงานมันเยอะนะคะ บางทีหาที่ห้องสมุดไม่มี ก็ต้องหาทางเน็ตค่ะ สะดวกดี และประหยัดเวลาด้วย พวกเมล์ก็เล่นค่ะ ก็เปิดรับหมดนะคะ เวลาเพื่อนส่งอะไรมาให้ พวกภาพ หรือคลิปหลุด ก็ได้รับ ดูแล้วก็ไม่ได้คิดอะไรมากค่ะ ส่วนพวกเว็บ ไม้ดีก็ไม่ค่อยได้เข้าค่ะ จะชอบแชตมากกว่านะ ก็เล่นเหมือนที่วัยรุ่นทุกๆ เล่นกันนะคะ”

ด้านระยะเวลาในการใช้บริการ เมสสิณี เล่าว่าไม่นานมาก ประมาณ 1-2 ชั่วโมง แต่เธอจะใช้บริการทุกวัน เนื่องจากมีเพื่อนส่งอีเมลมาให้อยู่เป็นประจำ จึงต้องคอยเช็ค และค่าใช้จ่ายนั้นก็เสียเป็นชั่วโมงละ 35 บาท แต่ถ้าเธอใช้บริการที่บ้าน ก็จะใช้เป็นแบบบัตรอินเทอร์เน็ต เดิมชั่วโมง ตกแผ่นละ 400-500 บาท ซึ่งทางบ้านก็ไม่ได้ว่าอะไร และเป็นคนออกค่าใช้จ่าย เมสสิณี มองว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันมีความเสี่ยงมากขึ้น สามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ แต่คงไม่ใช่ทั้งหมด เพราะยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งเยาวชนควรระวัง และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เมสสิณี กล่าวว่า ในโลกของอินเทอร์เน็ตเป็นอีกโลกหนึ่งที่ทำให้คนคุยกันได้โดยไม่รู้จักเห็นหน้ากัน คือ ห้องสนทนา และยังมีการติดต่อทางอีเมล ทุกคนที่เข้าไปในโลกอินเทอร์เน็ต ต่างก็พยายามจะทำให้คนอื่นสนใจตัวเอง ต้องเรียกร้องความสนใจ หากภาพคนอื่นมาประกอบหลอกเรา ให้ความไว้วางใจด้วยความเป็นห่วง เราอาจจะเชื่อเขาในนั้นได้ แต่โลกความเป็นจริงแล้ว ต้องพิจารณาให้มากเป็นหลายเท่า

“เพื่อนหนูหลายคนเล่นแชตแล้วนัดเจอกัน ปรากฏว่าไม่ใช่คนที่ลงในรูป ก็เลยทะเลาะกัน หนูเลยไม่ค่อยอยากนัดเจอคนทางเอ็มเท่าไรค่ะ แต่ก็มีความบัง ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนผู้หญิงมากกว่าค่ะ ก็คุยสนุกๆ นะ เพื่อนหนูเค้าจะชอบนัดเจอกับคนทางแชตมากๆ แต่ก็ไม่รู้

เค้าไปทำอะไรกันต่อหรือเปล่า เพราะเพื่อนหนูเค้าก็ไม่ได้กำกับมากขนาดนั้น อันนี้ก็เป็นเรื่องส่วนตัวของเค้าละ”

ดูเหมือนว่า เมลินี จะค่อนข้างระมัดระวังตัวเองจากความเสี่ยงในโลกอินเทอร์เน็ตมากพอสมควร ซึ่งนั่นนับว่าเป็นเรื่องดีที่เยาวชนของชาติจะไม่หมกมุ่น และฝักใฝ่แต่เรื่องดังกล่าว อันนำไปสู่ผลกระทบมหาศาลที่ตามมาภายหลัง แม้ว่าเธอจะไม่ยอมรับในเรื่องดังกล่าวแต่เธอก็เห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนบุคคลของแต่ละคน ที่ควรใช้วิจารณญาณก่อนลงมือกระทำที่ไม่เหมาะสม

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

เมลินี กล่าวว่า การสื่อสารสมัยนี้มันรวดเร็ว เพราะ อินเทอร์เน็ตส่งได้ทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง คลิปวิดีโอหลุดจึงมีมาก เมื่อได้รับแล้ววัยรุ่นมักส่งต่อเป็น forward mail จึงถือได้ว่า อินเทอร์เน็ต มีบทบาทมากต่อทัศนคติการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่สำหรับตัวเธอเองอินเทอร์เน็ตไม่ได้มีผลต่อทัศนคติในเรื่องดังกล่าว

“ตัวหนูเอง ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนะคะ เพราะคิดว่าเป็นสิ่งผิด ทำให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา ยังมีอินเทอร์เน็ตเป็นต้นเหตุ ยิ่งไปกว่านั้นใหญ่ หนูไม่เห็นด้วยนะคะ ที่วัยรุ่นบางคนใช้เน็ตไปในทางเสี่ยง เนื่องจากเน็ตมีประโยชน์มากกว่าการใช้หาแฟน หรือดูรูปโป๊คะ” เธอกล่าวสั้นๆ

เมลินี บอกว่า เพื่อนก็มีอิทธิพลเป็นอย่างมากที่สามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าวได้ เธอ เล่าว่า โชคดีที่กลุ่มเพื่อนของเธอไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตไปในทิศทางเสี่ยง ดัง เช่นการมีเพศสัมพันธ์ แต่ใช้เพื่อการทำงาน การนัดเจอเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตเท่านั้น จึงทำให้เธอไม่ได้รับการชักชวนให้เข้าไปดูพวกเว็บไซต์โป๊ หรือกระดานข่าวที่ไม่เหมาะสมต่างๆ

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้อกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เมลินี บอกว่า ปัจจัยหลายๆ ด้าน มีส่วนผลักดันให้ใช้สื่อชนิดนี้ไปในทางที่ผิด เช่น ด้านเพื่อน เนื้อหา รูปแบบบริการ ซึ่งมีอยู่มากมาย แต่เธอเห็นว่าสิ่งหนึ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญ ที่ควรระวังเมื่อเกิดภาวะเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต เมื่อถูกคุกคามในเรื่องสิทธิส่วนบุคคล คือ การรู้จักปฏิเสธ ถ้าถูกเพื่อนชายคุกคามทางเพศ คือ พยายามใช้คำพูดวนลวนผ่านการสนทนาออนไลน์ ควรหลีกเลี่ยงไม่คุยด้วย หรือการคุกคามต่างๆที่เพื่อนชวนก็ควรหลีกเลี่ยง เพราะสถานการณ์ดังกล่าว นั้น ไม่ปลอดภัย และเป็นความเสี่ยงต่อฝ่ายหญิงอาจก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

เมลินี ทิ้งท้ายว่า อยากให้มีการออกกฎหมายขึ้น ว่าใครแก้งใคร ใครละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สามารถลงโทษกันได้ทันที และเว็บไซต์ควรต้องมีการลงทะเบียน แสดงความเป็นเจ้าของ มีผู้รับผิดชอบ มีหน่วยงานดูแลอย่างเข้มงวด ตั้งแต่การจดทะเบียนการเก็บรายละเอียดข้อมูลหลักฐานของเจ้าของเว็บไซต์ ที่เป็นหลักฐานมีตัวตนชัดเจน ติดตามได้ และขจัดเว็บ โป๊วให้หมดไป เมลินี เพิ่มเติมว่า สำหรับน้อง ๆ วัยเรียน อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มาก ทำให้ค้นคว้าข้อมูลหาศาล ติดต่อกันสะดวกรวดเร็ว แต่ถ้ามองในแง่ลบเป็นสื่ออันตรายที่สามารถนำข้อมูลที่ผิดไปถึงตัวคนใช้ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถนำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

เมลินี เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นที่กำลังเรียน เธอมักใช้อินเทอร์เน็ตในการทำรายงาน และค้นคว้าข้อมูล เช่น เว็บไซต์ google.com รวมทั้งการสนทนาออนไลน์ เว็บไซต์ เธอเปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารทุกประเภท คลิปหลุดต่างๆ เช่นกัน แต่ดูแล้วยังไม่ได้คิดอะไรมาก เมลินี ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งโซเชียลที่กลุ่มเพื่อนของเธอไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตไปในทิศทางเสี่ยง เธอใช้บริการอินเทอร์เน็ตทั้งที่บ้าน และร้านอินเทอร์เน็ต สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1.เมลินี เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

2. เมลินี ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และเพียงคนเดียว และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3. เมลินี ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

4. เมลินี ไม่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

5. เมลินี เปิดรับอีเมลข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

6. เมลินี ใช้บริการที่บ้าน และร้านอินเทอร์เน็ต และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

2.นางสาวชมพูนุท (ชื่อสมมุติ) อายุ 18 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

ชมพูนุท เป็นหญิงสาวผิวขาว รูปร่างหน้าตาน่ารักคล้ายคนญี่ปุ่น เธอไว้ผมยาว ประบ่า ผมสีน้ำตาล เธอสูงประมาณ 158 เซนติเมตร รูปร่างสมส่วน ปัจจุบันเธออายุ 18 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ในวันที่สัมภาษณ์ ชมพูนุท แต่งกายด้วยเสื้อยืดแขนยาวสีส้ม และใส่กระโปรงยีนส์สั้นมินิสเกิร์ต รองเท้าส้นสูง เธอเป็นสาวเปรี้ยวสมวัย เธอบอกว่าเป็นคนที่ชอบแต่งตัวมาก สังกัดได้จากเครื่องประดับต่างหู สร้อยข้อมือ นาฬิกา และกระเป๋าถือยี่ห้อหลุยส์วิตตอง สีน้ำตาล ด้วยบุคลิกลักษณะที่โดดเด่นของเธอ เนื่องจากเป็นคนตาโต ยิ้มเก่ง และน่ารัก จึงทำให้มีคนมาสนใจเยอะ เมื่อถูกจากลักษณะการแต่งกายแล้ว เธอเหมือนว่า ชมพูนุท จะเป็นคนที่ค่อนข้างมีฐานะพอสมควร และเมื่อเริ่มต้นการพูดคุย ชมพูนุท ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และมีการแสดงออกถึงความมั่นใจในการตอบทุกคำถาม เธอใช้สรรพนามชื่อตัวเอง ทุกครั้งที่ตอบคำถาม ชมพูนุท เล่าว่า ขณะนี้กำลังเรียนมหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดังแห่งหนึ่ง ชั้นปี 1 คณะนิเทศศาสตร์ เธอบอกว่าที่เลือกเรียนคณะนี้เพราะชอบออกนอกสถานที่บ่อยๆ ถ้าเรียนคณะอื่นก็คงจะไม่มีโอกาสเช่นนี้

ชีวิตครอบครัวของชมพูนุทอบอุ่นดี อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาทั้ง พ่อแม่ และ น้องสาวอีก 1 คน เธอบอกว่าที่บ้านเป็นครอบครัวเล็กๆ อยู่กันเฉพาะครอบครัว และมีญาติอยู่ด้วย อีก 1 คน พ่อของเธอทำงานที่บริษัทเอกชน ส่วนแม่เป็นแม่บ้านคอยดูแลรับผิดชอบทุกอย่างในบ้าน เมื่อถามถึงสถานที่พักอาศัย เธอเล่าว่า

“ชมพูนุท อยู่กับครอบครัวที่บ้านของตนเอง ก็มีพ่อแม่ น้องสาว และพี่ ที่บ้านก็ดี ไม่มีปัญหาอะไร แม่ใจดีมากตามใจทุกอย่าง แต่พ่อของชมพูนุทค่อนข้างจะเข้มงวดพอสมควร ถ้าจะกลับบ้านดึกต้องโทรบอก หรือถ้าจะไปเที่ยวกลางคืนก็ห้ามกลับดึก และจะให้ไปเฉพาะโอกาสสำคัญเท่านั้น เช่น วันเกิด ปีใหม่ อะไรพวกนี้ล่ะค่ะ”

ชมพูนุท บอกกับเราว่า เธอมีรายได้ต่อเดือนจากพ่อ เดือนละประมาณ 20,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ส่วนเรื่องค่าหน่วยกิต ค่าหนังสือ และค่าเรียนพิเศษ พ่อจะเป็นคนดูแลรับผิดชอบ โดยเธอจะเบิกที่พ่อของเธอทุกครั้งเวลามีค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายส่วนตัว

“เรื่องรายได้ ชมพูนุท ก็โอเคค่ะ ค่าใช้จ่ายพ่อเค้าก็จะดูแล ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ได้มา ส่วนมากก็จะซื้อพวกเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้าเนี่ยล่ะค่ะ พี่ก็รู้เดี๋ยวนี้แฟชั่นเปลี่ยนเร็ว ใส่แป๊บเดียวก็เบื่อแล้ว เลยซื้อบ่อยหน่อย ถ้าเดือนไหนไม่พอจริงๆ ก็บอกพ่อได้ เพราะบางทีมาเรียนพิเศษ วันเสาร์ อาทิตย์ ก็มีค่าใช้จ่ายเพิ่ม พ่อก็เข้าใจ”

ปัจจุบันชมพูนุทมีแฟนแล้วเป็นรุ่นพี่ปี 4 ที่มหาวิทยาลัยเดียวกัน เธอเล่าว่าเจอกับแฟนที่สถานที่เที่ยวกลางคืน คบกันมาได้ประมาณ 4 เดือนแล้ว บังเอิญเรียนอยู่ที่เดียวกันเลยมีโอกาสได้เจอกันบ่อย

“ชมพูนุท คบกับแฟนมาได้เกือบ 5 เดือนแล้วค่ะ เจอกันที่ผับแถวมหาวิทยาลัยค่ะ มารู้ทีหลังว่าอยู่มหาวิทยาลัยเดียวกัน ก็ลองคบดูค่ะ พี่เขาก็ดี เอาใจเก่งค่ะ”

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

ชมพูนุท เล่าว่า ใช้อินเทอร์เน็ตมาตั้งแต่ตอนสมัยเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยครั้งแรกใช้เพื่อหารายงาน และเข้าพวกเว็บไซต์บันเทิงต่างๆ ดูรูป และใช้อีเมล รับส่งจดหมายกับเพื่อนของเธอ โดยเธอเล่าถึงประเภทบริการที่เข้าไปใช้บ่อยว่า

“ชมพูนุท ชอบแชตค่ะ สนุกดี เวลาเหงๆ แต่ถ้าเป็นเมื่อก่อนคงชอบเข้าเว็บไซต์ บันเทิงพวก mthai sanook อะไรพวกนี้ล่ะค่ะ แต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยเข้าไปดูแล้วค่ะ เว็บไซต์ไป ดูเองไม่ค่อยนะ ส่วนใหญ่จะดูเวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อนเซอร์รี่มากกว่าค่ะ ก็ดูสนุกๆ ขำๆ นะค่ะ ไม่ได้คิด มาก พวกอีเมลล์ก็เล่นค่ะ รับส่งจดหมายกับเพื่อนบ่อยค่ะ ก็เปิดรับหมดนะค่ะ ไม่ว่าจะ เป็นเมลล์อะไร ไม่ค่อยยกตัวไว้รัสค่ะ กลัวไม่ได้ดูมากกว่า” (เชอกล่าวติดตลก)

ด้านระยะเวลาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ชมพูนุท บอกว่าขึ้นอยู่กับเวลาว่าง และสถานการณ์ในขณะนั้นมากกว่า โดยมากจะประมาณ 1-2 ชั่วโมง เธอบอกว่าไม่ค่อยใช้ระยะเวลา นานมากต่อครั้งแต่จะอาศัยการใช้บริการทุกวันมากกว่า โดยค่าใช้จ่ายนั้นก็ไม่มีแพงมาก ถ้าใช้ บริการในสถานที่พักอาศัย ก็จะใช้เป็นแบบจ่ายรายเดือน ประมาณ 600 บาท โดยพ่อของเธอเป็นคน รับผิดชอบ แต่ถ้าใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่ร้าน ก็จะตกชั่วโมงละ 30 บาท เธอบอกว่าค่าอาหารและ เครื่องดื่มที่สั่งเข้ามาทานในร้านอาจจะแพงกว่าค่าชั่วโมงอินเทอร์เน็ตด้วยซ้ำไป ชมพูนุท ชอบใช้ บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ตมากกว่าสถานที่พักอาศัย เพราะรู้สึกว่าจะไม่ค่อยมีความเป็นส่วนตัวเท่าไร หนัก ทั้งนี้ ชมพูนุท ได้เล่าถึงลักษณะการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของกลุ่มเพื่อนว่า

“ส่วนใหญ่เพื่อนของชมพูนุทจะใช้เน็ตหาแฟนกันค่ะ ก็หาตามเว็บบอร์ด แล้วก็ พวกแชตนะค่ะ ชมพูนุท เองก็เคยนัดเจอคนทางเน็ตนะ เพื่อนเป็นคนนัดให้ แต่หน้าตาไม่ค่อยดี เท่าไร ก็เลยไม่ได้คบกันต่อค่ะ แต่ไม่เคยไปสองต่อสองกับคนที่รู้จักทางเน็ตนะค่ะ ไปกันกับกลุ่ม เพื่อนทุกครั้ง เพราะยังไม่ค่อยไว้ใจมากนัก”

ด้านความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์นั้น ชมพูนุท มองว่าเป็นเรื่องส่วนตัวที่ใครก็สามารถทำได้ แต่ก็ควรระมัดระวังตัวให้ดี เนื่องจากบุคคลแปลกหน้า อาจมีเจตนาที่ไม่ดีกับเรา และก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาภายหลังได้

“ชมพูนุท ว่าเดี๋ยวนี้วัยรุ่นมักใช้อินเทอร์เน็ตนัดบอर्डกันเพิ่มมากขึ้น ชมพูนุท เองก็ ยังใช้แชตหาเพื่อนเลย เพียงแต่ว่าเราก็ต้องระวังตัว เน็ตเดี๋ยวนี้ใช้เป็นที่หาแฟนแล้วมั้ง ง่ายและยัง นัดออกมาเจอได้ด้วย ชมพูนุท ว่าอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่คนมาเจอกัน แล้วนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์”

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เมื่อพูดถึงความเสี่ยงในเรื่องนี้ คุณเหมือนว่าชมพูนุท ยินดีและมีความกล้าที่จะเล่าประสบการณ์ของตัวเองให้กับเราฟัง โดยเธอบอกว่า เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และปัจจุบันก็มองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติสำหรับคนที่คบเป็นแฟนกัน เธอบอกว่าไม่ได้ปล่อยตัว หรือขาดความยับยั้งชั่งใจในเรื่องดังกล่าว แต่เธอยอมรับการมีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับคนที่เธอคบอย่างจริงจังเท่านั้น เนื่องจากเห็นว่าเป็นการแสดงออกต่อคนที่เรารัก และไม่ใช่ว่าเรื่องเสียหายร้ายแรงอะไร เธอจึงมีวิธีการป้องกันตัวเองทุกครั้ง เพราะกลัวผลกระทบที่จะตามมา

เมื่อถามถึงในเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตไปในทิศทางที่ไม่ดี เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เธอเล่าว่า “ส่วนตัวชมพูนุท ไม่ได้ใช้เน็ตเพื่อมีเพศสัมพันธ์นะ ก็จะใช้อย่างที่บอกนะค่ะ แต่ชมพูนุท คิดว่า อินเทอร์เน็ต ก็มีบทบาทสำคัญนะ เพราะพวกเว็บไซต์โป๊ เคียวนี่มีเยอะมาก ใครก็เข้าไปดูได้ เพื่อนชมพูนุทก็คบแฟนที่มาจากเน็ตเหมือนกัน ชมพูนุท ว่าตรงจุดนี้มันทำให้เกิดการใช้นิตเป็นสื่อกลางในการหาแฟน และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้” (เธอกล่าวด้วยน้ำเสียงจริงจัง)

ชมพูนุท เล่าว่า บางครั้งอินเทอร์เน็ต ก็มีเนื้อหาที่ช่วยอยู่พอสมควร ทำให้วัยรุ่นอาจพลาดพลั้งได้เช่นกัน เธอเล่าว่า เคยคบกับเพื่อนผู้ชายทางอินเทอร์เน็ตหลายๆ คนพร้อมกันในทีเดียว แต่ปัจจุบันเมื่อมาคบกับแฟนคนนี้ก็เลิกติดต่อกันไป ด้านผลกระทบที่มาจากการใช้อินเทอร์เน็ต เธอเล่าว่า

“ผลกระทบจากการใช้นิตด้านดีของชมพูนุท ก็คงได้เพื่อนใหม่มั่ง ด้านลบก็ไม่มีนะค่ะ แค่อเสียเวลา ปวดตามั่งคะ แต่ถ้าเป็นผลกระทบโดยรวมที่เกิดกับวัยรุ่นในสังคม ที่น่าห่วงก็คงปัญหาการใช้นิตในทางที่ผิดนะค่ะ ผลกระทบก็คงเรื่อง ท้องก่อนแต่ง การทำแท้ง เสียการเรียนอะไรพวกนี้นะค่ะ ชมพูนุท ว่าน่าเป็นห่วงมาก หากคิดจะมีเซ็กซ์แต่ขาดการป้องกันตัวเอง”

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ชมพูนุท มองว่า อินเทอร์เน็ตมีบทบาทและมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการยอมรับในเรื่องเพศสัมพันธ์ เพราะภายในสื่อ มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเป็นอย่างมาก ทั้งภาพ และ

ข้อความ คำบรรยาย ต่างๆ ยิ่งในปัจจุบันการดูวิดีโอคลิปผ่านทางอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายมาก เพียงปลายนิ้วคลิก สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นและส่งเสริมในเรื่องดังกล่าว

“เดี๋ยวนี้พวกคลิปมีเยอะมาก ตามเว็บบอร์ดหาเพื่อน มีทั้งแบบแอบถ่าย และจงใจเพื่อนเซอร์โหลดมาดูกันเยอะมากเลย ทางมือถือก็โหลดได้ง่ายค่ะ ไม่เฉพาะต้องทางเน็ต ชมพูนุทเองก็เคยดู เพื่อน forward mail มาให้ มันมีส่วนมากเลยนะ เพราะเป็นภาพเคลื่อนไหว ไม่ใช่แค่ภาพเฉยๆ เซอร์ว่ามันทำให้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศนะ โดยเฉพาะผู้ชาย ก็ต้องมีสติ และไม่หมกมุ่นจนมากเกินไปค่ะ”

ด้านกลุ่มเพื่อน และสถานที่ในการใช้บริการ ชมพูนุท มองว่า ไม่มีส่วนสำคัญมากสำหรับเธอ กลุ่มเพื่อนก็มีอิทธิพลเหมือนกันในเรื่องแฟชั่น การคบแฟน แต่ในเรื่องอินเทอร์เน็ต ก็ไม่ได้มีบทบาทมากนัก เธอมักตัดสินใจ และเลือกเว็บไซต์ที่อยากจะเข้าเอง ชมพูนุท ชอบใช้บริการอยู่ที่ร้านมากกว่าที่บ้าน เนื่องจากที่ร้านมีความเป็นส่วนตัวและมีเพื่อนอยู่ด้วย จึงทำให้การเล่นอินเทอร์เน็ตสนุกมากขึ้น

ชมพูนุท ได้สรุป ในเรื่องทัศนคติไว้ว่า อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ แต่ตัวเธอเองนั้นยอมรับในเรื่องดังกล่าวมาจากปัจจัยอื่นด้วยเนื่องจากเห็นว่ามีไม่ใช่เรื่องเสียหาย หรือร้ายแรงอะไร และอินเทอร์เน็ตเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้เธอยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ชมพูนุท ทิ้งท้ายในเรื่องนี้ว่า ปัจจัยด้านรูปแบบบริการสนทนาออนไลน์ และพวกคลิปวิดีโอต่างๆ มีบทบาทสำคัญมาก ควรให้บริการนี้อย่างถูกต้อง ไม่ควรให้บริการต่างๆ มามีอิทธิพลเหนือตัวเรา

“ในการแชตก็ไม่ควรออกไปพบกับคนแปลกหน้าที่เพิ่งรู้จักกัน เพราะจะนำไปสู่อันตรายได้ค่ะ ถ้าไปจริงๆ ก็นัดเพื่อนไปเยอะๆ แบบชมพูนุท ก็ปลอดภัยกว่าไปคนเดียวนะค่ะ และก็โดยเฉพาะทางเน็ตเท่านั้นที่อันตรายนะค่ะ ชมพูนุท ว่าคนข้างนอกก็ต้องระวังด้วยนะค่ะ เพราะสมัยนี้รู้หน้าไม่รู้ใจค่ะ”

ชมพูนุท มองว่า ผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเสียการเรียน การท้อง และการทำแท้ง ซึ่งหากต้องมีเพศสัมพันธ์ควรรู้จักวิธีป้องกัน และไม่ประมาทจนเกินไป

“การป้องกันเป็นสิ่งสำคัญมาก สำหรับการมีเซ็กซ์ในวัยเรียน เพราะถ้าพลาดพลั้งไป ชมพูนุท มองว่าเป็นเรื่องใหญ่ นะ ถ้าจะรักสนุก ก็ควรคิดถึงผลที่ตามมาด้วยก็ดี เพราะการมีเพศสัมพันธ์อาจจะไม่ใช่เรื่องที่ดีมาก หากไม่ท้อง และไปทำแท้ง ตรงจุดนั้น เซอร์รี่ ถือว่าแรงนะ สำหรับสังคมไทย แล้วไหนจะมีคนที่เสียใจกับเหตุการณ์พวกนี้อีก ทั้งพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ก็ควรรักตัวเองให้มากๆ ด้วย เพราะสุดท้ายแล้ว คนที่ทุกข์ที่สุดคงเป็นตัวเรา”

แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ชมพูนุท กล่าวว่า “ชมพูนุท เห็นว่า ควรมีการจัดค่ายการเรียนรู้ขึ้น ขณะนี้มีบางหน่วยงานได้จัดให้วัยรุ่นเข้าค่ายเพศศึกษาบ้างแล้ว ตามข่าวที่ได้ยินมานะคะ ซึ่งผลที่ได้รับก็น่าพอใจ ทางโรงเรียนก็ควรศึกษาวิธีการจัดเข้าค่ายเพศศึกษาจากหน่วยงานหรือผู้ที่มีประสบการณ์ หรืออาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เคยจัดมาแล้ว โดยจะจัดในโรงเรียนหรือนอกสถานที่ก็ได้ ชมพูนุท ว่ากลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ คือ กลุ่มเสี่ยงวัยรุ่นนะค่ะ การจัดค่ายจะทำให้ได้รับความรู้ และไม่เบื่อดีค่ะ” เป็นการทิ้งท้ายการสนทนาได้อย่างสนใจของสาวเปรี้ยวที่มีความมั่นใจคนนี้

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

ชมพูนุท เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพราะมองว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับคนที่คบกันเป็นแฟน เธอมักเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และเว็บไซต์บันเทิง รวมทั้งการสนทนาออนไลน์ อีเมลล์ ชมพูนุท มองว่ากลุ่มเพื่อนและสถานที่ไม่มีส่วนสำคัญมากในความเสี่ยงด้านนี้ และชอบใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่บ้าน เพราะที่ร้านมีความเป็นส่วนตัว และมีเพื่อนอยู่ด้วยจึงทำให้การใช้บริการอินเทอร์เน็ตสนุกมากขึ้น สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. ชมพูนุท เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. ชมพูนุท ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3. ชมพูนุท ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

4. ชมพูนุท ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

5. ชมพูนุท เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

6. ชมพูนุท ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3. นางสาวมีนา (ชื่อสมมุติ) อายุ 19 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

มีนา เป็นหญิงสาวหน้าตาสวย ผิวขาวชมพู เธอไว้ผมชอยสั้น ผมออกน้ำตาลทอง มีนา สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ด้วยรูปร่างที่สูงเพรียว จึงทำให้เป็นที่สะดุดตาพอสมควร ปัจจุบันอายุ 19 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ในวันที่สัมภาษณ์ มีนา แต่งกายด้วยเสื้อกล้ามสีขาว กางเกงยีนส์ขาสั้น และรองเท้าส้นสูงสีแดง เธอใช้กระเป๋ายี่ห้อโค้ช (coach) ไม่มีเครื่องประดับใดๆ นอกจากนาฬิกาข้อมือยี่ห้อกุชชี (gucci) การแต่งกายของเธอดูเรียบแต่โดดเด่น ขณะนี้เธอเรียนอยู่ชั้นปี 2 ของมหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดังแห่งหนึ่ง โดยเธอเลือกเรียนคณะนิเทศศาสตร์ สาขาโฆษณา ในวันที่คุย มีนา อารมณ์ดีเป็นพิเศษ เธอบอกว่ามีนัดกับแฟนตอนเย็นจะไปดูหนัง และทานข้าวกัน ช่วงบ่ายจึงมีเวลาว่าง ให้เราสัมภาษณ์ได้อย่างเต็มที่ ดูจากบุคลิกลักษณะแล้ว มีนา เป็นคนค่อนข้างมั่นใจในตัวเองเป็นอย่างมาก และตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งนั่นทำให้เราได้รับข้อมูลที่ไม่นึกว่าจะเกิดขึ้นกับกลุ่มวัยรุ่น

ชีวิตครอบครัวของ มีนา นั้น เธอเล่าว่า เป็นลูกคนเดียว ปัจจุบันเธอพักอาศัยอยู่กับแฟนที่คอนโด เธอบอกต่อว่า มีปัญหาเกี่ยวกับทางบ้าน จึงแยกออกมาอยู่กับแฟน โดยครั้งแรกนั้นออกมาอยู่หอกับเพื่อนผู้หญิงก่อน และเพิ่งย้ายมาอยู่กับแฟนคนปัจจุบัน

“มินา ก็โทรกลับบ้านบ้าง แต่ไม่ค่อยได้คุยกับพ่อเท่าไร จะคุยกับแม่มากกว่าค่ะ ตอนนี่ก็รู้สึกโกรธ หรืออะไรกับใครแล้ว เพราะย้ายออกมานานแล้ว ก็คิดถึงพ่อแม่เนะ แต่มีความจำเป็นจริงๆ ค่ะ”

เมื่อถามต่อถึงด้านค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนนั้น มินา เล่าว่า ทุกวันนี้ค่าใช้จ่ายได้รับจากแฟน เนื่องจากไม่ยอมรับกวนทางบ้าน

“ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าหน่วยกิต แฟน มินา ก็ดูแลค่ะ อยากได้เท่าไรก็บอกเดือนนี้ก็ได้แล้วแต่ค่ะ แต่กินหมิ่นเกือบทุกเดือนนะค่ะแฟน มินา เล่าก็ไม่ได้ทำงานอะไรค่ะ ที่บ้านเค้าก่อนข้างมีฐานะ แล้วเค้าเองก็มีเล่นบอลบ้าง ก็มีได้มีเสียเป็นธรรมดา บางเดือนก็มีซื้อตเหมือนกันนะค่ะ แต่ไม่บ่อยมาก”

ย้อนถามกลับไปถึงสถานภาพ มินา บอกว่า รู้จักกับแฟนคนนี้ทางอินเทอร์เน็ต คบกันมาได้ประมาณ 3 เดือนแล้ว แม้ว่าจะอยู่คนละมหาวิทยาลัย แต่เธอบอกว่าแฟนจะคอยรับส่งตลอดเลยทำให้ไม่รู้สึกห่างกัน

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

มินา ใช้อินเทอร์เน็ตมาตั้งแต่ตอนมัธยมต้น เธอเล่าว่า ส่วนใหญ่ใช้เพื่อความบันเทิง และการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์มากกว่าใช้หาประโยชน์ทางการศึกษา

“มินา ขอมรับนะค่ะ ว่าใช้เน็ตไปในเรื่องเซ็กซ์มากกว่าหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ช่วงนั้นเน็ตก็ฮิตมากเลยค่ะ ก็เล่นหมคนะค่ะ พวกแชตแล้วก็เว็บบอร์ด จำได้ว่าเล่น Pich98 บ่อยมากค่ะ คิดเลขก็ว่าได้ ก็คุยเล่นกับเพื่อนๆ แล้วก็คนที่ไม่รู้จักนะค่ะ”

ส่วนใหญ่ มินา จะใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตนานประมาณ 5-6 ชั่วโมง โดยหมดเวลาไปกับการสนทนาออนไลน์ เพราะเวลาคุยที่ก็จะนานและคุยทีละหลายๆ คน มินา เล่าต่อถึงด้านค่าใช้จ่ายในการใช้ อินเทอร์เน็ตว่า แฟนของเธอเป็นคนออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด แฟนบอกว่า จ่ายเป็นรายเดือนของบริการ True เดือนละ 599 บาท ซึ่งเธอเองมีหน้าที่ใช้บริการเพียงอย่างเดียว

มินา มองว่าอินเทอร์เน็ต และกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลในการแนะนำบริการต่อตัวเรา สามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายมาก และตัวเองก็มีประสบการณ์ในเรื่องนี้พอสมควร เธอเห็นว่าสื่อชนิดนี้มีส่วนกระตุ้นให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ในประเด็นนี้ มินา บอกกับเราว่า พร่อมจะเล่าให้ฟังอย่างไม่อึดอัด เพราะเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับตัวมินา โดยเธอบอกว่า เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วกับเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยเธอมักเข้าไปตามเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมอยู่เป็นประจำ เป็นกระดานข่าวแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องทางเพศ หรือที่กลุ่มวัยรุ่น เรียกว่า “เว็บเสียว”

“มินา ชอบอ่านประสบการณ์เรื่องเล่าจากทางบ้านนะค่ะ และก็หาโอกาสเข้าไปเว็บไซต์พวกนี้เป็นประจำ ได้อ่านประสบการณ์ของบางคนแล้วก็มีอารมณ์ร่วมไปด้วย แต่ก็ไม่ได้หมกมุ่นมากนักนะค่ะ บางครั้งก็ส่งเรื่องของตัวเองไปบ้างค่ะ คิดว่าเรื่องนี้ก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร เหมือนเป็นกิจกรรมหนึ่งของกลุ่มวัยรุ่นที่เท่านั้นค่ะ”

นอกจากนี้ มินา ยังใช้การสนทนาออนไลน์ไปในทิศทางที่มีความเสี่ยงสูงเช่นกัน “ก็เคยออกไปเจอกับคนที่แชตด้วย ประมาณ 7 คนมั้งค่ะ จำไม่ค่อยได้นะค่ะ ส่วนใหญ่ก็จะคุยเช้กซ์ทางเน็ตค่ะ และคุยในห้องนอนของตัวเอง ตอนที่ยังไม่ย้ายออกมาจากบ้าน แต่เดี๋ยวนี้ก็ไม่ค่อยได้คุยแบบนี้แล้ว เพราะย้ายมาอยู่กับแฟน ก็เลยจะเล่นอะไรไม่ค่อยสะดวก”

มินา เล่าต่อว่า เรื่องที่เกิดขึ้นเพราะ การคุยผ่านทางโปรแกรม Pirch โดยเธอมักจะเข้าไปตามห้องต่างๆ ที่ตั้งชื่อไว้อย่างไม่เหมาะสม และเวลาเข้าไปในห้องนั้นๆ ก็จะมีคนส่งข้อความมาขอคุยด้วยเป็นจำนวนมาก จนบางครั้งต้องโกหกไปว่าเป็นผู้ชาย

“ส่วนมาก มินา จะเลือกคุยกับนักศึกษาาม.เอกชน เพราะคิดว่าน่าจะคุยเรื่องอย่างว่า เก่งกว่า ปกติก็จะไม่ให้เบอร์โทรใคร ยกเว้นถูกใจจริงๆ ก็จะให้เบอร์เพื่อคุยโทรศัพท์กันต่อ และถ้าคุยกันถูกคอก็จะนัดเจอกันค่ะ” แน่นอนการเริ่มต้นพูดคุยในลักษณะนี้ คงจะลงท้ายไปในเรื่องอื่นมิได้ นอกจากความเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มินา ยอมรับว่า เธอรู้จักกับเพื่อนผู้ชาย และแฟนคนปัจจุบัน ก็จากทางอินเทอร์เน็ต เพราะเพื่อนๆ ของเธอ ก็หาแฟนกันด้วยวิธีนี้ เนื่องจากไม่ต้องเสียเวลาไปตามสถานที่ที่เขี้ยวต่างๆ และเธอเห็นว่า การใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านในปัจจุบันก็มีความเป็นส่วนตัว ไม่แพ้สถานที่พักอาศัย

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

มินา เล่าว่า เรื่องเสี่ยงทางอินเทอร์เน็ตนั้นมีเยอะมาก และมีผลต่อทัศนคติเป็นอย่างยิ่ง ปัจจุบันวัยรุ่นใช้เวลาหมดไปกับอินเทอร์เน็ตนานกว่าเวลาเรียน หรือว่าเวลาที่จะเอาไปทำประโยชน์ วัยรุ่นบางคนก็เข้าไปในเว็บไซต์ที่ไร้สาระ ซึ่งเสียเวลาและอาจจะไปปลุกกระแสเว็บพวกนี้ ให้แรงขึ้นให้มันแย่กว่านี้ การใช้อินเทอร์เน็ต ควรจะแบ่งเวลาให้ถูก และมีจุดมุ่งหมายจริงๆ ว่าจะเข้าไปดูอะไร อย่างตอนนี้มีกระแสแคมฟร็อก (camfrog.com) บางคนไม่หลับไม่นอน ไม่คุยกับพ่อแม่ ไม่ได้ลุกไปไหนเลย ซึ่งเสียเวลาและเสียสุขภาพมาก แล้วการจ้องคอมพิวเตอร์นานๆ มันก็ไม่มีผลดีกับเราด้วย อยากให้เข้าไปดูสิ่งที่มันจำเป็นกับชีวิตเราจริงๆ แล้วถ้าอยากผ่อนคลาย แค่นิดหน่อยก็พอ

“มินา เองก็ยอมรับว่าเน็ตมีส่วนโน้มน้าวใจให้มีเพศสัมพันธ์จริงๆ เพราะมีพวกคลิปต่างๆ อยู่มาก บางทีดูแล้วก็เกิดความต้องการได้ มินา พูดอย่างตรงไป ตรงมาเลยนะ ว่าเพื่อนผู้หญิงของ มินา ก็ยังเข้าไปดูพวกเว็บ โป๊เลย ไม่เฉพาะผู้ชายหรอกนะ ที่สนใจเรื่องพวกนี้เพียงแต่ว่าผู้หญิงไม่สามารถแสดงออกได้เท่าผู้ชายก็เท่านั้นเองละ” มินา สรุปไว้สั้นๆ ว่า อินเทอร์เน็ตทำให้เธอยอมรับในเรื่องดังกล่าว และคิดว่าคนอื่นๆ ก็คงคล้ายกันกับเธอ

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

มินา เสนอแนะว่า ถ้าไม่อยากไม่สบายใจ และต้องเป็นทุกข์จากการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ผิด ก็ไม่ควรกระทำ และไม่ควรรอยากรู้อยากลอง เพราะเรื่องเหล่านี้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลไม่สามารถบังคับได้ ควรรู้จักเลือกใช้แต่บริการที่มีประโยชน์ แต่ถ้าคิดจะใช้สื่อชนิดนี้ไปในทิศทางเสี่ยง เช่น ในเรื่องการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก็ควรรู้จักวิธีการป้องกันตัวเอง เนื่องจากยังอยู่ในวัยเรียน

“มินา มองว่า ผลกระทบก็คงเป็นเรื่องเดิมๆ นะคะ มีอะไรกันก็ต้องท้อ แล้วก็คงต้องหาทางออกด้วยการทำแท้ง เพราะยังเรียนอยู่การมีลูกคงเป็นไปได้ เพื่อนมินาก็เป็นแบบนี้หลายคน เห็นแล้วก็สะท้อนใจตัวเองอยู่เหมือนกัน แต่ก็เลือกทางเดินนี้แล้ว คงย้อนเวลากลับไปไม่ได้ แต่คงไม่ทำเรื่องเลวร้ายผิดพลาดซ้ำซ้อนอีก”

มีนา ทิ้งท้ายในเรื่องดังกล่าวว่า การสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะสามารถเชื่อมโยงในเรื่องดังกล่าวได้ ครูผู้สอนต้องสอนให้วัยรุ่นเกิดความตระหนักถึงผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สอนถึงวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และการป้องกันการติดต่อของโรคทางเพศสัมพันธ์ สอนให้ผู้หญิงรู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมผู้ชาย ตลอดจนเรื่องอื่นๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่กลุ่มวัยรุ่น เป็นอีกบทสรุปที่ตรงประเด็น

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

มีนา เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เธอยอมรับว่าใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เธอใช้บริการเกือบจะทุกประเภท โดยเฉพาะโปรแกรมสนทนา pirch 98 และมักใช้อยู่ที่บ้านกับแฟนของเธอ มีนา บอกว่าเพื่อนมีอิทธิพลในการแนะนำบริการต่อตนเองมาก สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. มีนา เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. มีนา ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับแฟน และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
3. มีนา ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. มีนา ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
5. มีนา เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
6. มีนา ใช้บริการที่บ้าน และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

4.นางสาวแพรวา (ชื่อสมมุติ) อายุ 20 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

แพรวา เป็นหญิงสาวรูปร่างผอมสูง ผิวสองสี เธอไว้ผมตรงยาวกลางหลัง ผมสีน้ำตาลแดง แพรวาจัดว่าเป็นคนที่ดูดีคนหนึ่ง แม้ว่าจะเป็นคนที่มีบุคลิกเรียบร้อย แต่ยังคงมีความอ่อนหวานในตัว ทำให้คุณารักสมวัย ปัจจุบันเธออายุ 20 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ในวันที่สัมภาษณ์ แพรวา มาในชุดนักศึกษาของสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง เธอบอกว่าเรียนอยู่ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปี 3 ที่เลือกสาขานี้เพราะเป็นคนชอบท่องเที่ยว และพบปะผู้คน แพรวา แต่งกายด้วยชุดนักศึกษาเรียบๆ มีเพียงต่างหูห่วงเงิน นาฬิกาข้อมือห่อเกส (guess) กระเป๋าถือใบเล็กสีชมพู และหนังสือเรียน สมุดจำนวนหนึ่ง แพรวา คู่มือที่น่ายิ้มแย้มและมีอัธยาศัยดี แพรวา บอกว่า ดีใจมากที่เลือกเธอมาสัมภาษณ์ และยินดีตอบทุกคำถามที่เราต้องการทราบ เรารู้สึกในความยินดีและเป็นมิตรของแพรวาเป็นอย่างมาก ด้านชีวิตครอบครัวของแพรวา จัดเป็นครอบครัวเล็กๆ ที่อบอุ่น

“แพรวา เป็นลูกคนเล็กค่ะ มีพี่ชายอีก 2 คน ที่บ้านก็อยู่กันอบอุ่นดีค่ะ แต่คุณพ่อแพรวาเสียไปนานแล้ว ก็จะสนิทกับคุณแม่มากกว่าพี่ชายค่ะ ทุกวันนี้ก็ไปมหาลัยตอนเย็นก็กลับบ้านค่ะ แพรวาไม่ค่อยไปค้างที่อื่น เพราะคุณแม่ค่อนข้างห่วงค่ะ นอกจากต้องดูหนังสือจริงๆ ก็จะไปค้างบ้านเพื่อน ก็นานๆ ทีค่ะ”

แพรวา ได้รับรายได้ต่อเดือนจากที่บ้าน แม่ของเธอเปิดร้านขายเครื่องประดับ อยู่ซอยตลาดทรัพย์สิน ที่บ้านแพรวามีฐานะปานกลาง แต่ตอนนี้พี่ชายทั้ง 2 คนทำงานแล้ว จึงมีรายได้มาช่วยที่บ้านส่วนหนึ่ง แพรวา ได้รับรายได้ต่อเดือนประมาณ 6,000 บาท บางเดือนพี่ชายก็จะมาให้ค่าขนมพิเศษกับเธอ ส่วนค่าเทอมของแพรวาพี่ชายคนโตเป็นคนรับผิดชอบ แพรวาไม่ได้ทำงานพิเศษ เนื่องจากต้องเรียนทุกวัน แต่ถ้ามีเวลาว่างช่วงปิดเทอมก็จะไปช่วยแม่ของเธอขายของ แต่เนื่องจากสถานที่ขายของเปิดเฉพาะวันธรรมดา ในช่วงที่ยังไม่ปิดเทอมแพรวาจึงได้ไปช่วยในวันที่มีโอกาстанั้น ปัจจุบัน แพรวา มีแฟนแล้วรู้จักกันเพราะเป็นพี่ชายเพื่อน และพี่ชายแนะนำให้ คบกันมาได้ประมาณ 8 เดือนแล้ว แพรวาบอกว่าแฟนคนนี้เป็นแฟนคนแรกที่คบแบบจริงจัง

“แพรวา มีแฟนแล้วละ เป็นเพื่อนของพี่ชาย คบกันมาได้ระยะหนึ่งแล้ว พี่เค้าก็ดีละ อยู่ด้วยแล้วสบายใจ เพราะเป็นผู้ใหญ่มากกว่าแพรวหลายปี คุณแม่ก็รับรู้ท่านก็ไม่ได้ว่าอะไร” แพรวา เล่าถึงชีวิตครอบครัว และสถานภาพของเธอ

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

แพรวา เล่าว่า เริ่มต้นใช้บริการนี้มาหลายปีแล้ว เพราะต้องมีการค้นหาข้อมูลในการทำรายงาน และค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จึงทำให้เริ่มรู้จักกับอินเทอร์เน็ตตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การใช้อินเทอร์เน็ตหลักๆ ของแพรวา คือ การค้นหาข้อมูล และส่งอีเมลล์

“แพรวา ใช้เน็ตส่วนมากก็เล่นเมลล์ และหาข้อมูลทำรายงาน การบ้านนะละ แพรวา คิดว่า ถ้าพูดถึงประโยชน์แล้วอินเทอร์เน็ตก็เป็นสิ่งดีที่เราสามารถเข้าไปหาความรู้กับมัน ได้อย่างไร ชิดจำกัด แต่ถ้าพูดถึงข้อเสียแล้วมันก็มีมากจนแพรวาคิดว่าอาจจะไม่สามารถหาวิธีควบคุมได้ หรือทำได้ยากละ แต่ก็คงต้องอาศัยความร่วมมือกันอย่างจริงจังกับผู้เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่าย”

แพรวา ใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต แต่ละครึ่งประมาณ 3 ชั่วโมง เนื่องจากต้องหาข้อมูลหลายอย่าง และตอบเมลล์กับเพื่อน จึงค่อนข้างเสียเวลานานพอสมควร ส่วนใหญ่แพรวามักมาใช้บริการที่ร้าน อินเทอร์เน็ต เพราะสะดวกดี แต่ถ้ายังค้นหาข้อมูลไม่เสร็จก็จะกลับไปหาข้อมูลต่อที่บ้าน แต่แพรวาบอกว่าเธอไม่ค่อยชอบ เพราะความเร็วของอินเทอร์เน็ตที่บ้านค่อนข้างช้า ทำให้เสียเวลาในการดาวน์โหลดข้อมูลค่อนข้างนาน ส่วนค่าใช้จ่ายในการใช้บริการนั้น แพรวา เล่าว่า ที่ร้านอินเทอร์เน็ต ก็ใช้เป็นแบบหยอดเหรียญ ชั่วโมงละ 20 บาท และถ้าใช้ที่บ้าน แพรวาก็จะใช้แผ่นอินเทอร์เน็ตของ csloxinfo ราคาแผ่นละ 400 บาท 45 ชั่วโมง เลือกใช้แบบนี้ เพราะสะดวกดี และหาซื้อได้ง่าย

แพรวา เล่าถึงลักษณะการใช้งานของเพื่อนเธอบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตว่า

“เพื่อนแพรวาเค้าชอบเล่นแชตกันมากๆ เลยละ ในห้องคอมที่มหาลัยแพรวาก็เห็นเพื่อนเล่นกันเกือบทุกเครื่องเลย ตัวแพรวาเองก็มีออนไลน์บ้างละ แต่ไม่บ่อยมาก และไม่เคยออกไปเจอกับคนทางเน็ตละ เพราะบางทีการพิมพ์ก็อึดอัดพอสมควร ถ้าอยากคุยจริงๆ แพรวาคงจะโทรศัพท์ไปหาเพื่อนมากกว่า แล้วการคุยกับคนแปลกหน้าบนอินเทอร์เน็ตก็อันตรายมากๆ ละ แพรวาก็เลยไม่ค่อยชอบเท่าไหร่นะ”

แพรวา เล่าว่า การใช้อินเทอร์เน็ตนี้ติดอยู่กับกลุ่มเพื่อนก็สนุกกว่าการนั่งเล่นอยู่คนเดียว เพราะอยู่กับเพื่อนก็จะมีอะไรใหม่ๆ มาแนะนำเราตลอด อย่างพวกเว็บไซต์ต่างๆ แพรว คิดว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อตัวแพรวาพอสมควร เพราะกลุ่มเพื่อนแพรวาจะเป็นกลุ่มผู้หญิงทั้งหมด 6 คน จึงสนิทกันมากเป็นพิเศษ เรื่องบริการต่างๆ แพรวก็จะทำตามเพื่อนบอก เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร และเพื่อนก็รักและหวังดีกับแพรวา ดังเช่นที่แพรวามีความรู้สึกดีๆ ให้กับกลุ่มเพื่อน

แพรวา มองว่า การใช้อินเทอร์เน็ตและนำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะสมัยนี้เทคโนโลยีก้าวไกล และใครก็สามารถเข้าถึงรูปแบบบริการต่างๆ ได้ทั่วโลก

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ในเรื่องดังกล่าว แพรว มองว่า เพศสัมพันธ์ เป็นความสัมพันธ์รูปแบบหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นระหว่างคนรัก คนที่เป็นแฟนกัน หรือเป็นสามีภรรยากัน เธอเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาที่แต่งงานกันถูกต้องเป็นเรื่องปกติของสังคม แต่คนที่เป็นคู่รักหรือเป็นแฟนกันแล้วมีเพศสัมพันธ์ ถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อประเพณีอันดีงามของไทย เป็นสิ่งที่วัยรุ่นหรือบุคคลวัยอื่นๆ ไม่ควรทำ

“แพรวา มองว่าเมื่อพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ คนทั่วไปอาจจะคิดว่าหมายถึงการมีอะไรกันของผู้ชายกับผู้หญิงเท่านั้น แต่แพรว กลับคิดว่า น่าจะหมายรวมถึง การกอด การจูบ หรือการสัมผัสได้เช่นกัน”

แพรวา บอกว่า ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ เพราะคิดว่ายังไม่ถึงวัยอันควร แม้ว่าอินเทอร์เน็ตจะมีเนื้อหาที่ล่อแหลมอยู่มาก แต่เธอบอกว่าสามารถยับยั้งชั่งใจได้ เพราะหน้าที่ของเธอคือการเรียน แต่ก็เชื่อว่าสื่อชนิดนี้สามารถตอบสนองทางด้านเพศได้ เพราะมีความเป็นเสรี

“เรื่องนี้ แพรว มองว่า เป็นเรื่องใหญ่ค่ะ จึงไม่คิดอยากลอง เพื่อนของแพรวาค้าเองก็เคยมีมาเล่าบ้าง เรื่องมีอะไรกับแฟนที่รู้จักกันทางแชตนะค่ะ แต่แพรวาก็คงไม่ไปก้าวก้ายเค้า เพราะเป็นเรื่องส่วนบุคคลนะค่ะ คงได้แต่บอกให้รู้จักวิธีป้องกันตัวเอง”

แพรวา เล่าว่า ขณะนี้ผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตทวีความรุนแรงขึ้น และมีอิทธิพลต่อเยาวชนมาก เช่นติดเกมออนไลน์ สนทนาออนไลน์พูดคุยกันชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย หรือมีเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชนเป็นอันตรายอยู่รอบด้าน โดยเฉพาะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แพรวา เห็นว่า อยากให้ทุกคนเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตัวเอง ในเรื่องการเข้าใช้อินเทอร์เน็ต บางครั้งเราก็ต้องเลือกสิ่งที่เราไม่อยากจะจากที่คุณพ่อคุณแม่บอก แต่นั่นคือสิ่งที่ดีที่สุดที่เราจะได้รับในอนาคตข้างหน้า

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

แพรวา ให้แง่คิดในเรื่องทัศนคติว่า อินเทอร์เน็ต และกลุ่มเพื่อน มีบทบาทอย่างมากในการยอมรับเรื่องดังกล่าว เพราะ อินเทอร์เน็ต ประกอบไปด้วยความเสี่ยงมากมาย สิ่งที่จะตกเป็นเหยื่อได้โดยง่าย อาจถูกหลอก และกลายเป็นปัญหาอาชญากรรม แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคล

“แพรวา ว่าแล้วแต่คนนะค่ะ บางคนคุณภาพ เข้าเว็บไม่ดี แต่ก็ไม่ได้ไปทำตัวไม่ดีตามอาจจะใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อผ่อนคลายในเรื่องดังกล่าว ก็เป็นได้ค่ะ”

เธอได้สรุปในเรื่องทัศนคติไว้ว่า อินเทอร์เน็ต มีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ และตัวเธอเอง ก็ยอมรับในเรื่องทัศนคติดังกล่าวเช่นกัน

ทั้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้อกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

แพรวา มองว่า ปัจจัยเสี่ยง น่าจะเกิดจากรูปแบบบริการทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าตัววัยรุ่น เพราะถ้าไม่มีสิ่งชั่วร้ายก็จะทำให้วัยรุ่นไม่สามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ และทำตามแบบอย่างได้

“การเข้าใช้บริการที่ไม่ดี ก็อาจกลายเป็นความเสี่ยงโดยเราไม่รู้ตัวได้ค่ะ วัยรุ่นก็ควรระวังเรื่องนี้เป็นพิเศษ เพราะแพรวาคิดว่า การที่จะมีเพศสัมพันธ์ ไม่ได้มีสาเหตุมาจากอินเทอร์เน็ตทั้งหมด แต่ยังคงมีปัจจัยด้านอื่นๆ เช่นกัน เช่น การอยู่หอพักตามลำพังของกลุ่มวัยรุ่น”

แพรวา คิดว่าปัจจัยทางด้านสถานที่พักมีส่วนสำคัญอย่างมาก ต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ เพราะหอพักนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความเสียดต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ วัยรุ่นที่อยู่ตามลำพังจะปฏิบัติตนได้อย่างอิสระ ในสังคมปัจจุบันการแยกหอพักเป็นหอหญิง หอชาย โดยเฉพาะจะมีน้อยลง เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบอยู่หอพักที่ไม่จำกัดเพศ และก็มีครูจำนวนไม่น้อยที่ใช้หอพักเป็นที่อยู่ด้วยกันอย่างเปิดเผยโดยไม่รู้สึกอาย และไม่คำนึงถึงความรู้สึกของคุณพ่อคุณแม่ ที่ส่งเสียให้เรียน แพรวา คิดว่าการกระทำแบบนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี และควรรู้จักหน้าที่ของตนเอง ในสังคมปัจจุบัน มีวัยรุ่นหลายคู่ที่ปฏิบัติเช่นนี้ ซึ่งผลที่ตามมามีมากมาย เช่น ผลการเรียนที่ไม่ดี หรือตกต่ำลง บางคนเรียนไม่จบ อาจเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นมา การทำแท้ง การคลอดบุตรแล้วนำไปทิ้ง การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ตลอดจนการคิดฆ่าตัวตายเมื่อไม่มีทางแก้ไข

แนวทางการแก้ปัญหา แพรวา ผ่าทึ่งทำในเรื่องดังกล่าวไว้ว่า โรงเรียนควรต้องมีการดูแล และให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตให้ถูกวิธี และเสริมความรู้เพศศึกษา อาจมีการคัดแยกนักเรียนที่จัดว่าเป็นกลุ่มเสียดต่อการมีเพศสัมพันธ์ออก เพื่อให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มย่อยๆ โดยจัดให้พวกเขามาร่วมกันปรึกษาหารือ บอกเล่าเรื่องราวความรู้สึกทุกซักร้อนให้เพื่อนในกลุ่มได้ทราบ จะทำให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่นมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทำให้รู้ว่าปัญหาไม่ใช่มีกับเราคนเดียว จะทำให้เกิดกำลังใจและมีความกล้าที่จะเผชิญปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

แพรวา เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพราะคิดว่ายังไม่ถึงวัยอันควร แม้ว่าเนื้อหาภายในอินเทอร์เน็ตจะล่อแหลม และมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมอยู่มาก แต่เธอเองก็จะรู้จักยับยั้งชั่งใจเสมอ และคำนึงว่าหน้าที่หลักของเธอ คือ การเรียน แพรวา ใช้บริการหลักๆ คือ การหาข้อมูล และการส่งอีเมลล์ จะมีการใช้บริการสนทนาออนไลน์บ้างในบางครั้ง กลุ่มเพื่อนมีบทบาทต่อตัวเธอมาก มีนาใช้บริการทั้งที่ร้านอินเทอร์เน็ต และที่บ้าน สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. แพรวา เป็นวัยรุ่นเพศหญิง และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. แพรวา ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3. แพรวา ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

4. แพรวา ไม่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

5. แพรวา ไม่เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

6. แพรวา ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และที่บ้าน และไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

5. นางสาววาสนา (ชื่อสมมุติ) อายุ 21 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

วาสนา เป็นหญิงสาวบุคลิกน่ารัก เธอมีผิวคล้ำเล็กน้อย แต่ก็ดูคมเข้ม เธอไว้ผมยาวประป่า หยิกเป็นลอน ที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่ดารานักแสดงชาวเอเชีย วาสนา สูงประมาณ 163 เซนติเมตร รูปร่างผอม เธอจัดเป็นคนขี้มุก และดูเป็นคนอหังการมาก ปัจจุบันอายุ 21 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ในวันที่สัมภาษณ์ วาสนา ใส่ชุดกระโปรงลายสก็อตสีแดง ดูสวยโดดเด่น วาสนา เป็นคนแต่งตัวเก่งและสวมใส่เครื่องประดับเยอะ วาสนา จัดเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์พอสมควร และเมื่อเริ่มต้นพูดคุย ก็ดูเหมือนเธอจะให้ความเป็นกันเอง แต่บอกกับเราว่า วันนี้คงจะสนทนนานไม่ได้ เพราะจะมีเรียนพิเศษต่อในช่วงบ่าย ซึ่งเรายินดี และเริ่มสอบถามเกี่ยวกับในประเด็นที่เราต้องการทราบ วาสนา เล่าว่า อยู่ในช่วงครีโอลเรียนจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง เพราะมีปัญหาทางบ้าน และตอนนี้ย้ายออกมาอยู่กับเพื่อนที่หอพัก จึงทำให้ขณะนี้ วาสนา ลงเรียนพิเศษไปพลางๆ ด้านครอบครัว วาสนา เล่าว่า

“ค่อนข้างมีปัญหาทางบ้าน พ่อแม่ วาสนา แยกกันอยู่ ต่างฝ่ายต่างก็มีครอบครัวใหม่ วาสนาอยู่กับพ่อและแม่ใหม่ ซึ่งทั้ง 2 คนก็ไม่ค่อยสนใจ วาสนาเท่าไรหรอก สนใจลูกของเค้ามากกว่า แม่ แนน ก็ไม่ค่อยได้ติดต่อกันเพราะเค้าย้ายไปอยู่ต่างประเทศ ตอนนี้ วาสนา ก็เรียนพิเศษอยู่ ไว้ถ้าอยากเรียนต่อเมื่อไหร่ก็จะกลับไปเรียน แต่คงไม่นานมาก เพราะการครีโอลก็จะมีช่วงกำหนดระยะเวลา”

แม้ว่า วาสนา จะเล่าถึงครอบครัวด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม แต่นั่นทำให้สามารถรับรู้ได้ว่า วาสนา ไม่ได้ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวเท่ากับวัยรุ่นคนอื่นๆ วาสนา เป็นลูกคนเดียว จึงมีเพื่อน เป็นที่ปรึกษาและปรึกษาเวลามีปัญหา ถึง วาสนา จะมีน้องใหม่เพิ่มเข้ามา แต่ก็คงเป็นเพียง ช่องว่างระหว่างครอบครัวใหม่ของพ่อ และวาสนา

เมื่อถามถึงด้านค่าใช้จ่าย และรายได้ของเธอ วาสนา เล่าว่า

“ตอนนี้ วาสนา มีรายได้ต่อเดือนจากแฟน และจากการทำงานเป็นฟรีตี้ค่ะ แฟน วาสนา ทำงานอยู่ที่โมเดลลิงที่วาสนาสังกัดคณะ เป็นช่างภาพ คบมาได้ 1 ปีแล้ว แฟน ก็จะคอยหา งานให้ค่ะ รายได้ก็ดีพอสมควร ถ้าขาดเหลืออะไรก็บอกกับแฟน ได้ค่ะ”

วาสนา เล่าถึงด้านรายได้ของเธอว่า การทำงานเป็นฟรีตี้ จะมีการจ่ายค่าจ้างเป็น ครั้งๆ ไป ครั้งหนึ่งตกประมาณ 2,000-3,000 บาท ขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน และแฟนของเธอก็จะให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เดือนหนึ่งประมาณ 8,000 บาท จึงจัดได้ว่าไม่ลำบากมากนัก เนื่องจากเธอย้าย ออกมาอยู่กับเพื่อนที่หอพัก ครอบครัวของเธอจึงไม่ได้ส่งเสียด้านค่าใช้จ่าย ทำให้เธอ และแฟนต้อง แแบกรับภาระนี้

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

วาสนา บอกว่า เธอเริ่มใช้บริการอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ตอนที่เริ่มนิยามแล้ว วาสนาจัด ว่าเป็นคนที่ติดอินเทอร์เน็ตมากที่สุด และทุกครั้งที่ใช้ก็อยู่ที่ระยะเวลา 4 ชั่วโมงขึ้นไป ซึ่งนานพอสมควร กับการใช้คอมพิวเตอร์ โดยเธอเล่าว่า

“วาสนา ใช้เน็ตทุกวันเลยค่ะ ติดมาก ถ้าวันไหนไม่ได้เล่นจะรู้สึกหงุดหงิดมากค่ะ บอกตรงๆ เลยว่าใช้หาแฟนค่ะ แรกๆ ก็หางานบ้าง แต่งานส่วนใหญ่ทางเน็ต ชอบหลอกเลยไม่ค่อย ไว้ใจค่ะ วาสนา ใช้ chat ทาง MSN กับเพื่อน ๆ แล้วก็อ่าน mail หรือก็ search หาข้อมูลที่ยากรู้ นะ ค่ะ พวกเว็บโป๊ ก็เข้านะ แต่ไม่บ่อยค่ะ แฟน วาสนา เค้าจะชอบเข้าไปดูบ่อย แต่ วาสนา ก็ไม่ได้ว่า อะไรนะค่ะ ก็เข้าใจว่าเขาเป็นผู้ชายนะ แต่ก็ไม่ค่อยอยากให้คุณเท่าไร”

สำหรับสถานที่ที่ วาสนา มักเข้าไปใช้บริการบ่อยๆ คือ ร้านบริการอินเทอร์เน็ต เพราะสะดวก และราคาชั่วโมงไม่แพงมาก บางครั้งการใช้ที่หอพัก ก็ไม่สะดวกเนื่องจากเพื่อนของ วาสนา ต้องใช้ในการพิมพ์รายงาน เธอเล่าต่อว่า เพื่อนมีอิทธิพลกับเธอมาก เพราะมีอะไรก็จะ

ปรึกษาทุกเรื่อง แม้กระทั่งการคบแฟน และเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ เธอ บอกว่า มักเปิดใจกันในเรื่องนี้กับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง และถ้าเพื่อนของเธอ หรือคนรู้จักแนะนำบริการต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ตให้ ก็มักจะทำตามทุกครั้ง เนื่องจาก เห็นว่าไม่มีอะไรเสียหาย

วาสนา เล่าว่า การใช้อินเทอร์เน็ตสามารถนำไปสู่ความเสี่ยงต่างๆ ได้อย่างมากมาย โดยเฉพาะในเรื่องของการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ที่มีมาจากการเล่นสนทนาออนไลน์ กระดานข่าว และการเปิดดูคลิปวิดีโอต่างๆ ที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ในเรื่องดังกล่าว วาสนา เปิดใจกับเราว่า ขอมรับการมีเพศสัมพันธ์ เพราะ เห็นว่าเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ เนื่องจากเธอเองก็ไม่ใช่วัยรุ่นอะไรมากมาย อายุก็ไม่น้อยแล้ว เรื่องดังกล่าวจึงถือเป็นเรื่องปกติที่ วาสนา ขอมรับ แม้ว่าจะเกิดผลกระทบที่ไม่ดีตามมาก็ตาม

“วาสนา ขอมรับในเรื่องนี้นะ แต่ก็ไม่ได้มีมันนะคะ ก็จะมีเฉพาะกับแฟนเราเท่านั้น ก็เป็นเรื่องปกตินะ วาสนาว่า เพื่อนวาสนาเค้าก็ทำกัน การป้องกันก็ต้องมีเป็นธรรมดาละ แต่ก็ไม่ได้ถึงขั้นระแวงอะไรมากมายคะ ก็ไปตามเรื่องนั่นะคะ” (เธอกล่าวยิ้มๆ)

เมื่อถามถึงประสบการณ์เสี่ยงในเรื่องดังกล่าว เธอเล่าว่า

“วาสนา รู้จักกับแฟนคนนี้ก็ทางเน็ตนะคะ วาสนาแอดไปในเว็บบอร์ดของโมเดลลิง ก็เลยได้คุยกันทางเอ็มก่อน หลังจากนั้นก็แลกเปลี่ยนกัน แล้วก็นัดเจอกันนะคะ แฟนวาสนาเค้าก็ชอบเล่นเน็ตใช้คอมอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว ก็ไม่ได้คิดมากกว่าคนที่เราคบต้องเจอกันข้างนอกเสมอไป”

ดู วาสนา จะมีความมั่นใจในเรื่องนี้พอสมควร และเมื่อถามถึงการเปิดดูคลิปวิดีโอต่างๆ เธอเล่าต่อว่า มีการเข้าไปดูคลิปต่างๆ บ่อยมาก และถ้าเล่นอยู่กับแฟนก็จะนั่งดูด้วยกัน แต่ไม่บ่อยมาก บางครั้งก็จะนั่งดูกับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง

“วาสนา ชอบเข้าไปดูคลิปค่ะ สนุกดี (เธอ กล่าวขำๆ) ดูบ่อยเหมือนกันค่ะ ตัวเองก็มีคลิปที่ถ่ายเก็บไว้กับแฟนนะคะ ก็ถ่ายเก็บไว้ดูเฉยๆ ค่ะ ไม่ได้เอาไปลงเว็บบอร์ดอะไรหรอก วาสนา เป็นคนชอบถ่ายรูป และก็พวกคลิปวิดีโออะไรนะคะ”

เมื่อถามต่อถึงกรณีคลิปหลุดต่างๆ ที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ต วาสนา กล่าวว่า ไม่กลัวว่าจะมีคลิปของตัวเองหลุดออกมา เนื่องจากแฟนของเธอก็ยังต้องทำงานอยู่ในแวดวง คงจะไม่นำภาพของตัวเองออกมาให้สาธารณชนดูเช่นกัน และเธอเองก็ไว้ใจแฟนของเธอมาก (เธอกล่าวด้วยน้ำเสียงเชื่อมั่น)

แม้ วาสนา จะรู้ว่าการกระทำของตัวเองเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นที่กำลังเรียน แต่เธอก็เลือกที่จะกระทำเช่นนั้น เนื่องจาก เห็นว่าการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเสียหาย หรือน่าอาย หากแต่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ แต่ถ้าสามารถยับยั้งชั่งใจได้ก็เป็นเรื่องดีต่อตัวเอง และครอบครัว

วาสนา ให้ความเห็นในเรื่องนี้ว่า ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตมีมากมาย มันสามารถทำให้ทุกมุมโลกได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น อินเทอร์เน็ตเป็นเหมือนห้องสมุดที่ใหญ่มากอยากรู้อะไรก็แค่คลิกคำตอบก็จะออกมา ส่วนผลเสียก็มี ซึ่งคุณพ่อและคุณแม่ควรมีส่วนร่วมในการชี้แนะในการใช้ไปในทิศทางที่เกิดประโยชน์ และไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

วาสนา ฝากในเรื่องทัศนคติไว้อย่างน่าสนใจว่า อินเทอร์เน็ตถือเป็นสื่อที่มีบทบาทมากต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจาก มีเนื้อหาที่ล่อแหลมอยู่เป็นจำนวนมาก และใครก็สามารถเข้าถึงได้ การคุณภาพที่ไม่เหมาะสม กลายเป็นสิ่งชั่วร้ายและกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้อย่างดี

“วาสนา ว่าการยอมรับเรื่องนี้ ส่วนหนึ่งมาจากเน็ตนะ อีกส่วนก็คงเป็นเพื่อนล่ะ ก็ทำตามๆกัน เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องร้ายแรงอะไรค่ะ” เธอ ปิดท้ายเรื่องทัศนคติว่า สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต, เพื่อน และ บริการต่างๆ ก็มีผลต่อทัศนคติเช่นเดียวกัน จึงไม่ควรมองข้ามประเด็นเหล่านี้ไป

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

วาสนา กล่าวว่า ปัจจัยทางด้านจิตใจมีส่วนสำคัญมาก เพราะการตัดสินใจเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่คิดตัวคนเรามาตั้งแต่เกิด เพียงแต่ในวัยเด็ก เรายังตัดสินใจด้วยตนเองไม่ได้ แต่เมื่อเราก้าวสู่วัยรุ่น มีความเจริญเติบโตทั้งร่างกายและจิตใจ เราต้องเริ่มเรียนรู้ที่จะตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง ยิ่งถ้าเติบโตจนเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็ยิ่งต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ ในชีวิตมากขึ้น และไม่สามารถใช้อารมณ์มาตัดสินใจเหมือนในวัยเด็กอีกต่อไป

วาสนา เล่าต่อว่า การตัดสินใจที่ดีควรเริ่มด้วยการแสวงหาข้อมูลเปรียบเทียบหาเหตุผลหลาย ๆ ด้านมาประกอบ ไม่ควรตัดสินใจเพราะคนส่วนใหญ่ทำเช่นนี้ การตัดสินใจเรื่องเพศสัมพันธ์ ไม่ใช่สิ่งที่ควรกระทำตามอย่างกันโดยปราศจากการคิดไตร่ตรอง ควรใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบในการตัดสินใจว่าสมควรหรือไม่ที่จะกระทำเช่นนั้น หากเพื่อนของเรา หรือคนที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกับเรามีเพศสัมพันธ์กับคนรักแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่เราจะต้องตัดสินใจทำตามอย่างเพื่อน การตัดสินใจที่ดีจะเกิดขึ้นหากเรารู้จักตนเองทั้งทางร่างกาย อารมณ์ ความรู้สึก และเรียนรู้วิธีที่ถูกต้องว่าจะทำอย่างไรหากเราเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมา และต้องตระหนักถึงผลที่อาจเกิดขึ้นหลังจากการมีเพศสัมพันธ์แล้ว และ วาสนา ยังมองว่าการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางเสี่ยง ย่อมส่งผลกระทบที่ร้ายแรงตามมาอย่างแน่นอน ดังเช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดการท้อง การทำแท้ง และต้องสูญเสียโอกาสทางการศึกษา (เธอฝากทิ้งท้ายด้วยน้ำเสียงที่ดูจริงจัง)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

วาสนา เป็นวัยรุ่นนเพศหญิง และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ เนื่องจากเธอเองอายุก็ไม่น้อยแล้ว และเรื่องดังกล่าวก็เป็นเรื่องปกติที่เธอยอมรับได้ เธอมักใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ และใช้อยู่กับกลุ่มเพื่อน ซึ่งเธอมักทำตามกลุ่มเพื่อนในเรื่องลักษณะการใช้บริการ วาสนา ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และเว็บไซต์โป๊ ลามกมากที่สุด สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. วาสนา เป็นวัยรุ่นนเพศหญิง และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

2. วาสนา ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
3. วาสนา ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. วาสนา ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
5. วาสนา เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
6. วาสนา ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

6. นายชัชฌู (ชื่อสมมุติ) อายุ 17 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

ชัชฌู เป็นชายหนุ่มกรุงเทพฯ ปัจจุบันอายุ 17 ปี รูปร่างกำลังพอดี เขามีส่วนสูงประมาณ 170 เซนติเมตร ชัชฌู ใฝ่ฝันสั้นทรงนักเรียน สีส้มดำ เขามีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม แต่ทุกครั้งที่ตามคำถามไป เขาดูเหมือนใช้ความคิดถี่ครัดก่อนที่จะตอบคำถามนั้นๆ เสมอ ในวันที่สัมภาษณ์ เขาใส่เสื้อยืดสีขาว สกรีนลายการ์ตูน กางเกงยีนส์ขาขาวทรงขาม้า สีอ่อนแบบขาดๆ ตามแฟชั่น เขาสวมรองเท้าแตะสีดำ มีลายยี่ห้อริบเคิรป (rip curl) มีเครื่องประดับ คือ นาฬิกาสีดำ คล้ายๆ แบบจีช็อค (g-shock) ในวันนี้ เขาถือสมุดและชีสที่เพิ่งไปเรียนพิเศษมา ดูจากสไตล์ทะเล้น กวนๆ และเซอร์ของเขาแล้ว คล้ายๆ วัยรุ่นแนวเจ-ป๊อป (J-POP) ชัชฌูพูดคุยกับเราด้วยความเป็นกันเอง

ขณะนี้ ชัชฌู กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนชายล้วนชื่อดังแห่งหนึ่ง ปัจจุบันมีแฟนแล้ว ซึ่งเป็นเพื่อนที่เรียนพิเศษด้วยกันแถวสยาม โดยคบกันได้เกือบปีแล้ว ชัชฌู มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 10,000-20,000 บาท และมีบัตรเอทีเอ็ม (ATM) อีกต่างหาก โดยได้รับรายได้ต่อเดือนจากพ่อของเขา ปัจจุบันเขาพักอาศัยที่บ้านของตนเองอยู่กับพ่อแม่ น้องสาวและญาติๆ ของเขา ชัชฌู เป็นพี่คนโตในครอบครัว เขาบอกว่าที่บ้านเขาค่อนข้างจะเป็นครอบครัวใหญ่ เขาจะสนิทกับพ่อกว่าแม่ แต่จะเจอกับแม่มากกว่า เพราะแม่เป็นแม่บ้าน แต่

พ่อของเขาทำงานบริษัทจึงกลับไม่ค่อยเป็นเวลา ชิชณู ไม่ค่อยสนิทสนมกับน้องสาวมากนัก จะคุยกันก็ต่อเมื่อมีเรื่องมาปรึกษากัน ขณะนี้ ชิชณู มีหน้าที่เรียนอย่างเดียว

“ผมก็ไม่ได้ทำงานพิเศษอะไร ก็เรียนอย่างเดียวครับ ทางบ้านก็มีเงินให้ใช้ไม่ขาดมือ เพราะถ้ามีเวลาว่าง ทางบ้านก็อยากให้เรียนพิเศษเพิ่มเติมมากกว่า เพราะพ่อกับแม่ ก็อยากให้ผมเอ็นท์ติดมากๆ”

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

ชิชณู เริ่มต้นการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต มาจากการค้นคว้าข้อมูลในการทำรายงาน โดยเขาจะเข้าพวกเว็บ search ต่างๆ เช่น google.com ระยะเวลาในการเล่นก็แล้วแต่งานจะเสร็จหรือจะคุยกับเพื่อนเสร็จเมื่อไหร่ ไม่ได้มีการกำหนด ชิชณู มักชอบเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ต่างๆ เว็บบอร์ด (webboard) เกม online chat และ e-mail

“ผมก็เข้าตามปกติ เว็บไป ก็เคยเข้าไปดูบ้าง แต่ไม่บ่อยครับ ก็ชอบเล่นพวก chat มากกว่า ก็พวก pirch, icq, msn อะไรพวกนี้นะครับ อะไรนี้เค้าฮิตๆ กันก็เล่นตามปกติครับ เพื่อนก็เล่น แบบนี้กัน”

เขาบอกว่าส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้เล่นอินเทอร์เน็ตที่บ้าน จะชอบนั่งเล่นกับเพื่อนๆ ที่ร้านอินเทอร์เน็ต (internet cafe) มากกว่า เพราะบางครั้ง ชิชณู ไปก่อนเวลาที่จะเรียนพิเศษ จึงชวนเพื่อนๆ มานั่งเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อฆ่าเวลา

“ผมชอบเล่นที่ร้านเน็ตมากกว่านะ ที่สยามก็ชั่วโมงละ 30 บาทครับ เล่นไม่นานหรอกครับ เพราะต้องไปเรียนพิเศษต่อ ค่าใช้จ่ายจึงไม่เยอะ และถ้าเล่นที่บ้านก็จะจ่ายเป็นรายเดือนนะครับ ผมใช้ของ true ก็ไม่เกิน 600 บาทต่อเดือน ที่บ้านจ่ายนะครับ ส่วนที่โรงเรียนก็ไม่ค่อยได้เล่น เพราะบางครั้งมีการ block เว็บต่างๆ ก็เข้าไม่ได้ ก็เลยคิดว่าเล่นข้างนอกสบายใจกว่า”

ชิชณู มองว่า แม้ว่าร้านอินเทอร์เน็ต จะมีคนพลุกพล่านไม่ส่วนตัว แต่เขาเองมักไปเล่นกับกลุ่มเพื่อนที่ค่อนข้างเยอะ จึงทำให้ไม่มีใครมาสนใจมากนัก และโดยส่วนตัวเขาชอบรับการมีเพศสัมพันธ์ เพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติของเด็กวัยรุ่นผู้ชาย

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ชิษณุ ยอมรับว่าเราเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว เขากล่าวอย่างติดตลกว่า ถ้าบอกว่ายังไม่เคยก็คงจะดูเหมือน โทกหก แต่กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตนั้น เคยนัดออกมาเจอกันเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่นัดเจอกันทางอินเทอร์เน็ต

“เรื่องการนัดเจอสาวทางเน็ต ของผม มันเกิดขึ้นแบบฟลุคๆ คือ เริ่มจากการที่ผมเล่น icq แล้วก็ได้รู้จักผู้หญิงคนหนึ่ง เธอเป็นลูกครึ่งญี่ปุ่น ก็คุยภาษาอังกฤษกัน เพราะเธอพูดไทยได้นิดหน่อยเท่านั้น แรกๆ ก็คุยกันธรรมดา แต่ด้วยที่ว่าผมเป็นคนชอบพูดอะไรทะเล่เล่นๆ ก็เลยกลายเป็นคุยเรื่องเซ็กซ์ไป”

เขาเล่าว่าหลังจากนั้น ก็ขอเบอร์หญิงสาวที่รู้จักผ่านทางโปรแกรม icq และเริ่มคุยผ่านทางโทรศัพท์มือถือ

“หลังจากได้เบอร์แล้ว ก็โทรไปคุย เธอก็ถามว่า ผมเคยโพนมัยั้ ตัวผมเองยังไม่เคย ก็เลยให้เธออธิบายและช่วยสอนให้ หลังจากเราก็มีโอกาสได้โพนกันเรื่อยมา โดยพูดคุยเรื่องที่ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าไร พูด่างๆ ก็คือ เราใช้จินตนาการทำให้กัน”

และหลังจากที่ ชิษณุ ได้โพนกับหญิงสาว มาได้สักระยะหนึ่ง ก็นัดเจอกันเขาบอกว่า ไม่ได้มีอะไรกินเลยกัน เป็นการนัดเจอตานข้าว และดูหนังกันเท่านั้น และเขาคิดว่า แม้ว่าเขาอาจจะใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่เหมาะสมเท่าไร แต่ก็ไม่ได้ออกไปมีเพศสัมพันธ์กันจริงๆ เป็นเพียงแค่การผ่อนคลายโดยมีสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นตัวกลางเท่านั้น และชิษณุ มีประสบการณ์ในการนัดเจอเพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น

“ผมชอบเจอกับเพื่อนข้างนอกมากกว่าจะคุยกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต เพราะรู้สึกว่ามีโลกไซเบอร์หลอกลวงกันเยอะ ดูไม่จริงใจเท่าไรครับ”

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ชิษณุ ยอมรับว่า สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นสิ่งหนึ่งที่เติมเต็มในส่วนที่ขาดในชีวิตได้ พวกเว็บบอร์ด (webboard) เรื่องเพศต่างๆ ก็คล้ายกับการเป็นที่ระบายของกลุ่มวัยรุ่น ทำให้บางครั้งไม่จำเป็นต้องไปมีเพศสัมพันธ์กันจริงๆ

“ตัวผมเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ แต่ถ้าอยู่ในวัยเรียน ก็ไม่ควรหมกมุ่นมากนัก จะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี ตามร้านเน็ตมีส่วนนะ ไม่มี block พวกเว็บที่ไม่เหมาะสม เด็กเข้าไปดูก็ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์ขึ้นมาได้ แต่ผมว่า ไม่ว่าจะเล่นที่ไหน ถ้ามีเจตนาทำไม่ดี ก็คงเหมือนกันนะครับ”

ชิษณุ ยังมองว่า บทบาทของกลุ่มเพื่อน ก็มีผลผลักดัน และสนับสนุนให้ตัววัยรุ่นกระทำตามอย่าง เขาเองก็เป็นคนตามเพื่อนในบางเรื่อง แต่ในเรื่องอินเทอร์เน็ตนั้น จะไม่ตามมากเท่าไร และเขาคิดว่า สื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน โดยมองเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคลมากกว่า

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ชิษณุ มองว่า ปัจจัยทางด้านสังคมที่แปรเปลี่ยนไปในปัจจุบัน ทำให้คนใช้อินเทอร์เน็ต แล้วนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มากกว่าจะไปทางสร้างสรรค์ หรือ การหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อนเองก็มีบทบาทสำคัญ วัยรุ่นบางคนเห็นเพื่อนทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมก็ยังไม่อยากทำตาม เพราะกลัวเพื่อนจะหาว่าเซซ และไม่ยอมรับเข้ากลุ่ม

“ผมมองว่าการคบเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาด หรือเสียหายในสังคมปัจจุบัน แต่ให้วัยรุ่นที่คิดจะมีเพื่อนต่างเพศ ต้องคบกันในขอบเขตที่เหมาะสม ทางเน็ตมีบุคคลอยู่หลายประเภท ควรระวังตัวให้ดี เพราะถ้าพลาดไปอาจเสียนาคได้”

ชิษณุ ทิ้งท้ายเกี่ยวกับแนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ว่า พ่อแม่เองก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก โรงเรียนควรช่วยปลูกฝังอีกแรงหนึ่งในเรื่องการป้องกันที่ถูกต้อง ที่สำคัญ

ตัวเอง ต้องรักตัวเองให้มากๆ เพราะวัยรุ่นสมัยนี้ชอบทำตามแฟชั่น เรื่องเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตนพึงพอใจ กลายเป็นเรื่องธรรมดา มีการเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้นทุกทีและสำหรับตัวเขาเองเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ ไม่ได้ทำตามใคร แต่มองว่าเป็นความต้องการตามธรรมชาติของผู้ชาย (ชิษณุ กล่าวทิ้งท้าย ด้วยความเชื่อมั่น)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

ชิษณุ เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นผู้ชาย เขามีความสนิทสนมกับกลุ่มเพื่อนของเขาเป็นอย่างมาก เพราะมักจะไปเล่นที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อน ในเวลาก่อนเข้าเรียนพิเศษ ชิษณุ ชอบเข้าไปใช้บริการสนทนาออนไลน์ และเว็บไซต์โป๊ ลามก แต่ในเรื่องรูปแบบบริการต่างๆ เขามักไม่ทำตามคำแนะนำของเพื่อนมากเท่าไร เขามองว่าบทบาทของกลุ่มเพื่อนก็มีส่วนผลักดัน และสนับสนุนให้วัยรุ่นกระทำตามอย่าง แต่ไม่เสมอไปทุกเรื่อง ชิษณุ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า แม้ร้านบริการอินเทอร์เน็ตจะมีคนพลุกพล่านแต่เขาก็ชอบใช้บริการมากกว่าที่บ้านของตนเอง สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. ชิษณุ เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. ชิษณุ ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
3. ชิษณุ ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. ชิษณุ ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
5. ชิษณุ ไม่เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
6. ชิษณุ ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

7. นายมานพ (ชื่อสมมุติ) เพศชาย อายุ 18 ปี

ภูมิลำเนา จังหวัดนครปฐม

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

มานพ ชายหนุ่มวัย 18 ปี รูปร่างผอม สูงประมาณ 175 เซนติเมตร เขาไว้ผมสั้น สีส้มดำ แขนดี มีสีผิวที่ค่อนข้างคล้ำ ชายหนุ่มผู้นี้มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนครปฐม แต่ปัจจุบันเพิ่งเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร จึงย้ายมาอยู่ที่นี้ชั่วคราว ในวันที่สัมภาษณ์ มานพ แต่งกายด้วยเสื้อยืดคอกลมตัวเล็กๆ สีดำ สกรีนลายโลนลิ่งสโตน สวมกางเกงยีนส์ขาเดฟ มีโซ่คล้องอยู่ที่หูเข็มขัด รองเท้าผ้าใบสีน้ำตาล ลักษณะเลียนแบบยี่ห้อคอนเวิร์ส (converse) เขาสะพายเป้ข้างของผู้ชายสีดำ มานพ ไม่มีเครื่องประดับใดๆ ยกเว้น การเจาะตุ้มหูหางเงินเล็กๆ ที่หูข้างซ้าย ซึ่งมองเห็นได้อย่างชัดเจน เนื่องจาก มานพ ไว้ผมทรงทรง และใช้เจลจัดทรงเป็นแบบตั้งๆ สไตลด์วัยรุ่นเด็กแนว มานพ คุณเป็นมิตรดี แต่ยังคงสไตลด์กวนๆ ตามแนวการแต่งตัวของเขา และมักจะมีศัพท์ หรือ คำพูดแปลกๆ หลุดออกมาอยู่เสมอ ซึ่งนั้นก็ไม่ใช่ปัญหาในการสัมภาษณ์แต่อย่างใด เมื่อเริ่มต้นการสนทนาถึงประวัติส่วนตัว คุณเหมือนว่าเขาอยากจะเล่ามากทีเดียว โดย มานพ เล่าว่าตอนนี้เขากำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่วิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งเขาเอ็นทรานซ์ไม่ติด จึงมาสมัครสอบที่วิทยาลัยแห่งนี้

“ผมคิดว่าสวรรค์คงมีตามั้ง ผมจึงสอบติด things ที่ทำข้อสอบไม่ค่อยจะได้” (เขากล่าวอย่างกวนๆ) และเมื่อเขาสอบติดแล้ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมาเช่าหออยู่กับเพื่อนชายอีกคนหนึ่ง เนื่องจากแชร์ค่าที่พักกัน หอพักที่ มานพ อยู่ก็ใกล้ๆ กับวิทยาลัยของเขานั้นเอง

“ผมพักอยู่หอกับเพื่อน ใกล้ๆ วิทยาลัย (มานพ มักเรียกสถานศึกษาของเขาว่า วิทยาลัย) สะดวกดี ตื่นสายก็ยังไม่ทัน” เมื่อถามถึงครอบครัว มานพ เล่าว่า “ครอบครัวผมก็ดีนะ พ่อผมเสียชีวิตไปเมื่อ 3 ปีก่อนแล้ว ตอนนี้แม่ก็เปิดร้านขายข้าวแกงอยู่ ก็ที่บ้านนั่นแหละ ไม่ได้ร่ำรวยอะไร ผมมีน้องสาวอีก 2 คน ผมเป็นคนโต เป็นผู้ชายคนเดียว เลยไม่สนิทกับใครเป็นพิเศษ น้องผู้หญิงเค้าก็จะสนิทกันเอง เพราะวัยไล่เลี่ยกัน ตอนนี้ก็มีผมที่มาอยู่กรุงเทพฯ คนเดียว”

เมื่อถามถึงสถานภาพของมานพในปัจจุบัน เขากล่าวอย่างติดตลกว่า โสดแต่ไม่สดแล้ว ก็มีกิ๊กบ้างตามประสาหนุ่มซีเหงา โดยรายได้ต่อเดือน ก็มาจากการทำงานพิเศษของเขาเอง

ทางบ้านจะส่งให้เฉพาะค่าลงทะเบียนเท่านั้น เทอมหนึ่งประมาณ 6,000-7,000 บาท ซึ่งยังไม่รวมค่าซีร็อกซ์ (x-rock) ค่าชีส และค่าใช้จ่ายส่วนตัว ที่มานพ ต้องหามาเองจากการทำงานพิเศษ

“ครอบครัวผมไม่ได้ร่ำรวยอะไร แม้ก็มีน้องที่ต้องรับผิดชอบอีก 2 คน ถ้าเดือนไหนผมมีรายได้มากหน่อย ก็จะโทรไปบอกไม่ต้องโอนค่าเทอมมา และถ้าเหลือเยอะจริงๆ ก็จะส่งให้แม่อีกนิดหน่อย แต่ไม่บ่อย เพราะ ผมยังต้องออกค่าหออีก ไหนจะค่าน้ำ ค่าไฟ อีกเยอะ” (เขาพูดเร็วๆ บ่งบอกถึงภาระที่เขาต้องรับผิดชอบตนเอง)

มานพ ทำงานพิเศษเป็น staff เวลาที่มีการจัดงาน event หรือ งานออกไนซ์ (organize) ต่างๆ รายได้ต่อครั้งจะตกอยู่ประมาณ 300-500 บาท แล้วแต่ลักษณะของงาน บางงานได้ถึงหลักพัน แต่เขาบอกว่า ถ้าได้เงินเยอะ ก็จะเหนื่อยเยอะเช่นกัน

“บางครั้งไปเข้ามิดคคลับดิเคเลนนะ กว่าจะเก็บของ เคลียร์สถานที่เสร็จ ก็ไม่มีทางเลือก ก็ต้องทำนะ คนอื่นเค้าก็ทำกัน ไม่งั้นก็อด (หัวเราะ) บางครั้งถ้ามีงานตรงกับวันเรียนก็ต้องโดดไป เอาเงินไว้ก่อน ค่อยขี้มเล็กเซอร์เพื่อนทีหลัง เงินก็ค่อนข้างดีนะ ถ้าสัปดาห์ไหนมีงานเยอะๆ ก็เก็บได้เป็นกอบเป็นกำ ถ้างานตรงกับวันที่ไม่มีเรียน หรือ เสาร์-อาทิตย์ ก็โชคดีไป”

มานพ เล่าว่า เขาหางานพิเศษเหล่านี้ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต เพราะสะดวก และมีเยอะจากทางเว็บไซต์ต่างๆ เช่น pantip.com โดยมีการลงประกาศไว้เป็นจำนวนมาก และเขาจะโทรไปตามเบอร์ที่ลงไว้ แล้วไปสมัครตามที่อยู่ของบริษัทนั้นๆ ไม่เช่นนั้น เพื่อนๆ ที่วิทยาลัย ก็จะเป็นคนแนะนำงานให้ และบอกต่อๆ กัน

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

มานพ ใช้บริการสื่ออินเทอร์เน็ต มาตั้งแต่ตอนที่เขาเรียนอยู่ที่ต่างจังหวัด โดยเขามักไปใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต (Internet café) ในตลาด โดยจะเป็นแบบหยอดเหรียญ ชั่วโมงละ 20-30 บาท เขาเห็นว่าราคาไม่แพง และทางร้านก็สะดวกสบาย มีแอร์เย็น เนื่องจากที่บ้านของเขาไม่มีคอมพิวเตอร์

“ผมว่าการเล่นเน็ตเป็นการเปิดหูเปิดตา เดี่ยวเค้าจะว่า เด็กต่างจังหวัดเซย เปิดเน็ตไม่เป็น” (กล่าวขำๆ) ส่วนใหญ่ มานพ จะเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งประมาณ 2 ชั่วโมง ไม่นานไป

กว่านี้ เขาให้เหตุผลว่า เล่นนานจะเบื่อ เขาเน้นการมาเล่นบ่อยๆ มากกว่า จนตอนนี้เขาบอกว่า สนุกกับทางร้านอินเทอร์เน็ตแล้ว บางครั้ง อาจมองว่าร้านอินเทอร์เน็ต (internet café) ไม่สะดวก ไม่ส่วนตัว รูป หรือ เนื้อหาที่ไม่เหมาะสมไม่ได้ มานพ มองว่า ถ้าบุคคลนั้นมีใจอยากจะทำ ไม่ว่าจะ อยู่ในสถานที่ใดก็ยอมดูได้ และคิดว่าวัยรุ่นสมัยนี้ใจกล้า เรื่องแบบนี้ถือเป็นเรื่องธรรมดาใน สังคมไทยไปแล้ว มานพ เอง ก็มีการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ไป และเปิดรับอีเมลที่มีเนื้อหาไม่ เหมาะสมเช่นกัน เพื่อนเขาเองก็มีการใช้บริการคล้ายๆ ลักษณะเดียวกันนี้ แต่เพื่อนของเขาจะชอบ ใช้บริการสนทนาออนไลน์มากกว่าบริการประเภทอื่นๆ มานพ เองก็ชอบที่จะคุยกับผู้หญิงผ่านทาง อินเทอร์เน็ต โดยมักจะพูดคุยในเรื่องทั่วไป

“ผมชอบเล่นพวกเกมonline, chat , e-mail , website, webboard ที่เล่าประสบการณ์ เช็กซ์ แล้วก็พวกโหลดของฟรีนะครับ พวกภาพ เพลง คลิป อะไรทำนองนี้ เว็บไซต์ ก็มีเข้าไปดูรูป เฉยๆ ครับ ไม่บ่อยนะ ไม่ค่อยได้ทำอะไรที่เป็นประโยชน์เท่าไรหรอก ผมชอบดูรูปมากกว่า จ๊ี้เกียจ อ่านข้อความ บางครั้งไปร้านเน็ตนั่งเล่นคนเดียวก็มี แต่ส่วนใหญ่ในร้านก็จะรู้จักกันอยู่แล้ว เพราะ เป็นร้านที่ไปประจำ “ (ยิ้มๆ)

เขามองว่า การจีบสาวผ่านทางอินเทอร์เน็ต ก็เป็นเรื่องที่ดี เพราะตัวเขาเองไม่ได้ ร่ำรวยมาก การจีบสาวผ่านทางนี้ ไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก แล้วแต่เราจะเลือกสนทนากับ ใคร ก็รู้สึกสบายใจดี มานพ มองว่าเพื่อนไม่ได้มีอิทธิพล หรือ บทบาทสำคัญต่อการใช้สื่อ อินเทอร์เน็ตของเขา เพื่อนอาจมีการแนะนำเว็บไซต์เด็ดๆ บ้าง แต่ตัวเขาเองก็มีเข้าบ้าง ไม่ได้เข้า บ้าง มานพ ยึดตัวเองเป็นหลักมากกว่า ไม่ค่อยทำตามกลุ่มเพื่อนในเรื่องการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เขา ยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจาก เห็นว่าไม่ใช่เรื่องผิดอะไร เพราะเขา ไม่ได้ไปขอข่าวใครกิน หรือไปเบียดเบียนใคร และเขาก็มีวุฒิภาวะในเรื่องดังกล่าวแล้ว

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

มานพ ยอมรับว่า เนื้อหา หรือ รูปภาพที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต ตนเองจะ ชอบมากเป็นพิเศษ ทั้งอีเมล รูปภาพ ที่เพื่อนส่งมาให้ หรือว่าพวกเว็บแคม (webcam) ก็ใช้บริการ มาหมดแล้ว ซึ่งเขาบอกว่า ขณะนั้นถือว่า เว็บแคม เป็นบริการที่นิยมมาก เพราะโปรแกรมแคม ฟร็อก (camfrog.com) ยังไม่ระบอบดาในช่วงนั้น แม้ว่าขณะนี้ จะมีการสั่งปิดห้องสนทนาที่ไม่ เหมาะสมในโปรแกรมแคมฟร็อกบ้างแล้ว แต่ก็ยังคงมีวัยรุ่นจำนวนมากที่เข้าไปใช้บริการ เนื่องจาก มีการย้ายเซิร์ฟเวอร์ (server) ไปทางฝั่งยุโรป และอเมริกา ซึ่งตรงจุดนี้เอง ทำให้วัยรุ่นนักแชต

สามารถใช้ห้องสนทนาเหล่านั้นได้ตามปกติ และทุกวันนี้ร้านอินเทอร์เน็ต (internet café) ก็มีติดก่อกันหมดแล้ว มีความทันสมัยมากขึ้น การติดต่อสื่อสารกันก็ง่ายมากขึ้น วัยรุ่นบางคนก็ใช้เป็นช่องทางในการกระทำที่ไม่เหมาะสม

มานพ เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจากการสนทนาออนไลน์ (chat room) โดยสมัยนั้น เขายังอยู่ต่างจังหวัด และได้เข้าไปในเว็บไซต์หาเพื่อนแห่งหนึ่งที่มีห้องสนทนา ภายในเว็บไซต์นี้ใช้คำไม่สุภาพเกินกว่าการหาเพื่อนธรรมดา และมีการลงขายบริการทางเพศควบคู่ไปด้วย

“ผมเข้าไปแชต และก็ไปคลิกกับผู้หญิงคนหนึ่ง คุยกันถูกคอครับ คุยสักพักก็ขอถ่ายรูปผู้หญิง ก็โอเค ขาวดี ผมชอบ ก็ขอเบอร์ไว้ และโทรไปหา โชคเข้าข้างผมด้วยมั้ง (ฮาๆ) เพราะผู้หญิงเป็นคนจังหวัดเดียวกัน ก็เลขนัดเจอกัน และมีเพศสัมพันธ์ หลังจากนั้นก็ได้ติดต่อกันอีก ผมก็ไปเล่นกับคนอื่นต่อ ถ้าคุยถูกใจก็เจอกัน แต่ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับทุกคนที่เจอทางเน็ตหรอกนะ เจอมาทั้งหมดจากการแชต ก็ประมาณ 2-3 ครั้งเอง ไม่ได้บ่อยมาก”

มานพ เล่าว่า บางครั้งผู้หญิงที่ขอมุขกับคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักกันมาก่อนทางอินเทอร์เน็ต แล้วออกมาเจอกันแบบนี้ คงจะตีความหมายเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ และคิดว่าผลกระทบที่ตามมา จากการใช้บริการสื่ออินเทอร์เน็ตแล้วนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องการท้อง และเสียการเรียน หมดอนาคต เขามีความเห็นเพิ่มเติมว่า ถ้าใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และไม่ประพฤติตัวเสียหาย ก็คงจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใดๆ นอกจาก เสียเวลา และเสียสุขภาพ

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ในเรื่องดังกล่าว มานพ มีความคิดเห็นที่ไม่จำเป็นต้องมีเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ตเท่านั้นที่มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์เพราะถ้าจะดูสิ่งที่ไม่ดีสามารถหาได้ที่ไหนก็ได้ เขาเห็นว่า พวกหนังสือโป๊ หรือว่าคลิปหลุดทางโทรศัพท์ยังหาง่ายกว่า โดยไม่ต้องมานั่งเปิดคอมพิวเตอร์ให้เสียเวลา

“ผมรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย มันก็ไม่ค่อยถูกค่อยควร แต่ผมก็มีความต้องการ ก็เป็นผู้ชายคนหนึ่งนะ ผู้ชายดีๆ คงมีแต่ในนิยายมั้ง (หัวเราะ) ผมคงจะปฏิเสธเรื่องนี้ไม่ได้ และการเล่นเน็ตที่บ้าน จะเห็นได้ว่ามีความเป็นส่วนตัวเอง โอกาสพลาดที่จะถูกหลอกลวงก็ง่ายกว่า

ร้านเน็ตที่มีคนพลุกพล่าน ทำอะไรก็ไม่ค่อยสะดวกอย่างที่รู้ๆ กัน แต่ถ้าถามกันตรงๆ ก็คงต้องยอมรับแหละ ว่าวัยรุ่นหรือเด็กนักเรียนที่ใช้เน็ต แล้วเจอเรื่องพวกนี้ และเข้าไปดูบ่อยๆ ก็คงทำให้ใจว้าวุ่นได้เหมือนกัน ตามแผงหนังสือ หรือพวกมือถือ ก็มีเรื่องพวกนี้เยอะ หาง่ายด้วย อาจเกิดการทำตามเลียนแบบ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ได้เช่นกัน”

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร

มานพ มีความคิดเห็นทิ้งท้ายที่ค่อนข้างตรงประเด็นว่า ปัจจัยทุกด้านล้วนมีส่วนเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่ปัจจัยด้านครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน สื่อต่างๆ ฯลฯ

“ผมว่า ทุกอย่างมีอิทธิพล และส่งผลต่อตัววัยรุ่นนะ อย่างผมเองใช้เน็ตแล้วเจอพวก forward clip เห็นแล้วก็ยังอยากลองของเลย (จำๆ) แล้วยับประสาอะไรกับเด็กๆ ที่ยังไม่รู้เรื่องพรรคนี้มากนัก ผมว่าควรช่วยกันทุกฝ่ายแหละ เพราะผลกระทบมันก็มีทั้งดีและเสีย บางคนก็เข้าไปในทางเกิดประโยชน์ ใช้ด้านการเรียน ไม่ใช่ว่าเน็ตจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์อย่างเดียว ผมเห็นว่า ผลกระทบพวกท้อง การทำแท้ง อาจจะมาจากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่มาจากทางอื่นด้วย ไม่เฉพาะทางเน็ตอย่างเดียว”

เขามีแนวความคิดในการป้องกันว่า ควรใช้ถุงยางอนามัย และยาคุมกำเนิดทุกครั้ง แต่ถ้าไม่คิดในเรื่องนี้ได้ก็เป็นผลดีกับตัวเอง เพราะยังอยู่ในวัยเรียน ควรที่จะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนมากกว่า และทุกฝ่ายก็ต้องช่วยกันดูแลเกี่ยวกับเนื้อหาในสื่ออินเทอร์เน็ต ด้านครอบครัวก็มีบทบาทสำคัญเหมือนกัน เพราะปัจจุบันมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมอยู่มาก มานพ ทิ้งท้ายไว้

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

มานพ เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เขาให้ความเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น และตนเองจะมีวิธีป้องกันทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์ เขามักจะไปใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว แต่เขาบอกว่ามักจะเจอเพื่อนเป็นประจำที่ร้านจึงทำให้ไม่เหงา มานพ ชอบเข้าไปใช้บริการเกมออนไลน์ สนทนาออนไลน์ อีเมลล์ เว็บไซต์ กระจาดข่าว และการดาวน์โหลดรูปภาพ โปรแกรม

ต่างๆ มานพ มองว่าเพื่อนไม่ได้มีอิทธิพล หรือบทบาทสำคัญต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เขามักยึดตัวเองเป็นหลัก และไม่ค่อยทำตามกลุ่มเพื่อนในเรื่องลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต สามารถสรุปสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

1. มานพ เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. มานพ ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
3. มานพ ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. มานพ ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
5. มานพ เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
6. มานพ ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

8. นายเอกรัตน์ (ชื่อสมมุติ) อายุ 19 ปี

ภูมิลำเนา เชียงใหม่

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

เอกรัตน์ เป็นหนุ่มเนื้อ ผิวขาว รูปร่างท้วมนิดๆ สูงประมาณ 165 เซนติเมตร เอกไม่ใช่นักที่หล่อเหลามากนัก แต่ค่อนข้างที่จะพูดคุยเก่ง และมีสีหน้าที่เป็นมิตรพอสมควร ซึ่งเขาบอกว่า อาจเป็นส่วนหนึ่งที่สาว ๆ เข้ามาชอบบ้าง เอกรัตน์ มักเรียกชื่อตัวเองแทนอยู่เสมอเวลาพูดคุย เอกรัตน์ มีภูมิลำเนาอยู่ที่เชียงใหม่ แต่ได้ย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ช่วงที่เรียนมัธยมปลาย วันที่สัมภาษณ์ เอกรัตน์ ใส่เสื้อเชิ้ตเข้ารูป เขนสั้นลายสก็อตสีเขียวเทา ยี่ห้ออะเบอร์คอมบี้ (abercombie) กางเกงผ้า 5 ส่วนสีกากี รองเท้าแตะสีบสีดำ คู่สบายๆ เอกรัตน์ จะเป็นคนที่ชอบใส่เครื่องประดับพอควร เขาใส่นาฬิกาแฟชั่นสายพลาสติกสีเขียวยี่ห้ออาดิดาส (adidas) มีสร้อยคอคล้ายหินทิเบตสีดำ และสร้อยข้อมือเงินอีก 2-3 เส้น

เอกรัตน์ เล่าว่า ขณะที่ยังเรียนอยู่ชั้นปี 2 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับป้าที่กรุงเทพฯ เขามีน้องสาวอีกหนึ่งคน อายุ 15 ปี แต่ตอนนี้อยู่กับพ่อที่เชียงใหม่ โดยที่บ้านจะมีครอบครัวป้าและเอกรัตน์ เขาบอกว่า ป้ารักและดูแลเขาอย่างดี ปัจจุบันเขาโสด แต่ก็พอมีเพื่อนหญิงที่สนิทอยู่บ้าง ซึ่งรู้จักกันมานานแล้ว ตั้งแต่ตอนอยู่ที่เชียงใหม่ และติดต่อกันเรื่อยมาผ่านทาง การสนทนาออนไลน์ (chat) บ้าง เอกรัตน์ มีรายได้ต่อเนื่องจากพ่อแม่ของเขา และจากการทำงานพิเศษเพิ่มเติม พ่อเอกรับราชการครูอยู่ที่เชียงใหม่ แม่เอกรัตน์เสียชีวิตแล้วตั้งแต่ตอนอยู่ชั้นประถม จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ปัจจุบัน พ่อแต่งงานใหม่แล้ว และมีลูกสาวอีก 1 คน ซึ่งอายุห่างจากเอกรัตน์มาก จึงไม่ค่อยสนิทกัน เอกยอมรับว่า มีช่องว่างระหว่างครอบครัวพอสมควร แต่ไม่ถึงขั้นรุนแรงอะไร ทุกเดือนทางบ้านก็จะส่งเงินมาให้ประมาณ 10,000 บาท ซึ่งรวมทั้งค่าเทอม และค่าที่อยู่กินของเอกด้วย โดยช่วยป้าเป็นค่าใช้จ่าย ป้าก็จะมาให้เอกรัตน์พิเศษบ้าง เวลาที่มีเทศกาลสำคัญๆ และตัวเอกรัตน์ เองก็ยังทำงานที่ร้านอินเทอร์เน็ตแถวสีลมด้วย

“เอก ก็ไม่ได้ทำอะไรมากมายนัก เพียงแค่อู้อะไร และลูกค้าต่างๆ ไป เวลาลูกค้าเข้ามาใช้บริการอินเทอร์เน็ต เอกไปทำงานทุกหลังเลิกเรียน รายได้จ่ายวันละ 180 บาท ที่เข้ามาทำงานที่นี่ ก็เพราะ เมื่อก่อนเอก มาเล่นอินเทอร์เน็ตที่ร้านนี้บ่อยๆ แล้วพอลูกจ้างทางร้านออกไป เอกเลยลองสมัครดู ก็ดี ได้เล่นเน็ตฟรีด้วย”

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

เอกรัตน์ มักใช้เวลาว่างหมดไปกับการเล่นอินเทอร์เน็ต เขาชอบใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่ร้านมากกว่าที่บ้าน เนื่องจากลูกๆ ของป้า มักใช้ทำรายงาน และพูดคุยกับเพื่อนๆ เขาจึงไม่ค่อยทราบนาน

“ตอนนี้เอกก็มาเล่นเน็ตที่ร้านที่เอกทำงานอยู่แหละ ก็จะคอยดูแลลูกค้าที่มาใช้บริการ ก็มีทั้งเด็กนักเรียน นักศึกษา ฝรั่งก็มาเช็คเมลล์กันเยอะนะ ก็จะได้เล่นเน็ตอยู่ตลอด ค่าใช้จ่ายก็ไม่มี เล่นฟรี ถ้าเล่นที่บ้าน ป้าก็ออกค่าใช้จ่าย ไม่ได้จ่ายเอง”

ดูเหมือนว่า เอกรัตน์ จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เขามักชอบเล่น chat การดูภาพ การตั้งกระทู้ โหลดเพลง ภาพ ของฟรี หรือถ้ามีวิชาเรียนที่เขาต้องเข้าห้องคอมพิวเตอร์ เขาก็จะเข้าเว็บไซต์เป็นประจำ เอกรัตน์ ชอบดูภาพมากกว่าการอ่านข้อความ

เขายอมรับว่า เข้าเว็บโซเชียลมีเดียบ่อยๆ และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเขาแต่ละครั้งก็ไม่แน่นอน เนื่องจาก ต้องดูแลลูกค้าในร้านไปด้วย จึงทำให้เล่นยาวไม่ได้

“เอกก็เล่นหมดนะ chat , Mail ที่ส่งภาพมาก็เปิดดูหมด กลัวไวรัสเหมือนกันนะ เพราะที่ร้านก็มีปัญหาตลอด เวลาเปิดเมลล์แปลกๆ แต่ก็อยากรู้ อดใจไม่ไหวก็เปิดดูครับ ส่วนใหญ่ชอบเข้าเว็บโซเชียลมีเดียมากกว่าการอ่านข้อความ”

ส่วนใหญ่เอกรัตน์ มักนั่งเล่นอยู่คนเดียว บางทีก็จะมีเพื่อนที่รู้จักกันเข้ามานั่งเล่นสำหรับเขา เพื่อนไม่ได้มีอิทธิพลมากนัก ในเรื่องการชักชวนให้ใช้อินเทอร์เน็ต แต่เวลาเพื่อนมีอะไรใหม่ๆ ก็จะมาแนะนำ แต่บางครั้งเขาเองก็ไม่ได้ทำตามทั้งหมด เช่น ในเรื่องที่ว่าเพื่อนของเขาเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต แต่ส่วนตัวเอกรัตน์แล้วเขาเองยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเช่นกัน

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เอกรัตน์ เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ตั้งแต่สมัยเขาเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย เขาบอกว่าไม่เคยนัดคนที่คุยกันผ่านทางอินเทอร์เน็ตออกมาเจอ เนื่องจากเขาเห็นว่า คนทางอินเทอร์เน็ตมักหลอกลวง ใช้รูปคนอื่นที่หน้าตาดีมาโชว์ ในขณะที่สนทนา และลูกค้าในร้านของเขาหลายคนก็เคยประสบพบเจอปัญหานี้มาแล้ว และเคยมาบ่นให้ฟัง จึงทำให้เขาไม่อยากจะเจอคนผ่านทางอินเทอร์เน็ต

“เพื่อนเอกก็เคยเจอครับ รูปที่โชว์ตอน chat กัน สวยน่ารัก แต่พอออกมาเจอกันไม่ใช่ ลูกค้ายกมาบ่นให้ฟังบ่อย เอกได้ฟังมาเยอะ ก็ไม่อยากจะมีปัญหา บอกตรงๆ ถ้าเจอกับตัวเอง ก็คงเสียความรู้สึกเหมือนกันนะครับ เจอกันตามข้างนอก ไม่ผ่านเน็ตน่าจะดีกว่า”

เอกรัตน์ ยอมรับว่า เขามักดูรูปจากเว็บโป๊มากกว่า ไม่ค่อยชอบคุยเรื่องเพศสัมพันธ์ ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต เพราะรู้สึกว่าไม่เป็นส่วนตัว และคิดว่าค่อนข้างเสียเวลาโดยไม่จำเป็น เขายืนยันว่าชอบดูรูป และเล่นพวกเกมออนไลน์มากกว่า และถ้าเขามีเวลาว่างจริงๆ ก็มักจะไปเล่นฟุตบอลกับเพื่อนแถวละแวกบ้าน เพราะไม่เชื่อว่าคนทางอินเทอร์เน็ตจะมีความจริงจัง

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

เอกรัตน์ มองว่า สื่ออินเทอร์เน็ต เต็มไปด้วยเรื่องเพศก็จริง ตรงกันข้าม สื่ออื่นๆ ก็เต็มไปด้วยเรื่องพวกนี้เช่นกัน เอกรัตน์ ยกตัวอย่างให้ฟัง เกี่ยวกับ หนังสือโป๊ วิซีดี คลิปวิดีโอ หลุดทางโทรศัพท์มือถือที่ส่งต่อๆ กัน หรือแม้กระทั่งในละคร หรือในภาพยนตร์ก็เต็มไปด้วยเรื่องพวกนี้เช่นกัน

“ในนิตยสารเด็วนี้ก็มีเยอะครับ พวกนิตยสาร gossip หรือ นิตยสารบันเทิงเนี่ย ราคาก็ไม่แพง 20-30 บาทเอง ด้านหลังเป็น 10 แผ่น มักมีให้ดาวน์โหลดพวกภาพโป๊ต่างๆ theme มือถือ รวมถึงพวกโทรเซ็กซ์ไลน์ 1900 ด้วย เด็วนี้ไม่ต้องเข้าเน็ต ก็เจอเรื่องพวกนี้แล้ว บางครั้งถ้าเคยดาวน์โหลดไปแล้ว ผู้ให้บริการก็มักจะส่งเป็น SMS มาให้อีกในครั้งต่อไป ยิ่งง่ายกว่าเดิมเอาไปใหญ่”

เอกรัตน์ ยอมรับว่า การเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ต มีส่วนทำให้วัยรุ่นอยากมีเพศสัมพันธ์ เพราะมีสิ่งช่วยเยอะ เขามองว่าทุกสื่อมีบทบาทต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ได้ และวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียน ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ก็ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ เพราะผลเสียมากกว่าผลดี แต่ถ้าจำเป็นต้องมีจริงๆ ก็ควรรู้จักวิธีป้องกันที่ถูกต้อง เพราะต้องยอมรับว่าร้านอินเทอร์เน็ต สมัยนี้เสรีเปิดถึงคอก บางครั้งเด็กๆ ก็มานั่งเข้าเว็บไซค์โป๊ นั่งสนทนาออนไลน์ได้ และการที่จะไปว่ากล่าวตักเตือนก็คงทำได้ยาก ทางร้านยังคงต้องการค่าชั่วโมงในการเล่นอินเทอร์เน็ต มากกว่าจะอบรมหรือปลูกฝังจริยธรรมในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่ถูกต้อง

“เอกว่าถ้าดูที่บ้านก็คงไม่สะดวก และวัยรุ่นก็ชอบหาแฟนทางเน็ตด้วย เล่นที่ร้านก็น่าจะสะดวกมากกว่า อันนี้ความคิดเอกนะ เพื่อนก็คงมีส่วนด้วย แต่เอกว่าน่าจะแล้วแต่คน อย่างเอกเพื่อนก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักทาง chat แต่เอกก็ไม่จำเป็นจะต้องทำตามนะ แล้วแต่คนมากกว่า แต่คงปฏิเสธไม่ได้ว่าอินเทอร์เน็ต ก็มีอิทธิพลในเรื่องนี้ต่อตัวเอกเหมือนกัน”

เอกรัตน์ กล่าววว่า วัยรุ่นควรรู้จักยับยั้งชั่งใจไว้บ้าง เพราะยังอยู่ในวัยเรียน ควรจะตั้งใจเรียนมากกว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ควรเป็นเรื่องรองไป หรือไม่ควรคิดไต่ยังดี

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่น่าไปสู่ความเล็งในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร

เอกรัตน์ ฝากทิ้งท้ายไว้ถึงเรื่องเพื่อน ได้มองเห็นภาพว่า

“เอกก็ฝากเรื่องเพื่อนละกัน ปัจจุบัน เพื่อนมีบทบาทมากเลยนะ เอกก็เป็นคนหนึ่งที่ชอบทำตามเพื่อนแต่ก็จะดูเหตุผลประกอบด้วย ไม่ใช่ตามทุกเรื่อง เรื่องนี้ก็เช่นเดียวกัน เอกคิดว่าถ้าเพื่อนของเราใช้ไปในทางที่ไม่ดี เราก็ควรต้องระวัง ต้องรู้จักคิดเองด้วย ไม่งั้นผลกระทบที่ตามมาพวกท้อง หรือการทำแท้งเถื่อน ดิดโรเคอดส์ มันจะกลายเป็นตัวเพิ่มปัญหาให้กับสังคมมากขึ้น”

เอกรัตน์ ได้สรุปแนวทางการป้องกันไว้อย่างสั้นๆ แต่ได้ใจความว่า ถ้าคิดจะมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง ก็ควรรู้จักวิธีป้องกัน หรือถ้าเล็งได้ไม่มีเลย ก็ยอมเป็นผลดีกับตัวเอง

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

เอกรัตน์ เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เขามองว่าไม่ได้มาจากสื่อชนิดนี้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องธรรมชาติและความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เขาใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต เพราะทำงานอยู่ที่นั่น และสะดวกกว่าที่บ้าน โดยใช้บริการสนทนาออนไลน์ อีเมลล์ และเว็บไซต์ เอกรัตน์ ชอบเข้าไปดูรูปภาพมากกว่าการอ่านข้อความ และมักใช้บริการอยู่เพียงคนเดียว เพื่อนไม่ได้มีอิทธิพลกับเขาในเรื่องการชักชวนให้ใช้บริการตามแบบที่เพื่อนใช้อยู่ สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. เอกรัตน์ เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. เอกรัตน์ ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่เพียงคนเดียว และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
- 3.เอกรัตน์ ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. เอกรัตน์ ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
- 5.เอกรัตน์ เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

6. เอกรัตน์ ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

9. นายณัฐพล (ชื่อสมมุติ) อายุ 20 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

ณัฐพล หนุ่มดีผิวขาว รูปร่างสมส่วน สูงประมาณ 178 เซนติเมตร ปัจจุบันอายุ 20 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ณัฐพล จัดว่าเป็นชายหนุ่มที่ดูดีคนหนึ่ง ซึ่งน่าจะเป็นสเป็กของสาวอีกหลายๆ คน ณัฐพล ไว้ผมยาวประบ่า สีผมน้ำตาลเข้ม เขาสไลด์ที่ปลายผมเล็กน้อย ในวันที่สัมภาษณ์ ณัฐพล มาในชุดนักศึกษา เสื้อเชิ้ตแขนยาวพับแขน กางเกงสแล็คสีดำ และสวมรองเท้าหนังสีดำ ยี่ห้อเน็กซ์ (next) ดูจากการแต่งกายแล้ว ณัฐพล น่าจะเป็นคนที่มีฐานะ และมีรสนิยมพอสมควร ณัฐพล จัดเป็นผู้ชายที่ชอบแต่งตัวอีกคนหนึ่ง เขาสวมสร้อยคอเงินติดคอมี้จี้ ยี่ห้อทิฟฟานี่ สวมนาฬิกาเหล็กยี่ห้อ tag heuer เขาบอกว่า วันนี้ที่แต่งกายเรียบร้อย เพราะมีสอบย่อย ถ้าเป็นวันเรียนธรรมดา ก็จะใส่เสื้อเชิ้ต กางเกงยีนส์ และรองเท้าผ้าใบมากกว่า ดังนั้น ในวันที่ ณัฐพล จึงดูมีสีหน้าเครียดๆ และเหนื่อยล้าพอสมควร แต่ก็ยังคงมีรอยยิ้มให้เราเห็น พอไม่ให้เกิดอาการเกร็งในการสัมภาษณ์ เนื่องจาก ขณะนั้นเป็นเวลาที่ค่อนข้างเย็นแล้ว ณัฐพล เป็นคนพูดไม่ค่อยเก่งเท่าไร ซึ่งต่างจากที่เขาบอกว่าชอบเล่นดนตรี ออกจะดูขรึมๆ ด้วยซ้ำ เวลาที่นั่งอยู่เฉยๆ แต่เมื่อถึงเวลาสนทนา เขากลับคุยได้เรื่อยๆ คุณภาพ ไม่ได้เสียบอย่างที่คุณคิดเอาไว้ ซึ่งสิ่งนี้คงเป็นเสน่ห์ที่แฝงอยู่ในตัวของเขา ณัฐพล บอกว่า ถ้าอยากถามอะไรก็ถามมาได้เลย ตอบได้ก็จะตอบ อันไหนไม่รู้ก็คงตอบไม่ได้

ขณะนี้ ณัฐพล เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดังแห่งหนึ่ง ย่านรังสิต ช่วงนี้เขาค่อนข้างเรียนหนัก เพราะใกล้จะจบแล้ว รายงานจึงค่อนข้างเยอะพอสมควร ด้านครอบครัว เขาเล่าว่า

“ตอนนี้ผมพักอยู่บ้านเพื่อนแถวจตุจักรวงศ์ ก็อยู่กัน 3-4 คน ส่วนบ้านผมเอง จะอยู่แถวจตุจักรครับ ที่บ้านผมก็อยู่กันครบ พ่อแม่, อา, น้องสาว, น้องชาย และพี่ชายอีกคน แต่ผมก็ไม่ค่อยสนิทกับใครในครอบครัว ติดเพื่อนมากกว่า ผมก็มีกลับบ้านบ้าง เป็นลูกผู้ชายด้วยครอบครัวก็เลยไม่ได้ห่วงมาก จะห่วงน้องสาวคนเล็กมากกว่า”

เหตุผลที่ ฌัฐพล มาอยู่บ้านเพื่อนกลุ่มนี้ ก็เพราะว่า พ่อแม่ของเพื่อนต้องเดินทางไปต่างประเทศบ่อยๆ จึงทำให้ ฌัฐพลและเพื่อนๆ มารวมตัวกันเพื่อซ้อมดนตรี เพราะที่บ้านเพื่อนมีห้องซ้อม ตัว ฌัฐพล เองก็ชอบเล่นกีตาร์มาก และเวลากลางคืนก็มักจะไปเล่นดนตรี ที่ร้านอาหารกึ่งผับของรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัยบ้าง ฌัฐพล ถือว่าการเล่นดนตรีเป็นสิ่งที่เขารัก และเป็น การหารายได้พิเศษไปในตัวด้วย เขามีรายได้ต่อเดือนจากพ่อแม่ และการเล่นดนตรีตอนกลางคืน

“เวลาไปเล่นดนตรี ก็ได้เงินมาบ้าง ก็ไม่เยอะนะ เพราะต้องแบ่งกันหลายคน แต่ ถ้าวัดไปหลายร้านก็ได้เยอะหน่อย หลักพันนะครับ ส่วนพ่อแม่ก็จะดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ก็จะให้เดือนหนึ่ง 30,000 บาทขึ้นไป ผมเองก็ยังมีบัญชีส่วนตัวอีก พ่อแม่จะคอยโอนให้อยู่แล้ว พวกค่าหน่วยกิต และค่าน้ำมันรถ ขาดเหลือก็บอกทางบ้านได้ เพราะทางบ้านมีกิจการหลายอย่าง ทั้งภัตตาคารและสปา แต่ส่วนมากผมก็จะเล่นดนตรีเอามากกว่า ชอบด้วย ได้เงินด้วย”

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

ฌัฐพล เริ่มต้นการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต มาจากการหาข้อมูลในการทำรายงาน ซึ่งจะเข้าพวกเว็บไซต์ google.com เพื่อ search หาข้อมูลมาประกอบรายงาน และเล่นพวกเกมonline เขาบอกว่า มีอยู่ช่วงหนึ่งจะติดเกมฟุตบอล กับเกมแรนาร์โรค เป็นอย่างมาก ช่วงนี้ก็ไม่ค่อยได้เล่นเกมเหมือนเมื่อก่อนแล้ว ระยะเวลาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ก็ไม่ได้มีการจำกัด ส่วนใหญ่ จะใช้ที่บ้านเพื่อน ซึ่งจะมีทั้งคอมพิวเตอร์ และโน้ตบุ๊ก (note book) และถ้าเวลาอยู่ข้างนอก ก็จะ ไปใช้ที่ร้านอินเทอร์เน็ต (internet café) ฌัฐพล ไม่ค่อยได้ใช้บริการที่ห้องคอมพิวเตอร์ของ มหาวิทยาลัยมากเท่าไร เพราะเนื่องจากนักศึกษาเยอะ และไม่สามารถฟังเพลงหรือ เล่นเกมที่มีเสียงได้

“ส่วนใหญ่ ผมก็จะเล่นพวกเกมคลายเครียดนะครับ เล่นทีละหลายๆ คน ที่ร้านเน็ตก็สนุกดี บางครั้งก็มีพนันกันบ้าง ก็เล่นแบบสนุกๆ ไม่ได้คิดอะไรมาก ค่าใช้จ่ายในการใช้เน็ต ที่บ้านเพื่อนผมเค้าใช้เป็น Hi-speed นะครับ ก็เดือนละ 599 บาท ทางบ้านเค้าจ่าย ตัวผมก็เลยไม่ได้มีค่าใช้จ่ายอะไร ถ้าใช้ Note book ตัวเอง ก็จะใช้พวกแผ่นเน็ตครับ สะดวกดี ราคาก็ไม่เกิน 1,000 บาท แล้วแต่จำนวนชั่วโมง และถ้าไปเล่นที่ร้าน ก็ไม่แพงครับ เล่นตั้งนานก็ยังไม่เกิน 200 บาท ครับ “

ฌัฐพล เล่าว่า เขามักเล่นอินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อนนักดนตรี เวลาที่เพื่อนในกลุ่มมีอะไรใหม่ๆ และดีๆ ในอินเทอร์เน็ต พวกโหลดฟรี แจกโปรแกรม ก็จะมาบอกต่อกัน

แต่ตัวเขาเองก็ไม่ค่อยจะสนใจเท่าไร รัชพล จะใช้บริการสนทนาออนไลน์ อีเมลล์ และการเข้าเว็บไซต์เป็นหลัก

“ผมชอบแชต เช็คเมลล์ เข้าเว็บนะครับ ก็ดูไปเรื่อยๆ ขึ้นอยู่กับว่าตอนนั้นต้องการทำอะไร บางครั้งก็เช็คเมลล์ และออนเอ็ม (msn) ทางมือถือด้วย เพราะสะดวกดี ไม่ต้องไปเปิดอินเทอร์เน็ต” เขากล่าวอย่างเรียบๆ

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ปัจจุบัน รัชพล มีแฟนแล้ว เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยห้องเดียวกัน เขาเล่าว่า แฟนเป็นคนน่ารัก และเรียนเก่ง และยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กัน เพราะเธอเป็นคนเรียบร้อย และค่อนข้างระวังตัว คบมาได้ประมาณ 6 เดือนแล้ว

“ผมเองเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว เป็นผู้ชายเรื่องแบบนี้ก็มีบ้าง เขาเป็นเพื่อนนักเรียน แต่ตอนนี้ก็ไม่ได้ติดต่อกันแล้ว ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ผมก็เคยมีแล้ว (เขาเล่าด้วยน้ำเสียงเรียบๆ แต่แฝงด้วยความน่าสนใจอยู่ไม่น้อย) ก็เป็นพวกเช็กซ์ไลน์ (sex line) หรือ 1900 ก็คุยเล่น คุยสนุกๆ เวลาเซ็งๆ แล้วก็นัดเจอกัน”

รัชพล บอกว่าไม่เคยออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางสนทนาออนไลน์ (chat room) หรือคุยทางเว็บบอร์ดต่างๆ จะออกไปพบก็เพียงผู้หญิงที่คุยผ่านทางเช็กซ์ไลน์เท่านั้น ซึ่งก็ไม่บ่อยนัก เพียงแค่ 2 ครั้งเท่านั้น เขาขยายความเพิ่มเติม ถึงการคุยเช็กซ์ไลน์ว่า

“เช็กซ์ไลน์ เป็นการพูดคุยทางโทรศัพท์ มีให้พบเห็นมากตามเว็บไซต์ต่างๆ มีลงโฆษณาเกือบจะทุกเว็บไซต์เลยก็ว่าได้ พวกหาเพื่อนคุย, หากิ๊ก, คุยกันมันเสียว อะไรพวกนี้ มักเป็นเบอร์ 1900-xxx-xxx ค่าบริการทีนาทีละ 9 บาทขึ้นไป มี 2 แบบ คือ คุยกับคู่สนทนาปลายทางที่เป็นเพื่อนคุยที่มีทั้งผู้ให้บริการที่ถูกจับคู่ให้คุยกับผู้ให้บริการคนอื่น และประเภทรับจ๊อบรับจ้าง มาทำหน้าที่พูดคุยโดยเฉพาะ ที่ผมคุยด้วยเป็นผู้ให้บริการที่เข้ามาคุยเหมือนกัน พุดง่าย ๆ ว่า จับคู่กัน ผู้หญิงชวนคุยเก่งมาก เป็นเสียงน่ารักๆ ผมคุยถูกคอก็เลยนัดเจอ และมีเพศสัมพันธ์กัน”

ณัฐพล บอกว่า เวลาที่เขาเบื่อ หรือเซ็งๆ ก็มักจะโทรเบอร์พวกนี้ เพราะมีเยอะมาก โทรได้ไม่ซ้ำ และในปัจจุบันยังมีโฆษณาพวกนี้เคลื่อนอยู่ทางอินเทอร์เน็ต ไม่เว้นแม้แต่เว็บไซต์ที่ดีๆ หรือ จะเป็นพวกนิตยสารต่างๆ ก็ยังคงมีโฆษณาพวกนี้ลงอยู่เป็นประจำ เขาบอกว่า เป็นคนไม่ชอบการ chat เพราะ ไม่ชอบพิมพ์โต้ตอบ ชอบการโทรศัพท์มากกว่า และตอนนี้ก็มีมือถือใช้อยู่ทั้งหมด 3 เครื่อง เขาชอบให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายชวนคุยมากกว่า เพราะเขาเองเป็นคนคุยน้อย แต่ถ้ามีคนมาชวนคุย ก็คุยได้เรื่อยๆ มาระยะหลัง ณัฐพล ไม่ค่อยได้ใช้บริการโทรประเภทนี้แล้ว เพราะเปลืองค่าโทร และอาศัยไปเจอผู้หญิงตามผับ หรือตามข้างนอกมากกว่า โดยส่วนตัว ณัฐพลเองก็ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ เพราะ เห็นเป็นเรื่องปกติ แต่ไม่ได้หมกมุ่นเรื่องนี้จนมากเกินไป

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ณัฐพล เห็นว่า ทัศนคตินั้นอาจจะเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่หากได้รับบ่อยในปริมาณมาก ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้เช่นเดียวกัน

“ต้องยอมรับว่า เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต กลายเป็นโลกของเซ็กซ์เสรี จนเว็บไซต์ต่างๆ กลายเป็นแหล่งรวมรูปลามก อนาจาร ทั้งภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว อีกทั้งยังเป็นแหล่งโฆษณาเรื่องเซ็กซ์ ก็พวก 1900 ก็เป็นตัวอย่างด้านหนึ่ง”

เขายังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การเล่นอินเทอร์เน็ตโดยอยู่กับเพื่อน และอยู่ที่ๆ มีความเป็นส่วนตัวสูง เช่น ที่บ้าน ก็มีส่วนโน้มน้าวใจให้มีเพศสัมพันธ์ได้เช่นเดียวกัน หากจะกล่าวว่าการหาแฟนหรือคูรัก ก็คงจะไม่แปลกนัก และมีวัยรุ่นจำนวนมากไม่น้อยที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ผ่านจากทางสื่ออินเทอร์เน็ต แน่แน่นอนว่าย่อมมีผลกระทบตามมา

“ด้านผลกระทบ ผมคิดว่า ถ้าเจอคนไม่ดี อาจถูกล่อลวง หรือ ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม เช่น การข่มขืนได้ พวกข่าวที่ลวงเด็กสาวมาจาก chat ออกมาข่มขืน ก็มีเยอะ เผอิญผมเป็นผู้ชายก็เลยไม่ค่อยคิดอะไรมาก เพราะก็ไม่ได้หลอกลวงใคร หรือทำอะไรไม่ดีอยู่แล้ว”

เขากล่าวไว้ว่า ถ้าเป็นผู้หญิงที่ใช้อินเทอร์เน็ตไปในลักษณะนี้ ก็ควรระมัดระวังตัวเป็นพิเศษ เขาเองก็เป็นห่วงเรื่องนี้มาก เพราะก็มีน้องสาวอยู่ และใช้อินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน แต่เขามองว่า บางครั้งก็มีบ้างที่ฝ่ายหญิงไปหลอกลวงฝ่ายชาย ดังข่าวล่าสุด ที่หญิงสาวหลอกเอาเงิน

หนุ่มตาบอด ที่ออกมาเจอจากการสนทนาออนไลน์ (chat room) ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิง หรือผู้ชายก็คงต้องระวังเหมือนกัน

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ในเรื่องดังกล่าว ฉัฐพล ได้ทิ้งท้ายไว้ว่า ในยุคนี้การสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทำให้คนบนโลกเข้าถึงกันได้ง่ายขึ้น ยิ่งเทคโนโลยีก้าวไกลเท่าไร ความเป็นส่วนตัวก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้น เขามองว่ามันเป็นความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของผู้ใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันที่ต้องดูแลตัวเอง และรู้เท่าทันว่าสิ่งที่ตนทำลงไปจะส่งผลอะไรตามมา

“ผมเชื่อว่าเซ็กซ์ (sex) เป็นเรื่องส่วนตัว ทุกคนมีสิทธิทำได้อยู่แล้ว ถ้าคุณแน่ใจว่าตัวเองมีวุฒิภาวะพร้อมที่จะดูแลรับผิดชอบผลที่ตามมาได้ ควรใช้เทคโนโลยีให้เป็น ไม่ใช่ให้มาครอบงำส่วนหนึ่งของชีวิตตน”

ฉัฐพล ย้ำว่า แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ก็อยู่ที่ตัวเอง ควรรักตัวเองให้มากๆ คิดถึงผลเสียเยอะๆ ถ้าตัวคุณยังไม่รักตัวเอง คิดว่าคนอื่นๆ จะมาสนใจคุณหรือ ดังนั้นวัยรุ่นควรดูแลตัวเองให้ดีที่สุด นอกจากนี้ พ่อแม่ โรงเรียน ผู้ใหญ่ที่ควบคุม ดูแลในเรื่องอินเทอร์เน็ต ก็ควรให้ความสนใจ และช่วยกันสอดส่องดูแลในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

ฉัฐพล เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นผู้ชาย เขาใช้บริการเกมออนไลน์มากกว่าบริการประเภทอื่นๆ และมักใช้บริการอยู่ที่ร้านอินเทอร์เน็ต เนื่องจากได้เล่นที่ละหลายๆ คน กลุ่มเพื่อนของเขามักแนะนำโปรแกรม หรือบริการใหม่ๆ อยู่เสมอ ซึ่งเขาก็ทำตามบ้าง นอกจากนี้ ฉัฐพล ยังใช้สนทนาออนไลน์ และเข้าเว็บไซต์ แต่ไม่ค่อยเปิดดูรูปภาพที่มาจากอีเมลมากนัก เขามีความเห็นเพิ่มเติมว่า การใช้บริการอยู่ในที่มีความเป็นส่วนตัวสูง เช่น ที่บ้าน มีส่วนโน้มน้าวใจให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. ฌัฐพล เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. ฌัฐพล ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
3. ฌัฐพล ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. ฌัฐพล ใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
5. ฌัฐพล ไม่เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
6. ฌัฐพล ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

10. นายเจษฎา (ชื่อสมมุติ) เพศชาย อายุ 21 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปและความเป็นอยู่ปัจจุบัน

เจษฎา เป็นชายหนุ่มผิวขาว รูปร่างหน้าตาจัดอยู่ในขั้นดูดีมาก เขามีผมสีน้ำตาล และมีการทำไฮไลท์ที่ประกายทองทั่วศีรษะ ทรงผมสไตล์เอเชียป๊อป (asian-pop) ที่กำลังมาแรงในญี่ปุ่น เจษฎา มีลัทธิยิมที่แก้มข้างซ้าย ด้วยความสูงเกือบ 180 เซนติเมตร ทำให้เป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็นโดยทั่วไป ปัจจุบันเขาอายุ 21 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ในวันที่สัมภาษณ์ เจษฎา แต่งกายด้วยเสื้อยืดโปโลสีเขียว ที่คอเสื้อเหน็บแว่นตาสีชา ยี่ห้อเรย์แบนด์ (ray ban) เขาสวมกางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบสีขาวทอง ยี่ห้ออาดิดาส (adidas) ที่กำลังฮิตในหมู่วัยรุ่นชาย เจษฎา สวมเครื่องประดับเพียงชิ้นเดียว คือ นาฬิกาโรเล็กซ์สปอร์ต ดูจากลักษณะการแต่งกายของเขาแล้ว น่าจะเป็นคนที่มีฐานะพอสมควร เจษฎา ดูเป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มแย้ม และออกจะเจ้าชู้นิดๆ แนวเพลย์บอย และเมื่อเริ่มต้นการพูดคุย ก็ดูเหมือนว่าเขาจะให้ความสนใจ และร่วมมือกับการสัมภาษณ์ในครั้งนี้เป็นอย่างดี เจษฎามักพูดแทนตัวเองว่า “ผม” ตลอดการสนทนา โดยเจษฎาเล่าว่า ขณะนี้เรียนอยู่คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เมื่อถามต่อว่าเขาใกล้จะจบการศึกษาหรือยัง เจษฎา คู่มือสีหน้ายิ้มแย้ม และบอกว่า ใกล้จบเต็มแก่แล้ว และดีใจมาก เจษฎา บอกว่า เป็นคนที่ไม่ค่อยชอบเรียนหนังสือสักเท่าไร เป็นคนหัวไม่ดี เบื่อการทำ

รายงาน และการสอบ แต่ที่ต้องเรียนให้จบก็เพราะพ่อแม่ขอร้องไว้ ดังนั้นจึงทำตาม และเมื่อมามหาวิทยาลัยทุกครั้งก็จะเจอสาวน่ารักเยอะ เขาจึงไม่เบื่อ (เจษฎา กล่าวอย่างติดตลก)

ด้านชีวิตครอบครัวของเจษฎา เป็นครอบครัวเล็กๆ ที่ค่อนข้างอบอุ่น

“ผมเป็นลูกคนเดียว ครอบครัวผมก็อบอุ่นดี ไม่มีปัญหาอะไร พ่อกับแม่เปิดบริษัทเป็นของตัวเอง เกี่ยวกับด้านอุปกรณ์ในการก่อสร้าง ส่วนใหญ่จะอยู่อยู่กับงาน แล้วก็ไปพบลูกค้าที่ต่างประเทศบ่อยๆ แต่แม่ก็จะคอยโทรหากันตลอดอยู่แล้ว ไม่ได้เหงาแต่อย่างใด ผมยอมรับว่าไม่ค่อยได้ไปไหนกับครอบครัวสักเท่าไร ปัจจุบัน ผมพักอาศัยที่บ้านของตนเองอยู่กับพ่อแม่ แถวสุขุมวิท ซึ่งก็ไม่ห่างจากมหาลัยของผมมากนัก แต่ถ้าบางครั้งทำรายงาน หรือ อยู่กับเพื่อนจนถึงดึก ก็จะไม่ได้อกลับบ้าน และไปค้างที่คอนโดเพื่อนแทน เพราะบางครั้งก็มีไปสังสรรค์ตามประสาผู้ชายบ้าง ตัวผมเองก็มีคอนโดส่วนตัวที่พ่อแม่ซื้อทิ้งไว้ให้ แต่ยังไม่ค่อยได้ไปอยู่มาก มันไกลและยังไม่เข้าที่เท่าไรหรอก”

เมื่อถามถึงด้านค่าใช้จ่าย และรายได้ของเขา เจษฎา กล่าวว่า

“ผมมีรายได้ต่อเดือนจากพ่อแม่ ญาติๆ เวลามาเจอกันก็ให้เยอะ และจากการทำงานพิเศษด้วย โดยพ่อแม่ให้เงินใช้ประมาณเดือนละ 30,000-40,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายทั่วไป ไม่รวมค่าหน่วยกิต และค่าน้ำมันรถที่ผมใช้ นอกจากนี้ ยังมีบัตรเครดิต และ บัตรเอทีเอ็ม (ATM) สำรองให้อีกเวลาที่ผมต้องการใช้เงินเพิ่ม เรื่องเงิน ผมว่าไม่มีปัญหาอะ มีใช้ไม่ขาดมือ (เจษฎา พูดพร้อมกับหัวเราะนิดๆ) แต่ก็มีบ้างนะ บางเดือนที่ซื้อตุนเงิน ผมว่าทุกคนก็คงต้องมีบ้างแหละ บางครั้งคบสาวทีละหลายๆ คน ค่าใช้จ่ายมันก็ต้องสูงขึ้นเป็นธรรมดา เพราะ ผู้หญิงที่ผมคบส่วนใหญ่ เป็นคนสวย หน้าตาดี ชอบแต่งตัว เลยมรดไปกับการซื้อของให้ผู้หญิง แล้วไหนจะค่าข้าว ค่าคูปองอีกอีกิปาละ”

ปัจจุบัน เจษฎา มีแฟนแล้วเป็นเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน และมีอีกที่เป็นเพื่อนนางแบบอีก 2 คน นอกจากรายได้ต่อเดือนที่เจษฎาได้รับจากพ่อแม่แล้ว เขายังมีรายได้จากการทำงานพิเศษอีกด้วย เนื่องจากเขาเป็นคนหน้าตาดี จึงได้รับการชักชวนให้ทำงานด้านวงการบินเหิง จากรุ่นพี่ที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยเดียวกัน ที่ทำงานโมเดลลิ่ง ส่วนใหญ่ เจษฎา มักได้งานโฆษณาสินค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมความหล่อของผู้ชาย และงานเดินแบบ ถ่ายแบบของนิตยสารวัยรุ่นทั่วไป ซึ่งรายได้อยู่ในหลักหมื่นเกือบทุกครั้ง เขายอมรับว่า รายได้ที่ทำมาได้ส่วนหนึ่งนำไปเล่นพนันบอลบ้าง โดยเล่นเพียงสนุกๆ คลายเครียดเท่านั้น ไม่ถึงกับติดเหมือนวัยรุ่นคนอื่น

“ผมถือว่างานวงการบันเทิงรายได้ดีนะ ก็ชอบ แต่ว่าเหนื่อยมาก เพราะบางทีถ่ายเช้ามืด แต่ไปเลิกกองอีกทวัน แต่ที่ทำงานนี้ไม่ใช่เพราะมีปัญหาเรื่องเงิน อาศัยไปจีบสาวๆ ตามกองถ่ายมากกว่า เพราะ นางแบบ นางเอกมีวีสิต ที่มาเล่นด้วย ส่วนใหญ่สวยน่ารัก หุ่นดี จึงอยากไปงานบ่อยๆ (เมื่อพูดมาถึงช่วงนี้คุณ เจษฎา จะมีสีหน้ายิ้มแย้มเป็นอย่างมาก จนทำให้อดคิดไม่ได้ว่า เจษฎา ให้ความสำคัญในเรื่องผู้หญิงเป็นพิเศษ) แล้วก็เล่นบอลล้าง ก็เล่นแก้เครียดมากกว่า มีทั้งได้และเสีย เป็นธรรมดาของการพนัน”

เริ่มต้นการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

เจษฎา เริ่มต้นใช้บริการอินเทอร์เน็ตมานานพอสมควรแล้ว เขาจะเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำถ้ามีเวลาว่าง ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อความบันเทิงเป็นหลัก และมีการทำรายงานบ้าง บริการทางสื่ออินเทอร์เน็ตที่เขาเข้าไปใช้บ่อยครั้ง อาทิ ห้องสนทนาออนไลน์ (chat room) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การเข้าเว็บไซต์ (website) ต่างๆ และเกมออนไลน์ (online) ซึ่งบางครั้งก็จะใช้บริการสื่ออินเทอร์เน็ตผ่านทางระบบมือถือ ซึ่งเขาบอกว่า ใช้บริการสื่ออินเทอร์เน็ตตามปกติ เหมือนที่วัยรุ่นทั่วไปเขานิยมใช้กัน ไม่ได้แปลกประหลาดไปจากวัยรุ่นคนอื่น ๆ พวกเขาบริการเว็บไซต์ไป และอีเมลล์ข่าวสาร ข้อมูล เรื่องเพศ ก็มีการเข้าไปดู เปิดรับ และอ่านบ้าง แต่ไม่ถึงกับหมกมุ่นมากมาย ระยะเวลาในการใช้แต่ละครั้งก็แล้วแต่อารมณ์ขณะนั้น ไม่ได้มีการจำกัดว่าวันนี้จะต้องใช้กี่ชั่วโมง ใช้บริการเสร็จก็ออก เขาไม่ได้ซีเรียสกับเรื่องเวลาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสื่ออินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งนั้น เจษฎา จะใช้เป็นแผ่นบริการอินเทอร์เน็ตแบบเติมชั่วโมง ในเวลาที่ใช้เครื่องโน้ตบุ๊ก (Notebook) ส่วนตัว แผ่นหนึ่งราคาประมาณ 500-800 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนชั่วโมงที่ต้องการ ที่เลือกใช้แบบนี้ เพราะ หาซื้อได้ง่ายที่มหาวิทยาลัยของเขาเองก็มีขาย และก็ใช้แบบ Hi-speed ควบคู่กันไปด้วย มีหลายบริการที่เขาใช้ แต่ถ้าเจษฎา ไปใช้ที่ห้องคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย ก็จะไม่มีการใช้จ่ายอะไร อยากใช้บริการนานเท่าไรก็ได้ หรือ ถ้าบางครั้งไปใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต (Internet cafe) เจษฎา มักจะไปแจมกับกลุ่มเพื่อนของเขาเสมอ ซึ่งค่าใช้จ่ายก็ไม่เกิน 100 บาทต่อครั้ง

เจษฎา เล่าถึงลักษณะการใช้บริการสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มเพื่อนของเขาว่า มีการใช้บริการประเภทเดียวกัน หรือ เหมือนๆ กันกับตัวเขา เนื่องจาก กลุ่มเพื่อนของเขาเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีความสนิทสนมกันพอสมควร เพราะ รู้จักกันมาตั้งแต่ตอนเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 จึงมักทำอะไรที่คล้ายๆ กัน ทั้งในเรื่องการดำเนินชีวิต การแต่งกาย หรือแม้กระทั่งในเรื่องสื่ออินเทอร์เน็ตเองก็ตาม ด้านการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อนำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์นั้น เจษฎา บอกว่า เพื่อนของเขา

เองก็เคยนัดเจอผู้หญิงที่รู้จักผ่านทาง การสนทนาออนไลน์ เพราะ เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร ที่ จะได้ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่

“ผมชอบเล่นเน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากกว่า (ครั้งแรกที่เราเจอ เจษฎา เขาก็กำลังเล่น อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อนของเขา ที่ร้านอินเทอร์เน็ตแถวสยาม) ชอบเล่นที่มหาลัย และร้านเน็ต มากกว่าที่บ้านผมเอง บางทีก็เอาโน้ตบุ๊กของตัวเองไปเล่นเน็ตผ่านระบบ wireless เวลานั่งรอเพื่อน อยู่ในร้านอาหาร ส่วนใหญ่เวลาเข้าพวกเว็บไปเนี่ยจะชอบคุยกับเพื่อนๆ และก็มิวปากษ์วิจารณ์กัน บ้างตามประสาผู้ชาย คูหลายๆ คนทำให้สนุกกว่านั่งคนเดียวที่บ้าน ยิ่งถ้าเล่นแชตเนี่ย อยู่กับ เพื่อนๆ ก็สนุกกว่ามาก อารมณ์มันต่างกันเยอะ เพื่อนผมเองก็นัดเจอสาวทางเน็ตบ่อย ผมยอมรับว่า เพื่อนมีอิทธิพลกับผมมากพอสมควร จัดได้ว่าอยู่ในขั้นคิดเพื่อนเลยก็ว่าได้ ดังนั้น ถ้าเพื่อนผมชวน อะไรใหม่ๆ เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ผมมักทำตามทุกอย่าง”

เจษฎา เห็นว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน สามารถนำไปสู่การมี เพศสัมพันธ์ได้ไม่ยาก เขาบอกว่า การพูดคุยกับผู้หญิงผ่านทาง การสนทนาออนไลน์ หรือ ผู้หญิงที่ รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต และนัดเจอกันเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นในยุคนี้ เจษฎา เองก็เป็นคนหนึ่ง ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากเห็นว่า ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร ใครๆ ก็ทำกัน ทั้งนี้ เป็นความต้องการของทั้ง 2 ฝ่าย ไม่ได้มีการบังคับกัน

ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เมื่อพูดถึงความเสี่ยงในเรื่องดังกล่าว ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิตเขา เจษฎา เล่า ว่าเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เมื่อตอนอายุประมาณ 17 ปี กับเพื่อนนักเรียนหญิงโรงเรียน เดียวกัน ซึ่งเป็นแฟนคนแรก โดยในตอนนั้นไม่ได้มีการป้องกัน เพราะ ด้วยความเป็นเด็กทั้งคู่ จึง คิดว่าไม่น่าจะมีอะไร เขายอมรับว่า ถ้าเป็นปัจจุบันคงไม่กล้าทำเช่นนั้น เพราะ เดี่ยวนี้โรคต่างๆ เยอะขึ้น หลังจากนั้น ก็คบกันได้สักพัก และเลิกกันไปในที่สุด เจษฎา เองเป็นคนหนึ่งที่ยอมรับ ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

“ผมว่าเทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน มีส่วนกระตุ้นทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ ผมเองนั่งเล่น chat เข้าเว็บไซต์ไป ดูภาพ ดูคลิปวิดีโอ รับพวกเมล์ที่เกี่ยวกับเรื่องทางเพศทุกอย่าง เลยก็ว่าได้ บางครั้งดูแล้วทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์ ผมเองเล่นเน็ตก็เพื่อจิบสาวเป็นงานหลัก ทำ รายงานเป็นเรื่องรอง เพื่อนส่วนใหญ่ก็ทำกันแบบนี้ทั้งนั้น”

เจษฎา เองก็เป็นคนหนึ่งที่เคยออกไปเจอคู่สนทนาที่คุยผ่านทางโปรแกรมแชตมาแล้ว โดยเขาออกไปเจอกับผู้หญิงที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต มาประมาณ 3-4 ครั้ง เขาถือว่าการออกไปเจอแล้วมีเพศสัมพันธ์ตามมา เป็นผลพลอยได้สำหรับผู้ชาย

“มีครั้งหนึ่งผมเข้าเว็บบอร์ด (webboard) ไม่บอกชื่อเว็บไซต์ละกัน เพราะวัยรุ่นที่เล่นเน็ตประจำ ก็คงรู้ว่าไม่มีที่เว็บไซต์ดังๆ ที่มีเว็บบอร์ดหาเพื่อน โพสต์รูป เมล์ และก็เบอร์โทรไว้ ผมก็เข้าไป เจอผู้หญิงคนหนึ่ง เขาลงว่าหาเพื่อน และทิ้งเมลไว้ แต่ไม่มีเบอร์โทร ผมก็เลยแอด (add) ไปทาง MSN พอคุยกันก็เริ่มถูกคอ ดูรูปแล้วก็น่ารักดี คุยกันได้ 2-3 ครั้ง เลขนัดเจอกัน ครั้งแรกที่สยามนี่แหละ ก็ดูหนัง กินข้าว แล้วก็เดินเล่น ก็ปกตินะครับ มีจับมือกันบ้าง พอจะกลับบ้าน ผู้หญิงก็บอกกับผมว่ายังไม่อยากกลับ พูดยแบบนี้จะให้ผมคิดเป็นอื่นได้ยังไง ดังนั้นเราก็เลยไปต่อกัน และจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์กัน หลังจากนั้น ก็ไม่ได้ติดต่อกันอีก เพราะผู้หญิงก็ไม่ได้เรียกร้องอะไรจากผม”

เจษฎา มองว่า การมีเพศสัมพันธ์สำหรับผู้ชาย เป็นเรื่องปกติที่ทุกคนทำกัน เหมือนกับร่างกายที่ต้องการสารอาหาร ทำให้ไม่คิดมากในเรื่องนี้ เขาไม่ได้ยึดคิดว่าจะต้องมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ตเท่านั้น เพราะบางครั้งเขาเองก็ไปจีบผู้หญิงตามสถานที่ข้างนอก เช่น ผับ มหาวิทยาลัย หรือว่ามาจากเพื่อนแนะนำให้

“ผมไม่ได้เจาะจงว่าการมีเพศสัมพันธ์ ต้องมาจากคนที่รู้จักกันผ่านเน็ตเท่านั้น ผมว่าผู้ชายก็คงจะคล้ายๆ กันมั้ง เจอผู้หญิงสวยที่ไหน ก็คงเข้าไปจีบ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานที่ใด บางครั้งก็ขอเบอร์เพื่อนจากทางเน็ต ไว้โทรคุยเฉยๆ เวลาเซ็งๆ ไม่ได้มีอะไรเกินเลย”

เจษฎา กล่าวว่า การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเขาไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบอะไรต่อตัวเอง และต่อสังคม “จริงอยู่ที่การมีเพศสัมพันธ์ อาจจะไม่ใช่ว่าเรื่องที่ดี แต่มันก็เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ ผมไม่ได้บังคับ หรือว่าไปข่มขืนใคร ทุกคนสมควรใจ ผมคิดว่าไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร และก็ไม่ได้ทำให้เสียการเรียนอะไรมากมาย เพราะผมเองก็รู้จักแบ่งเวลาไม่ได้ถึงขั้นหมกมุ่นแต่เรื่องเพศทั้งวันทั้งคืน ก็มีบ้างที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่นั่นผมถือว่า ซื้อความสุขให้กับตัวเอง”

ทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ในเรื่องดังกล่าว เจษฎามองว่า สื่ออินเทอร์เน็ต มีส่วนมากที่เดียวต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบัน เพราะในสื่ออินเทอร์เน็ต เรื่องเพศ เป็นเรื่องที่เสรีมาก บางครั้งการดูภาพโป๊ กลิปต่างๆ นั้นสามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้

“ผมว่ามันก็ขึ้นอยู่กับบุคคลด้วยนะ บางคนดูแล้วผ่อนคลายไม่ได้ไปมีเพศสัมพันธ์กันจริงๆ แต่อาจจะเป็นส่วนน้อยนะ ขนาดเข้าเว็บไซต์ธรรมดา ก็ยังมีพวกป๊อปอัพ (pop up) เว็บบrowser มาตลอด แล้วใครจะไม่คลิกเข้าไปดูละ ยิ่งดูกันเป็นกลุ่ม ยิ่งมีแรงหนุนเพิ่มมากขึ้น”

เจษฎา เชื่อว่า คนที่เข้าพวกเว็บแชต โปรแกรมแคมฟร็อก (camfrog.com) หรือเว็บบอร์ดหาเพื่อน ก็คงจะมีจุดประสงค์ที่ไม่ค่อยดีเท่าไร เจษฎามองว่า ปัจจุบันการหาแฟนทางอินเทอร์เน็ต ง่ายกว่าการไปหาแฟนตามสถานที่ข้างนอกแล้ว เจษฎา ยอมรับว่าที่เล่นอินเทอร์เน็ต ก็หวังผลนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน และเขาเห็นว่าการเล่นอยู่ในสถานที่ใดก็คงไม่ต่างกัน

“ผมว่าการเล่นเน็ตที่บ้านเงียบๆ คนเดียว แนวนอนที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก็อาจเกิดขึ้นได้ง่าย ทำให้กล้ามากขึ้น แต่สำหรับผมที่ไหนก็คงไม่มีปัญหา รุ่นนี้ไม่มีอายแล้ว (เขากล่าวอย่างติดตลก)”

เจษฎา ได้สรุปในเรื่อง ทัศนคติไว้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นในปัจจุบัน รวมทั้งตัวเขา ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย ทุกคนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน และสื่อประเภทนี้ยังเต็มไปด้วยเรื่องที่ไม่เหมาะสมอยู่เป็นจำนวนมาก

ทิ้งท้าย..ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตนำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เจษฎา ทิ้งท้ายไว้ว่า ปัจจัยทางด้านเพื่อนมีส่วนสำคัญมากที่จะทำให้วัยรุ่นยอมรับในสิ่งต่างๆ ตัวเขาเองก็เป็นหนึ่งในนั้นที่ติดเพื่อนเอามากๆ เรียกได้ว่า “เฮไหน เฮนั่น” การที่

เพื่อนของเขามีเพศสัมพันธ์ ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้อยากทำตาม และคิดว่าเพื่อนคนอื่นๆ ของเขาก็จะทำตามแบบนี้ไปเรื่อยๆ เป็นวัฏจักร

“พวกเราไม่ค่อยมีความลับกันอยู่แล้ว โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ไม่เฉพาะปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยทางด้านสื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงง่ายก็มีส่วน บางเว็บไซต์ที่ไม่ดี ก็เข้าถึงได้ง่าย ไม่มีการจำกัดอายุ ทำให้วัยรุ่นเลียนแบบตามสิ่งที่ตนได้รับรู้มา”

เขามองว่าผลกระทบที่เกิดจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต แล้วนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนั้น คงจะเป็นเรื่องการท้อง หรือ การทำแท้ง และการติดโรคเอดส์ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้อาจไม่เกิดขึ้น ถ้ารู้จักการป้องกันที่ถูกต้อง

“ตัวผมเองจะมีการป้องกันทุกครั้ง เพราะกลัวพลาด ผู้หญิงที่ผมคบก็เข้าใจ และคงไม่มีใครอยากท้องก่อนแต่ง ตัวผมเองก็ยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบใครด้วย ผมคิดว่าผลกระทบที่ไม่ดี ไม่จำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นทุกครั้ง หลังการมีเพศสัมพันธ์ ถ้าเรารู้จักวิธีป้องกัน และไม่ประมาทกับชีวิตของเราเอง”

แนวทางในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ในมุมมองของเจษฎา นั้น เขาเห็นว่าไม่ใช่ปัญหาระดับประเทศ เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ถ้าพร้อมก็มีได้ แต่ถ้าไม่พร้อมแล้วรู้จักวิธีป้องกัน ก็มีได้เช่นกัน เขาคิดอยู่เสมอว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่โต หรือ แปลกประหลาดอะไร ถ้ารู้จักวิธีป้องกันที่ถูกต้อง และไม่ทำให้ใครในสังคมต้องเดือดร้อน มีปัญหาบางเรื่องยังน่าแก้ไข หรือ พัฒนามากกว่าเรื่องนี้เสียอีก เจษฎา ทิ้งท้ายไว้อย่างเป็นตัวของตัวเอง

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

เจษฎา เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เนื่องจากมองว่า การมีเพศสัมพันธ์สำหรับผู้ชายเป็นเรื่องปกติที่ทุกคนทำกัน เหมือนกับร่างกายที่ต้องการสารอาหาร ทำให้เขาไม่คิดมากในเรื่องนี้ เขาใช้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ อาทิ การสนทนาออนไลน์ อีเมลล์ เกมออนไลน์และเว็บไซต์ไป ลามก ซึ่งบางครั้งจะใช้ผ่านระบบมือถือ เจษฎา ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และที่มหาวิทยาลัยกับกลุ่มเพื่อน โดยเพื่อนมีอิทธิพลต่อเขามากในการเลือกประเภทบริการอินเทอร์เน็ต สามารถสรุปสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

1. เจษฎา เป็นวัยรุ่นเพศชาย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. เจษฎา ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่กับกลุ่มเพื่อน และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
3. เจษฎา ใช้บริการสนทนาออนไลน์ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. เจษฎา ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
5. เจษฎา เปิดรับอีเมลล์ข้อมูล ข่าวสารเรื่องเพศ และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
6. เจษฎา ใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ต และที่มหาวิทยาลัย และยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ กลุ่มเพื่อน บริการสนทนาออนไลน์ บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก การรับ อีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ และสถานที่พักอาศัย ทักษะคิดของวัยรุ่นที่มีต่อ ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร และแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงจากการใช้ อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และ ข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง วัยรุ่นชาย และหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 15-21 ปี เป็นวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา จำนวน 350 คน จากร้านบริการอินเทอร์เน็ต บริเวณ สามย่าน สยามสแควร์ และสีลม ซึ่งใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้โอกาสความน่าจะเป็น (nonrandom methods) และสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 10 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percent) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าไคสแควร์ (chi-square) ผลการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 6 ข้อ พบว่า เพศ บริการสนทนาออนไลน์ บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก การรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ และสถานที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น แต่กลุ่มเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการ ใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในบทนี้จึงขอสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร

ผลการวิจัย พบว่า วัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคั้งนี้มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ เพศชาย จำนวน 150 คน (ร้อยละ 50.0) และเพศหญิง 150 คน (ร้อยละ 50.0) โดยมีช่วงอายุ ระหว่าง 15-21 ปี เป็นวัยรุ่นอายุ 20 ปี จำนวนมากที่สุด 82 คน (ร้อยละ 27.3) รองลงมา คือ วัยรุ่น อายุ 21 ปี จำนวน 71 คน (ร้อยละ 23.7) วัยรุ่นอายุ 18 ปี จำนวน 62 คน (ร้อยละ 20.7) วัยรุ่นอายุ 19 ปี จำนวน 45 คน (ร้อยละ 15.0) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ วัยรุ่นอายุ 17 ปี มีเพียง 40 คน (ร้อยละ 13.3) ระดับการศึกษาอุดมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 215 คน (ร้อยละ 71.7) รองลงมา คือ

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ เทียบเท่า จำนวน 66 คน (ร้อยละ 22.0) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา จำนวน 19 คน (ร้อยละ 6.3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนากรุงเทพฯ จำนวน 218 คน (ร้อยละ 72.7) และต่างจังหวัด จำนวน 82 คน (ร้อยละ 27.3)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 2,000-5,000 บาท จำนวน 171 คน (ร้อยละ 57.0) รองลงมา คือ 5,000-8,000 บาท จำนวน 102 คน (ร้อยละ 34.0) และ 8,001 บาทขึ้นไป จำนวน 17 คน (ร้อยละ 5.1) โดยได้รับรายได้ต่อเดือนจากพ่อแม่ จำนวน 199 คน (ร้อยละ 66.3) รองลงมา คือ จากการทำงานพิเศษ จำนวน 55 คน (ร้อยละ 18.3) จากผู้ปกครอง ผู้อุปการะ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.0) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้รับรายได้ต่อเดือนจากพี่ แฟน และทูนูกู้ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ได้รับรายได้ต่อเดือนจากทุนการศึกษา มีเพียง 10 คน (ร้อยละ 3.3) วัยรุ่นส่วนใหญ่มีสถานที่พักอาศัย เป็นบ้านของตนเอง จำนวน 164 คน (ร้อยละ 54.7) รองลงมา คือ หอพัก อพาร์ทเมนท์ จำนวน 58 คน (ร้อยละ 19.3) บ้านเช่า จำนวน 35 คน (ร้อยละ 11.7) บ้านญาติ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 8.7) และอื่นๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ที่ คอนโดมิเนียม และบ้านพักข้าราชการ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 3.0) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่พักอาศัย บ้านเพื่อน หรือ คนรู้จัก จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.7) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ จำนวน 160 คน (ร้อยละ 53.3) รองลงมา คือ พักอยู่กับเพื่อน หรือ คนรู้จัก จำนวน 52 คน (ร้อยละ 17.3) พักอยู่กับญาติ ผู้ปกครอง จำนวน 49 คน (ร้อยละ 16.3) พักอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 20 คน (ร้อยละ 6.7) พักอยู่กับแฟน หรือ คู่รัก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) และอื่นๆ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.3)

5.1.2 การพิสูจน์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นเพศชายมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง ผลการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศ กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 1

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อนมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงคนเดียว ผลการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 2

สมมติฐานที่ 3 วัยรุ่นที่ใช้บริการสนทนาออนไลน์มีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ ผลการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างรูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ต กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3

สมมติฐานที่ 4 วัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามกมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้บริการเว็บไซต์ประเภทอื่นๆ ผลการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่าง บริการเว็บไซต์ที่เข้าไปใช้ กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 4

สมมติฐานที่ 5 วัยรุ่นที่รับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่รับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ ผลการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างการเปิดรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูล กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 5

สมมติฐานที่ 6 วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตภายในสถานที่พักอาศัยมีความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ต ผลการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างสถานที่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 6

สรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยอมรับสมมติฐาน พบว่า มี 5 ตัวแปร คือ เพศ บริการสนทนาออนไลน์ บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก การรับอีเมลล์(e-mail)ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ และสถานที่พักอาศัย และไม่ยอมรับสมมติฐานมีเพียง 1 ตัวแปร คือ กลุ่มเพื่อน

5.2 ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยเรื่อง ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร ยังไม่มีผู้วิจัยท่านใดที่ศึกษาด้านนี้โดยเฉพาะเจาะจง โดยมากจะศึกษาเรื่องความเสี่ยงทางด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการลงทุน ดังนั้น ข้อมูลที่นำมาใช้จึงต้องอาศัยการนำทฤษฎีมาประยุกต์ให้เข้ากับเนื้อหาของงานวิจัย

2. การศึกษาในเรื่องความเสี่ยงค่อนข้างเป็นเรื่องยากในการเก็บข้อมูล เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และเป็นเรื่องของความรู้สึกจึงยากที่จะตัดสินใจ ทำให้บางครั้งไม่ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ ในการเก็บแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เจาะลึก

3. ปัญหาด้านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมีเนื้อหาค่อนข้างเยอะ จึงทำให้วัยรุ่นบางคนตอบไม่ครบ และบางคนไม่ให้ความร่วมมือ เพราะกลัวเสียเวลา จึงทำให้แบบสอบถามบางชุดไม่สามารถนำมาใช้ได้

4. ปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทางร้านบริการอินเทอร์เน็ตไม่อนุญาตให้เข้าไปเก็บแบบสอบถามภายในร้าน จึงทำให้ต้องรอกลุ่มวัยรุ่นเพื่อตอบแบบสอบถามอยู่บริเวณหน้าร้าน หลังจากใช้บริการอินเทอร์เน็ตเรียบร้อยแล้ว

5. ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย อยู่ในช่วงเดือนกันยายน 2549 ถึงกุมภาพันธ์ 2550 ดังนั้น ผลการวิจัยที่ได้รับจึงถือเป็นการยืนยันข้อมูล ณ ช่วงเวลานั้น มิได้ครอบคลุมระยะเวลาจนถึงปัจจุบัน หรือในอนาคต

6. การสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นไปโดยความยากลำบาก เนื่องจากเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นที่ไม่ชอบจะตอบคำถาม หรือพูดคุยเป็นเวลานาน และต้องใช้เวลาเพิ่มมากขึ้นที่จะทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ กำหนดขอบเขตเฉพาะ 3 เขต คือ สามย่าน สยามสแควร์ และสีลม เพื่อให้การศึกษามีขอบเขตกว้างขวาง ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างในเมือง และต่างจังหวัด หรือทั่วทั้งเขตกรุงเทพมหานคร เพราะวัยรุ่น 3 เขตนั้นเป็นเพียงตัวแทนประชากรส่วนหนึ่งเท่านั้น

2. ควรมีการขยายขอบเขตในด้านสถานที่ในการเก็บข้อมูล เช่น เก็บข้อมูลจากห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศ และอาจเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น

3. การศึกษาครั้งต่อไปอาจมีการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากจะทำให้ได้ข้อมูลและเนื้อหาในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการกำหนดตัวแปรที่ลึกซึ้ง และชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดตัวแปรทางด้านอัตลักษณ์ หรือวิถีดำเนินชีวิตในสังคม เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรดูแลเอาใจใส่กลุ่มวัยรุ่นในการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทิศทางที่ถูกต้อง ไม่นำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งถือเป็นความเสี่ยงรูปแบบหนึ่งที่ส่งผลต่อกลุ่มวัยรุ่น ดังนั้น คนใกล้ชิดจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการแนะนำ และให้คำสอนกับเยาวชนในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต เพราะอินเทอร์เน็ตไม่ได้มีแต่เพียงด้านลบเสมอไป หากแต่มีคุณประโยชน์ที่สามารถพัฒนาความคิด และองค์ความรู้ในตัววัยรุ่นได้

2. วัยรุ่นใช้อินเทอร์เน็ตควรใช้วิจารณญาณในการเข้าถึงรูปแบบบริการในอินเทอร์เน็ตที่มีหลากหลาย และมีทั้งคุณและโทษ ควรคำนึงถึงผลกระทบที่ตามมาหากใช้อินเทอร์เน็ตไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม ควรรู้จักยับยั้งชั่งใจในการเข้าถึงบริการที่ไม่มีประโยชน์ และหันมาเรียนรู้ให้มีความสนใจในสิ่งที่มีประโยชน์ซึ่งมีอยู่มากมายบนเนื้อหาอินเทอร์เน็ต เพื่อเปิดโลกกว้าง และพัฒนาศักยภาพของตนเองในการหาความรู้เพิ่มเติม นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการศึกษา และปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ร้านบริการอินเทอร์เน็ต ควรมีการตรวจสอบ หรือมีการบล็อกเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ปัจจุบันร้านอินเทอร์เน็ตกลายเป็นแหล่งรวมตัวที่บรรดาวัยรุ่นนิยมมาใช้บริการไปในทางที่ไม่เหมาะสม เพราะขาดผู้ตรวจสอบ และมีอิสระในการเข้าถึงอย่างเต็มที่ ในเรื่องนี้จึงถือเป็นการป้องกันในเบื้องต้น ซึ่งร้านอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญมาก ผู้ดูแลรับผิดชอบร้านควรคำนึงถึงเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตสำคัญของชาติ และควรช่วยกันสอดส่องดูแลอีกทางหนึ่ง

4. รัฐบาล หรือภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสนใจ และร่วมมือแก้ไขในความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างจริงจัง มักพบว่ามิโปรแกรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ เข้ามามาก เช่น โปรแกรมแคมฟร็อก (camfrog.com) ก็ยังไม่สามารถแก้ไขได้นอกจากการสั่งปิด ซึ่งวัยรุ่นบางคนก็ยังสามารถเข้าไปใช้บริการได้อยู่ เนื่องจากมีการย้ายเซิร์ฟเวอร์ ภาครัฐควรเข้ามาดูแลในเรื่องนี้ อย่างจริงจัง ควรมีการออกมาตรการ หรือแนวทางรองรับ ก่อนที่เยาวชนจะใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่เหมาะสม และก่อให้เกิดผลกระทบตามมา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรภัทร์ สุทธิคารา. ก้าวสู่โลกอินเทอร์เน็ต. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ อินโฟเพรส, 2544.

กฤษริ คำชาย. จิตวิทยาแนะแนวเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2542.

โครงการคูเร็กซ์ โกลบอล เซ็กซ์ เซอร์เวย์ 2005. โครงการวิจัยเสนอภาพรวมเกี่ยวกับทัศนคติ

และพฤติกรรมด้านเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น(ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.durex.com/th> [2549, สิงหาคม 1]

โครงการอินเทอร์เน็ตสีขาว.เจ็ดภัยบนอินเทอร์เน็ตต่อเด็กไทย (ออนไลน์).แหล่งที่มา :

http://thaicleannet.com/modules.php?name=ten_stories_view&sid=10042 [2547, มีนาคม 6]

งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2542.

งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : รามการพิมพ์, 2543.

งามพิศ สัตย์สงวน. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2543.

งามพิศ สัตย์สงวน. ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและนักศึกษอเมริกัน :การวิจัยข้าม

วัฒนธรรมในประเทศอเมริกา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2547.

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. ทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม : การวัด การพยากรณ์ และการเปลี่ยนแปลง.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2538.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งแรก ตุลาคม. กรุงเทพฯ : โครงการผลิตตำราและเอกสารคำ

สอน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

จูลณี เทียนไทย. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา พ.ศ.2547. สุนนทิพย์ ใจเหล็ก,

เพศศึกษา: สิ่งจำเป็นกับสังคมไทยวันข้างหน้า, หน้า 125-139. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสังคมวิทยา

และมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

จูลณี เทียนไทย. เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย. อมรา พงศาพิชญ์, พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย

และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์, หน้า 165-207. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

- จตุมา เพชรรัตน์. การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- จูไรรัตน์ แสนใจรักษ์. เด็กไทยวัยกิ๊ก. กรุงเทพฯ : สถาบันวิถีทรรศน์, 2547.
- ชัยนาม นักรไ้. อิทธิพลของคัมภีร์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น : ศึกษากรณีวัยรุ่นที่เคยไปใช้บริการ ค่ายย่านถนนอาร์ชีเอ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ไชยรัตน์ เจริญสิน โอฟาร. รัฐศาสตร์แนววิพากษ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- ไชยรัตน์ บุตรพรหม. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ณัฐชัย แสงทอง. Internet Explorer 4. กรุงเทพฯ : ค่านสุทธาการพิมพ์, 2542.
- ณัฐริรา พุทธโอวาท. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากเว็บไซต์ "Sex Must Say" ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. แนวทางการบริหารความเสี่ยงเดือนสิงหาคม 2546 (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.mea.or.th/mearmo/data/risk_total.pdf [2550, มีนาคม 15]
- ธนิกานต์ มาฆะศิริานนท์. พฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ตและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสพติดอินเทอร์เน็ต ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ธีรธร แฟงประสิทธิ์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการรับชมรายการข่าวภาคค่ำของสถานีวิทยุโทรทัศน์ อ.ส.ม.ท. (ช่อง 9) : ศึกษากรณี นักศึกษาและอาจารย์สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2537.
- ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน. วัยรุ่นกับการใช้อินเทอร์เน็ต. [รายการ U-Life ช่อง UBC 7]. 11 มิถุนายน 2543.
- ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน. คาเฟ่ของวัยคอกคอม. [รายการ U-Life ช่อง UBC 7]. 13 กุมภาพันธ์ 2544.
- นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์, ประทักษ์ ลิขิตเลอสรวง, มาตาลักษณ์ ออรุ่งโรจน์, วันทนีย์ วาสิกะสิน และ สมบูรณ์ เกียรตินันท์. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- นิตยา ภัทรกรรม. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2542.

นิเทศ ดินณะกุล. วัฒนธรรมข้าวในเท็กซัส วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

นิเทศ ดินณะกุล. สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

นิเทศ ดินณะกุล. ความเครียดในสังคมไทย ในปัญหาสังคมไทยในมิติสังคมวิทยา มานุษยวิทยา และอาชญา

วิทยา. กรุงเทพฯ : โครงการผลิตตำราและเอกสารการสอน งานบริการการศึกษา คณะ

รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

นิเทศ ดินณะกุล. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ,2546.

บุญช่วย ศรีธรรมศักดิ์. ภัยอันตรายในโลกอินเทอร์เน็ต. ข่าวรวมคำแห่ง ปีที่ 36 ฉบับที่ 11 (3-9 กรกฎาคม

2549):8-9.

พรทิพย์ โล่เลขา. การรับส่งจดหมายทางอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ : อูษา, 2538.

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทย ที่นำเสนอผ่านทาง

อินเทอร์เน็ต.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการ

ประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

พวงรัตน์ เลื่อมสำราญ. วัยรุ่นกับการคบเพื่อน (ออนไลน์).แหล่งที่มา : [http://www.thaigoodview.com/library/](http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec01p01.html)

[teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec01p01.html](http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec01p01.html) [2548, กรกฎาคม 12]

พวงรัตน์ เลื่อมสำราญ. วัยรุ่นกับการคบเพื่อน (ออนไลน์).แหล่งที่มา : [http://www.thaigoodview.com/library/](http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec02p01.html)

[teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec02p01.html](http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec02p01.html) [2548, กรกฎาคม 12]

พวงรัตน์ เลื่อมสำราญ. อารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น (ออนไลน์).แหล่งที่มา : [http://www.thaigoodview.com/](http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec02p03.html)

[library/teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec02p03.html](http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/samutprakan/paungrat_1/health/sec02p03.html) [2548, กรกฎาคม 12]

พิรงรอง รามสูต รณะนันท์. การกำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต : รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

เพ็ญศรี ทรศนะวิเทศ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น.วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร (นานาชาติ) คณะเภสัชศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ไพรัช รัชชพงษ์ และชฎามาศ ชูระเศรษฐกุล. เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเผยแพร่งานด้านวัฒนธรรม.

กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2540.

เรวดี คงสุภาพกุล. การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2539.

- วรพรรณ พงศ์สวัสดิ์. ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั่วไปกับการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วิภารัตน์ พันธุ์ฤทธิ์คำ. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีต่ออัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีดนตรีญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- วิภาวี วิโรจน์พันธุ์. การสร้างความหมายวัฒนธรรมวัยรุ่นในรายการปกิณกะบันเทิงทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วิศรุต ดันติพงษ์อนันต์. การเกิดภัยอินเทอร์เน็ตต่อวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ศศิมา ดำรงสุกิจ. สอนน้องให้เข้าใจเอสดี(1) เยาวชนไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง. เดลินิวส์ (21 กันยายน 2549) : 8.
- ศศิมา ดำรงสุกิจ. สอนน้องให้เข้าใจเอสดี(2) สร้างความตระหนักให้กับเยาวชน. เดลินิวส์ (22 กันยายน 2549) : 8.
- ศรีดา ดันตะอริพานิช. ท่องอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและได้ประโยชน์ ข้อคิดสำหรับผู้ปกครองและเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ด้านสุขภาพการพิมพ์, 2544.
- ศักดิ์ บวร. ฟรอยด์ บิดาแห่งจิตศาสตร์. พิมพ์ครั้งแรก กุมภาพันธุ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมิต, 2545.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สดจากราษฎร์. ราชภัฏสุราษฎร์ โพลีอิ่ง ให้ของขวัญวอลเลย์บอลไทยด้วยเชือกซ์. ข่าวสด (28 กุมภาพันธ์ 2550): 25.
- สมชาย นำประเสริฐชัย. Inside internet. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2541.
- สมชาย นำประเสริฐชัย. วัยทีนในโลกไอที. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2548.
- สมยศ จารุวิจิตรรัตนา. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2532.
- สมใจ วิชัยดิษฐ์. น้ำหนักส่วนสูงและสัดส่วนต่างๆของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงษ์พรินติ้งกรุ๊ป จำกัด, 2533.
- สมใจ บุญศิริ. อินเทอร์เน็ต : นานาสาระแห่งการบริการ = Internet : variety services. กรุงเทพฯ : สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. การพยากรณ์ความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ในปี ค.ศ. 2000-2005 : รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2542.

สถาบันวิถีทรรศน์ มูลนิธิวิถีทรรศน์. เช็กส์อินเทอร์เน็ต เช็กส์ข้ามชาติ. พิมพ์ครั้งแรก มกราคม.กรุงเทพฯ :
โครงการวิถีทรรศน์, 2544.

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. พฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น.(ออนไลน์).แหล่งที่มา :
<http://www.sasuk12.com/naratiwat> [2548, พฤศจิกายน 21]

สุชาดา จักรพิสุทธิ. วิกฤตวัยรุ่น วัยรุ่นก็มีสมอง(ส่วนอยาก). แหล่งที่มา : <http://www.socialwarning.net>
[2548, กันยายน 14]

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้า พรินต์ติ้ง, 2546.

สุพัตรา สุภาพ. เรื่องวุ่น วัยรุ่นไฮเทค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2538.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2546.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2546.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2546.

สุชา จันทน์เอม. วัยรุ่น. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2520.

สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

สุนนทิพย์ ใจเหล็ก. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2547.

สุนนทิพย์ ใจเหล็ก. เอกสารประกอบการสอนวิชา สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์, 2548.

สุริชัย หวันแก้ว. สังคมวิทยาโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาการพัฒนาสังคม คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. รายงานผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้
อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2544. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์, 2542.

หนังสือพิมพ์คมชัดลึก. จัดทำแบบสำรวจออนไลน์ ลดภัยเด็กตกเป็นเหยื่อทางอินเทอร์เน็ต.คมชัดลึก (10
กรกฎาคม 2545):8.

อารง สุทธาศาสตร์. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2543.

อัลวิน คูเปอร์. การใช้อินเทอร์เน็ตเช็กซ์ (ออนไลน์).แหล่งที่มา : <http://micro.se-ed.com> [2549, สิงหาคม 3]

เอกรงค์ ภาณุพงษ์, กนกวลี ศรีวัฒนากุล และทีมข่าวเหยี่ยวเดือนเก้า. Sixteen Thailand. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์บุ๊กส์, 2546.

ภาษาอังกฤษ

- Andrade; and Anne, Jennifer. The effect of internet use on children's perceived social support.
 Doctoral dissertation. Psychology. Clinical : Mass Communication University of
 Hart ford, 2003.
- Barbara Adam, Ulrich Beck and Joost Van Loon. The risk society and beyond. London:
 Sage Publications, 2000.
- Beck , U . Risk Society : Towards a new modernity . London : Sage, 1992.
- Beck , U . Ecological politics in an age of risk . Cambridge : Polity, 1995.
- Beck , U . World Risk Society . New York : Polity, 1999.
- Chien Chou., and ming-Chun Hsiao. Internet Addiction, usage, gratification and pleasure
 experience: the taiwan college students case. Computer and Education, 35, 65-80.
 Abstract from: Science Direct, 2000.
- Cooley, Charles Horton. "Primary Groups" In A. Paul Hare, Edgar F. Borgotta & Robert F. Bales
 (Eds.) Small groups: Studies in Social Interaction. New York: Knopf, 1976.
- C.W. Mills. The Sociological Imagination. New York: Oxford University, 1959.
- David de Vaus. Research design. London : Sage Publications, 2006.
- ESCAP. Country monograph on the profile of youth of Thailand. Bangkok : United Nations, 1984.
- Frank A. Beach. Sex and behavior. New York: Willey, 1965.
- Gary F. Kelly. Sexuality today : the human perspective. Boston : McGraw-Hill Higher
 Education, 2006.
- Giddens , A . The global third way debate. Cambridge : Polity Press, 2001.
- Giddens, A. Sociology (Fourth edition). Polity Press, 2001.
- Giddens, A. Runaway World : How Globalisation is Reshaping our lives. London : Bookmarque,
 2002.
- Greenfield, D.N. The Nature of Internet Addiction: Psychological Factor in Compulsive Internet
 Use[online]. 1999. Available from: <http://www.virtual-addiction.com/internetaddiction.htm>
 [2006, August 25]
- Hammel, Lee. Pannel says internet a danger to children: final edition. U.S.A.: Telegram and
 Gazette, 2001.
- Hurlock, E.B. Adolescents Development. 4th edition. Tokyo: McGraw-Hill Kogakusha, Ltd, 1973.
- Jeremy Roche. Youth in society. London : Sage, 2004.

Reardon, K. Interpersonal Communication. California: Wadsworth Publishing, 1987.

Rice, F.P. The Adolescent: Development Relationships and Culture. 8th Edition. Boston: Allyn and Bacon, 1996.

Seares, David O., Peplau, Letitia Anne., Taylor, Shelley E. Social Psychology. 7th Edition
Englewood Cliffs, N.J. 07632: Prentice-Hall International Inc, 1991.

Young, K.S. Caught In The Net: How To Recognize the Signs of Internet Addiction-and a
Winning Strategy for Recovery. New York: John Wiley and Son, 1998.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม งานวิจัย
เรื่อง ความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในวงเล็บเพียงช่องเดียว หรือ เติมข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1.เพศ

( ) 1 ชาย   ( ) 2 หญิง

2.อายุ ..... ปี

3.ระดับการศึกษา

( ) 1 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า   ( ) 2 อุดมศึกษา หรือเทียบเท่า
 ( ) 3 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

4.สถานภาพ

( ) 1 โสด   ( ) 2 มีแฟนแล้ว

5.ภูมิลำเนา

( ) 1 กรุงเทพฯ   ( ) 2 ต่างจังหวัด

6.รายได้ต่อเดือน ..... บาท

7.ท่านได้รับรายได้ต่อเดือนจากบุคคลใด

( ) 1 พ่อ แม่   ( ) 2 ผู้ปกครอง / ผู้อุปการะ
 ( ) 3 ทุนการศึกษา   ( ) 4 จากการทำงานพิเศษ
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

8. สถานที่พักอาศัย

- ( ) 1 บ้านของตนเอง   ( ) 2 บ้านเช่า   ( ) 3 บ้านญาติ
 ( ) 4 บ้านเพื่อน หรือ คนรู้จัก   ( ) 5 หอพัก / อพาร์ทเมนท์
 ( ) 6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. ท่านพักอาศัยอยู่กับบุคคลใด

- ( ) 1 พักอยู่กับพ่อแม่   ( ) 2 พักอยู่กับแฟน หรือ คู่รัก
 ( ) 3 พักอยู่กับญาติ / ผู้ปกครอง   ( ) 4 พักอยู่กับเพื่อน หรือ คนรู้จัก
 ( ) 5 พักอาศัยอยู่คนเดียว   ( ) 6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในวงเล็บเพียงช่องเดียว ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

10. ลักษณะการให้บริการอินเทอร์เน็ตของท่าน

- ( ) 1 เพื่อผ่อนคลายความเครียด
 ( ) 2 เพื่อความบันเทิง
 ( ) 3 เพื่อมีโอกาสได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ โดยเฉพาะเพื่อนต่างประเทศ
 ( ) 4 เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. บริการในอินเทอร์เน็ตรูปแบบใดที่ท่านเข้าถึงมากที่สุด

- ( ) 1 จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
 ( ) 2 การสนทนาออนไลน์ (Chat room)
 ( ) 3 เว็บไซต์ / กระดานข่าว (Website / webboard)
 ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อครั้งของท่าน

- ( ) 1 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
 ( ) 2 1-2 ชั่วโมง

- ( ) 3 ชั่วโมงขึ้นไป
 ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13.ท่านมีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อครั้งประมาณเท่าใด

- ( ) 1 ไม่มีค่าใช้จ่าย   ( ) 2 ต่ำกว่า 100 บาท
 ( ) 3 100-200 บาท   ( ) 4 มากกว่า 200 บาท ขึ้นไป
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14.สถานที่ที่ท่านใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด

- ( ) 1 บ้าน หรือ ที่พักอาศัย
 ( ) 2 สถานศึกษา
 ( ) 3 ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (Internet Cafe)
 ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

15.ท่านมักใช้บริการอินเทอร์เน็ตอยู่กับบุคคลใด

- ( ) 1 ใช้ออกกับกลุ่มเพื่อน   ( ) 2 ใช้ออกเพียงคนเดียว
 ( ) 3 ใช้ออกกับพ่อแม่ / ผู้ปกครอง   ( ) 4 ใช้ออกกับแฟน หรือ คู่รัก
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

16.กลุ่มเพื่อนของท่านชักชวนให้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตตามแบบที่เพื่อนของท่านใช้อยู่

- ( ) 1 ใช่   ( ) 2 ไม่ใช่

17.กลุ่มเพื่อนของท่านใช้การสนทนาออนไลน์ (Chat room) เพื่อนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องในลักษณะต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

- ( ) 1 ใช่   ( ) 2 ไม่ใช่

18.กลุ่มเพื่อนของท่านมีการเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์ประเภทโป๊ ลามก อย่างสม่ำเสมอ

- ( ) 1 ใช่   ( ) 2 ไม่ใช่

19.กลุ่มเพื่อนของท่านเปิดรับ E mail ข่าวดสาร ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องทางเพศ

- ( ) 1 ใช่   ( ) 2 ไม่ใช่

20. กลุ่มเพื่อนของท่านมีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้ อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน

- ( ) 1 ใช่ ( ) 2 ไม่ใช่

21. กลุ่มเพื่อนของท่านใช้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อ นำพาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

- ( ) 1 ใช่ ( ) 2 ไม่ใช่

22. ท่านยอมรับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

- ( ) 1 ใช่ ( ) 2 ไม่ใช่

23. ปัจจุบันท่านใช้บริการสนทนาออนไลน์ (Chat room) หรือไม่

- ( ) 1 ใช้บริการ ( ) 2 ไม่ใช้บริการ (ข้ามไปตอบข้อ 30)

24. ท่านใช้บริการสนทนาออนไลน์ (Chat room) เพื่อวัตถุประสงค์ใด

- ( ) 1 ต้องการเป็นคนทันสมัย
 ( ) 2 ต้องการได้รู้จักเพื่อนใหม่ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ
 ( ) 3 เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
 ( ) 4 เพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่อยู่ทางไกล
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

25. ส่วนใหญ่ท่านพูดคุย สนทนาออนไลน์ (Chat room) กับบุคคลใด

- ( ) 1 กลุ่มเพื่อนของท่าน ( ) 2 คนแปลกหน้า
 ( ) 3 แฟน หรือ คู่รัก ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

26. ท่านมักสนทนาออนไลน์ (Chat room) กันในเรื่องใด

- ( ) 1 พูดคุยเรื่องทั่วไป เช่น เรื่องเรียน เพื่อน รายงาน คาราน่ากร้อ ฯลฯ
 ( ) 2 พูดคุย ทักทายเพื่อหาเพื่อนใหม่
 ( ) 3 พูดคุยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
 ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

27. ท่านเคยออกไปพบคู่สนทนาที่คุยผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต หรือไม่

- ( ) 1 เคย   ท่านออกไปพบคู่สนทนามาแล้วประมาณ .....ครั้ง
( ) 2 ไม่เคย

28. ท่านใช้บริการสนทนาออนไลน์ (Chat room) บ่อยครั้งแค่ไหน

- ( ) 1 ทุกวัน   ( ) 2 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์
( ) 3 3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์   ( ) 4 นานๆ ครั้ง
( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

29. ท่านใช้ระยะเวลาในการสนทนาออนไลน์ต่อครั้งนานประมาณเท่าใด

- ( ) 1 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง   ( ) 2 1-3 ชั่วโมง
( ) 3 3 ชั่วโมงขึ้นไป   ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

30. ส่วนใหญ่ท่านมักใช้บริการเว็บไซต์ประเภทใดมากที่สุด

- ( ) 1 เว็บไซต์ข่าวสาร / เพื่อการศึกษา   ( ) 2 เว็บไซต์ไป ลามก
( ) 3 เว็บไซต์ที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูล เช่น google   ( ) 4 เว็บไซต์เพื่อความบันเทิง
( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

31. ปัจจุบันท่านใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก หรือไม่

- ( ) 1 ใช้บริการ   ( ) 2 ไม่ใช้บริการ (ข้ามไปตอบข้อ 35)

32. ท่านใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก เพื่อวัตถุประสงค์ใด

- ( ) 1 เพื่อผ่อนคลายความเครียด
( ) 2 เพื่อความบันเทิง
( ) 3 เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ
( ) 4 เพื่อการศึกษา / ค้นหาข้อมูล นำมาใช้ประกอบรายงาน
( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

33. ท่านใช้บริการเว็บไซต์ไป ลามก บ่อยครั้งแค่ไหน

- ( ) 1 ทุกวัน   ( ) 2 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์
( ) 3 3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์   ( ) 4 นานๆ ครั้ง
( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

34. ท่านใช้ระยะเวลาในการเข้าเว็บไซต์ไป ตามกต่อครั้งนานประมาณเท่าใด

- ( ) 1 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ( ) 2 1-3 ชั่วโมง
 ( ) 3 3 ชั่วโมงขึ้นไป ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

35. ส่วนใหญ่ท่านมักเปิดรับ E-mail ข่าวสาร ข้อมูล ประเภทใดมากที่สุด

- ( ) 1 โฆษณาขายสินค้าต่างๆ ( ) 2 ข่าวสารข้อมูลเรื่องเพศ
 ( ) 3 ข่าวสารบ้านเมือง
 ( ) 4 จดหมาย / รูปภาพ / E-card ที่ส่งมาจากเพื่อนของท่าน
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

36. ปัจจุบันท่านเปิดรับ E-mail ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ หรือไม่

- ( ) 1 เปิดรับ ( ) 2 ไม่เปิดรับ (ข้ามไปตอบข้อ 40)

37. วัตถุประสงค์ในการเปิดรับ E-mail ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ

- ( ) 1 เพื่อการเรียนรู้ หาประสบการณ์ความแปลกใหม่ ( ) 2 เพื่อความบันเทิง
 ( ) 3 เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านเพศ ( ) 4 ทำตามกลุ่มเพื่อน
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

38. ท่านเปิดรับ E-mail ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ บ่อยครั้งแค่ไหน

- ( ) 1 ทุกวัน ( ) 2 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์
 ( ) 3 3 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์ ( ) 4 นานๆ ครั้ง ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

39. ท่านใช้ระยะเวลาในการอ่าน E-mail ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศต่อครั้งนานประมาณเท่าใด

- ( ) 1 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ( ) 2 1-3 ชั่วโมง
 ( ) 3 3 ชั่วโมงขึ้นไป ( ) 4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

40. ท่านคิดว่าการใช้อินเทอร์เน็ตของท่าน อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไร

- ( ) 1 เสียการเรียน
 ( ) 2 สิ้นเปลืองเงิน / ค่าใช้จ่าย
 ( ) 3 ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
 ( ) 4 ถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี เช่น มั่วสุม, กระทำความผิด
 ( ) 5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามวัดทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ที่นำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในวงเล็บเพียงช่องเดียวที่ท่านเห็นว่าตรง หรือใกล้เคียงความรู้สึกมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. อินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้				
2. อินเทอร์เน็ตมีความเสรีในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ				
3. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น				
4. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย				
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่งผลกระทบต่อที่ร้ายแรงในหลายๆ ด้าน				
6. การสนทนาออนไลน์ (chat) มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้				
7. การใช้บริการอินเทอร์เน็ต ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต				
8. วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์				
9. การสนทนาเรื่องเพศ การดูรูปโป๊ การรับ Email ข่าวสาร ข้อมูลเรื่องเพศ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศ ได้ดีกว่าบริการรูปแบบอื่นๆ				
10. การเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์โป๊ ลามก มีส่วนโน้มน้าวให้นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้				
11. การออกไปพบกลุ่มสนทนาที่คุยผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต อาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. กระดานข่าว ที่พูดคุยเรื่องเพศ และเรื่องที่ไม่เหมาะสม เป็นบริการที่ไม่มีประโยชน์				
13. อินเทอร์เน็ตทำให้รู้จักเพศตรงข้าม ได้ไม่ยาก				
14. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ อันมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มวัยรุ่น				
15. กลุ่มเพื่อนของท่านมีอิทธิพลต่อการชักจูงในการเลือกประเภทของบริการ และลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตต่อตัวท่าน				
16. สถานที่พักอาศัย สะดวกในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและมีความเป็นส่วนตัว				
17. สถานที่พักอาศัยสะดวกในการเข้าถึงบริการในอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ				
18. การเปิดรับ E mail ข้อมูล ข่าวสาร เรื่องเพศ มีส่วนทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์				
19. ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) ไม่มีความเป็นส่วนตัว				
20. ร้านบริการอินเทอร์เน็ต (internet cafe) ไม่สะดวกในการเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ				
21. วัยรุ่นหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนรู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต				
22. อินเทอร์เน็ตใช้ในการหาแฟน หรือ คู่รักมากกว่าใช้หาข้อมูลที่เป็นประโยชน์				
23. อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร				

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในปัจจุบัน

1. ท่านคิดว่าปัจจัยเสี่ยงทางด้านใดที่ทำให้วัยรุ่นปัจจุบันที่ใช้อินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โปรดอธิบาย

.....
.....
.....

2. ท่านคิดว่าอินเทอร์เน็ตมีผลต่อทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยงจากการใช้บริการ ในเรื่องการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น หรือไม่ เพราะอะไร โปรดอธิบาย

.....
.....
.....

3. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตแล้วนำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

.....
.....
.....

4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น

.....
.....
.....

* ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม *

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวประภาพร ชวนปิยะวงศ์ เกิดเมื่อวันจันทร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2524 นาย กิตติชัย ชวนปิยะวงศ์ และนางพิโร อ้นงาม เป็นบิดา มารดา เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้อง 2 คน โดยมีนางสาวเบญจวรรณ ชวนปิยะวงศ์ เป็นพี่สาว สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชา นิเทศศาสตร์ เอก วิทยุและโทรทัศน์ โท ประชาสัมพันธ์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เมื่อปี พ.ศ.2546

ประสบการณ์ในรั้วมหาวิทยาลัย เป็นพิธีกร นักจัดรายการต่างๆ และการเขียนบท ของการเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการวิทยุ และรายการโทรทัศน์ ขณะกำลังศึกษามี โอกาสได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง โดยเป็นโฆษกในการหาเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภา กรุงเทพมหานคร(สก.) และสมาชิกสภาเขตบางรัก (สข.) พรรคประชาธิปัตย์

โดยผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในตำแหน่งนักประชาสัมพันธ์ จากศาลาว่าการ กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2545 ถึงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2546 รวม ระยะเวลา 3 เดือน หลังจบการศึกษาได้เข้าทำงานในตำแหน่งเลขานุการ ณ กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) จนกระทั่งเข้ารับการศึกษาต่อในหลักสูตรสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2548

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย